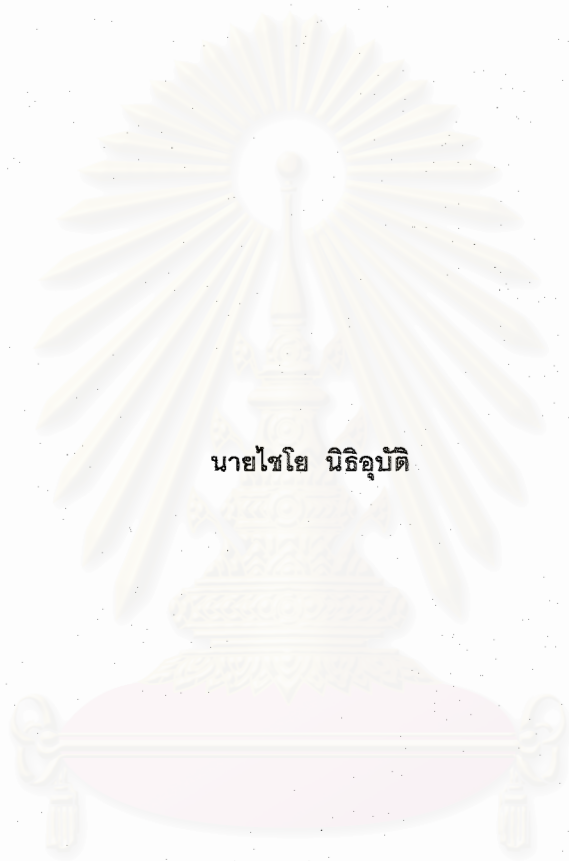

การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชาย

นายไชโย นิธิอุบัติ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนการ ภาควิชา การประชาสัมพันธ์

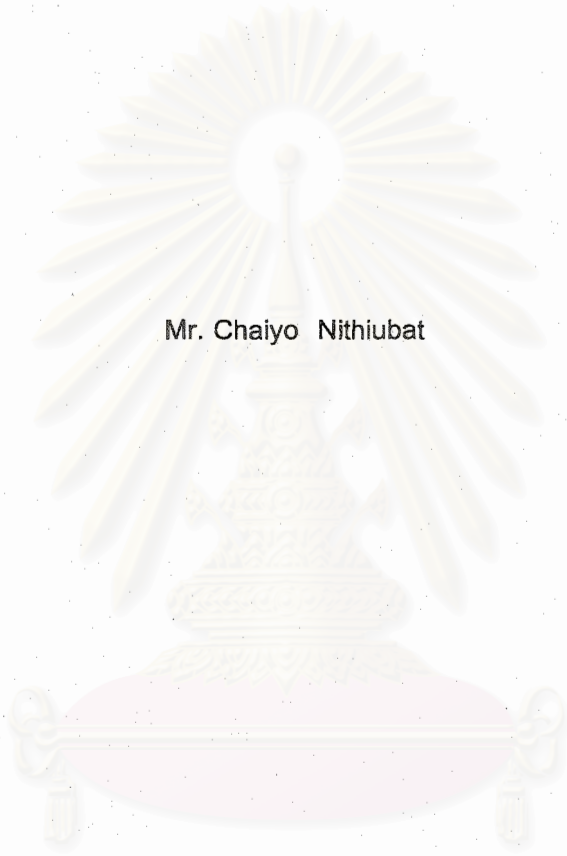
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2546

ISBN 974-17-3667-3

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

COMMUNICATION FOR SELF DISCLOSURE OF MALE HOMOSEXUALS

Mr. Chaiyo Nithiubat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Development Communication

Department of Public Relations

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2003

ISBN 974-17-3667-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชาย
โดย นายไชโย นิธิอุบัติ
สาขาวิชา นิเทศศาสตร์พัฒนาการ
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ พัทณี เขยจรรยา

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์จุมพล รอดคำดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อุบลวรรณ ปิติพัฒนะไมซ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์พัชณี เขยจรรยา)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา แก้วเทพ)

ไชโย นิธิอุบัติ : การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชาย (COMMUNICATION FOR SELF DISCLOSURE OF MALE HOMOSEXUALS) อ.ที่ปรึกษา : รศ.พัชนี เสงยจรรยา,
146 หน้า ISBN 974-17-3667-3

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะของการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคมของกลุ่มชายรักชายที่มีความแตกต่างกันด้านอายุ อาชีพ แบบการสื่อสารในครอบครัว วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองและผล งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยการวิจัยเอกสารจำนวน 35 ราย และการสัมภาษณ์เจาะลึกจำนวน 20 ราย

ผลการวิจัยพบว่า

ครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิดและแบบปล่อยจะเอื้อต่อกลุ่มชายรักชายส่วนใหญ่ให้มีการเปิดเผยตนเองได้ง่ายกว่าครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิด โดยทำให้กลุ่มชายรักชายมีอายุของการเปิดเผยตนเองได้ง่ายตั้งแต่ในวัยเด็ก มีโอกาสเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับนิสัยและเป็นอาชีพที่ง่ายต่อการเปิดเผยตนเอง และสามารถใช่วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองได้อย่างอิสระทั้งทางตรงและทางอ้อมมากกว่า ส่วนการที่ครอบครัวและสังคมจะยอมรับได้นั้นก็มาจากวิธีการสื่อสาร เพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานของครอบครัวและสังคม ส่วนวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางตรงก็จะเกิดขึ้นในภายหลัง

และพบว่าไม่มีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองวิธีใดจะเหมาะสมที่สุด แต่ส่วนใหญ่แล้วกลุ่มตัวอย่างจะเลือกใช่วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อม ด้วยวัจนภาษา ส่วนวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงด้วยวัจนภาษานั้นอยู่ที่ความเหมาะสมและความสำคัญของบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมีปฏิสัมพันธ์ด้วย

ภาควิชา..... การประชาสัมพันธ์..... ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา..... นิเทศศาสตร์พัฒนาการ..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา..... 2546..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

##4585212328 : MAJOR DEVELOPMENT COMMUNICATION

KEY WORD : COMMUNICATION/SELF DISCLOSURE / MALE HOMOSEXUALS

CHAIYO NITHIUBAT : COMMUNICATION FOR SELF DISCLOSURE OF MALE

HOMOSEXUALS. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. PATCHANEE CHEYJUNYA,

146 PP. ISBN 974-17-3667-3

The purpose of this research is to study and compare the communication characteristics of male homosexuals who has different on age, occupation, family communications, communication method on self-disclosure and communication results.

The content of this quality research are documentation research and depth interview

The results of the study were as follows:

The male homosexuals are easily to have self-disclosure with an open-minded family during childhood, they have an opportunity to select the suitable occupation which rely on their characteristics. They have a freedom to conduct both direct and indirect communications on self-disclosure .

The indirect communication is the normal method to let their family and their social to accept their behavior then the direct communication is followed due to family and social norms.

From this research found that no suitable method on self disclosure. Most of them used the in direct method and body language to express for the direct self disclosure, it is depend on the person whom the group has a closed relationship.

Department Public Relations Student's signature _____

Field of study Development Communication Advisor's signature _____

Academic year 2003 Co-advisor's signature _____

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อธเนศ คุณแม่จินดารัตน์ นิธิอุบัติ ที่ร่วมฝ่าฟันกับสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าในการเปิดเผยตนเองมาตั้งแต่อายุ 6 ขวบ จนถึงปัจจุบัน

ขอขอบพระคุณ รศ.พัชนี เขยจรรยา รศ.ดร.กาญจนา แก้วเทพ และ รศ.อุบลวรรณ ปิติพัฒนะโฆษิต ที่กรุณาให้คำชี้แนะในการทำวิทยานิพนธ์มาด้วยดี จนศิษย์มองเห็นทางสว่างแห่งปัญญา

ขอขอบคุณในความมีน้ำใจที่กรุณาให้แนวคิดของคุณสุพินดา ชัยวิทย์ และ คุณพรศิริ วัฒนอมกุล ที่ทำให้ข้าพเจ้ามีมุมมองความคิดที่หลากหลายขึ้นในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณในความเป็นชาวสีม่วง ที่ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วย คุณค่าความเป็นมนุษย์ของทุกๆ ท่าน

ไชโย นิธิอุบัติ

4585212328

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหาการวิจัย.....	5
ตัวแปรในการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเอง.....	10
แนวคิดการสื่อสารในครอบครัว.....	16
แนวคิดเรื่องการสื่อสารระหว่างบุคคล.....	21
แนวคิดเรื่องบรรทัดฐานของสังคม.....	26
ทฤษฎีพัฒนาการของอิริกสัน.....	28
ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ตามลำดับขั้นของมาสโลว์.....	31
ทฤษฎีการเลือกอาชีพของเซฟเฟอร์.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	37
ประชากร.....	37
กลุ่มตัวอย่าง.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
แหล่งข้อมูลในการวิจัย.....	38
วิธีการเก็บข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
การนำเสนอข้อมูล.....	40
บทที่ 4 อายุ อาชีพ แบบการสื่อสารในครอบครัวและวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง...	41
กลุ่มอายุที่เปิดเผยตนเอง.....	41
อาชีพที่เปิดเผยตนเอง.....	42
แบบการสื่อสารในครอบครัว.....	44
วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง.....	45
การยอมรับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง.....	48
บทที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร อายุ อาชีพ แบบการสื่อสารในครอบครัวกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว.....	52
ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว.....	52
ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว...	55
ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการสื่อสารในครอบครัวกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว.....	61
บทที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอายุ อาชีพ แบบการสื่อสารในครอบครัวกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคม.....	65
ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคม.....	65
ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคม.....	69

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการสื่อสารในครอบครัวกับวิธีการสื่อสารเพื่อการ เปิดเผยตนเองต่อสังคม.....	76
บทที่ 7 วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคมกับการยอมรับ.....	82
วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวในทางอ้อมกับการยอมรับ.....	82
วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวทางตรงกับการยอมรับ.....	92
วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนในทางอ้อมกับการยอมรับ.....	97
วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนในทางตรงกับการยอมรับ.....	100
วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานในทางอ้อม กับการยอมรับ.....	100
วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานในทางตรงกับ การยอมรับ.....	103
วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักในทางอ้อมกับการยอมรับ.....	104
วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักในทางตรงกับการยอมรับ.....	106
วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคมที่เหมาะสมของกลุ่มชาย รักชาย.....	108
บทที่ 8 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	111
รายการอ้างอิง.....	127
ภาคผนวก.....	131
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	146

บทที่ 1

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเปิดเผยตนเองเป็นการสื่อสารที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อครอบครัว และสังคมในชีวิตของชายรักชาย เพราะการเปิดเผยตนเอง เป็นขั้นตอนที่ชายรักชายได้ผ่านการเรียนรู้ชีวิตของตนเอง มาจนกระทั่งสามารถยอมรับความจริงได้ว่า ตัวตนที่แท้จริงของตนเองเป็นใคร และเป็นอย่างไร อีกทั้งยังรู้ว่าตนเองมีความต้องการอยากจะเป็น อยากจะมี และอยากจะได้อะไร เพื่อให้การดำเนินชีวิตของตนเองมีความสุข ประสพกับความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ตามที่ตนเองคาดหวัง สามารถใช้ชีวิตอย่างใจปรารถนา โดยสามารถสื่อสารกับครอบครัวและสังคมได้อย่างไม่รู้สึกคับข้องใจหรือบั่นทอนกำลังใจในการมีชีวิตอยู่

จิตติกร เตรยาภรณ์ กล่าวไว้ในงานวิจัย โดยสรุปได้ว่า การเปิดเผยความเป็นชายรักชายต่อสังคม รวมถึงผลของการเปิดตัวของกลุ่มชายรักชาย ซึ่งสรุปว่า การเปิดตัวต่อสังคมถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายในรูปแบบการยอมรับความเป็นชายรักชายต่อตนเองและถือเป็นขั้นสำคัญในการพัฒนาเอกลักษณ์ความเป็นชายรักชาย ส่วนผลของการเปิดเผยนั้นก็ทั้งผลดีและผลเสียในด้านของผลดีนั้น ก็ทำให้รู้สึกเป็นอิสระจากการหลบซ่อน ไม่ต้องหวาดระแวงกับการไม่ได้ รับการยอมรับ รู้สึกเคารพตนเอง มีอัตมโนทัศน์เพิ่มสูงขึ้น มีการสร้างเอกลักษณ์ของตนเองในด้านบวก เกิดการก่อตัวด้านเอกลักษณ์ของตนเอง มีความมั่นใจในความเป็นชายรักชายของตนเอง ลดความกังวลและซึมเศร้า นอกจากนี้ทำให้มีโอกาสในการติดต่อพบปะกับผู้ที่เหมือนกันเกิดการรวมกลุ่มและพัฒนาเป็นระบบช่วยเหลือให้คำปรึกษาลดความอ้างว้างโดดเดี่ยวได้ รู้จักและมีความสนิทสนมกับเพื่อนและคู่รักเพศเดียวกัน

ส่วนผลเสียนั้นในด้านครอบครัว พ่อแม่จะรู้สึกเสียใจ ซัดอ คียดหวัง ไม่ยอมรับ อาจทำร้ายร่างกายหรือไล่ลูกออกจากบ้าน เพื่อน ๆ อาจรู้สึกลัวถูกทรยศ เมื่อรู้จากผู้อื่นถึงการมีพฤติกรรมชายรักชาย มีการถูกทำร้าย การถูกรังควาน แบ่งแยกจากเพื่อนในโรงเรียน ถูกล้อเลียนวิพากษ์วิจารณ์ ทำให้เกิดความหวาดกลัว โดดเดี่ยวไร้เพื่อนจนถึงขั้นเลิกเรียนกลางคัน ส่วนปฏิกิริยาจากเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาอาจพบคำพูดไล่ให้ออกจากงาน หากเปิดเผยตนเอง ได้รับ

การประเมินความสามารถต่ำ ความน่าเชื่อถือ และอำนาจก็ลดลงด้วย อีกทั้งการตัดสินใจเปิดตัวก็ขึ้นอยู่กับประเภทของงาน ตำแหน่ง กลุ่มผู้ร่วมงานด้วย เช่น ในสายอาชีพที่เกี่ยวกับศิลปะการแสดง งานบริการ อาจจะไม่ต้องปกปิดตนเองมากนัก ผิดกับงานด้านกฎหมายแพทยศาสตร์ ทัศนกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ครู

ในงานวิจัยนี้ยังกล่าวต่อไปอีก โดยสรุปว่า พวกชายรักชายที่หวาดกลัวถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้น จึงต้องปกปิดตนเองว่าจะต้องเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ หลายอย่างจะต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยว แก้ไขปัญหาตามลำพัง รู้สึกต่ำต้อย นับถือตนเองต่ำ มีความคิดด้านลบต่อพฤติกรรมของตนเองเกิดความละอายใจ วิตกกังวล เศร้าซึมหดหู่ รู้สึกว่าสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริง เกิดความขัดแย้งภายในจิตใจเกี่ยวกับเอกลักษณ์ตนเองทางสังคมกับส่วนตัว จะรู้สึกว่ามีความค่าจากสิ่งที่คุณอื่นต้องการให้เป็นมากกว่าสิ่งที่ตนเองต้องการจะเป็น ไม่รู้สึกว่าตนเองมีสถานะใดสถานะหนึ่งอย่างเต็มที่ จะรู้สึกหวาดผวา เพราะกลัวการเปิดเผยตลอดเวลา (จิตติกร เตรยาภรณ์, 2543 : 35 – 40)

ปณิธิ พุทธกรรณา ก็กล่าวถึงเรื่องนี้ในหนังสือ ฤ ว่าเป็นเกย์ ซึ่งสรุปว่าพ่อแม่ที่มีความเชื่อและความคิดต่อต้านกลุ่มชายรักชาย ย่อมจะรู้สึกลำบากใจ สิ่งพื้นฐานที่สุด ก็คือ ความผิดหวัง ซึ่งความผิดหวังนี้ก็ยิ่งกดดันความรู้สึกของลูกให้แย่แย่ลงไปอีก เนื่องจากลูกย่อมไม่ต้องการให้พ่อแม่ผิดหวังอยู่แล้ว (ปณิธิ พุทธกรรณา, 2545 : 53)

พ่อแม่บางคนจะบังคับให้ลูกสวดมนต์ เพราะคิดเองว่า สิ่งที่ปฏิบัติจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจิตใจได้ แต่สิ่งนี้กลับส่งผลให้ลูกมีความรู้สึกน้อยใจ และเกิดความกดดัน ซึ่งจะยิ่งทำให้ลูกถอยห่างจากการแสดงตัวตนที่แท้จริงออกมาให้เห็น บางรายผลอาจร้ายแรงถึงขั้นทำให้ชายรักชายคิดฆ่าตัวตาย เนื่องจากหาทางออกไม่ได้ และไม่มีใครยอมรับ (ปณิธิ พุทธกรรณา, 2545 : 118)

เมื่อก่อนนี้ หากชายรักชายเปิดเผยตัวออกมา ก็จะถูกไล่ออกจากงาน ถูกไล่ออกจากโรงเรียน ต้องหาที่อยู่ใหม่ หรือไม่ก็ถูกส่งเข้าโรงพยาบาล แม้สมัยนี้การต่อต้านและการแบ่งชนชั้นจะไม่รุนแรงเหมือนอดีต แต่ก็ยังมีการเหยียดที่ทำให้เกิดความไม่สบายใจ และรู้สึกได้ว่า ไม่ได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ชายรักชายไม่สามารถสมรสกันอย่างถูกต้องตามกฎหมายได้ หากผู้ปกครองคนใดเป็นชายรักชายก็จะได้ไม่ได้รับสิทธิในการเลี้ยงดูบุตร หากเกิดกรณีหย่าร้างขึ้นเด็กที่เป็นชายรักชายจะถูกรังแกและถูกล่วงเกินทางเพศ ในบางประเทศก็มีกฎหมายบัญญัติไว้

อย่างชัดเจนว่า ห้ามมีพฤติกรรมชายรักชาย ซึ่งมีโทษถึงแก่ชีวิต ทำให้ชายรักชายต้องอดทนในการเก็บพฤติกรรมของตนเองไว้ จนกว่าจะเติบโตและมีความเข้มแข็งพอที่จะไม่ใส่ใจคำครหา จึงจะมีการเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงในสังคม (ปณิธิ พุทธภรณนา, 2545 : 125 – 127)

จะเห็นว่าการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชายเป็นสิ่งที่ชายรักชายต้องประสบกับปัญหาต่าง ๆ ก็เป็นผลพวงจากปฏิกิริยาของครอบครัวและสังคม กว่าจะทำให้เข้าใจและยอมรับได้

ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หมวด 3 ได้กล่าวถึง สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย โดยกล่าวถึงมาตรา 30 ว่า บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ซึ่งได้ระบุถึงชายและหญิงว่ามีสิทธิเท่าเทียมกัน และเพื่อความชัดเจนยังมีคำอธิบายต่ออีกว่า การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้ มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

และในหมวด 5 ที่เป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 80 ได้กล่าวถึงว่ารัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งตนเองได้

นอกจากนี้ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ก็ได้กล่าวถึงในส่วนของยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม โดยเฉพาะกับคนด้อยโอกาสว่า ขาดโอกาสในการเข้าถึง และยังไม่ได้รับการคุ้มครองจากหลักประกันความมั่นคงทางสังคมที่มีอยู่อย่างเท่าเทียมกัน รวมไปถึงปัญหาความรุนแรงและการเลือกปฏิบัติต่อคนด้อยโอกาส ทำให้กระทบกระเทือนต่อคุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุข เพราะฉะนั้นยุทธศาสตร์ ในการพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนไทยทุกคน รวมทั้งคนด้อยโอกาสให้มีคุณภาพ สามารถจะรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมและมีคุณภาพชีวิต

ที่ดี ด้วยการให้ครอบครัวและสังคมต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการพัฒนาทางด้านปัญญา ศีลธรรม และวัฒนธรรม ตลอดจนพัฒนาการหลักประกันทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคน และพัฒนาระบบโครงข่ายการคุ้มครองทางสังคม เพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมและพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืนถาวร

และด้วยการที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ ต้องเคารพและยึดมั่นตามหลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งกล่าวถึงความสำคัญในเรื่องของสิทธิมนุษยชนไว้ว่า สิทธิและอิสรภาพโดยปราศจากความแตกต่างใด ๆ เช่น เชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา ศาสนา ฯลฯ (Rex Bloomfield และ ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2545 : 26)

จากกฎหมายในรัฐธรรมนูญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมไปถึงปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ต่างได้ให้โอกาสแก่คนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ได้ทอดทิ้งใครไว้เบื้องหลัง ซึ่งก็รวมทั้งชายรักชายด้วย เพราะคนทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวและสังคมที่ไม่ควรจะละเลยต่อกันได้ คนทุกคนรวมทั้งชายรักชายต่างก็มีความหมายต่อกันในเชิงความสัมพันธ์ที่จะสร้างสรรค์ และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้หลอมรวมกลายเป็นความเข้มแข็งของสังคมใหญ่ได้

ในโลกยุคไร้พรมแดนทำให้ข่าวสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชายรักชายมีการเผยแพร่ไปอย่างทั่วถึงครอบครัวและสังคมในส่วนต่างๆ ได้มีโอกาสรู้จักชีวิตของชายรักชายในแง่มุมชีวิตที่แตกต่างกันไป ที่มีการเปิดเผยตนเองออกมา ซึ่งมีทั้งความน่าชื่นชม น่ายกย่อง หลายคนเป็นตำนานของชีวิตที่มีการต่อสู้ฝ่าฟันเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากครอบครัวและสังคม แต่ก็มีอีกหลายคนที่มีเรื่องราวชีวิตน่าเศร้าใจ ต้องดำเนินชีวิตในมุมมืดอย่างหลบซ่อน ไม่เคยคิดเรียกร้องได้แต่เฝ้ามองความเป็นไปของชีวิตอย่างเงียบๆ ไม่มีใครเหลียวแลหรือถามหาความสุข ความทุกข์ที่ชีวิตได้รับแม้แต่จากคนในครอบครัว

จากความเหลื่อมล้ำที่ชายรักชายได้รับมา ซึ่งมีความแตกต่างกัน ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชาย เพื่อที่จะดูว่า สิ่งใดที่ทำให้กลุ่มชายรักชายเปิดเผยตนเองและมีผลแตกต่างกัน ดังนั้นการทำวิจัยเรื่องการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชายจะนำเรื่องของอายุ ซึ่งในที่นี้หมายถึงอายุที่กลุ่มชายรักชายได้มีการเปิดเผยตนเอง อาชีพที่กลุ่มชายรักชายทำอยู่นั้นมีความยากง่ายต่อการเปิดเผยตนเองได้มากน้อยเพียงใด รูปแบบของการสื่อสารในครอบครัวแต่ละแบบได้แก่ การสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด

แบบปล่อย และแบบปิด มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชายหรือไม่ อย่างไร แม้แต่วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองนั้นกลุ่มชายรักชายได้ใช้วิธีการอย่างไร โดยวิธีการสื่อสาร เพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงด้วยการบอกกล่าวหรือ โดยวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อม เช่น การแสดงกิริยาท่าทาง การแต่งตัว แต่งหน้าแบบผู้หญิง ที่ทำให้ครอบครัวและสังคมได้รับรู้ ทั้งหมดนี้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับจากครอบครัวและสังคมด้วยปฏิกริยาที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปได้ทั้งการยอมรับได้มาก ยอมรับได้ปานกลาง และไม่ยอมรับ อันเป็นผลที่กลุ่มชายรักชายได้รับ

ปัญหาการวิจัย

1. การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของกลุ่มชายรักชายที่มีความแตกต่างกันด้านอายุ อาชีพ แบบการสื่อสารในครอบครัว วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองมีลักษณะเป็นอย่างไร และผลเป็นอย่างไร
2. การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคมของกลุ่มชายรักชายที่มีความแตกต่างกันด้านอายุ อาชีพ แบบการสื่อสารในครอบครัว วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง มีลักษณะเป็นอย่างไร และผลเป็นอย่างไร

ตัวแปรในการวิจัย

1. อายุของการเปิดเผยตนเองในช่วงวัยเด็ก วัยรุ่นและวัยทำงาน
2. อาชีพที่ง่ายและยากต่อการเปิดเผยตนเอง
3. แบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด ปล่อย และปิด
4. วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมและทางตรง
5. การยอมรับต่อการเปิดเผยตนเอง

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะของการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของกลุ่มชายรักชายที่มีความแตกต่างกันด้านอายุอาชีพ แบบการสื่อสารในครอบครัว วิธีการสื่อสาร เพื่อการเปิดเผยตนเอง และผล

2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะของการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคมของกลุ่มชายรักชายที่มีความแตกต่างกันด้านอายุอาชีพ แบบการสื่อสารในครอบครัว วิธีการสื่อสาร เพื่อการเปิดเผยตนเอง และผล

นิยามศัพท์

1. **การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง** หมายถึงวิธีการสื่อสารเพื่อแสดงตัวตนที่แท้จริงให้ปรากฏออกมา โดยบ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน ต่อครอบครัวและสังคมให้ได้ รับรู้ โดยแบ่งออกเป็นวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงและทางอ้อม

2. **กลุ่มชายรักชาย** หมายถึง ผู้ชายที่มีการผ่าตัดแปลงเพศและผู้ชายที่ไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศแต่มีลักษณะนิสัยและจิตใจที่นิยมชมชอบผู้ชายด้วยกัน โดยสร้างความผูกพัน ความปรารถนา ความพึงพอใจ ความรัก ที่บ่งบอกถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทั้งทางกาย ทางจิตใจ ต่อผู้ชายด้วยกัน

3. **วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรง** หมายถึง การแสดงตัวตนที่เป็นบุคลิกภาพภายในซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนให้แก่ครอบครัวและสังคมได้รับรู้ โดยแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิด ทศนคติในการดำเนินชีวิตของตนเองในความเป็นชายรักชาย ด้วยการใช้อวัจนภาษาคือถ้อยคำต่อการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับครอบครัวและสังคมได้แก่ การบอกกล่าว เล่าความจริงให้ฟัง

4. **วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อม** หมายถึง การแสดงตัวตนที่เป็นบุคลิกภาพภายนอก ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนให้แก่ครอบครัวและสังคมได้รับรู้ โดยแสดงให้เห็นถึงอวัจนภาษาทางด้านอากัปกริยาท่าทาง อิริยาบถ การแต่งตัว การแต่งหน้า พฤติกรรมในการดำเนินชีวิตที่ปรากฏออกมาอย่างชัดเจน ซึ่งบ่งบอกความเป็นชายรักชายต่อการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับครอบครัวและสังคม ได้แก่...

5. **อายุของการเปิดเผยตนเอง**หมายถึง ระดับช่วงวัยของการเปิดเผยตนเองที่ชายรักชายมีความพร้อมที่จะสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคมให้รับรู้ถึงตัวตนที่แท้จริงในความเป็นชายรักชาย โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ อายุของการเปิดเผยตนเองในวัยเด็ก อายุของการเปิดเผยตนเองในวัยรุ่น และอายุของการเปิดเผยตนเองในวัยทำงาน

6. **อาชีพที่ง่ายต่อการเปิดเผยตนเอง** หมายถึง ลักษณะของการทำหน้าที่ในการเลี้ยงชีวิตรวมทั้งลักษณะของการทำหน้าที่ในการศึกษาเล่าเรียนที่ผู้เรียนต้องดูแลควบคุมตนเองที่สามารถจะแสดงตัวตนที่แท้จริงในความเป็นชายรักชายได้โดยไม่ประสบกับอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างตนเองกับครอบครัวและสังคม ซึ่งทำให้ชายรักชายสามารถสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทั้งทางอ้อมและทางตรง โดยสื่อผ่านอวัจนภาษา และวัจนภาษาได้อย่างอิสระ เช่น นางโชว์ อาชีพอิสระเป็นของตนเอง อาชีพวงการบันเทิง ช่างทำผม ช่างแต่งหน้า

7. **อาชีพที่ยากต่อการเปิดเผยตนเอง** หมายถึง ลักษณะของการทำหน้าที่ในการเลี้ยงชีวิตรวมทั้งลักษณะของการทำหน้าที่ในการศึกษาเล่าเรียนที่ผู้เรียนต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับกฎเกณฑ์ของทางสถานศึกษาโดยที่การแสดงตัวตนที่แท้จริงในความเป็นชายรักชายมีโอกาสจะประสบกับอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างตนเองกับครอบครัวและสังคม ซึ่งทำให้ชายรักชายไม่สามารถสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทั้งทางอ้อมและทางตรง โดยสื่อผ่านอวัจนภาษาและวัจนภาษาได้อย่างอิสระ เช่น ข้าราชการครู นักเรียน

8. **สังคม** หมายถึง บุคคลที่ไม่ใช่สมาชิกในครอบครัวและไม่ใช่นักเรียนที่มีสายเลือดเดียวกัน แต่เป็นบุคคลรอบข้างที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในฐานะเพื่อน บุคคลในสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงาน และชายคนรัก

9. **ครอบครัว** หมายถึง บุคคลที่มีสายเลือดเดียวกัน มีความสัมพันธ์กันฉันพ่อแม่ลูก ความสัมพันธ์ฉันพี่น้อง และความสัมพันธ์ฉันญาติ จึงทำให้ปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารระหว่างกันมีทั้งความรัก ความหวังดี ความปรารถนาดี นอกจากนี้ความสัมพันธ์ทางการสื่อสารนี้ จะมีอิทธิพลต่อการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทั้งอวัจนภาษาและวัจนภาษาได้อย่างอิสระหรืออาจพบกับอุปสรรคในการสื่อสารได้

10. **ครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิด** หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวที่สามารถเปิดใจสื่อสารต่อกันได้อย่างอิสระ สมาชิกสามารถสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อพ่อแม่ พี่น้อง และญาติได้ทั้งทางอวัจนภาษาและวัจนภาษา โดยไม่มีอุปสรรคในการสื่อสาร

11. **ครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปล่อย** หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวที่สามารถเปิดใจสื่อสารต่อกันได้อย่างอิสระเสรี โดยสมาชิกแต่ละคนมีความเป็นตัวของตัวเองสูง สามารถที่จะกำหนดวิถีการดำเนินชีวิตของตนเองได้ และสามารถสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อพ่อแม่ พี่น้องและญาติได้โดยไม่มีอุปสรรค

12. **ครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิด** หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวที่ไม่สามารถเปิดใจสื่อสารระหว่างกันได้อย่างอิสระ สมาชิกแต่ละคนต้องอยู่ในความดูแลของผู้ที่มีบทบาทสูงสุดในบ้านคือ พ่อ แม่ จึงมีอุปสรรคในการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อพ่อแม่ พี่น้องและญาติ

13. **ผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง** หมายถึง ปฏิบัติการของครอบครัวและสังคม ต่อการเปิดใจรับรู้เกี่ยวกับตัวตนที่แท้จริงของชายรักชาย โดยมีระดับของปฏิบัติกร 3 ระดับ ได้แก่ ยอมรับได้มาก การยอมรับได้ปานกลาง การไม่ยอมรับ

14. **การยอมรับได้มาก** หมายถึง ปฏิบัติการของครอบครัวและสังคมต่อการเปิดใจรับรู้เกี่ยวกับตัวตนที่แท้จริงของชายรักชาย โดยแสดงท่าทีเห็นด้วยและสนับสนุนอย่างสูงสุด ต่อชายรักชายที่ได้มีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทั้งทางอ้อมและทางตรง

15. **การยอมรับได้ปานกลาง** หมายถึง ปฏิบัติการของครอบครัวและสังคมต่อการเปิดใจรับรู้เกี่ยวกับตัวตนที่แท้จริงของชายรักชาย โดยแสดงท่าทีไม่ถึงกับสนับสนุนแต่ไม่ได้คัดค้านหรือต่อต้านอย่างรุนแรง ต่อชายรักชายที่ได้มีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทั้งทางอ้อมและทางตรง

16. **การไม่ยอมรับ** หมายถึง ปฏิบัติการของครอบครัวและสังคมต่อการเปิดใจรับรู้เกี่ยวกับตัวตนที่แท้จริงของชายรักชาย โดยแสดงท่าทีต่อต้านอย่างรุนแรงต่อชายรักชายที่ได้มีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทั้งทางอ้อมและทางตรง

ขอบเขตของการวิจัย

1. งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาวิจัยเรื่องของการสื่อสาร เพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของกลุ่มชายรักชาย และผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของกลุ่มชายรักชาย

โดยครอบครัวในที่นี้หมายถึง พ่อแม่ พี่น้อง และเครือญาติ และการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคมของกลุ่มชายรักชาย และผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคมของกลุ่มชายรักชาย โดยสังคมในที่นี้หมายถึง เพื่อน ที่ทำงานหรือสถานศึกษา และชายคนรัก

2. งานวิจัยนี้เป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักชายซึ่งมีการเปิดเผยตนเองในความเป็นชายรักชาย โดยมีการเก็บข้อมูลมาจากเอกสารที่เป็นบทสัมภาษณ์ในนิตยสาร หนังสือที่มีการบอกเล่าหรือถ่ายทอดเรื่องราวที่เปิดเผยความเป็นชายรักชาย ของกลุ่มตัวอย่าง และการสัมภาษณ์เจาะลึก

3. งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปร คือ อายุของการเปิดเผยตนเอง อาชีพที่ง่ายหรือยากต่อการเปิดเผยตนเอง แบบการสื่อสารในครอบครัวทั้งแบบเปิด ปล่อยและปิด กับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทั้งทางอ้อมและทางตรง ว่ามีผลอย่างไรต่อการยอมรับความเป็นชายรักชายของกลุ่มตัวอย่าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลจากการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการสื่อสารระหว่างชายรักชายกับครอบครัว และช่วยให้เห็นช่องทางในการลดอุปสรรคของการสื่อสารระหว่างชายรักชาย กับครอบครัว ให้สามารถมีพัฒนาการทางด้านความรัก ความเข้าใจ การยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น จนพัฒนาไปสู่การเปลี่ยนแปลงวิกฤตในครอบครัวให้สามารถมองเห็นช่องทางของโอกาสที่จะใช้ความรักเป็นสื่อ เพื่อพัฒนาครอบครัวให้เป็นปีกแผ่น

2. ผลจากการวิจัยนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการสื่อสารระหว่างชายรักชายกับสังคม และช่วยให้เห็นช่องทางลดอุปสรรคการสื่อสารระหว่างชายรักชายกับสังคม ให้สามารถมีพัฒนาการทางด้านความรัก ความเข้าใจ การยอมรับในความเป็นเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน จากที่เคยคิดว่าชายรักชายเป็นปัญหาของสังคมให้แปรเปลี่ยนเป็นความคิดใหม่ว่า หากใช้ความรักความเข้าใจเป็นสื่อ นำ ก็จะเป็นการหยิบยื่นโอกาสให้แก่ชายรักชายได้กระทำตนเป็นประโยชน์ต่อสังคมในวงกว้าง ด้วยความสามารถ ความถนัด ซึ่งเป็นพรสวรรค์ของแต่ละคนให้เป็นรูปธรรมเห็นจริงได้

3. ผลจากการวิจัยนี้ได้เป็นประโยชน์ต่อกับกลุ่มชายรักชายใช้เป็นแนวทางในการเสาะหาวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองได้อย่างเหมาะสมต่อครอบครัวและสังคมเพื่อให้เกิดการยอมรับการอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชาย” ได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย เพื่อเป็นกรอบความคิด ดังนี้

- แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเอง
- แนวคิดการสื่อสารในครอบครัว
- แนวคิดเรื่องการสื่อสารระหว่างบุคคล
- แนวคิดเรื่องบรรทัดฐานทางสังคม
- ทฤษฎีพัฒนาการด้านบุคลิกภาพของอีริกสัน
- ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ตามลำดับขั้นของมาสโลว์
- ทฤษฎีการเลือกอาชีพของเซฟเฟอร์
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเอง

จาร์เนใน แกลโกศล ได้สรุปแนวคิดนี้ว่า

ในการสื่อสารระหว่างบุคคล ถ้าเราสังเกตดูจะพบว่า การเสวนากับผู้อื่นในบางครั้งก็ สนุกสนานน่าประทับใจ บางครั้งก็ไม่มีอะไรน่าสนุกรสนานน่าประทับใจ การที่การสนทนาน่าสนใจ หรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยในกระบวนการสื่อสารระหว่างบุคคล อันได้แก่ เรื่องที่สนทนาและการเปิดเผยตนเองของผู้สื่อสารเป็นหลักใหญ่ การที่ผู้สื่อสารมีลักษณะเปิดหรือปิดตัวเอง มีผลต่อกระบวนการในการสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นอย่างมาก การที่ผู้สื่อสารมีลักษณะปิดตัวเองหรือมีลักษณะสงวนตัว จะทำให้ยากแก่การที่ผู้อื่นจะเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลนั้น ยากที่จะรู้จักพื้นฐานนิสัยและลักษณะอย่างอื่น ทำให้คาดคะเนเกี่ยวกับความคิดของกันและกันได้ยาก ยากแก่การสื่อสารกันอย่างมีประสิทธิภาพ หรืออาจเป็นเหตุให้เกิดการบิดผันและความล้มเหลวทางการสื่อสารเลยทีเดียว ยิ่งถ้าผู้สื่อสารเป็นคนที่ปิดตัวเองมาก คนที่สื่อสารด้วยก็จะยิ่งระมัดระวังหรือถึงกับเกรงกลัวที่จะสื่อสารด้วยทีเดียว

การเปิดตัวเองของคู่สื่อสารในการสื่อสารระหว่างบุคคล ช่วยให้เราสื่อสารกันได้ตรงเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากการเปิดเผยตัวเองเกี่ยวพันกับการเปิดเผยความรู้สึก ซึ่งอาจเริ่มต้นที่การกล้าแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่คุณกำลังสื่อสารอยู่และเมื่อทำเช่นนี้บ่อยขึ้น อาจช่วยพาระให้เกิดอุปนิสัยกล้าเปิดเผยความรู้สึกต่าง ๆ มากขึ้น นอกจากนี้การเปิดเผยตนยังช่วยให้คู่สื่อสารรู้จักกันดีขึ้น แม้โดยปกติมนุษย์เราจะมีวิธีการคาดทำนายผู้อื่นได้ด้วยวิธีการหลายอย่าง แต่การเปิดเผยตนเองจะช่วยให้เรารู้จักคนอื่นได้ดีขึ้น และคนอื่นก็รู้จักเราดีขึ้นเช่นกัน ความคุ้นเคยระหว่างคู่สื่อสารเป็นปัจจัยชักจูงให้มีการสื่อสารระหว่างกันมากขึ้น ช่วยขยายแวงดวงของการสื่อสารระหว่างบุคคลให้กว้างขึ้นเปิดโอกาสให้การสื่อสารดำเนินไปบนพื้นฐานแห่งความถูกต้องและความเป็นจริงมากขึ้น

เพื่ออธิบายถึงการเปิดเผยตนเอง โจเซฟและแฮร์สัน ได้สร้างแผนภูมิขึ้นเพื่อช่วยสร้างแนวคิดให้กระจ่างขึ้นเรียกว่า โจฮารี วินโดว์

ตนเองรู้	ตนเองไม่รู้
Known to self	not known to self
Open บริเวณเปิด	blind บริเวณจุดบอด
Hidden บริเวณซ่อนเร้น	Unknown บริเวณที่ไม่รู้

กรอบสี่เหลี่ยมทั้งหมดเป็นแนวคิดที่แทนความเป็นตนของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เส้นย่อยต่าง ๆ เป็นกรอบที่สามารถเปลี่ยนให้กว้างหรือแคบได้ เมื่อเปลี่ยนบุคคลที่เราสื่อสารด้วย เนื้อที่ในกรอบแต่ละกรอบจะหดเข้าหรือขยายออกตามการรับรู้ต่อพฤติกรรม ต่อความรู้สึก และแรงกระตุ้นต่อตัวเองและต่อคู่สื่อสาร กรอบต่าง ๆ ก่อให้เกิดบริเวณดังต่อไปนี้

1. **บริเวณเปิด (The Open Pane)** บริเวณในกรอบของการเปิดเผย แสดงปริมาณของความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการสื่อสารระหว่างบุคคล ยิ่งเมื่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมี

มากขึ้นหรือลึกซึ้งยิ่งขึ้น อาณาเขตของการเปิดก็จะเพิ่มมากขึ้น ซึ่งแสดงถึงความเข้าใจในอันที่จะเปิดตนเองออกติดต่อกับคู่สื่อสารมากขึ้น

2. **บริเวณจุดบอด (The Blind Pane)** เป็นบริเวณที่เปรียบเหมือนความเป็นคนที่คนอื่นต่างก็รู้ แต่เจ้าตัวไม่รู้ ทำให้เกิดภาวะที่ท่านเข้าใจว่าตนเองเป็นอย่างหนึ่ง แต่ผู้อื่นมองเห็นว่าท่านเป็นอีกอย่างหนึ่ง อย่างเช่น ท่านอาจมองว่าตนเองเป็นคนมองโลกในแง่ดี แต่คนอื่นกลับมองว่าท่านเป็นคนใจง่าย เป็นต้น ยิ่งเมื่อท่านรู้จักจุดบอดของตนเองมากขึ้นเท่าไร ท่านก็จะสามารถปรับปรุงภาพพจน์ของตนให้ดีขึ้นได้มากยิ่งขึ้น เท่านั้น การพัฒนาบุคคลในกระบวนการสื่อสารระหว่างบุคคล จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสื่อสารนั้น มองเห็นอุปสรรคของตนเองได้มากขึ้น และพยายามขจัดจุดบอดนี้ให้น้อยลงเรื่อย ๆ

3. **บริเวณซ่อนเร้น (The Hidden Pane)** เป็นบริเวณที่ผู้เป็นเจ้าของตนเองเท่านั้นที่มีความเกี่ยวข้องอยู่ บริเวณดังกล่าวนี้เป็นสัญลักษณ์แทนความรู้ลึกพฤติกรรม และแรงกระตุ้นของผู้เป็นเจ้าของ ที่เจ้าของไม่ยอมเปิดเผยให้ผู้อื่นได้ทราบ ซึ่งอาจได้แก่ เรื่องที่เกิดขึ้นในอดีต หรือความลับส่วนตัวบางอย่าง เป็นต้น

4. **บริเวณที่ไม่รู้ (The Unknown Pane)** เป็นสัญลักษณ์แทนบริเวณทั้งที่เจ้าของผู้อื่นไม่รู้ ไม่ว่าจะผู้เป็นเจ้าของจะเติบโตหรือพัฒนาตนเองไปมากสักเท่าใดก็ตาม กรอบหรือบริเวณที่ไม่รู้นี้ อาจจะเป็นความสามารถที่แฝงซ่อนอยู่ หรือปมด้อยบางอย่างที่ตนเองก็ไม่เคยรู้ แต่จุดแห่งความไม่รู้นี้จะถูกลดลงได้แม้เจ้าตัวจะไม่รู้ โดยการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลให้มากขึ้น เพื่อดึงความสามารถที่ซ่อนอยู่ออกมาใช้หรือลบจุดอ่อนของตนให้น้อยลง

ความสัมพันธ์ระหว่างบริเวณต่างๆ ดังได้กล่าวมาแล้วต่างก็สามารถที่จะขยายบริเวณเพิ่มขึ้นหรือลดบริเวณลงตามผลที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากโอกาสในการติดต่อ สื่อสารระหว่างบุคคล การลดของอาณาบริเวณหนึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบกระเทือนต่อกรอบหรือบริเวณอื่น เมื่อกรอบหนึ่งมีบริเวณเพิ่มขึ้นก็ต้องมีกรอบอื่นที่มีเนื้อที่ลดลง

บางครั้งการสื่อสารระหว่างบุคคลทำให้เราต้องเปิดบริเวณบางบริเวณเพิ่มขึ้น ซึ่งบางครั้งในการทำเช่นนั้น นำมาซึ่งความเจ็บปวด และเป็นเหตุให้เราต้องอดทนอย่างมาก อย่างเช่น เราเป็นคนไม่ชอบและไม่คุ้นเคยกับการสังคมกับคนแปลกหน้า แต่ด้วยความจำเป็นบางอย่างทำให้เราจำต้องเปิดตัวเองออกสังคมกับคนเหล่านั้น คนที่เราต้องติดต่อกับจะประกอบไปด้วยทั้ง

คนที่ถูกอภัยและไม่ถูกอภัย การที่จะทำให้การสื่อสารระหว่างเรากับคนที่ถูกอภัยและไม่ถูกอภัยดำเนินไปอย่างราบรื่น เราจำเป็นต้องพัฒนาทักษะบางอย่าง เช่น ต้องหัดอดทนให้มากขึ้น หัดมองข้ามหรือลืมเรื่องบางอย่าง ซึ่งหากเป็นในสภาพปกติเป็นเรื่องที่เรายากที่จะลืม เป็นต้น ถ้าสามารถทำได้สำเร็จก็เท่ากับเป็นการลดบริเวณบางบริเวณลงได้ อย่างเช่น บริเวณที่เป็นจุดบอดหรือบริเวณซ่อนเร้นลงได้

การพัฒนาทักษะในการเปิดตนเองออกสู่การติดต่อกับผู้อื่น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารระหว่างบุคคล เราควรพยายามพัฒนาทักษะในการเปิดตนเองออกสู่การติดต่อกับผู้อื่น ซึ่งอาจกระทำได้โดยอาศัยแนวการปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. **การพัฒนาตนเองอยู่เสมอ** การไม่หมั่นพัฒนาตนเองทำให้คนหยุดอยู่กับที่ในทุกเรื่อง รวมทั้งในการสื่อสารระหว่างบุคคลด้วย การเริ่มทำในสิ่งที่เราไม่เคยหรือไม่ชอบกระทำมาก่อน แนนอนต้องอาศัยการฝึกใจและความกล้าพอสมควร การที่คนที่ไม่ชอบเข้าสังคมต้องบังคับตัวเองให้เข้าสังคม การที่คนที่ไม่เคยออกไปพูดต่อหน้ามหาชนมาก่อนต้องบังคับตัวเองให้ออกไปยืนพูดต่อหน้ามหาชน หรือการที่ชายหนุ่มขี้อายจะบอกกับสาวคนรักว่าเขารักเธอมาก และต้องการจะแต่งงานกับเธอไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะกระทำ แต่ถ้าไม่เคยทำมาก่อนแล้วทำได้และทำได้ดี ก็ต้องถือว่่านั้นเป็นการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี

การจะเปิดตนเองให้คิดพัฒนาทักษะในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นอยู่เสมอ อาจทำได้โดยการเริ่มมองบุคคลในแง่ของความเป็นปัจเจกบุคคล โดยอาศัยหลักความคิดง่าย ๆ ว่าเรายังอยากเป็นตัวเรา คนอื่นเขาก็คงอยากเป็นตัวเขาเช่นกัน ดังนั้นถ้าเราต้องการที่จะเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กัน เราก็จำเป็นต้องมองเขาอย่างที่เขาเป็น แล้วปรับที่ตัวเอง การจะมุ่งปรับปรุงคนอื่นให้เป็นอย่างที่เราต้องการเป็นสิ่งที่ไม่สามารถทำได้ยาก

การใช้ชีวิตให้สุขไปกับสิ่งแวดล้อมช่วยให้เรารักและสนใจในสิ่งแวดล้อมมากขึ้นและเป็นที่มาของการเปิดตนเองออกสู่การติดต่อกับเพื่อนใหม่ ๆ สนใจเรื่องใหม่ ๆ สิ่งใหม่ ๆ สถานการณ์ใหม่ ๆ มีใจเปิดกว้างขึ้น มองโลกหลายแง่หลายมุมขึ้น เป็นที่มาของวิจรรณญาณที่ดีและความมีใจกว้าง จงอย่ามองโลกในแง่ร้าย อย่ามองว่า คนอื่นล้วนมุ่งหวังประโยชน์จากเรา หรืออย่ามองว่าใครอื่นในโลกล้วนไม่ดี ไม่เก่ง มีแต่เราเท่านั้นที่ดีและเก่ง การมองสิ่งต่าง ๆ ให้ถูกต้องตรง

กับสภาพความเป็นจริง ช่วยเปิดโลกทัศน์ของเราได้ทางหนึ่งและจะเป็นที่มาของการเปิดตนเอง ออกสู่การติดต่อกับผู้อื่นได้เช่นกัน

2. การสร้างความไว้วางใจขึ้นในทัศนะของผู้อื่น ความไว้วางใจอาจสร้างได้จากการเปิดเผยตนเองให้มากขึ้น เช่น เปิดเผยความคิด ความรู้สึก การกระทำ เป็นต้น การเปิดเผยตนเองอาจต้องอาศัยการเสี่ยงหลายแง่ การเปิดเผยบางอย่างอาจก่อให้เกิดการถูกตำหนิ ถูกมองในแง่ร้าย แต่ก็อาจนำมาซึ่งความเห็นใจ ความไวใจ ความเชื่อ ตลอดจนการสนับสนุนต่าง ๆ ได้เช่นกัน การทำอะไรอย่างสม่ำเสมอ หากเป็นพฤติกรรมที่คู่สื่อสารของเรายอมรับว่าเป็นสิ่งดีอาจช่วยสร้างความไว้วางใจให้เกิดขึ้นได้ นอกจากนี้การยอมรับในผู้อื่นอย่างเปิดเผย การสนับสนุนและห่วงใยในผู้อื่น การเข้าใจในผู้อื่น และการเปิดเผยตนเองกับคู่สื่อสารต่างก็เป็นที่มาของความไว้วางใจระหว่างกัน นอกจากนี้การเปิดเผยความรู้สึกและการสื่อสารกับผู้อื่นให้ชัดเจนและถูกต้องต่างก็เป็นฐานที่มาของความน่าไว้วางใจได้เช่นกัน

3. การมีความรู้สึกร่วมกัน เมื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างกันดำเนินไปเป็นระยะเวลา นานพอสมควร ความสัมพันธ์ระหว่างกันย่อมเกิดขึ้น เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างคู่สื่อสารอยู่ในระดับที่ดีพอสมควรแล้ว การพัฒนาความสัมพันธ์ให้ขึ้นถึงระดับที่สามารถมีความรู้สึกร่วมกันได้ ก็จะทำให้การสื่อสารราบรื่นขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีความถูกต้องมากขึ้น มีความไว้วางใจระหว่างคู่สื่อสารมากขึ้น ทั้งนี้เพราะการที่คู่สื่อสารจะมีความรู้สึกร่วมกันได้อาจมาจากพื้นฐานความคิดที่คู่สื่อสารมองเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในกระบวนการเดียวกันหรือมีส่วนร่วมในกันและกัน อันเป็นแนวคิดสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารแบบสองทางซึ่งเป็นระบบที่เอื้อต่อการเกิดความสัมพันธ์อันดี นอกจากนี้การมีความรู้สึกร่วมกันอาจพัฒนาได้โดยการปลูกฝังความสามารถในอันที่จะเห็นแก่ผู้อื่น และพยายามเข้าใจผู้อื่นให้มากขึ้น โดยการย้อนกลับไปพิจารณาประสบการณ์ต่าง ๆ ของตนเองที่ผ่านมานี้ ทบทวนให้ได้ว่าในสถานการณ์อย่างเดียวกันนี้ท่านรู้สึกอย่างไร นำความรู้สึกที่ท่านเคยรู้สึกไปเทียบเคียงกับของผู้อื่นโดยการเอาใจเขามาใส่ใจเรา กระตุ้นให้ผู้อื่นเปิดเผยตนเองออกเพื่อให้เรามีโอกาสรู้จักเขามากขึ้น และจงพยายามจำแนกมุมต่าง ๆ ที่ได้รับการเปิดเผยนั้น เมื่อจำเป็นต้องขัดแย้งกับผู้อื่น จงหาเหตุผลที่น่าเชื่อถือที่เป็นความจริง หรือเป็นสิ่งที่คู่สื่อสารของเราค้านได้ยากและจงหัดยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดี

4. การหาโอกาสในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น เมื่อมีโอกาสมาถึงเราควรคว้าโอกาส นั้น การจะทำให้ได้เช่นนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย อย่างน้อยที่สุดผู้ที่ไม่ชอบการรอคอยก็ดี ผู้ที่ไม่เคยชินกับการรอคอยมาก่อนก็ดี มักเกิดความรู้สึกรำคาญ รำคาญที่ต้องรอคอย รำคาญที่ต้องคอยมองหาโอกาส หาได้แล้วการที่เราไม่เคยติดต่อสื่อสารในสถานการณ์เช่นนั้นมาก่อนก็เท่ากับเป็นการเสี่ยง เสี่ยงต่อการที่การสื่อสารที่เราไม่เคยชินนั้นจะล้มเหลว อันอาจเป็นเหตุให้เราเสียกำลังใจ เกรงไปว่าการกระทำนั้นจะต้องทำให้เราอับอายขายหน้าตลอดจนเสียชื่อเสียงเป็นต้น ในการมองหาโอกาสในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นนั้น จงอดทนพยายามรอคอย แต่จงอย่าเก็บกดอารมณ์ร้าย ที่อาจเกิดขึ้นจากการรอคอยหรือการพยายามนั้น และถ้ามีสถานการณ์ทางการสื่อสารที่ ทำทนายจงก้าวเข้าไปร่วมในกระบวนการนั้น แต่ต้องรู้จักตัดสินใจว่า อะไรที่เราทำได้ อะไรที่เรา ไม่ได้ อะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ บังคับตนเองให้กระทำการที่ดีต่อผู้อื่นประพฤติปฏิบัติต่อผู้อื่น ภายใต้อหวั่นไหวศีลธรรมอันดี และจงหมั่นหาสิ่งใหม่ ๆ มาทำอยู่เสมอ

5. การไม่เป็นคนช่างจัดการ การเป็นคนช่างจัดการ อาจก่อให้เกิดความไม่พอใจแก่ คู่สื่อสารหรืออาจรวมถึงคนอื่นด้วย การจะจัดการเรื่องของคนอื่นควรอาศัยหลักว่าให้การเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นไปโดยอิสระตามความต้องการและความเห็นควรของผู้เป็นเจ้าของพฤติกรรมในการสื่อสารระหว่างบุคคล คู่สื่อสารควรระวังที่จะไม่ใช้คำพูดทำนองนี้ต่อกัน เช่น พูดว่า "ฉันหวังว่าเธอคงจะไม่ทำ (อย่างนี้หรืออย่างนั้น)" หรือ "ฉันไม่ชอบ (อย่างนี้หรืออย่างนั้น)" หรือ "เธอไม่ควร..." เป็นต้น อย่าผูกขาดการตัดสินใจของผู้อื่น และขณะเดียวกันจงอย่าให้คนอื่นมาผูกขาด หรือควบคุมความคิดหรือควบคุมชีวิตของเราเช่นกัน

6. การรอจังหวะเวลาที่เหมาะสม การรู้กาลเทศะในการที่จะเป็นฝ่ายเริ่มการสื่อสาร ก็ดี การรอจังหวะในการมีปฏิริยาตอบกลับที่ดีต่างก็มีความสำคัญต่อการสื่อสารระหว่างบุคคล ทั้งสองกรณี การสื่อสารที่ไม่ตรงกาลเทศะเป็นที่มาของความล้มเหลวหรือการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ทางการสื่อสาร อย่างเช่น เมื่อเพื่อนเรากำลังมีเรื่องโศกเศร้า เราเองก็เจตนาที่จะปลอบใจเพื่อน ๆ แต่เนื่องจากเราเป็นคนไม่ยึดมั่นในสิ่งหนึ่งสิ่งใด เราจึงไม่มีอารมณ์เครียดต่อปัญหาใดและชอบพูดจาเชิงขำขันล้อเลียนเพื่อนฝูงอยู่เสมอ เพื่อน ๆ ต่างก็รู้กันว่าเราเป็นคนมีนิสัยเช่นนั้น และต่างก็ไม่ถือโกรธเมื่อถูกเราล้อเลียน เมื่อเห็นเพื่อนแสดงอาการเศร้าซึม อันเนื่องมาจากการที่เสียคนรักไป เราก็พยายามที่จะปลอบโยนเพื่อนโดยอาศัยคำพูดติดตลกตามแบบฉบับที่เป็นอุปนิสัยของเราโดยพูดว่า "เสียแล้วเสียไปหาใหม่ดีกว่า ไม่ต้องกลัว นารีมีมากมายกว่าผู้หญิง"

ถ้าเป็น ในยามปกติเพื่อนที่สนิทสนมกันอาจไม่สนใจในคำพูดเช่นนี้เท่าใดนัก แต่ในอารมณ์เศร้าโศก คำพูดดังกล่าวอาจกลายเป็นปมสะกิดใจที่อาจกระตุ้นให้เพื่อนเกิดความโกรธ และอาจลุกลาม กลายเป็นเหตุแห่งความเคืองแค้นหรือสิ้นสุดความเป็นเพื่อนก็ได้ หรือกรณีที่พบกันบ่อย ๆ ก็คือ การใช้ คำพูดระดับเดียวกันกับคู่สื่อสารที่ต่างระดับต่างความสัมพันธ์ เช่น ใช้คำพูดที่พูดกับเพื่อนฝูงกับพ่อแม่ และครูอาจารย์ หรือหัวหน้างาน ทำให้เกิดความไม่พอใจกันขึ้น หากมีปัญหาอันเนื่องมาจากการทำผิดกาลเทศะ การขอโทษคู่สื่อสารเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ความผิดพลาดทุเลาเบาบางลง ได้ นอกจากนี้จึงอย่าตำหนิบุคคลต่อหน้าคนอื่นและอย่าซักหรือเปรียบเทียบด้อยของผู้อื่น

7. การทำการสื่อสารให้กระจ่างชัดอยู่ตลอดเวลา ในการสื่อสารระหว่างบุคคลการ ไม่ทำข่าวสารให้เป็นที่กระจ่างชัดเป็นที่มาของการเข้าใจผิด การปนความเห็นลงไปกับข้อเท็จจริง อย่างเช่นพูดว่า "คนว่าเขาเป็นคนไม่ดี" เมื่อเราไม่รู้แน่ว่าคนที่คิดหรือกล่าวเช่นนั้นมืออยู่ที่คน นับเป็นการแค้นหรือเน้นในความไม่ดีของผู้ที่ถูกพูดถึงโดยปะปนความไม่ชอบของผู้พูดลงไป ด้วย การใช้ถ้อยคำที่รุนแรง อย่างเช่นพูดว่า "เขาเป็นคนชั่ว" การระบุว่าใครเป็นคนชั่วเป็นถ้อยคำที่ รุนแรง อาจยังความโกรธให้แก่ผู้ที่ถูกเอ่ยถึง และอาจเป็นที่แสดงหูของผู้ฟังหรือคู่สนทนาของเราได้

ความกระจ่างชัดของคำพูดอาจเกิดจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น อาจเกิดจากสิ่งที่เราพูด ถึงเป็นข้อเท็จจริงที่ใคร่รู้และยอมรับกันอยู่ หรือเรื่องนั้นเป็นที่เข้าใจหรือยอมรับกันอยู่แล้ว หรือ คำพูดนั้นมีความชัดเจน หรือมีเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์มาสนับสนุนคำพูดเป็นสิ่งที่สอดคล้อง กันอยู่แล้วกับความรู้สึกนึกคิดของคู่สนทนา การยกสิ่งที่เป็นรูปธรรมเพื่ออธิบายประกอบสิ่งที่เป็นนามธรรม การออกท่าทางเสริมคำพูดล้วนเป็นปัจจัยที่ช่วยให้คำพูดกระจ่างชัดขึ้นได้ทั้งสิ้น (จาระไน แกลโกศล, 2538 : 558-563)

แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเองนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัย ในข้อที่ 1 และ ข้อที่ 2 พร้อมทั้งการอภิปรายผล

แนวคิด การสื่อสารในครอบครัว

ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ ได้สรุปแนวคิดนี้ว่า

การสื่อสารในครอบครัวเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการสื่อสารหลายแบบ ถ้ามองกันอย่าง ผิดเพี้ยนอาจจะไม่เห็นว่าเป็นแตกต่างจากกิจกรรมการสื่อสารกับเพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน หรือแม้กับคน แปลกหน้า แต่ที่จริงแล้วการสื่อสารในครอบครัวมีภาวะผูกพันหรือการหน้าที่เฉพาะที่จะสนองต่อ

สมาชิกในครอบครัว ทำให้การสื่อสารในครอบครัวมีคุณลักษณะที่แตกต่างออกไปจากการสื่อสารอื่น ๆ เช่น มักจะมีการผูกขาดการใช้อำนาจอยู่ที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งภายในครอบครัวที่มีแบบวิธีการสื่อสารแบบเปิด พฤติกรรมการสื่อสารในลักษณะดังกล่าวย่อมกระทบต่อพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น โดยทั่วไปแล้ว เมื่อเปรียบเทียบกับ การสื่อสารในระบบความสัมพันธ์อื่น ๆ ของคนเรา พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีความซับซ้อนกว่ามาก

การสื่อสารในครอบครัวมีความเกี่ยวข้องกับรูปแบบต่าง ๆ ของสาร ตัวอย่างเช่น การถ่ายทอดสาร การทำงานร่วมกัน การโต้แย้ง การวางแผน การต่อรองกฎระเบียบ การเข้าหยอกเล่นหัว การเสริมแรงพฤติกรรม การผ่อนคลายความวิตกกังวล การร่วมทุกข์ร่วมสุข การพ้อบ่น ฯลฯ ครอบครัวมีส่วนเสริมความเป็นปึกแผ่นและการสร้างสรรค์ของสมาชิก แต่ในบางครอบครัว พฤติกรรมการสื่อสารบางลักษณะกลับมีส่วนทำให้เกิดความแตกร้างระหว่างสมาชิก ภาวะที่จะเกิดผลในทางลบนี้จะเกิดขึ้นเมื่อการสื่อสารไปข้องเกี่ยวกับการกระทบกระเทือนบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น มีการใช้ถ้อยคำพรูสวาท การใช้กำลัง การเพิกเฉยต่อกัน รูปแบบของพฤติกรรมเหล่านี้ ทำให้การสื่อสารในครอบครัวไม่เป็นไปด้วยดี ที่เราเรียกว่า “การสื่อสารที่ขาดสุขภาพดี” (unhealthy communication)

นอกจากนี้ ครอบครัวอาจดำเนินกิจกรรมการสื่อสารในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งดังจะได้กล่าวต่อไป เพื่อแก้ปัญหา อารมณ์ซึ่งขวัญและกำลังใจของสมาชิก จัดการกับความขัดแย้ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การสื่อสารในครอบครัวจะดำเนินไปเพื่อจัดการกับภารกิจต่าง ๆ รูปแบบของกิจกรรมการสื่อสารในครอบครัวต่อไปนี้ชี้ให้เห็นว่า ครอบครัวคือจุดเริ่มต้นของการศึกษาของบุคคลตามกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม โดยที่ครอบครัวสามารถทำหน้าที่ดังต่อไปนี้แก่สมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่บุตรธิดา

1. **ครอบครัวทำหน้าที่เสมือนโรงเรียน** ครอบครัวสามารถทำหน้าที่เสมือนเป็นโรงเรียนอันเป็นแหล่งประสิทธิ์ประสาทความรู้ได้หลายวิธี พ่อแม่ควรตระหนักถึงการหน้าที่ข้อนี้ อยู่เสมอ เพราะการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการดำเนินชีวิต ที่เห็นได้ชัดเด็กเล็ก ๆ ก่อนวัยเรียนเรียนรู้จากพ่อแม่อย่างมาก พ่อแม่จึงควรเอาใจใส่ฝึกปรือให้ลูกเป็นคนใฝ่รู้ ทั้งนี้ไม่ใช่เฉพาะลูกเท่านั้นที่ควรจะทำตัวเป็น “ผู้เรียน” คือใฝ่เรียนใฝ่รู้อยู่เสมอ แต่ทุกคนในบ้านสามารถเป็น “ผู้เรียน” ได้ทั้งสิ้น พ่อแม่เองก็เรียนรู้จากลูกได้เช่นกัน

2. ครอบครัวทำหน้าที่เสมือนศาลสถิตยุติธรรม บางครั้งในครอบครัวมีความไม่ลงรอยกันเกิดขึ้น การแก้ปัญหาอย่างมีหลักเกณฑ์และยุติธรรมจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีสมาชิกคนใดฝ่าฝืนกฎระเบียบของครอบครัว พ่อแม่ก็จะวินิจฉัยความถูกต้อง ตลอดจนอาจมีการลงโทษ แต่การลงโทษไม่ใช่เป้าหมายของการหน้าที่ในข้อนี้ แต่เป้าหมายในข้อนี้ คือ การควบคุมพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาเพื่อเสริมแรงพฤติกรรมที่พึงปรารถนา

บางปัญหาในครอบครัวเป็นความผิดที่เห็นได้ชัด เช่น การลักขโมย การทำลายข้าวของ การไม่รับผิดชอบงานบ้าน ส่วนบางปัญหาเป็นเรื่องที่ทำให้พ่อแม่ไม่สบายใจได้แก่ การที่เด็กใช้สิทธิในการทำอะไรบางอย่างของตนเอง เช่น อ่านหนังสือในที่มืด ไม่จัดตารางสอนทุกวัน พ่อแม่ต้องจำแนกให้ชัดเจนว่าอะไรเป็นหน้าที่ และอะไรเป็นสิทธิของเด็ก การไปลงโทษหรือพยายามควบคุมพฤติกรรมในเรื่องที่เป็นสิทธิของเด็กมากเกินไป จะเท่ากับไปลดทอนการเจริญเติบโตทางสติปัญญาของเขา เด็กจะขาดความเชื่อมั่นต่อคำว่าความยุติธรรมในโลกกว้าง

3. ครอบครัวทำหน้าที่เสมือนที่ประชุม ทุกคนมีความคิด ความรู้สึก และทัศนคติ พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวจึงเป็นรูปแบบพื้นฐานที่ดีที่สุดของการแสดงออก การทำให้บ้านเป็นเสมือนที่ประชุมซึ่งสนับสนุนให้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ได้พูดสิ่งที่ออกมาจากใจ เมื่อคนหนึ่งพูดคนอื่นก็มีหน้าที่เป็นผู้ฟังที่ดีด้วย จุดสำคัญของพฤติกรรมการสื่อสารแบบนี้ คือ มุ่งส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกซึ่งความคิดของเขา พยายามทำให้การสื่อสารในครอบครัวมีลักษณะเป็นการสื่อสารสองทางมากยิ่งขึ้น อันเป็นวิธีการที่เชื่อว่าจะดีกว่าการสื่อสารทางเดียวจากพ่อแม่ถึงลูกเท่านั้น

4. ครอบครัวทำหน้าที่เสมือนคณะกรรมการ สมาชิกในครอบครัวจะดำเนินการให้พฤติกรรมการสื่อสารออกมาในรูปแบบคล้ายกับเป็นคณะกรรมการในการแก้ปัญหาและตัดสินใจ บ่อยที่สุดเท่าที่จะบ่อยได้ พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบนี้จะเป็นน้ำมันหล่อลื่นที่ทำให้การร่วมกันขบคิดปัญหาต่าง ๆ ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและยุติธรรม ในการนี้เด็กเล็กควร จะได้รับการอบรมสั่งสอนและส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกของครอบครัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปที่ละน้อย จะทำให้เด็กมีความผูกพันและรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

5. ครอบครัวทำหน้าที่เป็นแหล่งนันทนาการ การสื่อสารด้วยการเล่นกับลูกมีความสำคัญมาก ทำให้การอาศัยอยู่ได้ชายคาเดียวกันเป็นไปด้วยความสบายใจ สะดวกใจ และผูกพันรัก

ใคร่กัน ถ้าสมาชิกในครอบครัวรู้สึกสนุกสนานในการแสดงออกต่าง ๆ อย่างที่มักมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน นั่นเป็นสัญญาณบอกให้รู้ว่าครอบครัวมีบรรยากาศที่ดี ไม่ใช่อาศัยบ้านเป็นเพียงที่พักผ่อนนอนหลับและหุงหาอาหารกินเท่านั้น แต่บ้านควรเป็นที่ผ่อนคลายความตึงเครียดจากภารกิจประจำวันด้วยการสังสรรค์เสวนาประสาพ่อแม่ลูก ตลอดจนร่วมกันในการแสวงหาความบันเทิงต่าง ๆ จากเครื่องมือสื่อสารมวลชนและจากกิจกรรมที่นำความเพลิดเพลินมาให้

6. ครอบครัวทำหน้าที่เป็นกลุ่มพัฒนาตนเอง ในระยะหลัง ๆ นี้ มีการใช้กระบวนการกลุ่มช่วยบุคคลในการแก้ปัญหาส่วนตัวอย่างแพร่หลายและได้รับความนิยม กระบวนการกลุ่มหลายแบบมุ่งส่งเสริมให้สมาชิก “เปิดอก” ถึงความรู้สึกต่าง ๆ ของตนเอง และ “ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน” กับทั้งพยายามหาวิธีการที่ดียิ่ง ๆ ขึ้นไปในการแก้ปัญหาส่วนตัวของแต่ละคน

ผู้เชี่ยวชาญการสื่อสารในครอบครัวแนะนำว่า การที่ครอบครัวจะเป็นแหล่งส่งเสริมให้สมาชิกรู้จักช่วยตนเองและช่วยเหลือกันและกันนั้น กระทำได้โดยทำให้บ้านเป็นสถานที่อันอบอุ่นที่แต่ละคนสามารถเปิดเผยและชี้แนะแก่กันและกันได้ แต่ทั้งนี้สมาชิกในครอบครัวจะต้องรักษาระดับอารมณ์ไม่ให้ลุแก่อิสระซึ่งจะไม่เกิดผลดีทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น

แคนเทอร์ (Kantor) และเลอร์ (Lehr) ผู้เชี่ยวชาญการศึกษาวิจัยในสาขาการสื่อสารในครอบครัว ได้แบ่งคุณลักษณะหรือแบบวิถีของการสื่อสารในครอบครัวออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การสื่อสารในครอบครัวแบบปิด (closed family communication) การสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด (open family communication) และการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อย (random family communication) แต่ละแบบมีข้อดีและข้อด้อยในตัวมันเอง และอาจเป็นแบบวิถีสร้างสรรค์หรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับการเลือกสรรมาใช้ในแต่ละสถานการณ์

1. การสื่อสารในครอบครัวแบบปิด หมายถึง แบบวิถีการเลือกสรรในครอบครัวที่เข้มงวด มีการวางระเบียบกฎเกณฑ์อย่างรัดกุม ผู้ที่กำหนดกฎเกณฑ์ คือ ผู้ที่มีอำนาจสูงสุดซึ่งมักจะ ได้แก่ พ่อ ผู้กำหนดกฎเกณฑ์จะเป็นผู้ให้คำแนะนำและควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัว ประเด็นของการสนทนาและข้อมูลข่าวสารที่ผ่านสื่อต่าง ๆ เข้ามาจะต้องถูกกั้นกรองด้วยข้อจำกัดต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามบรรทัดฐานของครอบครัวซึ่งจะกำหนดว่าอะไรบ้างที่สมาชิกควรจะได้ประสบพบเห็นและอะไรบ้างที่ไม่ควร

ในครอบครัวแบบนี้เด็กที่อ่านหนังสือได้ง่ายจะได้รับรางวัลเป็นสิ่งตอบแทน ในทางตรงกันข้ามก็ใช้การลงโทษสำหรับเด็กที่ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ เรื่องของเวลามักเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดในครอบครัวแบบนี้ว่ามีการวางระเบียบในเรื่องเวลาไว้อย่างเคร่งครัด มีตารางเวลาสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และทุกคนต้องรักษาระเบียบ เช่น จะต้องกลับถึงบ้านไม่เกิน 17.00 น. จะต้องเข้านอนก่อน 22.00 น. ข้อความที่ผู้ใหญ่มักพูดกับเด็กในครอบครัวแบบนี้ได้แก่ ข้อความในการทำงานชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของเกียรติยศของวงศ์ตระกูล

ข้อดีของครอบครัวแบบปิดคือ ครอบครัวแบบนี้มักจะแก้ไขสถานการณ์ที่ยุ่งยากได้โดยอาศัยวิธีการเชิงอำนาจนิยมซึ่งมีคุณประโยชน์หลายประการ ประการแรก การใช้อำนาจนิยมมักจะมุ่งเน้นให้เกิดประสิทธิผล ประการที่สอง วินัยและการควบคุมพฤติกรรมสามารถให้ความรู้สึกมั่นคงและปลอดภัยแก่สมาชิกได้เป็นอย่างดี ในกรณีที่สมาชิกประพฤติตามควรลงของกฎระเบียบ ประการต่อมา การใช้ทรัพยากรในครอบครัวแบบนี้มักจะมีการจัดสรรอย่างรอบคอบ ไม่ปล่อยให้แต่ละคนทำอะไรตามอำเภอใจ ส่วนข้อเสียของครอบครัวแบบปิด คือ ทำให้บุตรหลานไม่มีอิสระอย่างเต็มที่ ปิดกั้นตนเองจากโลกภายนอก ดำเนินกิจวัตรประจำวันอย่างเต็มไปด้วยข้อกำหนด

2. การสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด หมายถึง แบบวิธีการสื่อสารในครอบครัวที่สมาชิกแต่ละคนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจความเป็นไปต่าง ๆ ภายในครอบครัวสูง แต่ทุกคนมีบทบาทค่อนข้างมากและมีความยืดหยุ่นสูง แม้ว่าโดยปกติแล้วพ่อแม่จะมีอำนาจในบ้านมากกว่าลูกแต่ก็มีบทบาทเฉพาะที่จำเป็น กฎระเบียบของครอบครัวเป็นสิ่งที่ผ่อนผันและเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่น เวลาพร้อมรับประทานอาหารเย็นอาจเปลี่ยนแปลงโดยการตัดสินใจของคนส่วนใหญ่ในบ้าน หรือบางคนอาจจะไม่มารับประทานอาหารเย็นที่บ้านก็ได้ ประเด็นต่าง ๆ เป็นเรื่องที่พูดคุยถกเถียงกันได้ การโน้มน้าวใจเป็นวิธีการที่พ่อแม่มักใช้ได้ดีกว่าการแสดงอิทธิพลเหนือลูก ทุกคนมีอำนาจในการจัดการต่าง ๆ ภายในบ้าน แต่โครงสร้างของอำนาจก็ไม่ได้เป็นไปอย่างตายตัว แต่ทุกคนมีสิทธิ์จะเสนอ ร่วมตัดสินใจ และดำเนินการได้ ครอบครัวแบบนี้มีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลภายนอกมาก พร้อมกันนั้นก็รับอิทธิพลจากภายนอกอยู่เสมอ ไม่มีการสกัดกั้นข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่หลั่งไหลมาสู่ครอบครัวเหมือนครอบครัวแบบปิด

ข้อดีของครอบครัวแบบเปิด คือ สมาชิกแต่ละคนมีสิทธิ์ที่จะปรับความต้องการของตนเองให้เข้ากับครอบครัว เพราะใช้วิธีการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจและยืดหยุ่นข้างมากเป็นสำคัญ แต่ละคนสามารถมีอิทธิพลต่อครอบครัวได้ ครอบครัวแบบเปิดให้โอกาสแก่บุคคลในการเจริญเติบโตสูง ทั้งทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา อย่างไรก็ตาม ข้อเสียของครอบครัวประเภทนี้ก็มี ได้แก่ การมีสภาพที่ง่ายต่อการแตกแยก ขาดความปรองดองกัน เพราะต่างก็ยึดมั่นในความคิดเห็นของตน เมื่อมีข้อขัดแย้งขึ้นสมาชิกในครอบครัวมักมีที่วิมานะที่จะเอาชนะกัน การหวังที่จะอาศัยเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งนั้นพอจะเป็นไปได้ แต่ที่หวังจะให้ทุกคนเห็นพ้องต้องกันเป็นเอกฉันท์นั้นเป็นไปได้ยาก

3. การสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อย หมายถึง แบบวิธีการสื่อสารในครอบครัวที่สมาชิกแต่ละคนสามารถทำอะไรตามที่ตนต้องการได้ กฎระเบียบต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวแบบนี้เป็นไปตามสบายในแบบฉบับของแต่ละคน เรื่องที่แต่ละคนสนใจมักเป็นเรื่องในปัจจุบัน ไม่มีเป้าหมายระยะยาวสำหรับอนาคต การใช้ทรัพยากรหรือการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในครอบครัวแบบนี้มักเป็นไปเพื่อจัดการกับปัญหาเฉพาะหน้าครอบครัวแบบนี้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลภายนอกสูงและรับอิทธิพลจากภายนอกมาก ตามอัธยาศัย ของสมาชิกแต่ละคน ความเป็นอยู่เป็นไปตามความพอใจของแต่ละคน เช่น ในขณะที่คนอื่น ๆ นอนหลับอาจจะมีบางคนทำงานหรือรับประทานอาหาร เวลาอาหารแต่ละมื้อไม่คงที่ขึ้นอยู่กับการจัดการในชีวิตประจำวันของสมาชิกแต่ละคน ในสภาพการณ์ที่ทำอะไรตามสบาย หากเมื่อใดที่ดำเนินไปอย่างราบรื่น เมื่อนั้นเราก็จะมองเห็นว่าครอบครัวแบบนี้ให้โอกาสแก่บุคคลที่จะดำเนินชีวิตอย่างมีเสรีภาพ สร้างสรรค์ แต่หากเมื่อใดที่ดำเนินไปอย่างซุกซลัก เรา ก็จะมองเห็นว่าครอบครัวแบบนี้เป็นหนทางไปสู่ความแตกร้างได้ง่าย เด็ก ๆ อาจจะถูกปล่อยและละเลย ไม่ได้รับการเอาใจใส่อย่างเพียงพอ (อิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2533 : 574 – 578)

แนวคิดการสื่อสารในครอบครัวสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัยในข้อที่ 1 และข้อที่ 2 พร้อมทั้งการอภิปรายผล

แนวคิดเรื่องการสื่อสารระหว่างบุคคล

บุษบา สุธีธร ได้สรุปแนวคิดนี้ไว้ว่า

มนุษย์มีสัญชาตญาณที่ไม่ต้องการอยู่โดดเดี่ยว แต่ต้องการที่จะเกี่ยวข้องกับผู้อื่น ต้องการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ต้องการคบค้าสมาคมและต้องการถ่ายทอดข่าวสารเรื่องราวต่าง ๆ ที่ตนรับรู้สู่ผู้อื่น ขณะเดียวกันก็ต้องการที่จะรับรู้เรื่องราวของผู้อื่นด้วยเช่นกัน ในชีวิตประจำวันก็มีการสื่อสารระหว่างบุคคลอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุยกันในครอบครัว พูดคุยกับเพื่อน และยังใช้เวลาอีกส่วนหนึ่งในการสื่อสารระหว่างบุคคลโดยไม่ใช้คำพูดด้วย เช่น การยิ้มทักทาย การไหว้

ดังนั้น การสื่อสารระหว่างบุคคล คือ กระบวนการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารอย่างน้อยสองคน หรือเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลในกลุ่มเล็ก ๆ ก็ได้ ทั้งนี้มีข้อแม้ว่าบุคคลในกลุ่มทุกคนสามารถร่วมมือกันเป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร จากความหมายของการสื่อสารระหว่างบุคคลมีลักษณะสำคัญที่ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างบุคคลใน 3 ประเด็น คือ

1. **กระบวนการสื่อสารระหว่างบุคคล** การสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกนึกคิดในสิ่งต่าง ๆ ระหว่างกันและกัน การสื่อสารจึงไม่หยุดเพียงผู้ส่งสารส่งสารไปยังผู้รับสาร แต่เมื่อส่งสารไปแล้วผู้รับสารจะต้องเกิดการตีความและแสดงปฏิกิริยาป้อนกลับต่อข่าวสารที่รับรู้ บางครั้งอาจเป็นการโต้ตอบด้วยคำพูดหรือแสดงเพียงการสื่อสารที่ไม่ใช้คำพูด

ผู้ส่งสารและผู้รับสารจะมีการกระทำเหมือนกันทั้งสองฝ่าย คือ ต่างต้องเข้ารหัส หรือถอดรหัสนี้เนื้อหาสาร แปลเรียบเรียง ตีความสัญญาณ เพื่อถ่ายทอดออกมาเป็นสารสู่ผู้สื่อสาร ผู้ส่งสารสามารถเป็นผู้รับสาร และผู้รับสารก็เป็นผู้ส่งสารได้ขณะเดียวกัน การสื่อสารจึงมีลักษณะไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ ไม่มีจุดเริ่มต้น และไม่มีที่สิ้นสุด เป็นกระบวนการในลักษณะวงกลม

2. **สาร** ในการสื่อสารระหว่างบุคคลมีลักษณะสำคัญที่ควรให้ความสนใจในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ คือ

2.1 **ลักษณะสารในการสื่อสารระหว่างบุคคล** สารทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสารในการสื่อสารด้วยคำพูด หรือไม่ใช้คำพูด ซึ่งสามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสของมนุษย์แล้วถือเป็นสารทั้งสิ้นแต่สารในความหมายของการสื่อสารระหว่างบุคคลนี้มีขอบเขตจำกัดเพียงสารที่ต้องมีคนถ่ายทอดเพื่อแลกเปลี่ยนจากบุคคลหนึ่งสู่ผู้สื่อสารเท่านั้น

2.2 ความแตกต่างของสารกับความหมาย สารกับความหมายอาจแตกต่างกันก็ได้ สารเป็นตัวกลางถ่ายทอดแสดงถึงความหมายที่อยู่ในสาร แต่การรับรู้ความหมายของสารนั้นขึ้นกับการตีความของผู้รับสาร

2.3 ประเภทของสาร สารที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคลแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท กล่าวคือ

3.1.1 วจนสาร เป็นคำพูดที่ใช้ในการสื่อสารทั่วไปในชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นยังรวมไปถึงการเขียนในลักษณะต่าง ๆ

3.1.2 อวจนสาร คือ ภาษาที่ใช้สื่อสารระหว่างกันโดยไม่ใช้คำพูด มักพบว่าสารที่ไม่ใช้คำพูดมักสอดแทรกไปด้วยกับสารที่เป็นคำพูด เพื่อเน้นคำพูดให้ชัดเจนมีน้ำหนักมากขึ้น แต่มีข้อน่าสังเกต คือ สารที่ไม่ใช้คำพูดที่ส่งผ่านไปยังผู้รับสาร โดยไม่มีคำพูดประกอบด้วยผู้รับสารอาจตีความหมายสารนั้นผิดไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ร่วมของทั้งสองฝ่าย

3. การสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นกิจกรรมระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย ทั้งนี้เพื่อผลอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยปกติคู่อสื่อสารมักสามารถแสดงปฏิกริยาป้อนกลับต่อกันได้ในระหว่างสื่อสาร

ลักษณะการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย จึงมีลักษณะแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ

3.1 การสื่อสารซึ่งหน้า เป็นการสื่อสารที่ผู้ส่ง และผู้รับ เห็นหน้ากันและมีปฏิกริยาป้อนกลับเข้ามา ในกระบวนการสื่อสารได้ทันที คู่อสื่อสารทั้งสองฝ่ายจึงสามารถปรับการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ จากการศึกษาปฏิกริยาป้อนกลับของกันและกันได้โดยตรง

3.2 การสื่อสารแบบผ่านสื่อ เป็นการสื่อสารโดยอาศัยสื่อที่มีช่องทางให้ส่งหรือรับข่าวสารได้ไม่เกินครั้งละสองคน

ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารแบบซึ่งหน้าหรือแบบผ่านสื่อ คู่อสื่อสารสามารถแสดงปฏิกริยาป้อนกลับแก่กันและกันได้อย่างสะดวก

เป้าหมายของการสื่อสารระหว่างบุคคล

1. เพื่อค้นพบตัวเอง
2. เพื่อค้นพบโลกภายนอก
3. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่มีความหมายให้เกิดขึ้น
4. เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้รับสาร

สามารถสรุปความสำคัญของการสื่อสารระหว่างบุคคล ได้ดังนี้ คือ

1. ทำให้คู่สื่อสารเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป็นสื่อกลางในการประสานความสัมพันธ์ของบุคคลสองฝ่ายเข้าด้วยกัน
 2. ช่วยให้คู่สื่อสารเป็นที่ยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน
 3. ทำให้เกิดความเข้าใจ ไว้วางใจซึ่งกันและกัน
 4. นำมาใช้ในการขอความช่วยเหลือ ความร่วมมือเป็นส่วนร่วมในหมู่คณะได้
 5. ใช้ในการวินิจฉัย สั่งการ ประสานงาน และควบคุมงาน
 6. ใช้ในการโน้มน้าวใจให้เกิดความสามัคคี และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ในหมู่คณะ
- คนส่วนใหญ่จะทำการสื่อสารระหว่างบุคคล กับคนอื่น ๆ ด้วยปัจจัย 5 ประการที่สำคัญ ดังนี้

1. ลักษณะดึงดูดใจของคู่สื่อสาร ลักษณะดึงดูดใจ หมายถึง
 - 1.1 ลักษณะดึงดูดใจในรูปร่างหน้าตา
 - 1.2 ความดึงดูดใจในบุคลิกภาพ ซึ่งมี 3 ประเภทด้วยกัน คือ
 - 1.2.1 เป็นคุณลักษณะที่เป็นที่ชอบพอบอย่างสูง
 - 1.2.2 เป็นคุณลักษณะที่อยู่ระหว่างบวกเล็กน้อยกับลบเล็กน้อย
 - 1.2.3 เป็นคุณลักษณะที่น่าชังอย่างยิ่ง เป็นคุณลักษณะที่ไม่เป็นที่ปรารถนาของคนทั่วไป

2. ความใกล้ชิดของคู่สื่อสาร
 3. การให้แรงเสริมแก่คู่สื่อสาร
 4. ความคล้ายคลึงกันของคู่สื่อสาร
 5. การเสริมความแตกต่างของคู่สื่อสาร
- องค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารระหว่างบุคคลที่ส่งผลให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ น่าสนใจหรือล้นหลามนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้ คือ

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ส่งสารและผู้รับสาร มีดังนี้
 - 1.1 คุณลักษณะของความเปิดใจ ซึ่งครอบคลุมถึงพฤติกรรมของคู่สื่อสาร 3 ประการ คือ
 - 1.1.1 ความตั้งใจจริงที่จะเปิดเผยตนเองกับคู่สื่อสาร
 - 1.1.2 ความตั้งใจจริงของคู่สื่อสารที่จะแสดงปฏิกิริยาป้อนกลับที่ตรงไปตรงมาในระหว่างการสื่อสาร

- 1.1.3 มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ได้พูด ได้แสดงความคิดเห็น
- 1.2 ความสามารถในการเอาใจเขามาใส่ใจเรา
- 1.3 มีทัศนคติที่เป็นบวก
- 1.4 ให้การสนับสนุนหรือคล้อยตาม
- 1.5 มีความเสมอภาคกัน

องค์ประกอบเกี่ยวกับคุณลักษณะของคู่สื่อสารเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการสื่อสารระหว่างบุคคล 5 ประการนี้ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยร่วมประการหนึ่งก็คือ ความเหมือนกันของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ความเหมือนกันนั้นมีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะ ทั้ง 5 ประการ คือ

- ความเหมือนกันเอื้อให้คู่สื่อสารสามารถสื่อสารกันอย่างเปิดเผยมากขึ้น
- ความเหมือนกันเอื้อให้คู่สื่อสารสามารถพัฒนาความรู้สึกเอาใจเขามาใส่ใจเราได้ถูกต้องมากขึ้น
- ความเหมือนกันเอื้อให้คนเราต้องการที่จะสนับสนุนช่วยเหลือคนที่เหมือน ๆ กับตนมากขึ้น
- ความเหมือนกันเอื้อให้คนเรามีทัศนคติที่ดีต่อคู่สื่อสารที่เหมือนตน รู้สึกสนุกสนานกับการสื่อสารในเรื่องราวที่ต่างมีประสบการณ์ร่วมกัน มากกว่าที่จะอยากสนทนากับคนที่แตกต่างไป
- ความเหมือนกันเอื้อให้คู่สื่อสารรู้สึกว่ามีความเสมอภาคกันมากขึ้น สามารถแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่าง ๆ ได้อย่างเสรีมากขึ้น

2. องค์ประกอบเกี่ยวกับเนื้อหาสาระและการนำเสนอสาร จะต้องมีคุณลักษณะดังนี้ คือ

2.1 ใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียนให้ถูกต้องตามหลักภาษา หลักไวยากรณ์ ไม่ใช้ศัพท์เทคนิคหรือใช้ประโยคข้อความที่ซับซ้อนยากแก่การเข้าใจ

2.2 ข้อความเนื้อหาสาระจะต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือก่อให้เกิดความเข้าใจผิดได้

2.3 ควรพยายามปรับปรุงด้านคุณภาพของเสียงและน้ำเสียงที่เหมาะสม

2.4 อวัจนสารที่แสดงออกในการสื่อความหมายต้องไม่ขัดกันกับวัจนสารที่กล่าว

ออกไป

3. องค์ประกอบเกี่ยวกับช่องทางการสื่อสาร ก็ขึ้นอยู่กับ การเสริมสร้างความพร้อม สมบูรณ์ ของร่างกายและประสาทสัมผัสของคู่สื่อสารอีกประการหนึ่ง

การสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นกิจกรรมพื้นฐานของมนุษย์ในการสื่อความหมายและเป็น เครื่องมือในการดำรงชีวิตร่วมกันของคนในสังคม การพัฒนาองค์ประกอบของการสื่อสารไปใน แนวทางที่เหมาะสมจะทำให้การสื่อสารระหว่างบุคคล น่าสนใจ สนุกสนานและได้รับประโยชน์ จากการสื่อสารนั้น ๆ อย่างเต็มที่ (บุษบา สุธีธร, 2533 : 251 – 264)

แนวคิดเรื่อง การสื่อสารระหว่างบุคคลสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการ วิจัยในข้อที่ 1 และ ข้อที่ 2 พร้อมทั้งการอภิปรายผล

แนวคิดเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms)

งามพิศ สัตย์สงวน ได้กล่าวถึงแนวคิดนี้ โดยสรุปว่า บรรทัดฐานทางสังคม คือแบบแผน พฤติกรรมที่เป็นที่คาดหวังของสังคม เป็นมาตรฐานที่สมาชิกของสังคมถูกคาดหวังให้ปฏิบัติตาม จึงเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

โดยทั่วไป นักสังคมวิทยาส่วนมาก จะแบ่งบรรทัดฐานทางสังคมออกเป็น 3 ประเภทคือ วิถีชาวบ้าน จารีตและกฎหมาย

วิถีชาวบ้าน (Folkways)

แม้วิถีชาวบ้านจะเป็นบรรทัดฐานทางสังคมที่สำคัญน้อย แต่มันมีประโยชน์มากสำหรับ คนจำนวนมากที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ในแต่ละวันคนเหล่านั้นสามารถดำเนินชีวิตของตัวเองได้ และมีการกระทำทางสังคมต่อกันได้ ก็เพราะมีวิถีชาวบ้านเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อกัน วิถีชาวบ้าน จึงเป็นพฤติกรรมที่คนจำนวนมากเห็นว่าเหมาะสมถูกต้องในสถานการณ์นั้นๆ วิถีชาวบ้านเป็น พฤติกรรมที่มีขอบข่ายกว้างขวาง ครอบคลุมพฤติกรรมด้านต่างๆ ของสังคมไว้เกือบหมด เช่น การแต่งกาย การพูดจาปราศรัยกัน การปฏิบัติต่อกันระหว่างผู้ใหญ่ผู้น้อยและมารยาททางสังคม ต่างๆ เป็นต้น

จารีต (Mores)

จารีตมีความสำคัญมากในสังคมระดับดั้งเดิมที่มีความเจริญทางเทคโนโลยีน้อย เป็นสังคมขนาดเล็ก และเป็นสังคมที่ยังไม่มีกฎหมายใช้ ผู้ทำผิดจารีตจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง ในสังคมสมัยใหม่ที่มีกฎหมายใช้แล้ว แต่จารีตบางอย่างก็ยังมีความสำคัญอยู่ไม่น้อย ในสังคมไทยมีจารีตบางอย่างที่มีความสำคัญมากแม้ไม่ได้ถูกนำไปบัญญัติเป็นกฎหมาย เช่น ความกตัญญู ระบบอาวุโส ความซื่อสัตย์ระหว่างสามีภรรยา การแสดงความเคารพผู้ใหญ่ และความเชื่อทางศาสนาหลายอย่าง

กฎหมาย (Laws)

กฎหมายต่างจากจารีตหลายประการ ประการแรก กฎหมายบอกถึงระดับต่างๆ ของการกระทำผิดที่มีตั้งแต่ระดับเล็กสุด คือ ความผิดเล็กน้อยไปจนถึงระดับใหญ่สุด หรือความผิดร้ายแรงที่จะมีผลกระทบต่อสังคม บทลงโทษจึงแตกต่างกันไปตามระดับของการกระทำผิด ถ้าทำผิดน้อยโทษก็น้อย ผิดมากโทษก็มาก ประการที่สองการลงโทษ ผู้ทำผิดกฎหมายจะทำโดยเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ เอาคนผิดมาลงโทษโดยเฉพาะ แต่จารีตเป็นกฎเกณฑ์สำคัญของสังคม บังคับข้อห้ามที่สำคัญมากมาย การลงโทษผู้กระทำผิดจารีตจะไม่มีเจ้าหน้าที่เฉพาะด้านดำเนินการในสังคมที่ไม่มีกฎหมาย ผู้ทำหน้าที่เอาคนผิดมาลงโทษมักเป็นผู้อาวุโสหรือหัวหน้าชุมชนแต่เปลี่ยนแปลงไปได้เรื่อยๆ ในบางสังคมอาจไม่มีผู้ตัดสินจึงต้องล้างแค้นกันเอง การทำผิดจารีตในสังคมที่มีกฎหมายใช้ เจ้าหน้าที่จะไม่เข้ามาเกี่ยวข้อง ในสังคมสมัยใหม่กฎหมายจะถูกสร้างขึ้นโดยคณะลูกขุน และฝ่ายนิติบัญญัติ จะมีการตีความและใช้กันในศาล และจะมีการบังคับโดยตำรวจหรืออย่างน้อยโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดำเนินงานอย่างเป็นทางการ ในฐานะเป็นหน่วยหนึ่งของระบบการเมืองและเครื่องมือของสังคมในการรักษาระเบียบ

ปัจจัยที่ทำให้เราปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม

จะเห็นว่าทุกสังคมใช้วิธีการต่างๆ เพื่อผลักดันให้สมาชิกของสังคมปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคมโดยเฉพาะกฎหมาย เพราะเราไม่ได้อยากอยู่ในคุก ไม่ชอบให้คนดูถูก อยากให้ตัวเองเป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ และคนทั่วไป เมื่อเราทำดีจะได้รับรางวัล ถ้าทำผิดจะได้รับโทษ แต่การ

หวังว่าจะได้รับรางวัลหรือการกล่าวชมเชยไม่ใช่เป็นเหตุผลเดียวที่ทำให้เราทำตามบรรทัดฐาน ยังมีปัจจัยอีกหลายอย่าง "ประการแรก" เราถูกสั่งสอนอบรมมาตั้งแต่เล็กโดยกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ให้ปฏิบัติตามบรรทัดฐานสังคม สิ่งนี้และวัฒนธรรมส่วนอื่นๆ มีมาก่อนที่เราจะเกิด เมื่อเราเกิดมาถูกอบรมให้ทำตามให้ยอมรับแบบแผนพฤติกรรมนั้นๆ เช่น รับประทานอาหารกลางวันเวลาเที่ยง ใช้ช้อนในการรับประทานอาหาร พูดกับผู้ใหญ่พ่อแม่ครูอาจารย์ด้วยความเคารพ "ประการที่สอง" เราทำตามเพราะมันเคยชิน จนกลายเป็นนิสัยของเราเอง เมื่อเราเรียนรู้สิ่งต่างๆ และทำอะไรซ้ำๆ จะกลายเป็นนิสัยและทำได้อย่างอัตโนมัติ โดยไม่ต้องใช้ความพยายามเลย จากนั้นยากจะทำอะไรผิดกฎ ความเคยชินหรือนิสัย จะทำให้เราทำตามกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ "ประการที่สาม" เราทำตามเพราะมันมีประโยชน์ เราระลึกถึงประสิทธิภาพของมันเมื่อเราไม่ปฏิบัติตาม เช่น ไฟแดงและเกิดอุบัติเหตุขึ้น หรือหนทางที่ยุติธรรมในการขายตัวการแสดงที่มีจำกัด ก็คือมาก่อน ซื่อก่อน หรือเห็นการเข้าคิว เป็นสิ่งจำเป็น ไม่งั้นจะเหยียบกันตายดังเหตุการณ์ที่น่าสลดใจที่เกิดขึ้นในเมืองไทยที่เหยียบกันตายเพื่อรับแจกของโดยไม่เข้าคิวกัน "ประการสุดท้าย" เราทำตามบรรทัดฐาน เพราะต้องการได้ชื่อว่าเป็นพวกเดียวกับกลุ่มที่เราเป็นสมาชิกอยู่ (งามพิศ สัตย์สงวน, 2531:134-148)

แนวคิดเรื่องบรรทัดฐานทางสังคมสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัยในข้อที่ 1 และ ข้อที่ 2 พร้อมทั้งการอภิปรายผล

ทฤษฎีพัฒนาการของอีริกสัน

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ได้กล่าวถึงทฤษฎีนี้โดยสรุปว่า

พัฒนาการทางบุคลิกภาพ 8 ขั้นตอน ของอีริกสัน

อีริกสัน (Erikson) เห็นว่า พัฒนาการทางบุคลิกภาพเกิดขึ้นทุกช่วงชีวิต ดังนั้นทุกช่วงชีวิตจึงมีความสำคัญเช่นกัน มิใช่สำคัญเฉพาะพฤติกรรมในช่วงแรกของชีวิตที่อยู่ใน Critical Period เท่านั้น อีริกสัน (Erikson) ได้เน้นว่าพฤติกรรมในอดีตของบุคคลจะมีผลสะท้อนถึงพฤติกรรมในอนาคตด้วย พัฒนาการของคนเราจะดำเนินไปเป็นขั้นตอน ขั้นพัฒนาการแต่ละขั้นจะมีความสืบเนื่องติดต่อกันตลอดเวลา โดยมีพัฒนาการทางร่างกายเป็นตัวนำไปสู่พัฒนาการขั้นต่อไป สิ่งที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการ ได้แก่ แรงขับภายใน อิทธิพลของวัฒนธรรม และลักษณะเฉพาะ

ของแต่ละบุคคล ดังนั้น นักจิตวิทยาบางท่าน จึงเรียกพัฒนาการทางบุคลิกภาพของอีริกสันว่า
ขั้นพัฒนาการจิตสังคม 8 ขั้น (Stage of Psychosocial Development)

1. Sense of Trust VS. Sense of Mistrust (0 – 1 ปี)

ความไว้วางใจกับความไม่ไว้วางใจ

ความไว้วางใจของเด็กที่มีทั้งต่อตนเองและผู้อื่นนั้น เด็กจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ
ขึ้นอยู่กับความคงเส้นคงวาของพ่อแม่ ในการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน “ความไว้วางใจ”
ของเด็ก ความรักใคร่ของพ่อแม่ที่แสดงต่อลูกนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าเด็กได้รับความรักใคร่ที่
เหมาะสม เด็กจะรู้สึกว่าการนี้ปลอดภัย น่าอยู่และไว้วางใจได้ แต่ถ้าเด็กได้รับไม่เหมาะสม เด็กจะรู้
สึกว่าโลกนี้เต็มไปด้วยภัยอันตรายไม่ปลอดภัย เด็กก็จะมีแต่ความหวาดระแวง

2. Sense of Autonomy VS. Sense of Doubt (2 - 3 ปี)

ความเป็นตัวของตัวเองกับความคลางแคลงใจ

เด็กในวัยนี้จะเริ่มพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง เช่น รู้จักควบคุมการขับถ่าย
เป็นต้น เนื่องจากเป็นวัยที่กล้ามเนื้อเริ่มแข็งแรงขึ้น เด็กในวัยนี้มีความต้องการอิสระที่จะกระทำ
และแสดงพฤติกรรมตามที่เขาต้องการ เพื่อเป็นการทดลองใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ เด็กในวัยนี้จะ
เริ่มเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญและอยากเอาชนะสิ่งแวดล้อมหรืออำนาจที่มีอยู่ พ่อแม่
จึงควรระวังในเรื่องความสมดุลในการเลี้ยงดู โดยเฉพาะวิธีการเลี้ยงดูแบบปกป้องเกินไป (Over
Portection) และการเลี้ยงดูแบบขาดการช่วยเหลือ (Lack of Support) กล่าวคือ ถ้าพ่อแม่ให้
โอกาสและให้กำลังใจเด็ก เด็กจะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง มีความมั่นใจ รู้จักอิสระที่จะ
ควบคุมตนเอง แต่ถ้าพ่อแม่ไม่ให้โอกาสหรือทำแทนเด็กทุกอย่าง เด็กจะเกิดความคลางแคลงใจ
ในความสามารถของตนเอง

3. Initiative VS. Guilt (4 – 5 ปี)

ความคิดริเริ่มกับความรู้สึกผิด

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมตลอดถึงการใช้ภาษาจะช่วยให้เด็กเกิดแรงคิดในการวางแผน
และการริเริ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ เด็กในวัยนี้ถ้าได้รับการส่งเสริมให้ถูกทางก็จะเป็นการเสริม
สร้างความคิดสร้างสรรค์ เช่น ถ้าพ่อแม่พยายามตอบคำถามเด็ก ไม่พูดตัดบทหรือแสดงความ
เบื่อหน่าย ก็จะเป็นการส่งเสริมเด็กให้เกิดความรู้สึกต้องการที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไป เด็กก็จะมี
ความคิดริเริ่ม (Initiative) ในทางตรงข้ามถ้าผู้ใหญ่คอยเข้มงวด หรือไม่เปิดโอกาสให้เด็ก หรือ
ตำหนิเด็กอยู่ตลอดเวลา และเห็นว่าภาระกระทำของเด็กเป็นสิ่งที่น่ารำคาญ เด็กก็จะมี
ความรู้สึกผิด

ผิด (Guilt) เมื่อคิดจะทำสิ่งใด นอกจากนี้แล้วเด็กในวัยนี้จะเริ่มเรียนรู้บทบาทของเพศ มาตรฐานทางศีลธรรมและการควบคุมอารมณ์

4. Sense of Industry VS. Sense of Inferiority (6 – 12 ปี)

ความขยันหมั่นเพียรกับความรู้สึกต่ำต้อย

เด็กในวัยนี้จะเริ่มเข้าเรียนและต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น เด็กจะเกิดพัฒนาการทางด้านความขยันขันแข็ง โดยพยายามคิดทำ คิดผลิตสิ่งต่าง ๆ ให้เหมือนผู้ใหญ่ด้วยการทู่มเท ทั้งกำลังกายและกำลังใจ ถ้าเด็กได้รับคำชมเชยก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดกำลังใจและมีความมานะพยายาม (Industry) มากขึ้น แต่ถ้าเด็กไม่ได้รับความสนใจหรือผู้ใหญ่แสดงออกมาให้เด็กเห็นว่าเป็นการกระทำที่น่ารำคาญ เด็กก็จะเกิดความรู้สึกต่ำต้อย (Inferiority)

5. Sense of Identity VS. Role Confusion (12 – 17 ปี)

ความเป็นเอกลักษณ์กับความสับสนในบทบาท

เป็นช่วงที่เด็กเข้าสู่วัยรุ่น และเริ่มพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเองว่าตนคือใคร ต้องการอะไร มีทัศนคติอย่างไร มีเป้าหมายอะไรในอนาคต ถ้าเด็กค้นหาเอกลักษณ์ของตนเองได้ เด็กก็จะแสดงบทบาทของตนได้เหมาะสม แต่ถ้าเด็กค้นหาเอกลักษณ์ของตนไม่พบ เด็กจะเกิดความสับสนและแสดงบทบาทที่ไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับตนเอง

6. Sense of Intimacy VS. Sense of Isolation (18 – 34 ปี)

ความผูกพันกับการแยกตัว

เป็นขั้นของการพัฒนาทางด้านความรัก ความผูกพัน กล่าวคือ เมื่อบุคคลสามารถค้นพบเอกลักษณ์ของตนเองได้แล้ว โดยรู้ว่าตนเองคือใคร ต้องการอะไร มีจุดมุ่งหมายและอุดมคติอย่างไร แล้วก็จะเกิดความรู้สึกต้องการมีเพื่อนสนิทที่รู้จักสามารถปรับทุกข์ซึ่งกันและกันได้ ตลอดถึงแสดงความยินดี และเสียสละให้แก่กัน แต่ถ้าพัฒนาการในช่วงนี้ล้มเหลว ไม่สามารถสร้างความรู้สึกเช่นนี้ได้ เขาก็จะขาดเพื่อนสนิทหรือเกิดความรู้สึกต้องการที่จะชิงดีชิงเด่น ชอบทะเลาะเบาะแว้งกับผู้อื่น เขาจะรู้สึกว้าเหว เปล่าเปลี่ยว เหมือนถูกทอดทิ้ง ซึ่งจะนำไปสู่การแยกตัว และดำเนินชีวิตอย่างโดดเดี่ยว

7. Sense of Generativity VS. Sense of Self Absorption (35 – 60 ปี)

การทำประโยชน์ให้สังคมกับการคิดถึงแต่ตนเอง

เป็นช่วงของวัยกลางคน ซึ่งมีความพร้อมที่จะสร้างประโยชน์ให้สังคมได้เต็มที่ ถ้าพัฒนาการแต่ละขั้นตอนที่ผ่านมามีความดีมีการดูแลรับผิดชอบเอาใจใส่ต่อบุตรหลานให้มีความสุข มีการอบรมสั่งสอนบุตรหลานให้เป็นคนดีต่อไปในอนาคต แต่ถ้าพัฒนาการขั้นต่าง ๆ ที่ผ่านมามีไม่ประสบผลสำเร็จ เขาจะเกิดความรู้สึกท้อถอย เบื่อหน่ายชีวิตคิดคำนึงถึงแต่ตนเองไม่รับผิดชอบต่อสังคม

8. Sense of Integrity VS. Despair (60 ปีขึ้นไป)

บูรณการกับความสิ้นหวัง

เป็นช่วงของวัยชราซึ่งเป็นวัยสุดท้ายของชีวิต เป็นขั้นพัฒนาบูรณการแห่งตนในช่วงนี้ ถ้าบุคคลผ่านขั้นตอนพัฒนาการต่าง ๆ มาด้วยดี ก็จะมองอดีตว่า เต็มไปด้วยความสำเร็จมีความสุขุมรอบคอบ ฉลาด มีปรัชญาชีวิตของตนเอง ภูมิใจในการถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่ลูกหลาน มีความรู้สึกพอใจในชีวิต และมีความสุขสงบสุข แต่ถ้าพัฒนาการขั้นต่าง ๆ ที่ผ่านมามีไม่เหมาะสม มีแต่ความล้มเหลว ก็จะเกิดความรู้สึกสิ้นหวังในชีวิต เสียเวลาที่ผ่านมา ไม่พอใจกับชีวิตในอดีต ไม่ยอมรับสภาพตนเอง เกิดความคับข้องใจต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขาดความสุข (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2544 : 66 – 68)

ทฤษฎีพัฒนาการของอีริกสันสามารถนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามระดับอายุโดยเริ่มตั้งแต่ช่วงอายุ 12 ถึง 17 ปี, 18 – 34 ปี, 35-60 ปี และ 60 ปีขึ้นไป

ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ตามลำดับขั้นของมาสโลว์

(Maslow's Hierarchy of Needs) พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ได้กล่าวถึงทฤษฎีนี้โดยสรุปสรุปว่า

มาสโลว์ (Abraham H.Maslow) เป็นผู้หนึ่งที่ได้ศึกษาค้นคว้าถึงความต้องการของมนุษย์และพบว่าความต้องการของมนุษย์มีมากมายหลายอย่าง และมนุษย์ทุกคนก็พยายามหาทางที่จะสนองความต้องการของตนเองทั้งสิ้น มาสโลว์ได้นำความต้องการของมนุษย์มาจัดเรียงเป็นลำดับขั้นโดยได้กล่าวไว้ว่า ความต้องการของคนเรานั้นสามารถจะเรียงลำดับขั้นตอนได้

ตามความสำคัญ และขั้นตอนของความต้องการเหล่านี้สามารถยืดหยุ่นได้ เมื่อความต้องการเบื้องต้นได้รับการตอบสนองแล้วคนเราก็จะให้ความสนใจกับความต้องการในลำดับขั้นที่สูงขึ้นต่อไป โดยมาสโลว์เริ่มต้นจากความต้องการขั้นมูลฐาน ได้แก่ ความต้องการทางกาย (Psychological Needs) เรื่อยไป จนถึงขั้นความต้องการที่จะเกิดความตระหนักแท้ในตนเอง (Needs for Self-Actualization) ไปจนถึงขั้นความต้องการทางด้านสุนทรียะ (Aesthetic Needs)

สำหรับรายละเอียดขั้นตอนความต้องการของคนเรานั้น มาสโลว์ได้จำแนกไว้ดังนี้

ความต้องการทางกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นของชีวิต เช่น อาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และความต้องการทางเพศ (Sex) ถ้าหากคนเราขาดสิ่งเหล่านี้บางประการ ก็อาจรู้สึกทรมานทรมานหรือเอาชีวิตไม่รอด และต้องพยายามดิ้นรนทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็ตาม

ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการของคนเราที่จะพยายามหลีกเลี่ยงภัยอันตรายทั้งปวง ความเจ็บปวดทรมาน ความผิตหวังต่างๆ ดังนั้น องค์การทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานทั้งของภาครัฐหรือเอกชนจึงได้จัดตั้งงานสวัสดิการต่างๆ ขึ้น เพื่อให้พนักงานมั่นใจว่าในยามที่ตนเองหรือครอบครัวเจ็บป่วยก็ยังมีผู้คอยให้ความช่วยเหลือในเรื่องค่ารักษาพยาบาล มีการประกันชีวิตให้มีการประกันสุขภาพ ประกันอุบัติเหตุในขณะที่ทำงาน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้คนเราทำงานด้วยความสบายใจมากขึ้น

ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Needs) เป็นความปรารถนาของคนเราที่ต้องการจะมีความผูกพันกับบุคคลอื่น ปรารถนาที่จะได้รับความรัก ความเอาใจใส่ เอื้ออาทรจากผู้อื่น สำหรับบุคคลที่รู้สึกตนว่าขาดความรักมาตั้งแต่เด็กนั้น เมื่อโตขึ้นก็อาจกลายเป็นคนที่รักตนเอง พฤติกรรมของคนพวกนี้ที่แสดงออกจึงค่อนข้างจะไม่สมดุล บางครั้งอาจเห็นแก่ตัวจนเกินไป แต่บางครั้งก็พยายามเอาใจผู้อื่นมากเกินไป เพื่อให้ผู้อื่นมารักเรา เพื่อเป็นการเติมในสิ่งที่ตนเองรู้สึกขาดแคลน บางครั้งก็อาจแสดงความก้าวร้าวออกมาหรือเห็นผู้อื่นเป็นศัตรูไปหมด โดยพยายามจะแสดงออก เพื่อเป็นการเรียกร้องความสนใจ ดังนั้นคนเราควรหัดที่จะเป็นฝ่ายให้ความรักแก่ผู้อื่น และในเวลาเดียวกันก็ยอมตนเป็นที่รักของผู้อื่นไปด้วย หรือรู้จักรับความรักที่ผู้อื่นมอบให้ด้วยไมตรีจิตมิตรภาพ

ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะให้สังคมยอมรับและยกย่องว่าตนเองเป็นผู้ที่มีความเก่งกล้าสามารถ มีคุณค่า เป็นคนสำคัญหรือ

ต้องการที่จะแสดงออกว่าตนเหนือกว่าผู้อื่นอยู่เสมอ ถ้าบุคคลใดมีความต้องการในเรื่องดังกล่าวสูงจนเกินไป บุคคลนั้นก็มักจะเป็นคนที่ชอบพูดจาโอ้อวด ยกตนเอง ดังที่คนทั่วไปเรียกว่า "ซีไม่" หรือ "ซีคุย" นั่นเอง สำหรับคนที่มีความมั่นคงในตนเอง เชื่อว่าตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ พฤติกรรมของคนพวกนี้จะเป็นไปแบบธรรมชาติ ไม่มีการคยิว หรือพูดจาโอ้อวดต่างๆ และทำงานไปด้วยความมั่นคง

ความต้องการที่จะเกิดความตระหนักรู้ในตนเอง (Needs for Self- Actualization) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองตามสภาพที่ตนเป็น เข้าใจถึงความสามารถและความต้องการของตนเอง ยอมรับในจุดเด่นและจุดอ่อนของตนเอง นับเป็นขั้นความต้องการของตนเองที่ตนเองปรารถนาจะเป็น ซึ่งหมายถึง ความต้องการที่จะพยายามสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่ตนเองและสังคมอย่างพร้อมมูลและเต็มความสามารถ หรือทำงานตามที่ใจตนชอบ หรือประกอบอาชีพตามที่ตนรัก บุคคลที่ขึ้นมาถึงระดับนี้จะเป็นผู้ที่มีความอึดเอิบในตนเอง พร้อมทั้งจะทำงานสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่ตนเองและสังคม

ความต้องการที่จะรู้และเข้าใจ (Desire to Know and Understand) เป็นความต้องการที่จะศึกษาหาความรู้เพื่อเข้าใจสิ่งต่างๆ ของชีวิต ซึ่งเป็นความพึงพอใจของงาน ตลอดจนความปรารถนาที่จะแสวงหาสิ่งที่มีคุณค่าให้แก่ชีวิต

ความต้องการทางด้านสุนทรียะ (Aesthetic Needs) เป็นความต้องการของมนุษย์ในเรื่องความรู้สึกซาบซึ้งเกี่ยวกับงานด้านศิลปะ ความงาม ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจรรโลงใจของคนเรา (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2544 125-127)

ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ตามลำดับขั้นของมาสโลว์ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัยในข้อที่ 1 และ ข้อที่ 2 พร้อมทั้งการอภิปรายผล

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของเซฟเฟอร์ (Schaffer's Theory of Vocational Choice)

อรอนงค์ ธีญะวัน ได้กล่าวถึงทฤษฎีนี้โดยสรุปว่า

1. ภูมิหลังของทฤษฎี

อาร์ เอช เซฟเฟอร์ (R.H. Schaffer) ศึกษาวิจัยจากบุคคลที่ประกอบอาชีพต่างๆ เขาได้แนวคิดว่าคุณคนเลือกอาชีพเพื่อให้สนองความต้องการของตน และถ้าเลือกอาชีพได้สอดคล้องกับความต้องการจะทำให้มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน

2. สารของทฤษฎี

เซฟเฟอร์ได้ศึกษาวิจัยจากบุคคลที่ประกอบอาชีพต่างๆ เขาสรุปว่าบุคคลมีความต้องการด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้คือ

- 2.1 ความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ซึ่งจะก่อให้เกิดความภูมิใจในตนเอง
- 2.2 ความต้องการความรัก และสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ได้รับความรักและความอบอุ่นจากบุคคลอื่น
- 2.3 ความต้องการประสบความสำเร็จในสิ่งที่ทำ
- 2.4 ความต้องการควบคุมผู้อื่น มีอำนาจเหนือผู้อื่น
- 2.5 ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
- 2.6 ความต้องการแสดงตนเอง
- 2.7 ความต้องการสถานะทางเศรษฐกิจสังคม
- 2.8 ความต้องการปฏิบัติตามค่านิยมที่ตนยึดถือ
- 2.9 ความต้องการทำตามผู้อื่น ไม่ต้องมีความรับผิดชอบมาก
- 2.10 ความต้องการแสดงความคิดริเริ่มในการดำเนินกิจการต่างๆ
- 2.11 ความต้องการความมั่นคงทางเศรษฐกิจ คือต้องการรายได้ที่สม่ำเสมอ
- 2.12 ความต้องการเป็นตัวของตัวเอง ทำงานอิสระ

เซฟเฟอร์กล่าวว่า การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จ และมีความสุขในการประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใด คือการที่อาชีพนั้นสนองความต้องการของเขาได้ขนาดไหน

ความสามารถในการเลือกอาชีพของแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน และขึ้นอยู่กับส่วนประกอบหลายๆ อย่าง เช่น เพศ วัย ความคิด ประสบการณ์ ค่านิยม บุคลิกภาพ เป็นต้น การตัดสินใจประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบผลสำเร็จนั้นเป็นเรื่องที่ทำความลำบากให้แก่บุคคลมาก เนื่องจากสิ่งเหล่านี้พัฒนามาในแต่ละวัยของชีวิต การเข้าใจพัฒนาการด้านอาชีพ (Career Development) จะทำให้เข้าใจถึงกระบวนการที่บุคคลได้เรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง อิทธิพลของประสบการณ์ในวัยเด็ก และแบบฉบับของบุคลิกภาพ ซึ่งมีอิทธิพลต่อค่านิยมและการตัดสินใจ (อรรอนงค์ ธีบุญะวัน, 2539:43-44)

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของเซฟเฟอร์ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัย
ในข้อที่ 2 พร้อมทั้งการอภิปรายผล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยของ ทัดทกานต์ ดวงรัตน์ (2538) “บทบาทการสื่อสารในครอบครัวกับการ
ตัดสินใจแปลงเพศ”

เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยทางประชากร ลักษณะเฉพาะตัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว
การสื่อสารในครอบครัวของชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศและชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงหรือ
เปิดเผยการเป็นรักร่วมเพศ เพื่อที่จะวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างทั้ง
สองกลุ่ม นอกจากนี้ต้องการทราบความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการสื่อสารในครอบครัวกับการ
ตัดสินใจแปลงเพศ

ผลการวิจัยพบว่าชายแปลงเพศมีโอกาสนำความรู้จากการเรียนในสถาบันการศึกษามา
ใช้ในการทำงานน้อยกว่าชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก และมีความมั่นคงในอาชีพน้อยกว่า แต่
ทั้งสองกลุ่มตัวอย่างมีการเปลี่ยนคู่อ้อยครั้ง ส่วนลักษณะทางประชากรของบิดามารดามีความ
ใกล้เคียงกัน ชายแปลงเพศรู้สึกชอบเพศเดียวกัน ในช่วงอายุที่น้อยกว่าชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดง
ออก แต่การมีเพศสัมพันธ์จะเริ่มในระดับอายุใกล้เคียงกัน ชายแปลงเพศรู้สึกว่าตนเองมีความ
เป็นผู้หญิงมากกว่า สรีระของชายแปลงเพศจะมีความแตกต่างจากชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดง
ออก สาเหตุจากการใช้ฮอร์โมนเพศหญิง พฤติกรรมทางเพศของชายแปลงเพศจะเป็นฝ่ายรับ
ส่วนชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกจะมีพฤติกรรมทั้งรับและรุกในขณะร่วมเพศ ทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง
จะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดติดมากกับมารดา จะห่างเหินกับบิดา บิดามีอำนาจในครอบครัวน้อยกว่า
มารดา สาเหตุจากไม่มีเวลาให้ครอบครัว และทั้งสองกลุ่มตัวอย่างจะสนิทสนมกับพี่น้องผู้หญิง
มากกว่าพี่น้องผู้ชาย ในด้านการสื่อสารภายในครอบครัวนั้นพบว่า ชายแปลงเพศมีการสื่อสาร
แบบปล่อย ส่วนชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกจะสื่อสารแบบผสมมากที่สุด ก่อนตัดสินใจแปลง
เพศจำนวนครึ่งหนึ่งของชายแปลงเพศจะสื่อสารกับครอบครัว และที่สื่อสารกับครอบครัวภาย
หลังแปลงเพศแล้วมีจำนวนเกินครึ่ง นอกจากนี้การสื่อสารในครอบครัวแบบปิดของชายแปลง

เพศจะไม่ปรึกษา กับสมาชิกในครอบครัวถึงการตัดสินใจแปลงเพศ ซึ่งกลุ่มที่จะได้รับผลดีหลายด้านภายหลังจากแปลงเพศแล้ว จะเป็นกลุ่มที่มีการสื่อสารกับสมาชิกครอบครัว

งานวิจัยเรื่องนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัยในข้อที่ 1 พร้อมทั้งการอภิปรายผล

งานวิจัยของจิตติกร เตรยามภรณ์ (2543) “ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยช่วงปี พ.ศ.2508-2543”

เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการนำเสนอภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศในหนังสือพิมพ์รายวันไทยช่วงปี พ.ศ.2508-2543 ว่ามีลักษณะเป็นการสร้าง ดำรง หรือตอกย้ำแบบฉบับ (Stereotype) และทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ (Anti-Homosexual) ของคนในสังคมหรือไม่ อย่างไร

ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์รายวันไทยในช่วงปี พ.ศ.2508-2543 มีลักษณะการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านลักษณะท่าทางและด้านพฤติกรรมการแสดงออกของชายรักร่วมเพศและเนื้อหาในด้านประเด็นหลัก และสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นการสร้าง ดำรง หรือตอกย้ำแบบฉบับ (Stereotype) และทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ (Anti-Homosexual) ของคนในสังคม ยกเว้นในส่วนการเสนอเนื้อหาด้านข้อมูลความคิดเห็นของแหล่งข่าว เนื่องจากหนังสือพิมพ์รายวันไทยจะเลือกนำเสนอในด้านเป็นกลาง

งานวิจัยเรื่องนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัยในข้อที่ 2 พร้อมทั้งการอภิปรายผล

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชาย” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของชายรักชายในสื่อสิ่งพิมพ์ และจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ประชากร

ประชากรที่นำมาศึกษา คือชายรักชายทั้งหมดที่ไม่สามารถกำหนดจำนวนได้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา ได้เลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 55 ราย โดยนำมาจัดแบ่งตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. แบ่งตามอายุของการเปิดเผยตนเองได้ 3 ระดับ
 - 1.1 อายุของการเปิดเผยตนเองในช่วงวัยเด็ก
 - 1.2 อายุของการเปิดเผยตนเองในช่วงวัยรุ่น
 - 1.3 อายุของการเปิดเผยตนเองในช่วงวัยทำงาน
2. แบ่งตามความยากง่ายของอาชีพที่มีต่อการเปิดเผยตนเองได้ 2 ระดับ
 - 2.1 อาชีพที่ง่ายต่อการเปิดเผยตนเอง เช่น นางโชว์ อาชีพอิสระเป็นของตนเอง
อาชีพวงการบิน เติง ช่างทำผม ช่างแต่งหน้า
 - 2.2 อาชีพที่ยากต่อการเปิดเผยตนเอง เช่น ข้าราชการครู เป็นต้น
3. แบ่งตามแบบการสื่อสารในครอบครัว ได้ 3 แบบ
 - 3.1 กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิด
 - 3.2 กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปล่อย
 - 3.3 กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิด
4. แบ่งตามวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองได้ 2 ทาง
 - 4.1 วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อม
 - 4.2 วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง

1. แนวคำถามเกี่ยวกับลักษณะอาชีพ อายุที่เปิดเผยตนเอง แบบการสื่อสารในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

2. แนวคำถามเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของกลุ่มชายรักชาย มีลักษณะตัวอย่างคำถาม เช่น

- การเปิดเผยตนเองด้วยพฤติกรรมการแสดง ทำให้พ่อแม่พี่น้องหรือญาติมีปฏิกิริยาต่อตัวเองอย่างไร

- มีการบอกกล่าวให้ใครในครอบครัวได้รับรู้ความจริงจากปากของเราเองบ้างหรือไม่ คุณเริ่มต้นบอกกับเขาอย่างไร

3. แนวคำถามเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคม และผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคมของกลุ่มชายรักชาย มีลักษณะตัวอย่างคำถามเช่น

- คุณเคยเปิดเผยความจริง กับเพื่อนสนิทของคุณหรือไม่อย่างไร

- คุณเคยเปิดเผยตนเองกับผู้บังคับบัญชาหรือไม่อย่างไร

- การเปิดเผยตนเองของคุณทำให้ชายคนรักมีปฏิกิริยาต่อคุณอย่างไร

แหล่งข้อมูลในการวิจัย

ประกอบด้วยแหล่งข้อมูล 2 แหล่ง

1. เอกสารสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือและนิตยสารที่รวบรวมบทสัมภาษณ์ของชายรักชาย

2. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกลุ่มตัวอย่างชายรักชาย

วิธีการเก็บข้อมูล

1. อ่านบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างชายรักชายในเอกสารประเภทหนังสือและนิตยสารตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อรับรู้เรื่องการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคม รวมถึงผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคมที่ปรากฏอยู่ในเอกสารดังกล่าว

2. จัดบันทึกและแยกแยะประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกับปัญหาการวิจัยที่ตั้งไว้เพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

3. สุ่มแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อเลือกตัวอย่างกลุ่มชายรักชาย โดยผู้วิจัยได้แนะนำตัวเองและแจ้งวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยแก่กลุ่มตัวอย่างที่เพิ่งรู้จักเป็นครั้งแรก และเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างแนะนำคนอื่น ๆ ต่อ นอกจากนี้ในบางรายจะใช้วิธีการสอบถามจากบุคคลรอบข้างของกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้แนะนำในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง จึงขออนุญาตสัมภาษณ์ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนิทสนมกับผู้วิจัยก็จะใช้ความใกล้ชิดในการขอสัมภาษณ์ โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนี้จะต้องตอบคำถามตามที่ตั้งไว้ให้สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย

4. นำข้อมูลที่ได้จากเอกสารและการสัมภาษณ์เจาะลึกมาแยกแยะตามอายุของการเปิดเผยตนเอง อาชีพที่มีความยากต่อการเปิดเผยตนเอง อาชีพที่มีความง่ายต่อการเปิดเผยตนเอง การสื่อสารในครอบครัวแบบต่างๆ และแบ่งตามวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบระเบียบต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการพรรณานี้เนื้อหา จากบทสัมภาษณ์ในเอกสารสื่อสารสิ่งพิมพ์และบทสัมภาษณ์เจาะลึก ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ที่ว่า เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะของการสื่อสาร เพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของกลุ่มชายรักชายที่มีความแตกต่างกันด้านอายุ และอาชีพ และผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของกลุ่มชายรักชายที่มีความแตกต่างกันด้านอายุและอาชีพ

ในส่วนนี้จะเป็นการศึกษา เนื้อหาของการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว มีลักษณะการสื่อสารเป็นอย่างไร และผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว มีผลเป็นอย่างไร และนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาเปรียบเทียบหาความเหมือนกันและความแตกต่างกัน โดยเปรียบเทียบตามความแตกต่างในด้านอายุและอาชีพของกลุ่มตัวอย่างเป็นหลัก

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ที่ว่า เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะของการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง ต่อสังคมของกลุ่มชายรักชายที่มีความแตกต่างกันด้านอายุและอาชีพ และผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคมของกลุ่มชายรักชายที่มีความแตกต่างกันด้านอายุและอาชีพ

ในส่วนนี้จะเป็นการศึกษาเนื้อหาของการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคม มีลักษณะการสื่อสารเป็นอย่างไร ผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคม มีผลเป็นอย่างไร และนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มาเปรียบเทียบหาความเหมือนกันและความแตกต่างกัน โดยเปรียบเทียบตามความแตกต่างในด้านอายุและอาชีพของกลุ่มตัวอย่างเป็นหลัก

การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลในลักษณะเป็นการบรรยายหรือพรรณนาวิเคราะห์ โดยนำแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มา จากแหล่งข้อมูลประเภทเอกสารสื่อสิ่งพิมพ์และแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล โดยนำมาแสดงผลของการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ทั้ง 2 ข้อ เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อายุ อาชีพ แบบการสื่อสารในครอบครัว และวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง

งานวิจัยเรื่องการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชายนี้ มีตัวแปรที่จะศึกษาดังนี้ อายุ อาชีพ แบบการสื่อสารในครอบครัว วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง การยอมรับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลุ่มอายุที่เปิดเผยตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 รายนี้ โดยใช้อายุของการเปิดเผยตนเองเป็นเกณฑ์นั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะมีการเปิดเผยตนเองโดยแบ่งออกได้ 3 ช่วงวัย ได้แก่เปิดเผยตนเองในช่วงวัยเด็ก เปิดเผยตนเองในช่วงวัยรุ่น และเปิดเผยตนเองในช่วงวัยทำงาน โดยทั้งหมดมีการเปิดเผยตนเองทางอ้อม เช่น การแสดงออกด้วยพฤติกรรมและกิริยาท่าทาง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้คือ

1.1 กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดเผยตนเองในช่วงวัยเด็ก จำนวน 34 ราย โดยเปิดเผยตนเองทางอ้อม ด้วยพฤติกรรมการแสดงออกจกกิริยาท่าทาง การแต่งตัวแบบผู้หญิง การเล่นกับผู้หญิง การเล่นแบบเด็กผู้หญิง ไม่ชอบเล่นกับเด็กผู้ชาย ไม่ชอบเล่นอะไรที่รุนแรง

1.2 กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดเผยตนเองในช่วงวัยรุ่น จำนวน 17 ราย โดยเปิดเผยตนเองทางอ้อมด้วยพฤติกรรมการแสดงออกจกกิริยาท่าทาง การแต่งตัวแบบผู้หญิง การแต่งหน้าแบบผู้หญิง คบกลุ่มเพื่อนที่เป็นชายรักชายเหมือนกัน การเสริมแต่งร่างกายให้เหมือนผู้หญิง เริ่มสนใจในการประกวดความงามแบบผู้หญิง มีความสนใจในอาชีพที่ต้องแสดงออกแบบผู้หญิง เช่น นางโชว์ นักเต้น ให้ความเอาใจใส่และดูแลรักษารูปร่างหน้าตาของตนเอง มีการคบหาเพื่อนชายฉันคนรัก

1.3 กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดเผยตนเองในช่วงวัยทำงาน จำนวน 4 ราย โดยเปิดเผยตนเองทางอ้อมด้วยการคบหาแต่เพื่อนที่เป็นผู้ชายมากกว่าเดิม เพื่อนที่เป็นชายรักชายถามความรู้สึกของแม่ที่มีลูกเป็นชายรักชาย ปฏิเสธการแต่งงาน มีการเปิดเผยตนเองทางตรงด้วยการบอกกล่าวกับคนใกล้ชิดคิดว่าจะไม่แต่งงานเพราะตนเองชอบผู้ชาย

2. อาชีพที่เปิดเผยตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 รายนี้ โดยใช้อาชีพที่ยากและง่ายต่อการเปิดเผยตนเองเป็นเกณฑ์นั้น พบว่า

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่มาจากอาชีพที่ง่ายต่อการเปิดเผยตนเองมีจำนวน 47 ราย โดยมาจากอาชีพดังต่อไปนี้

- อาชีพนางโชว์ 13 ราย
- อาชีพอิสระ 9 ราย
- อาชีพวงการบินเหิง 7 ราย
- ช่างทำผม 5 ราย
- ช่างแต่งหน้า 4 ราย
- พนักงานบริการ 2 ราย
- นักศึกษา 2 ราย
- ศิลปินนาฏศิลป์ 1 ราย (ได้รับบทบาทเป็นตัวแสดงหญิงหรือตัวนาง)
- เจ้าหน้าที่ A.E. คลื่นวิทยุ 1 ราย
- นักร้อง 1 ราย
- ผู้จัดการร้านอาหาร 1 ราย
- ดีไซน์เนอร์ 1 ราย

อาชีพดังกล่าวนี้ค่อนข้างจะทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเปิดเผยตนเองได้ง่ายด้วยพฤติกรรมการแสดงออกด้วยกิริยาท่าทาง การแต่งตัว การแต่งหน้าแบบผู้หญิง การพูดจา เช่น อาชีพนางโชว์ ซึ่งปัจจุบันนี้ดูเหมือนจะเป็นอาชีพที่เป็นเอกลักษณ์ของชายรักชายไปแล้ว โดยที่กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงออกตามที่ใจตนเองต้องการได้อย่างอิสระเสรี ไม่มีใครมาบังคับหรือกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข สามารถทำงานโดยแสดงศักยภาพได้อย่างเต็มที่ มีโอกาสได้ออกแบบชุดการแสดงหรือการสร้างสรรค์ความคิดในการแสดงโดยไม่มีกรปิดกั้น อาชีพอิสระเป็นของตนเองก็เป็นงานอีกลักษณะหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างมักจะยึดเป็นอาชีพ เพราะงานอิสระเป็นงานที่กลุ่มตัวอย่างสามารถเป็นนายของตัวเอง ไม่ต้องให้ใครมาบังคับ นอกจากนี้งานอิสระยังทำให้การดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างเป็นไปอย่างเสรี เช่น การเป็นเจ้าของร้านอาหาร การเป็นนักเขียนอิสระ การเป็นเจ้าของร้านดอกไม้ งานอิสระ

ระบบนี้ทำให้กลุ่มตัวอย่างพร้อมจะได้อาจแสดงความสามารถ ทุกอย่างอยู่ที่ตนเองเพียงผู้เดียวที่จะสร้างสรรค์หรือกำหนดให้เป็นไป

อาชีพที่เกี่ยวกับการเสริมสวยต่างๆ เช่น เป็นช่างทำผม ช่างแต่งหน้า ก็เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างสามารถเข้าไปมีบทบาทจนสร้างความสามารถให้เป็นที่ประจักษ์ โดยอาชีพนี้ต้องการความคิดสร้างสรรค์อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างที่พยายามใช้ความคิดในการประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ ออกมาได้เสมอ ดีไซน์เนอร์หรือนักออกแบบเสื้อผ้าก็มีกลุ่มตัวอย่างเข้าไปยึดเป็นอาชีพและแสดงความสามารถให้เห็นอย่างเด่นชัด อาชีพที่อยู่ในวงการบันเทิง ศิลปิน นานาชาติ นักร้อง อาชีพนี้ต้องการความบันเทิงเรีงรมย์ เป็นอาชีพที่ให้ความสุข ความสนุกสนาน เพราะฉะนั้นการที่กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการทำให้เกิดความสุขแก่ผู้ชมได้ ก็ช่วยให้การเปิดเผยตนเองเป็นไปได้อย่างง่ายดาย

เช่นเดียวกันกับงานประเภท พนักงานบริการ ผู้จัดการร้านอาหาร เจ้าหน้าที่ A.E. คลื่นวิทยุ อาชีพเหล่านี้เป็นงานบริการต้องคอยเอาอกเอาใจผู้อื่น ต้องมีมนุษยสัมพันธ์ดี จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างทำงานนี้ได้สบายรื่น เพราะลักษณะนิสัยที่พูดจาเก่ง ชอบเอาใจคนอื่น มีมนุษยสัมพันธ์ดี ส่วนนักศึกษาเป็นอีกสถานภาพหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเปิดเผย ตนเองได้ง่ายกว่านักเรียน เพราะนักศึกษาอยู่ในสังคมของผู้ใหญ่แล้ว กฎเกณฑ์ระเบียบวินัยต่างๆ ไม่ได้เข้มงวดมากมายนัก ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจึงเปิดเผยตนเองได้ง่ายกว่านักเรียน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่มาจากอาชีพที่อยากต่อการเปิดเผยตนเอง จำนวน 8 ราย โดยมาจากอาชีพดังต่อไปนี้

- นักเรียน 5 ราย
- ข้าราชการครู 2 ราย
- ศิลปินนาฏศิลป์ 1 ราย (ได้รับบทบาทเป็นตัวแสดงชายหรือตัวพระ)

ความเป็นนักเรียนของกลุ่มตัวอย่างจะมีความยากในการเปิดเผยตนเอง ตรงที่โรงเรียนมีกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยที่เข้มงวด คอยควบคุมให้นักเรียนทุกคนประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบหรือรูปแบบเดียวกัน หากกลุ่มตัวอย่างต้องการแสดงตัวตนที่แท้จริง ซึ่งอยู่นอกเหนือจากกฎหรือระเบียบ จึงทำให้เกิดความแตกต่างและข้อเปรียบเทียบกับนักเรียนคนอื่นๆ ที่เป็นชายจริงหญิงแท้ ซึ่งทำให้ความเป็นนักเรียนนั้นยากต่อการเปิดเผยตนเอง ในส่วนของศิลปินนาฏศิลป์ ซึ่งมีทั้งง่ายต่อการเปิดเผยตนเองและยากต่อการเปิดเผยตนเอง จะกล่าวถึงในส่วนที่

ยากต่อการเปิดเผยนั้นเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างอยู่ในบทบาทของศิลปินนาฏศิลป์ที่เป็นตัวพระหรือบทพระเอก หากเปิดเผยตนเองก็จะทำให้หมดความนิยมชมชอบ ตนเองหมดคุณค่าไป จึงทำให้ยากต่อการเปิดเผยตนเอง ส่วนข้าราชการครูนั้น เป็นอาชีพที่ต้องเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่น โดยเฉพาะนักเรียนในด้านพฤติกรรมการแสดงออกทางกาย วาจา ใจ ให้เหมาะสมกับเพศกำเนิด จึงเป็นอาชีพที่เสี่ยงต่อการยอมรับและยังเป็นอาชีพที่เป็นเป้าเป้าให้ถูกโจมตีได้ง่าย

3. แบบการสื่อสารในครอบครัว

แบบการสื่อสารในครอบครัวแต่ละครอบครัว มีส่วนทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเปิดเผยตนเองได้อย่างอิสระ เปิดเผยได้บ้าง หรืออาจจะไม่สามารถเปิดเผยตนเองในความเป็นชายรักชายได้เลยก็ได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 รายนี้ โดยใช้แบบการสื่อสารในครอบครัวเป็นเกณฑ์นั้น ทำให้พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่สามารถเปิดเผยตนเองได้อย่างอิสระนั้นจะมาจากแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดและแบบปล่อย ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เปิดเผยตนเองได้บ้างรวมทั้งไม่สามารถเปิดเผยตนเองได้เลยนั้นจะมาจากแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิด โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิด จำนวน 17 ราย ซึ่งกลุ่ม ตัวอย่างจำนวนนี้มาจากครอบครัวที่ให้อิสระเสรีทางความคิดแก่สมาชิกทุกคนในครอบครัว ได้แสดงความคิดเห็น โดยไม่มีการปิดกั้น สมาชิกทุกคนแม้แต่กลุ่มตัวอย่างสามารถตัดสินใจและดำเนินชีวิตของตนเองได้ด้วยตัวของตัวเอง พ่อแม่เคารพในความคิดเห็น ทุกคนสามารถเปิดใจรับรู้เรื่องราวต่างๆ ที่เป็นไปของสมาชิกในครอบครัวโดยไม่รู้สึกรับผิดชอบ เช่น กลุ่มตัวอย่างต้องการจะตัดสินใจแต่งงานกับผู้ชายด้วยกัน เมื่อมีการถามความคิดเห็นของพ่อแม่ก็ได้รับการสนับสนุนเพราะพ่อแม่คำนึงถึงความต้องการของกลุ่มตัวอย่างเป็นหลัก และเห็นแก่ความสุขของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าอย่างอื่น ครอบครัวมีความเป็นเพื่อนให้กลุ่มตัวอย่างสูง จนกลุ่มตัวอย่างสามารถพูดคุยซักถามได้ทุกเรื่อง เช่น การถามความรู้สึกของแม่ที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความเป็นชายรักชาย ซึ่งแม่ก็มีคำตอบให้โดยชี้แจงว่าการเป็นชายรักชายไม่ใช่สิ่งที่น่ารังเกียจ พร้อมกับชี้แนะให้กลุ่มตัวอย่างเลือกทางเดินในชีวิตที่ดีงาม

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปล่อย จำนวน 2 ราย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวนนี้มาจากครอบครัวที่ให้กลุ่มตัวอย่างมีอิสระเสรีในการดูแลตนเองอย่างมาก ครอบครัวมีความไว้ใจและมักจะมอบหมายความรับผิดชอบภายในบ้านให้กลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบไปด้วย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างก็จะจัดการทุกอย่างที่ตนเองได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี ไม่เกิดข้อบกพร่องหรือข้อตำหนิขึ้นมาได้ ครอบครัวค่อนข้างเปิดโอกาสสูงให้ทุกคนได้มีการแสดงออกตามแบบฉบับที่ทุกคนปรารถนาจะทำ โดยไม่มีการปิดกั้น เช่น กลุ่มตัวอย่างได้รับการมอบหมายให้ดูแลน้อง ดูแลงานบ้านด้วยความสามารถที่พ่อแม่เชื่อใจไว้ใจ หรือกลุ่มตัวอย่างสามารถแต่งตัวแบบผู้หญิง ใส่ต่างหู พ่อแม่ก็ไม่ได้ว่าหรือห้ามปราม หรือคิดจะแปลงเพศ พ่อแม่ก็ให้โอกาสในการตัดสินใจทำ

3.3 กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิด จำนวน 36 ราย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวนนี้มาจากครอบครัวที่ค่อนข้างมีกฎเกณฑ์และมีระเบียบที่เคร่งครัด บทบาทของพ่อแม่มีความสำคัญต่อการชี้แนะแนวทางและความเป็นไปของชีวิตสมาชิกในครอบครัวมาก ทุกคนต้องประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องและสอดคล้องกับสิ่งที่ครอบครัวได้วางไว้ตามบรรทัดฐานของสังคม หากสมาชิกมีการฝ่าฝืนหรือไม่ประพฤติปฏิบัติตนตามกรอบที่ได้วางไว้ จะทำให้ครอบครัวมีการต่อต้าน แสดงความไม่เห็นด้วยอย่างรุนแรง พ่อแม่สามารถชื่อนาคตหรือชี้หน้าในเรื่องต่างๆ ได้ทุกเรื่อง เพราะฉะนั้นสมาชิกในครอบครัวจะไม่ค่อยมีอิสระในการทำอะไรได้ตามใจชอบ และจะรู้สึกผิดง่ายในความรู้สึก หากตนเองทำให้พ่อแม่หรือครอบครัวเสียใจ ดังนั้นพฤติกรรมและการวางตัวจะอยู่ในสายตาของพ่อแม่เสมอ เช่น กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถจะแต่งตัวแบบผู้หญิงหรือแต่งหน้าแบบผู้หญิงได้ เพราะครอบครัวจะต่อต้าน มีการลงโทษด่าว่าอย่างรุนแรง

4. วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 รายนี้ โดยใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองเป็นเกณฑ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดเผยตนเองโดยใช้วิธีการสื่อสาร 2 แบบ คือวิธีการสื่อสารทางตรง และวิธีการสื่อสารทางอ้อม โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

4.1 วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว

4.1.1 วิธีการสื่อสารทางตรง เพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว 8 ราย เป็นวิธีการที่กลุ่มตัวอย่างได้ตัดสินใจเลือกเปิดเผยตนเองกับบุคคลที่ตนเองมีความใกล้ชิดสนิทสนม

คุ้นเคยและมีความไว้วางใจตลอดมา ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลที่ตนเองคลุกคลีมาตลอดตั้งแต่วัยเด็ก ในบางรายจะเปิดเผยกับพี่สาว เพราะพี่สาวเป็นเพศหญิงที่มีความนุ่มนวล อ่อนโยน มีความเป็นแม่ในจิตวิญญาณสูง พร้อมทั้งจะให้ความเข้าใจ ให้อภัย เห็นใจ และมีความรักความเมตตาเช่นเดิมหากมีการบอกกล่าว ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง จะอาศัยการสังเกตกิริยาท่าทีที่สามารถจะปกป้องหรือให้ความคุ้มครองได้ มีความเข้มแข็งที่แฝงอยู่ในความอ่อนโยนนั่น จากนั้นจึงแสวงหาโอกาส และจังหวะเวลาที่เหมาะสมในการบอกกล่าว ถึงตัวตนที่แท้จริง ให้พี่สาวได้รับรู้ความจริง หลังจากได้ความรู้สึกที่ดีจากพี่สาวแล้ว มีความมั่นใจที่จะเปิดเผยกับแม่ต่อไป จึงหาโอกาส และจังหวะที่จะพูดคุยกับแม่ แม้ว่าแม่จะโกรธจนมีการตำหนิอย่างรุนแรง แต่เมื่อเวลาผ่านไปแม่ก็ค่อยๆ หายโกรธและยอมรับกลุ่มตัวอย่างได้ พบว่ามี 1 ราย ในบางรายพี่สาวพยายามเปิดใจ และก้าวเข้ามาหากกลุ่มตัวอย่างก่อน ทำให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งพร้อมที่จะเปิดใจอยู่แล้วได้มีโอกาสบอกเล่าความจริงของตนเอง โดยมีความรักความเข้าใจจากพี่สาวเป็นสะพานเชื่อมความสัมพันธ์ ทำให้ความจริงที่เคยเก็บไว้ได้เปิดเผยออก ซึ่งพบว่ามี 2 รายที่เปิดเผยแบบดังกล่าวนี้ ส่วนกลุ่มตัวอย่างบางรายมีความสนิทสนมกับแม่มากกว่าใครๆ เพราะแม่เลี้ยงดูให้ความรักความเอาใจใส่กันมาตลอด ย่อมจะมีความเข้าใจในความรู้สึกนึกคิดของลูก และพร้อมที่จะให้อภัยลูกได้เสมอ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงเลือกตัดสินใจเปิดเผยกับแม่โดยใช้วิธีการพูดจากันอย่างตรงไปตรงมา ด้วยการบอกเล่าความจริงเกี่ยวกับตัวตนที่แท้จริงของตนเองให้แม่ฟัง ซึ่งพบว่ามี 5 ราย

4.1.2 วิธีการสื่อสารทางอ้อม เพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว 47 ราย เป็นวิธีการที่กลุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีการสื่อสารทางอ้อม เพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้การสื่อสารทางอ้อมดังกล่าวกับบุคคลใกล้ชิดในครอบครัว เช่น พ่อแม่พี่น้องหรือญาติๆ ให้ได้เห็น รับรู้ด้วยกิริยาท่าทางที่มีลักษณะเหมือนผู้หญิงด้วยการเดินแบบที่งอ สะโพก ขอบน่องไขว้ขา ทำยีนทำนองจะต้องขาชิดติดกัน ขอบน่องทำแขน เป็นต้น มีลักษณะการแต่งตัวที่เสริมแต่งด้วยเสื้อผ้าที่ออกแบบให้เน้นเห็นสัดส่วนแบบผู้หญิง อาจจะมีลักษณะกึ่งชายกึ่งหญิง แต่เน้นความสะอาด ความประณีต มีการแต่งหน้าแต่งตาด้วยการใช้เครื่องสำอาง ประทีนโคม เพื่อให้เป็นที่สะดุดตาแก่ผู้พบเห็น เช่น กลุ่มตัวอย่างบางรายแม้จะมีอาชีพเป็นนักมวย แต่เป็นคนรักสวยรักงาม มักจะใช้เวลาในการอาบน้ำนาน เพื่อขัดสีให้ตนเองสะอาดสะอาด มีการแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่มีลักษณะสะอาด เรียบร้อย ไม่ดูเป็นผู้ชายเกินไป และไม่ให้อวด

ผู้หญิงมากเกินไป และบางรายจะชอบใส่กางเกงขาสั้นเพื่อเน้นให้เห็นเสื้อผ้าที่ได้รูปสวยงาม เป็นต้น

4.2 วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคม

4.2.1 วิธีการสื่อสารทางตรงเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคม 6 ราย เป็นวิธีการที่กลุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีการสื่อสารทางตรง เพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนที่มีความใกล้ชิดสนิทสนม และคบหากันมาจนมีความรู้สึกเข้าใจในตัวคนที่แท้จริงของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีการพูดคุยกับเพื่อนโดยตรง พบว่ามี 1 ราย เนื่องจากว่าความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับเพื่อนมีแต่ความใกล้ชิดสนิทสนมกันอย่างมาก สามารถพูดคุยกันได้ทุกอย่างเปิดใจ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นช่างแต่งหน้า ในบางรายได้ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงต่อสถานที่ทำงานที่ตนเองได้ไปสมัครงาน โดยที่ไม่มี ความใกล้ชิดสนิทสนมกันมาก่อน แต่กลุ่มตัวอย่างต้องการความมั่นใจก่อนที่จะร่วมงานกันว่าจะไม่มีปัญหาภายหลัง เช่น กลุ่มตัวอย่างที่เคยไปสมัครงานเป็นแคชเชียร์ในออสเตรเลียนก่อนที่จะมาเป็นผู้จัดการร้านอาหาร ได้มีการบอกความจริงว่าตนเองเป็นชายรักชายอย่างตรงไปตรงมา ภายหลังจากผ่านการสอบทุกขั้นตอนพบว่ามี 1 ราย นอกจากนี้ในส่วนของการใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงต่อชายคนรัก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ใช้การบอกความจริงว่าตนเองเป็นชายรักชายโดยตรงอย่างเผชิญหน้ากัน พบว่ามี 3 ราย และมีกลุ่มตัวอย่างได้บอกความรู้สึกของตนเองที่มีต่อชายคนรักอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีการอ้อมค้อม ทั้งนี้มีเหตุผลที่ต้องการความมั่นคงในความรัก จำนวน 1 ราย

4.2.2 วิธีการสื่อสารทางอ้อมเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 54 ราย ได้ใช้วิธีการสื่อสารทางอ้อม เพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนโดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้การสื่อสารทางอ้อมด้วยการมีพฤติกรรมการแสดงออกที่มีกิริยาท่าทางแบบผู้หญิง การแต่งตัวแบบผู้หญิง การแต่งหน้าแบบผู้หญิง ซึ่งพบว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีการสื่อสารทางอ้อมด้วยการมีพฤติกรรมการแสดงออกจากรายการที่มีลักษณะเหมือนผู้หญิง มีการแต่งตัวให้เข้ากับลักษณะที่ผู้หญิงแต่งตัวกัน และมีการแต่งหน้าเหมือนผู้หญิงที่รักสวยงามส่วนใหญ่กระทำกัน

ในส่วนของการสื่อสารทางอ้อม เพื่อการเปิดเผยตนเองต่อที่ทำงานและสถานศึกษาโดยกลุ่มตัวอย่างใช้การสื่อสารทางอ้อม ด้วยการมีกิริยาท่าทางแบบผู้หญิง การแต่งตัว

แบบผู้หญิง การแต่งหน้าแบบผู้หญิง ซึ่งพบว่า มีจำนวน 54 ราย ที่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีการสื่อสารทางอ้อมด้วยการมีกิริยาท่าทางแบบผู้หญิง การแต่งตัวแบบผู้หญิง รวมทั้งการแต่งหน้าแบบผู้หญิง และกลุ่มตัวอย่างมีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมต่อชายคนรัก โดยกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสื่อสารทางอ้อมด้วยการมีพฤติกรรมการแสดงออกที่มีกิริยาท่าทางแบบผู้หญิง การแต่งตัวแบบผู้หญิง การแต่งหน้าแบบผู้หญิง พบว่ามีจำนวน 51 ราย

5. การยอมรับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 รายนี้ โดยใช้การยอมรับเป็นเกณฑ์นั้น ทำให้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองแล้วได้รับการยอมรับจากครอบครัวในระดับต่างๆ คือ ยอมรับได้มาก ยอมรับได้ปานกลาง และไม่ยอมรับ โดยที่การยอมรับได้มากจากครอบครัวดูจากครอบครัวไม่ได้แสดงท่าทีรังเกียจหรือต่อต้าน ยอมรับตัวตนที่แท้จริงได้อย่างเต็มที่ พร้อมทั้งจะสนับสนุนให้กลุ่มตัวอย่างได้กระทำหรือประพฤติตนได้ตามใจปรารถนา ส่วนการยอมรับได้ปานกลางดูได้จากครอบครัวไม่ได้แสดงท่าทีปฏิเสธเสียทีเดียว แต่ก็ไม่ถึงกับสนับสนุนให้กลุ่มตัวอย่างได้กระทำหรือประพฤติตนได้อย่างอิสระเสรี อาจจะมีการว่ากล่าวหรือทำโทษบ้างแต่ไม่เชิงต่อต้าน และการไม่ยอมรับดูได้จากการแสดงความรังเกียจ การตำหนิ ว่ากล่าวอย่างรุนแรง การทำร้ายร่างกายกลุ่มตัวอย่าง การไล่ออกจากบ้าน สร้างความกดดันจนกลุ่มตัวอย่างทำร้ายร่างกายตนเอง กลุ่มตัวอย่างคิดฆ่าตัวตาย หนีออกจากบ้าน

ส่วนการยอมรับได้มากจากสังคมดูได้จาก สามารถคบหากับเพื่อนและร่วมกิจกรรมได้ตามปกติ เพื่อนชื่นชมในความสามารถและยกย่องให้เป็นผู้นำ มีการแสดงความสัมพันธ์กับเพื่อนได้อย่างสนิทสนม แสดงความชื่นชมในความสามารถจากการทำงาน ยอมรับในความคิดร่วมกิจกรรมต่างๆ ในฐานะคนรักได้อย่างเปิดเผย สามารถคบหากันและมีความสัมพันธ์ต่อกันฉันคนรักด้วยดี การยอมรับได้ปานกลาง ดูได้จากเพื่อนอาจล้อเลียนบ้าง แต่ยังคงคบหากันได้ ได้รับการว่ากล่าวตักเตือนจากสถานศึกษา แต่ไม่มีการทำโทษอย่างรุนแรง คบหากันฉันคนรักแต่ไม่ค่อยเปิดเผยต่อสาธารณชน ส่วนการไม่ยอมรับดูได้จากเพื่อนปฏิเสธไม่ยอมให้เข้ากลุ่ม มีการล้อเลียนอย่างรุนแรง มีปากเสียงทะเลาะวิวาทกับเพื่อน ไม่ยินยอมให้ร่วมงาน ไม่พิจารณาตำแหน่งงานที่เหมาะสมกับความสามารถ พยายามหาหนทางไม่ให้ผ่านการประเมินจากการทดลองงาน

การยอมรับ การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแยกแยะให้เห็นรายละเอียดได้ดังนี้

5.1 การยอมรับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองจากครอบครัว เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว ในจำนวน 55 รายนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองแล้วครอบครัวยอมรับได้มากมีอยู่จำนวน 19 ราย โดยครอบครัวไม่มีการคัดค้านต่อพฤติกรรมการแสดงออก การแต่งตัว การแต่งหน้าของกลุ่มตัวอย่าง มีการสอบถามด้วยความรู้สึกเปิดใจกว้างกับกลุ่มตัวอย่างว่าอยากเป็นเพศใด ไม่มีการแสดงความรังเกียจต่อสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างเป็นชายรักชาย มีความเข้าใจในสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างเป็นด้วยดี เปิดใจกว้างต่อการตัดสินใจจะแปลงเพศของกลุ่มตัวอย่าง สนับสนุนหากกลุ่มตัวอย่างจะแต่งงานกับชายคนรัก ยอมรับได้ปานกลางมีจำนวน 22 ราย โดยครอบครัวมีการว่ากล่าวและลงโทษบ้าง มีการว่ากล่าวทางอ้อม มีการห้ามปรามว่าอย่าแสดงออกแต่ไม่ได้จริงจัง ไม่ได้ส่งเสริมและไม่ได้สนับสนุนแต่ก็ไม่มีการคัดค้านอย่างจริงจัง มีการชี้แนะว่าอย่าเป็นชายรักชายเลย และไม่ยอมรับจำนวน 14 ราย โดยครอบครัวแสดงการต่อต้านอย่างรุนแรงด้วยการด่าว่า มีการตบตีอย่างรุนแรง มีการจะทำร้ายร่างกายด้วยอาวุธ มีการโยกย้ายสถานที่เรียนเพื่อไม่ให้คบกับเพื่อนที่เป็นชายรักชาย ตัดขาดความสัมพันธ์ในความเป็นแม่ลูก ไล่ออกจากบ้าน ไม่ส่งเสียให้ได้รับการศึกษาและค่าเลี้ยงดู ตำหนิติเตียนจนสร้างความกดดันให้กลุ่มตัวอย่างคิดฆ่าตัวตาย ทำท่าที่กิริยาเมินเฉยเสมือนไม่มีกลุ่มตัวอย่างอยู่ร่วมด้วย

5.2 การยอมรับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองจากสังคม

5.2.1 การยอมรับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อน ในจำนวน 55 ราย นี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองแล้วเพื่อนยอมรับได้มากมีจำนวน 46 ราย โดยเพื่อนไม่มีการล้อเลียนแต่อย่างใด สามารถคบหาพูดคุยกันได้อย่างดี มีการแสดงความรักฉันเพื่อนเช่น การกอด หอมแก้ม ต่อกกลุ่มตัวอย่างในที่สาธารณะชน แสดงความชื่นชมในความสามารถ สามารถร่วมกิจกรรมด้วยกันได้ทุกอย่าง มาขอคำปรึกษาหรือจากกลุ่มตัวอย่าง มีการแนะนำและชี้แนะในการทำงาน ร่วมทุกข์ร่วมสุขเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาต่างๆ ยอมรับได้ปานกลางมีจำนวน 5 ราย โดยเพื่อนมีการล้อเลียนกิริยาท่าทางการแสดงออกบ้างแต่

ไม่ได้ปฏิเสธการคบหา ไม่ยอมรับมีจำนวน 4 ราย โดยเพื่อนปฏิเสธการเข้ากลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ให้มาเล่นหรือร่วมกิจกรรมด้วย มีปากเสียงและทะเลาะวิวาทอย่างรุนแรง

5.2.2 การยอมรับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงาน ในจำนวน 55 รายนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองแล้วสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานยอมรับได้มากมีจำนวน 46 ราย ทั้งนี้เนื่องจากเป็นงานที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยที่ชอบแสดงออกในด้านความบันเทิง การใช้ความคิดสร้างสรรค์ประดิษฐ์หรือออกแบบงานต่างๆ งานที่ต้องใช้การบริการ การเอาใจใส่ และการให้ความบันเทิง โดยมีการยอมรับได้มากซึ่งแสดงออกต่อกลุ่มตัวอย่างด้วยการแสดงความชื่นชมในความสามารถด้านการแสดง ชื่นชอบในความสามารถคิดสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ในการออกแบบความสวยงามต่าง ๆ จนเป็นลูกค้า เช่น การออกแบบทรงผม การแต่งหน้า การออกแบบเสื้อผ้า แสดงความชื่นชอบในการบริการจนมาเป็นลูกค้าของกลุ่มตัวอย่างอย่างมากมาย ให้กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม หรือออกความคิดเห็นต่อการแสดงบนเวที สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานด้านการแสดงบนเวที เนื่องจากลักษณะงานมีความต้องการความสามารถเฉพาะทางของชายรักชาย อันมีลักษณะงานที่เอื้อให้มีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองได้อย่างไม่ต้องปิดบังใดๆ ยอมรับได้ปานกลางจำนวน 5 ราย ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนต้องอยู่ในความดูแลของครูบาอาจารย์ ในสถานศึกษาซึ่งจำเป็นต้องมีกฎระเบียบคอยควบคุมดูแลในด้านความประพฤติ โดยแสดงออกด้วยการว่ากล่าว ชี้แนะ แต่ไม่มีการตีหรือทำโทษแต่อย่างใด และไม่ยอมรับจำนวน 4 ราย ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรนั้นมุ่งการรักษาภาพลักษณ์ขององค์กรตามความคิดที่ไม่เปิดใจกว้าง โดยมองว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลที่ไม่เหมาะสม บางหน่วยงานมีเจ้านายที่มีความรู้สึกส่วนตัวไม่ชอบความเป็นชายรักชาย และลูกค้ามีความรู้สึกไม่ชอบความเป็นชายรักชาย โดยแสดงออกด้วยการปฏิเสธไม่ให้กลุ่มตัวอย่างถ่ายแฟชั่นและถ่ายโฆษณา ไม่พิจารณาเลื่อนตำแหน่งงานหรือเลื่อนขั้นให้เหมาะสม กับความสามารถ พยายามหาวิธีการไม่ให้ผ่านการทดลองงานด้วยความรู้สึกอคติต่อความเป็นชายรักชาย ลูกค้าแสดงท่าที่รังเกียจอย่างมากด้วยการไม่ชอบไม่พอใจที่กลุ่มตัวอย่างมาสัมผัสเนื้อตัวหรือเส้นผมในระหว่างที่ทำผม

5.2.3 การยอมรับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรัก ในจำนวน 55 ราย นี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรัก แล้วชายคนรักสามารถยอมรับได้มาก จำนวน 18 ราย โดยดูจากการติดต่อคบหากันฉันคนรักอย่าง

เปิดเผย ยอมรับได้ปานกลางจำนวน 36 ราย โดยดูจากการคบหากันไม่ค่อยเปิดเผยนัก ต้องคอยหลบซ่อน ไม่ได้บอกความจริงกับทางบ้านถึงความสัมพันธ์ ไม่แสดงออกถึงความสัมพันธ์เพราะกลัวว่าสังคมรับรู้ และไม่ยอมรับ 1 ราย เมื่อกลุ่มตัวอย่างเปิดเผยว่าตนเองไม่ใช่ผู้หญิง และชายคนรักไม่สามารถทำใจยอมรับได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอายุ อาชีพ แบบการสื่อสารในครอบครัวกับ วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว

1. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อ ครอบครัว

อายุของการเปิดเผยตนเองได้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพร้อมในการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวไม่เหมือนกัน 34 รายเปิดเผยตนเองตั้งแต่ในวัยเด็กด้วยพฤติกรรมการแสดงออกจนคุ้นเคย 17 ราย ต้องรอให้ตนเองผ่านพ้นช่วงวัยเด็กไปก่อน พอถึงช่วงที่ตนเองเป็นวัยรุ่นมีความกล้า ความมั่นใจในตนเองมากขึ้นในด้านความคิดอ่าน จึงพร้อมที่จะเปิดเผยตนเองแต่ 4 รายก็ต้องรอไปอีกช่วงหนึ่งเพื่อเพิ่มเติมความมั่นใจ ความเชื่อมั่นในตนเองให้มากขึ้น มีหลักประกันในด้านของการทำงาน ซึ่งจะเป็นเกราะป้องกันตนเองไม่ให้ใครมาตำหนิได้ ดังนั้นช่วงวัยทำงานจึงเป็นอีกช่วงหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างพร้อมที่จะเปิดเผยตนเอง โดยปราศจากความวิตกกังวลเหมือนช่วงวัยเด็กและวัยรุ่นที่เป็นวัยซึ่งต้องพึ่งพาครอบครัว ไม่อาจจะทำอะไรได้อย่างอิสระเสรี

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 รายนี้ สามารถแยกแยะให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านอายุ กับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวได้ดังนี้

1.1 กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดเผยตนเองในช่วงวัยเด็ก จำนวน 34 ราย โดยกลุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อม ด้วยพฤติกรรมแสดงออกจากริยาท่าทาง ซึ่งจะมีลักษณะอ่อนโยน นิ่มนวลแบบผู้หญิง การแต่งตัวแบบผู้หญิงโดยที่กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิภพมาเสริมแต่งให้ดูเป็นผู้หญิง มีการเล่นกับผู้หญิงเพราะผู้หญิงจะเล่นอะไรไม่รุนแรง ไม่ผาดโผนหรือต้องใช้กำลังมากเกินไป ซึ่งจะเข้ากันกับลักษณะนิสัยของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบทำอะไรเบาๆ นิ่มนวล มีการเล่นกับเด็กผู้หญิงเพราะลักษณะการเล่นจะค่อนข้างเรียบร้อยเป็นการเล่นเบาๆ ดูแล้วนิ่มนวล และไม่ชอบเล่นกับเด็กผู้ชาย ไม่ชอบเล่นอะไรที่รุนแรง เนื่องจากว่าผู้ชายชอบเล่นอะไรที่ต้องใช้พลังกำลังมากมาย มีการต่อสู้ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดบาดเจ็บได้ และลักษณะนี้จะตรงข้ามกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ชอบความโลดโผน การออกกำลังที่มากเกินไป ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“จากท่าทางของเรา จากกิริยา ...จะจำ...”

“...แม้ก็ไม่ว่าอะไร เคยซื้อวิกให้เหมือนกัน..”

“...จำได้ว่าเด็กๆ ก็จะมีเพื่อนแต่ผู้หญิงไม่ค่อยเล่นกับผู้ชาย ไม่ชอบใช้ความรุนแรงเหมือนเด็กทั่วไป...”

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดเผยตนเองในช่วงวัยรุ่น จำนวน 17 ราย โดยกลุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อม ด้วยพฤติกรรมการแสดงออกจากกิริยา ท่าทางที่ดูนิ่งม่นวล ท่าทางอ่อนแอ อ่อนช้อย สำรวมกิริยาท่าทางแบบผู้หญิง มีการแต่งตัวแบบผู้หญิงด้วย ลักษณะของเสื้อผ้าที่มีสีสັນ เน้นสัดส่วนรูปร่างแบบผู้หญิงทั่วไป มีการแต่งหน้าแบบผู้หญิงด้วยการใช้เครื่องสำอางเสริมแต่งหน้าตาให้ดูดี สวยงามแบบผู้หญิง มีการคบกลุ่มเพื่อนที่เป็นชายรักชายเหมือนกัน เพื่อที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ได้พูดคุยกันในเรื่องที่ตนเองประสบมา เช่น การสนใจผู้ชาย การแต่งตัวแต่งหน้า และเพื่อต้องการเพื่อนฝูงแบบเดียวกันจะได้เข้าใจกัน หรือเพื่อระบายความคับข้องใจต่างๆ ที่ตนเองได้รับมาให้เบาบางลง มีการเสริมแต่งร่างกายให้เหมือนผู้หญิงเพื่อจะได้มีรูปร่างหน้าตาที่เหมือนผู้หญิงดังที่ตนเองปรารถนา ด้วยการรับประทานฮอร์โมนผู้หญิงให้ตนเองมีหน้าอก มีผิวพรรณนุ่มนวล รูปร่างที่ได้สัดส่วนแบบผู้หญิง มีการไว้ผมยาวเพื่อให้หน้าตาดูละมุนละไมแบบผู้หญิง เริ่มสนใจประกวดความงามแบบผู้หญิง เพื่อต้องการแสดงออกให้ผู้อื่นได้เห็นมาชื่นชม และเพื่อให้ตนเองเป็นที่สนใจ กล่าวถึงในสังคมคนทั่วไป มีความสนใจในอาชีพที่ต้องแสดงออกแบบผู้หญิง เช่น นางโชว์ นักเต้น ซึ่งเป็นอาชีพที่ใช้ความสวยงาม ความสามารถแบบผู้หญิงทำให้ตนเองนอกจากจะสวยงามบนเวทีแล้วยังมีความโดดเด่น เป็นที่กล่าวถึงด้วย ให้ความเอาใจใส่และดูแลรักษารูปร่างหน้าตาของตนเองอย่างมาก เพราะต้องการความงามที่สมบูรณ์แบบ ทุกสิ่งที่ประกอบขึ้นมาเป็นตัวตนจะต้องดูดี ประณีต งดงามเหมาะสมกับความเป็นผู้หญิงที่สวยงามทั้งหลาย ดังนั้นจึงให้ความเอาใจใส่ตนเองอย่างละเอียดตั้งแต่ศีรษะจรดเท้าโดยไม่ให้เกิดข้อบกพร่อง เพราะฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างจะค่อยๆ บรรจงจัดแต่งตนเองจนดูเหมือนทুম่เทเวลาเพื่อให้ตนเองออกมาดูดีมากที่สุดตลอดเวลา นอกจากนี้ยังมีการคบหาเพื่อนชายคนรัก เพราะตนเองอยู่ในช่วงวัยรุ่นแล้วย่อมจะมีความสนใจผู้ชายเหมือนกับผู้หญิงคนหนึ่งที่น่าสนใจเพศตรงข้าม ดังนั้นจึงมีการไปมาหาสู่กับเพื่อนชายอย่างสนิทสนม จนถึงกับพาผู้ชายเข้ามาในบ้านเหมือนกับที่ผู้หญิงพาชายคนรักเข้ามาในบ้านเช่นกัน ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“ก็รู้มาตั้งนานแล้วละฮะ ว่าเป็นอย่างนี้ เพราะครอบครัวเขาก็รับได้...จากการแต่งตัว...เพราะเราออกไปข้างนอก เราก็แต่งตัวแบบผู้หญิง...ก็ตั้งแต่ประมาณ 13-14 แต่งแล้ว...แต่งอย่างนี้อยู่แล้ว...เพราะเขารู้ว่าเราเป็นแบบนี้...ไม่ได้ดูดำ...”

“จากตอนแรกที่ไม่คิดจะเป็นกะเทย แต่มาเรียนที่นี่ และมีเพื่อนกะเทยเยอะมาก เรามีเพื่อนเลยเริ่มเปลี่ยนไป โดยเฉพาะการแต่งตัว เช่นใส่กางเกงเอวรัด แอบทาปากไปโรงเรียน เริ่มจับดินสอเขียนคิ้วเป็นครั้งแรก...”

“...ก็เริ่มมีการพัฒนาตัวเอง ไว้ผมยาว ซื้อฮอริโมนผู้หญิงมากิน แล้วก็ได้เริ่มประกวด...”

“ตอนหลังได้ไปดูการแสดงที่คาบาเร่ต์จริงๆ ได้พูดคุยพบปะกับเพื่อนบางคนที่แสดงอยู่แล้วก็เลยมั่นใจมากขึ้น...”

“ตอนนั้นโอเริ่มรักสวยรักงามแล้วละ หุ่นเราสูงโปร่ง สะดุดตา ชูตนักเรียนต้องเนียบสะอาด รองเท้าขัดมันแวบ หัวเข็มขัดเป็นทองเหลืองขัดเงา กระเป๋าเปลี่ยนทุกวัน เริ่มใช้เครื่องสำอาง ไม่ใช่แบบเขียนอายไลเนอร์อะไรอย่างนั้นนะ แค่ออให้หน้าผ่องๆ ไว้ก่อน ทาลิปกลอส ..เป็นโรคขาดกระจกไม่ได้...ส่องได้ทุกนาที่ เวลาอยู่บ้านนอนหลับไปกับกระจกก็ยังคงเคย”

“...เอาผู้ชายเข้ามาในบ้าน...ก็ตอนสืบแปด สืบก้า ยี่สิบ ตอนนั้นนะ”

1.3 กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดเผยตนเองในช่วงวัยทำงาน จำนวน 4 ราย โดยกลุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อม ด้วยการคบหาแต่เพื่อนที่เป็นผู้ชายมากกว่าเดิม เนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างเริ่มให้ความสนใจในความรู้สึกและตัวตนที่แท้จริงมากขึ้น ทำให้มีการคบหากับเพื่อนที่เป็นผู้ชายมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อจะได้ใกล้ชิดสร้างความสนิทสนมกับเพื่อนผู้ชายที่ตนเองคาดหวังความรักความอบอุ่นด้วย นอกจากนี้ยังมีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมด้วยการที่เพื่อนที่เป็นชายรักชายถามถึงความรู้สึกของแม่ที่มีลูกเป็นชายรักชาย ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างได้เปิดเผยตนเองโดยที่ไม่ได้รู้เนื้อรู้ตัวมาก่อนเลย และยังได้รับรู้ถึงความรู้สึกของแม่ที่มีต่อตนเองในทางที่ดีอย่างคาดไม่ถึงมาก่อน ในบางรายมีการปฏิเสธการแต่งงานกับผู้หญิง เพราะค้นพบว่าตนเองไม่สามารถฝืนใจกระทำสิ่งที่ขัดแย้งกับอารมณ์และความรู้สึกที่ตนเองเป็นชายรักชายได้ และตนเองยังมีมโนธรรมไม่ต้องการให้ผู้หญิงต้องมาประสบชะตากรรมในชีวิตคู่ที่ไม่พึงปรารถนาด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้มีอยู่ 3 ราย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...หลังๆ เราไม่ค่อยคบเพื่อนผู้หญิงมาก ก็มีแต่เพื่อนผู้ชายมาบ้านบ้าง ก็แบบ เออทำไมเพื่อนเป็นแบบผู้ชายมา...เขาก็จะเห็นเลยว่า...เราเปลี่ยน ค่อยๆ เปลี่ยน...แต่ความรู้สึกว่า เออ เขาๆ มองเราอย่างค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไป มากกว่า...”

“...อ้อเพื่อนสาวถามแม่ผมว่า ‘แม่ๆ แม่รู้สึกยังไงที่มีลูกเป็นกะเทย’...”

“...ก่อนหน้านี้ ผมสร้างเรื่องไว้แล้วหนึ่ง คือบอกเลิกไม่ยอมแต่งงานกับคู่หมั้น...”

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในช่วงวัยทำงาน โดยใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงด้วย โดยวิธีการที่ใช้นั้นจะเป็นในลักษณะการบอกกล่าวกับแม่ซึ่งเป็นบุคคลที่ตนเองให้ความรักความเคารพว่าจะไม่แต่งงาน เพราะตนเองชอบผู้ชายด้วยล่วงรู้ถึงความต้องการที่แท้จริงของตนเองแล้ว และไม่ต้องการให้แม่ต้องมาคาดหวังว่าลูกชายจะมีครอบครัว หรือมีการวาดฝันว่าลูกชายจะมีชีวิตคู่อย่างที่ตนเองได้ตั้งใจไว้ สิ่งหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างต้องบอกความจริงกันอย่างตรงๆ เพราะไม่ต้องการหลอกลวงความรู้สึกของคนเป็นแม่ให้ตกอยู่ในความเท็จตลอดชีวิต และกลุ่มตัวอย่างยังคาดหวังว่าถ้าตนเองบอกความจริงไปแล้ว แม่จะมีความรู้สึกเห็นใจในสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างเป็นมาตลอดชีวิต ให้อภัยและยอมรับในสิ่งที่ลูกเป็นได้อย่างดี ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...บอกแม่ว่า...คงไม่แต่งงานหรอก เพราะผมชอบผู้ชาย...”

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว

อาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว หลายอาชีพเป็นอาชีพที่ง่ายต่อการเปิดเผยตนเอง เพราะเป็นอาชีพที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ หรือมีกฎระเบียบมาบังคับควบคุม แต่กลับตรงข้ามที่อาชีพเหล่านี้มีส่วนทำให้กลุ่มตัวอย่างต้องใช้ความเป็นชายรักชาย แสดงออกในด้านศักยภาพ และความสามารถต่างๆ เช่น อาชีพนางโชว์ อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบหรือใช้ความคิดสร้างสรรค์ อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการบริการที่ต้องใช้การพูดจาโน้มน้าวจิตใจ หรือต้องใช้มีมนุษยสัมพันธ์ อาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานบันเทิง ซึ่งต้องอาศัยบุคลิกที่มีความสนุกสนาน ต้องใช้ความเป็นตัวตนเพื่อให้ความบันเทิง งานลักษณะแบบนี้นับว่าสอดคล้องกับนิสัยใจคอของกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างมาก หรือแม่แต่งงาน

อิสระต่างๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกเป็นอาชีพนั้นก็ได้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถทำได้ดี เช่น การมีร้านอาหารเป็นของตัวเอง การมีอาชีพเป็นเจ้าของร้านค้าดอกไม้ เพราะกลุ่มตัวอย่างไม่ต้องทำตามคำสั่งของใคร แต่ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับตนเองเพียงผู้เดียวที่จะจัดการให้เกิดความเรียบร้อย นอกจากนี้การเป็นนักศึกษาก็ยังเป็นสิ่งที่ยากต่อการเปิดเผยตนเองมากกว่าการเป็นนักเรียน เนื่องจากการเป็นนักศึกษา มีความเป็นอิสระมากกว่า ต้องดูแลและควบคุมตนเอง ไม่มีใครมาคอยชี้แนะ ดังนั้น จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถประพฤติปฏิบัติตนได้เสรีกว่าการเป็นนักเรียนมาก

มีอาชีพอีกหลายอาชีพที่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถจะเปิดเผยตนเองได้ เช่น อาชีพที่ต้องเป็นตัวอย่างและเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่นเสมอ ในที่นี้ตัวอย่างเช่น อาชีพครู หากกลุ่มตัวอย่างต้องมายึดอาชีพนี้ก็ย่อมจะต้องระมัดระวังพฤติกรรมของตนเองให้อยู่ในกรอบ กฎระเบียบมากกว่าอาชีพอื่นๆ โดยเฉพาะในความเป็นชายรักชายด้วย ซึ่งสามารถจะได้รับการโจมตีในเรื่องของการวางตัวต่อผู้ชาย ต่อนักเรียนชาย เพราะในสายตาของคนทั่วไปมักจะมองว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสนิทสนมกับผู้ชายหรือนักเรียนชายด้วยการหวังผลในการมีความสัมพันธ์ทางเพศเสียส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงมีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู ต้องพยายามสร้างความเชื่อมั่น ความศรัทธาในวิชาชีพนี้ โดยการพิสูจน์ตนเองให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นครูได้ สามารถให้ความรู้ได้โดยที่ความเป็นชายรักชายไม่ได้เป็นอุปสรรค มีความรู้เพียงพอที่จะสอน และแม้จะเป็นชายรักชายก็สามารถอบรมสั่งสอนในสิ่งที่ดีสมกับเป็นครูได้ และมีอาชีพบางอาชีพแม้จะอยู่ในขอบข่ายงานที่ให้ความบันเทิง เช่น การเป็นศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ แต่ก็จำเป็นต้องรักษาภาพลักษณ์และควบคุมตนเองไม่ให้แสดงออกหรือเปิดเผยตนเอง เพราะงานหรือบทบาทที่ตนเองได้รับเป็นบทบาทของพระเอกที่ได้สร้างความชื่นชมแก่ผู้ชมทุกๆ ไป โดยเฉพาะบรรดาผู้ชมที่เป็นผู้หญิง หรือแม่ยกทั้งหลาย หากกลุ่มตัวอย่างเปิดเผยไปก็อาจจะทำให้หมดคุณค่าและเสื่อมความนิยมไปในที่สุด

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 รายนี้ สามารถแยกแยะให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านอาชีพ กับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวได้ดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่มาจากอาชีพ ที่ง่ายต่อการเปิดเผยตนเอง มีจำนวน 47 ราย โดยมาจากอาชีพนางโชว์ 13 ราย อาชีพอิสระเป็นของตนเอง 9 ราย อาชีพวงการบินบันเทิง 7 ราย ช่างทำผม 5 ราย อาชีพช่างแต่งหน้า 4 ราย พนักงานบริการ 2 ราย นักศึกษา 2 ราย และอย่าง

ละ 1 ราย จากอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ที่แสดงบทตัวนาง เจ้าหน้าที่ A.E คลื่นวิทยุ นักร้อง ผู้จัดการร้านอาหาร ดีไซน์เนอร์

อาชีพดังกล่าวนี้เป็นอาชีพที่ง่ายต่อการเปิดเผยตนเอง และยังเป็นอาชีพที่อำนวยความสะดวกให้กลุ่มตัวอย่างได้มีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวได้ โดยอาศัยอาชีพที่ตนเองทำอยู่สื่อสารทางอ้อมให้ครอบครัวได้เข้าใจตัวตนที่แท้จริงจนกลับมามีความสัมพันธ์ที่ดีดั้งเดิม ได้มีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนมจากการทำงานร่วมกัน ได้รับความช่วยเหลือในเรื่องเงินทอง ดังกรณีศึกษาจากอาชีพดังกล่าวนี้

อาชีพนางโชว์ เป็นอาชีพที่เกือบจะกล่าวได้ว่าเสมือนหนึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นชายรักชาย เพราะโลกและชีวิตตรงนั้นมีความเป็นตัวของตัวเองค่อนข้างสูงมาก เป็นโลกที่ได้สร้างความฝัน ความหวังที่ชายรักชายอยากจะเป็นให้พบกับความสมหวังขึ้นมาได้ และยังเป็นโลกที่คนอื่น ๆ ไม่สามารถจะมาทำท่าทางหรือกิริยาดูหมิ่นได้ง่ายๆ เนื่องจากว่าอาชีพนี้ต้องการความแปลกใหม่ ความสวยงามที่ต้องอาศัยความกล้าคิด กล้าทำ ซึ่งจะเหมาะกับบุคลิกลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการแสวงหาการยอมรับอยู่แล้ว ดังนั้นจึงพยายามทำทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการโชว์ ไม่ว่าจะเป็นบทบาทการแสดงที่เข้าถึงความรู้สึกในถ่ายถอดอารมณ์ออกมาลีลาการเคลื่อนไหวบนเวทีที่พยายามสื่อถึงบทบาทที่ได้รับให้ผู้ชมมองมาที่ตนเองเป็นจุดเดียว หรือชุดการแสดงที่พยายามเสริมเติมแต่งให้วิจิตรบรรจงงดงามอย่างที่สุด เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้งานที่เหมาะสมกับตนเอง จึงพยายามสื่อสารถึงความเป็นตัวตนที่แท้จริงโดยอาศัยอาชีพนางโชว์นี้เองบอกผ่านถึงความรู้สึกนึกคิด จิตใจ อารมณ์ ประหนึ่งว่าสิ่งที่ตนเองสวมบทบาทการแสดงอยู่นั้นเป็นชีวิตจริงของกลุ่มตัวอย่าง การเข้าถึงอารมณ์และบทบาทการแสดงอย่างนี้ไม่อาจจะหาได้จากการแสดงของเพศอื่น เพราะกลุ่มตัวอย่างจะทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างอย่างเต็มความสามารถและพลังที่ตนเองมีอยู่ และจากลักษณะของการทำงานที่ทุ่มเทและเอาจริงเอาจังอย่างนี้เองที่กลุ่มตัวอย่างสามารถจะสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองกับครอบครัวให้เข้าใจได้ว่า ตนเองต้องการแสวงหาเพศที่แท้จริงที่ตนเองต้องการ ไม่ใช่เพศกำเนิดซึ่งคอยสร้างความขัดแย้งในจิตใจของตนเอง ความมุ่งมั่นในอาชีพนางโชว์โดยแสดงความสามารถอย่างเต็มที่นั้นสามารถทำให้พ่อแม่ได้มองเห็นตัวตนที่แท้จริงของลูกได้ว่าลูกต้องการมีชีวิตอย่างไร และลูกต้องการความสุขในการดำเนินชีวิตอย่างไรด้วย ความสัมพันธ์ของอาชีพกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมนี้ มักจะโน้มน้าวจิตใจของคนที่เป็นพ่อแม่ต้องยอมรับว่าลูกมีความสามารถดูแลตน

เอง และมีรายได้ที่จะเลี้ยงชีวิตได้ และในขั้นตอนต่อมายังเป็นวิธีการสื่อสารทางตรงของการพูดคุยกันด้วยการเผชิญหน้าระหว่างพ่อแม่ลูกกลับมาคืนดีกันได้ และอาจจะดีกว่าเดิมด้วยซ้ำ เนื่องจากช่องว่างระหว่างกันที่เคยมีลดหายไป จนช่องว่างที่เคยมีอยู่ลบเลือนสนิทเป็นเนื้อเดียวกัน เมื่อมีการพูดคุยซึ่งเป็นวิธีการสื่อสารทางตรง ยังจะทำให้ทั้งสองฝ่ายมองเห็นรับรู้และเข้าใจถึงความรู้สึกของกันและกันที่ดีขึ้น ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“หนูมีความรู้สึกแค้นมากที่ทำให้พ่อเสียใจมาก พอมาตอนนี้เรามีความรู้สึกว่าเราไม่น่าจะทำอย่างนั้น ไม่น่าจะทำให้พ่อเสียใจ ตอนนี้ทุกอย่างก็เคลียร์หมดแล้ว พ่อก็รับได้ ตอนที่พ่อไปตาม เขาก็ไปนั่งดูด้วย หนูก็เห็นแล้วว่าพ่อมา หนูก็โง่ตามปกติ เพราะเราเป็นศิลปินแล้ว เราไม่ได้ตกใจ และแขกในบาร์เยอะมาก พอจบเพลงปั๊บ ลงมาหลังเวที หนูใจหายวูบเลย รอบแรกพ่อมาตามก่อน เจ้าของบาร์ก็เรียกหนูไปหา ค่ะนั่นก็คุยกับพ่อ พ่อบอกว่ากลับบ้านมัย จะกลับไปทำอะไรก็คุยว่ากันอีกทีหนึ่ง แต่ตอนนั้นหนูก็สองจิตสองใจ เพราะหนูก็แฮปปี้กับงาน พอเห็นหน้าพ่อก็รู้สึกว่าเขาหายห่วงเราไปเยอะ เพราะได้มาเห็นว่าเราสบายดีมีงานทำ พ่อกลับไปแล้วหนูก็ตัดสินใจอยู่ต่ออีกสักพักหนึ่ง ในที่สุดแม่ก็มาอีก มารับไปกินข้าวตอนกลางวันก็คุยกัน แม่บอกว่าถ้าอยากจะทำอะไรก็บอก ถ้าเปื่องานนี้ก็ให้บอก...”

อาชีพอิสระเป็นของตนเอง ก็เป็นอาชีพที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น สามารถดำเนินชีวิตตามรูปแบบที่ตนเองต้องการไม่ว่าจะเป็นการกำหนดบทบาทในการทำงานของตนเองว่าควรจะเป็นอย่างไร ก็ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจพิจารณาของตนเองเท่านั้น ไม่มีคนอื่นเข้ามายุ่งวุ่นวายหรือมาจัดการให้ ดังนั้นทุกสิ่งขึ้นอยู่กับควบคุมดูแลของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้นเอง อาชีพอิสระอย่างหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างเลือกทำก็คือ การเปิดร้านอาหาร โดยอาศัยลักษณะนิสัยที่ชอบการบริการ ชอบเอาใจใส่ผู้อื่น และความมีมนุษยสัมพันธ์ดีของกลุ่มตัวอย่างเป็นพื้นฐานในการทำอาชีพ จากลักษณะของงานที่เป็นของตนเอง มีโอกาสที่จะทำให้กลุ่มตัวอย่างกับครอบครัวมีความใกล้ชิดสนิทสนม และทำให้การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวได้เข้าใจตัวตนที่แท้จริงมากขึ้น โดยอาศัยพฤติกรรมที่เป็นกิริยาท่าทาง ซึ่งเป็นการสื่อสารทางอ้อมให้ครอบครัวได้มองเห็นลักษณะที่เหมือนผู้หญิง ของกลุ่มตัวอย่างจากการเข้าครัวลงมือทำอาหาร จากการทำงานนี้เป็นของตนเอง ครอบครัวก็จะมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือทั้งด้านเงินทุน การลงมือช่วยประกอบอาหาร หรือช่วยจัดการดูแลภายในร้าน จึงทำให้มีความใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน แม้จะไม่ได้เอ่ยปากพูดคุยโดยตรงถึงความเป็นตัวตนที่

แท้จริง แต่กลุ่มตัวอย่างก็สามารถทำให้ครอบครัวรู้จักและเข้าใจตัวคนที่แท้จริง จากการสื่อสารทางอ้อม ด้วยการได้มีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนมจากการทำงานร่วมกัน ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...ตัดสินใจหันกับพี่ชายเปิดร้านอาหาร...ลุยเอง ตั้งแต่แต่งร้าน ชื่อของเข้าร้าน แม่ช่วยเรื่องจ่ายกับข้าว...ตอนเปิดร้านระยะแรกๆ แม่ครัวกลับบ้าน เรากับแม่ก็ต้องช่วยกันคัด เป็นระวิง ตั้งแต่เช้าถึงกลางคืน หัวฟู หน้ามันเยิ้มเลย เหนื่อยมาก แต่ก็เพลินดี...”

อาชีพช่างทำผม ก็เป็นอาชีพหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นตัวคนที่แท้จริงของกลุ่มตัวอย่างว่ามีพรสวรรค์และความสามารถในการทำให้ผู้อื่นมีใบหน้าที่สวยงาม จนได้รับการยอมรับ ในความสามารถ และอาชีพนี้ยังสามารถเป็นสื่อกลางทำให้กลุ่มตัวอย่างได้มีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวทางอ้อมด้วยว่า จากลักษณะตัวคนที่แท้จริงซึ่งมีความสามารถ เฉพาะทางในการทำผม จะให้ความช่วยเหลือครอบครัวได้อย่างเต็มที่ ด้วยน้ำพักน้ำแรงที่หามาได้จากอาชีพช่างทำผม ซึ่งการให้ความช่วยเหลือครอบครัวนั้นก็เป็วิธีการสื่อสารทางอ้อมที่ทำให้ครอบครัวได้มองเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถทำงานได้มั่นคง เป็นหลักให้แก่ครอบครัวได้ดีอีกด้วย โดยกลุ่มตัวอย่างได้ส่งเสียเงินทองให้แก่พ่อแม่และจ้างคนมาดูแลพ่อแม่ และจุนเจือญาติพี่น้อง ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“พอแกละเริ่มทำงาน เริ่มมีเงินเริ่มช่วยเหลือตัวเองได้ แกละมีความรู้สึกนึกคิดที่ดีขึ้นแล้ว ก็ทำงานส่งเงินให้พ่อแม่ที่ป่วยอยู่ ทำมาตลอดจนถึงวาระสุดท้ายของพ่อกับแม่ ส่งเงินไปจ้างคนมาดูแลพ่อแม่...แกละส่งหลานเรียน ส่งเงินให้พี่...พี่ชายแกละเป็นตำรวจ เงินเดือนเขาเท่าไร แกละก็ต้องช่วยเขาดูหลาน หลานอยากได้คอมพิวเตอร์แกละก็ต้องซื้อให้...”

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่มาจากอาชีพที่ยากต่อการเปิดเผยตนเอง มีจำนวน 8 ราย โดยมาจากข้าราชการครู 2 ราย ศิลปินนาฏศิลป์ที่แสดงบทบาทตัวพระหรือบทพระเอก 1 ราย และเป็นนักเรียน 5 ราย

อาชีพดังกล่าวนี้ เป็นอาชีพที่ยากต่อการเปิดเผยตนเอง เนื่องจากว่าเป็นอาชีพที่มีบรรทัดฐาน และกรอบกฎเกณฑ์เข้ามาเกี่ยวข้องและควบคุมให้กลุ่มตัวอย่างต้องกระทำตนหรือประพฤติตนให้อยู่ในวินัยหรือให้สอดคล้องกับลักษณะเพศที่กลุ่มตัวอย่างถือกำเนิด หากประพฤติตนแตกต่างหรือตรงข้ามกับเพศกำเนิด ย่อมจะทำให้ยากต่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว ซึ่งกลุ่มตัวอย่างต้องพยายามประพฤติตนให้เป็นไปตามที่ครอบครัวเคยกำหนดไว้

เพราะฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมต่อครอบครัวด้วยการ ประพฤติตนเป็นคนดีมาตลอด มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน วางตัวอย่างสำรวมทั้งภริยา ทำทางและคำพูด ดังกรณีตัวอย่างอาชีพต่อไปนี้

อาชีพศิลปินนาฏศิลป์ ที่แสดงบทบาทเป็นตัวพระหรือพระเอก บทบาทอาชีพที่ กลุ่มตัวอย่างทำอยู่นั้นเป็นสิ่งที่คอยจะทำให้ต้องระมัดระวังตนที่จะแสดงตัวตนที่แท้จริงออกมา สิ่งนี้จะติดตัวเป็นนิสัย ทำให้การดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างต้องระวังรักษาภาพลักษณ์อยู่ ตลอดเวลา แม้แต่ในครอบครัวกลุ่มตัวอย่างก็จะคอยควบคุมความประพฤติของตนเองไม่ให้มี การแสดงออกลักษณะตัวตนที่แท้จริง บุคลิกภาพที่แสดงออกมาจึงเป็นไปในลักษณะเรียบร้อย สุภาพ ไม่เกะกะเกร มีสัมมาคารวะ อ่อนน้อมอยู่เสมอ การสื่อสารทางอ้อมแบบนี้จะเข้ามา ทดแทนตัวตนที่แท้จริง และทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกปลอดภัย มั่นใจมากขึ้นที่จะแสดง ตัวตนอย่างนี้ออกมา ซึ่งหากสังเกตดีๆ ก็จะมองรู้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเป็นชายรักชายแฝงอยู่ แต่หากไม่สังเกตอย่างลึกซึ้งก็จะทำให้เข้าใจได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสุภาพเรียบร้อยเท่านั้นเอง ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“เขาน่าจะรู้ แต่เขา ความที่เขาเป็นพ่อเป็นแม่เขาไม่พูด เขาไม่พูด...ไม่พูด ไม่ อะไร..จนถึงปานนี้ เพราะเราไม่ได้ทำความเสียหายให้ครอบครัวเลย...ทุกอย่างดีมาตลอด”

อาชีพข้าราชการครู เป็นอาชีพที่กลุ่มตัวอย่างต้องคำนึงถึงภาพลักษณ์เป็น อย่างมากเพราะอาชีพนี้เป็นอาชีพที่เป็นแบบอย่างและเป็นทีเคารพยกย่องจากผู้อื่น เมื่อกลุ่มตัว อย่างต้องมาสวมบทบาทการเป็นครู จึงทำให้ต้องพยายามควบคุมตนเองในด้านความประพฤติ ให้อยู่ในอาการสำรวมและเรียบร้อย การประกอบอาชีพนี้เป็นสิ่งที่มากำกับชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง เช่นกันเมื่ออยู่ในครอบครัว ทำให้กลุ่มตัวอย่างต้องสื่อสารทางอ้อมในลักษณะของการเป็นคน เรียบร้อย ไม่ทำอะไรรู้ตัวแล้วน่ารังเกียจหรือไม่เป็นที่ยอมรับ และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การ งาน เพื่อให้เป็นหลักประกันถึงความไว้วางใจว่าจะสามารถดูแลตนเองได้ดี ดังกรณีตัวอย่างต่อ ไปนี้

“...เราไม่เคยทำอะไรรู้ตัวแล้วใจเสียใจ แล้วก็ในหน้าที่การงาน ในหน้าที่เรา เราก็รับ รับผิดชอบ...”

การเป็นนักเรียน เป็นอีกบทบาทหนึ่งที่ต้องคอยบังคับและควบคุมตนเองให้อยู่ ในกรอบกฎเกณฑ์ เพราะหากประพฤตินอกกรอบนอกทางก็จะทำให้การเปิดเผยตนเองมี

อุปสรรคในการดำเนินชีวิต แม้แต่ในครอบครัวกลุ่มตัวอย่างก็ต้องควบคุมตนเองให้อยู่ในลักษณะที่สอดคล้องกับความประพฤติที่คนอื่น ๆ กระทำกัน เพื่อให้ครอบครัวต้องอับอายขายหน้า หากแสดงตัวตนที่แท้จริงออกมา ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงต้องสื่อสารทางอ้อมด้วยการวางตัวอย่างสำรวจทั้งกิริยาท่าทางและคำพูด เพื่อให้ตนเองไม่ต้องถูกตำหนิ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...เพราะฉะนั้นเราจะวางตัวยังไงให้ถูก...ต้องเก็บ...สำรวจอย่างมาก ระวังคำพูด...”

3 ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการสื่อสารในครอบครัวกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว

ลักษณะการสื่อสารในครอบครัวแบบต่างๆ มีความสัมพันธ์กับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวมากน้อยแตกต่างกัน ครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิด และครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิดจะเอื้อและเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างสามารถสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวได้อย่างอิสระ ทั้งจากวิธีการสื่อสารทางตรงและทางอ้อม แต่ในขณะเดียวกันกับครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิดจะไม่เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างได้มีวิธีการสื่อสารทั้งทางตรงและทางอ้อมในการที่จะเปิดเผยตนเอง ดังรายละเอียด

3.1 กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิด ซึ่งมีอยู่จำนวน 17 ราย สามารถที่จะใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง ทางตรงได้ด้วยการพูดคุยบอกกล่าวกับพ่อแม่ว่าจะแปลงเพศ จำนวน 2 ราย โดยวิธีการสื่อสารนั้นจะเป็นการพูดคุยอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีการอ้อมค้อม และพูดคุยเหมือนกับเป็นเรื่องปกติทั่วไป ที่คุยกันในชีวิตประจำวันกับพ่อแม่โดยตรง ซึ่งไม่ได้มีการบอกผ่านคนอื่นให้เป็นที่กลาง ในจำนวน 1 รายนี้ได้บอกและพูดคุยกับพ่อแม่ทั้ง 2 คน ส่วนอีก 1 รายได้บอกและพูดคุยกับแม่ เนื่องจากพ่อเสียชีวิตไปแล้ว ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าครอบครัวมีการเปิดใจกว้างมาก กลุ่มตัวอย่างจึงสามารถพูดคุยเรื่องการแปลงเพศได้เหมือนเป็นเรื่องธรรมดา

“ก็มีคุยกันว่า เออ! อาจจะมีแปลงเพศ...ที่บ้านเขาไม่ตกใจ เขาบอกก็แล้วแต่ คิดจะทำอะไร ถ้าคิดว่ามันดีก็ทำไป...”

“หนูคิดว่าโชคดีย่อยากจะแปลงเพศก็ได้แปลง...เพราะคุยกับคุณแม่เหมือนกันว่าจะเป็นยังไงชะ เราก็ยังรักเขาเหมือนเดิม ก็ยังเป็นลูกเขาเหมือนเดิม...”

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 17 รายนี้ มีอยู่ 1 รายที่มีการพูดคุยกับพ่อและแม่ถึงการวางแผนที่จะแต่งงานกับผู้ชายด้วยกัน ซึ่งพ่อแม่และกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดใจกว้างในการพูดคุย โดยที่กลุ่มตัวอย่างได้สอบถามกับพ่อแม่ถึงความคิดเห็นในการแต่งงานกับผู้ชายโดยตรงไปตรงมา ไม่มีการสร้างเรื่องหรือโยนเรื่องใดเรื่องหนึ่งก่อนที่จะเข้ามาสู่เรื่องการแต่งงานนี้ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“ถ้าจะแต่งงานกัน ในอเมริกายังไม่ให้ คือถึงเขาไม่ให้แต่ง ยังไงผมก็คงจะจัดพิธีอะไรสักอย่าง แล้วผมก็เคยถามคุณพ่อกับท่านแม่แล้ว ท่านก็สนับสนุน ท่านบอกว่า ถ้าผมรักเขาจริงๆ แล้วถ้าอยู่กันรอด ก็ทำ...”

มีกลุ่มตัวอย่างอยู่ 1 รายที่ต้องการทราบความรู้สึกของแม่ที่มีลูกเป็นชายรักชาย จึงใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงด้วยการถามแม่ถึงความรู้สึกโดยตรงไปตรงมา เหมือนกับการถามเรื่องทั่วไปที่ตนเองอยากรู้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดสนิทสนมกลุ่มตัวอย่างจึงกล้าถามถึงสิ่งที่น่าจะเป็นเรื่องสะเทือนใจได้ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...พี่ถามคุณแม่ แม่ แม่อายมัย มีลูกเป็นผู้หญิง มีลูกเป็นผู้ชาย แล้วแม่อายมัยที่มีลูกเป็นอย่างหนู...”

นอกจากนั้นมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงกับแม่ ด้วยการบอกกับแม่ว่า แม้ว่าตนเองจะเป็นชายรักชายก็ว่าจะไม่สร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นหรือทำให้วงศ์ตระกูลต้องเสียหาย จำนวน 1 ราย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...จะบอกแม่ตลอดว่า ไม่ต้องกลัวทำให้เสียหายนะ จะบอกเขาเลย...ไม่ต้องคิดว่าจะต้องเสียนามสกุล...บอกเขาอย่างจ้เลย...”

แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิดนี้ ไม่ได้ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงเสมอไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมด้วยพฤติกรรมการแสดงออก จากการทำทางที่มีลักษณะกระเดียดไปทางผู้หญิง เช่น การใช้คำพูดคำขานรับแบบผู้หญิง การแสดงออกด้วยการรำรำหรือร้องรำทำเพลงต่อหน้าสาธารณชนเวลาที่มึนงานศพของญาติๆ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“รับรู้ค่ะ เขารู้ตั้งนานแล้ว ไม่ต้องบอกเลย...จากทำทางของเรา จากกิริยา...จ๊ะจ๋า...”

“เขาก็ค่อยๆ เห็นมาทีละนิดทีละหน่อยแล้วละตั้งแต่เด็กๆ ...คือสมัยเด็กๆ เราก็ชอบร้องรำทำเพลง เราก็ชอบแต่งตัว เวลามึนงานศพใคร ญาติพี่น้องอะไรยังจ้...”

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปล่อย มีอยู่จำนวน 2 ราย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยทางตรงกับพ่อแม่ เมื่อถึงเรื่องสำคัญที่จะตัดสินใจแปลงเพศ มีจำนวน 1 ราย โดยใช้วิธีการพูดคุยอย่างตรงไปตรงมาทั้งกับพ่อและแม่ ซึ่งพ่อแม่ก็ไม่ได้ขัดข้องแต่อย่างใด ปล่อยให้กลุ่มตัวอย่างได้ทำสิ่งที่ตนเองต้องการ แต่ก็มี ความห่วงใยเท่าทันกับการตัดสินใจแปลงเพศจึงต้องมาพูดคุยกับแพทย์ที่จะผ่าตัดแปลงเพศถึงอันตรายในการผ่าตัด ส่วนกลุ่มตัวอย่างก็มีการพูดคุยด้วยสติปัญญาให้กับพ่อแม่ว่าจะยังคงเป็นลูกที่ดีที่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวเหมือนเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“เรื่องนี้พ่อแม่ไม่ว่าอะไร...ตุ้มบอกว่าถ้าทำแล้วตุ้มก็เป็นตุ้มคนเดิม เป็นลูกของพ่อแม่คนเดิม จะช่วยครอบครัวหาเลี้ยงพี่น้องพ่อแม่เหมือนเดิม ไม่ใช่ผ่าตัดไปแล้วจะเปลี่ยนนิสัย เปลี่ยนเป็นคนใหม่ไม่ใช่”

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 รายก็มีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมมาตั้งแต่เด็กๆ ด้วยพฤติกรรมกรรมการแสดงออกด้วยกิริยาท่าทางที่กระเดียดไปในลักษณะของผู้หญิง มีท่าทางนุ่มนวล อ่อนแอ่น ชอบความเป็นผู้หญิงที่มีลักษณะของความอ่อนโยน นิ่มนวล ชอบเล่นกับผู้หญิง เพราะเด็กผู้หญิงจะไม่ซุกซนหรือแสดงออกด้วยความเกร และไม่เล่นอะไรที่รุนแรงด้วย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...เคยกระตุงกระตุงมาตั้งแต่เด็กๆ...ตั้งแต่จำความได้ก็คิดว่าถ้าเราเป็นผู้หญิงน่าจะเหมาะกว่า เคยชอบเล่นกับผู้หญิง มีเพื่อนผู้หญิงมาตลอดตั้งแต่ชั้นอนุบาล...”

“ตั้งแต่จำความได้รู้สึกชอบแบบนี้มากกว่า ชอบเดินทางนี้ คิดว่ามีความสุขมากกว่า ชอบความรู้สึกของความเป็นผู้หญิง ตั้งแต่เด็กๆ กลุ่มเพื่อนผู้ชายจะซนเล่นเกร แต่ตุ้มไม่ชอบแบบนี้...ตุ้มชอบเล่นกับเด็กผู้หญิง เล่นกระโดดยาง หมากเก็บ...พวกต้องใช้กำลังมากๆ อย่างเตะบอลจะไม่เอาเลย”

3.3 กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิด มีอยู่จำนวน 36 ราย สามารถเปิดเผยตนเองด้วยวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรง จำนวน 5 ราย ซึ่งแม้ครอบครัวจะมีลักษณะการสื่อสารแบบปิด แต่กลุ่มตัวอย่างก็สามารถเปิดเผยด้วยการพูดคุยบอกเล่าความจริงได้ ต่อบุคคลที่ตนเองใกล้ชิดและไว้วางใจ ในจำนวน 5 รายนี้ให้ความไว้วางใจ

ต่อพี่สาวถึง 3 ราย และใน 5 รายนี้ได้เปิดเผยกับพ่อ 1 ราย เปิดเผยกับแม่ 3 ราย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“ก็เริ่มจากบอกคนที่ใกล้ชิดที่สุด และจะเป็นคนที่มีอิทธิพลสามารถปกป้องเราได้ คือพี่สาวคนที่สอง...”

“สุดท้ายก็เลยตัดสินใจบอกพ่อเลย ไปเจอเขา เล่าให้เขาฟัง...”

“...ขอบคุณกับแม่ คนแรกที่สนิทสนม และคือว่าคุยกับแก แล้วแกรับได้...”

นอกเหนือจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือจำนวน 31 ราย ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อม ด้วยพฤติกรรมการแสดงออกกิริยาท่าทางที่เป็นผู้หญิงจากการแต่งตัว แต่งหน้าที่มีลักษณะเป็นผู้หญิงด้วยการใช้เครื่องสำอาง การดูแลรักษารูปร่างให้มีลักษณะเหมือนผู้หญิง ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“อยากเป็นผู้หญิงตั้งแต่ไหนที่จำความได้ ชอบอะไรสวยๆ งามๆ...”

“...ไว้ผมยาว ซึ่อฮอริโมนผู้หญิงมากิน...”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอายุ อาชีพ แบบการสื่อสารในครอบครัวกับ วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคม

1. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคม

■ อายุของการเปิดเผยตนเองได้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพร้อมในการสื่อสาร เพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคมไม่เหมือนกัน จากจำนวน 55 รายนี้ มีอยู่ 54 ราย ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดได้เปิดเผยตนเองตั้งแต่ในวัยเด็ก ด้วยวิธีการสื่อสาร เพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมต่อเพื่อน โดยแสดงออกด้วยกิริยาท่าทางแบบผู้หญิงที่มีความนุ่มนวล อ่อนโยน เรียบร้อย ดูสงบเสงี่ยม จากพฤติกรรมดังกล่าวนี้มีส่วนทำให้กลุ่มตัวอย่างอาจต้องรู้สึกโดดเดี่ยวอยู่บ้าง เนื่องจากกิริยาท่าทางไม่เหมือนเด็กผู้ชายทั่วไป จึงทำให้พ่อแม่ของเด็กเหล่านั้น ไม่อยากให้ลูกของตนเองมาสูงลิ่วหรือเล่นด้วย เพราะไม่ชอบลักษณะท่าทางที่เบี่ยงเบนทางเพศ และกลัวว่าหากลูกมาใกล้ชิดบ่อยๆ อาจจะทำให้มีลักษณะเหมือนกันได้ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“สมัยเด็กชาวบ้านมีลูกที่คนเขาก็ไม่อยากจะเล่นกับเราหรอก ว่าเราเป็นกะเทย...” ในบางรายมีกิริยาท่าทางที่แสดงออกมาเหมือนเด็กผู้หญิงที่น่ารักน่าทะนุถนอม ทำให้เพื่อนที่เป็นเด็กผู้ชายมองเห็นถึงความน่ารัก ก็จะเข้ามาแสดงความรักด้วยการหอมแก้ม เสมือนกับผู้ชายชอบผู้หญิง โดยกลุ่มตัวอย่างจะมีความรู้สึกที่ ตนเองมีคุณค่า มีคนมารักมาชอบ ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองจะต้องคงลักษณะและกิริยาท่าทางอย่างนี้ต่อไป เพราะเป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนผู้ชาย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...ไปโรงเรียนสองวันแรกมีเพื่อนผู้ชายแก๊งวิ่งเข้ามาหอมแก้ม แต่เราก็ชอบนะ...”

มีกลุ่มตัวอย่างอีกจำนวนหนึ่งที่มีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมต่อเพื่อน ด้วยพฤติกรรมแสดงออกแบบผู้หญิง ซึ่งมีลักษณะนุ่มนวล อ่อนช้อย ท่าทีการพูดการเดินเป็นไปในลักษณะของผู้หญิงทั้งหมด รวมทั้งการแต่งตัวแบบผู้หญิงซึ่งจะมีความรู้สึกชื่นชอบมากที่จะได้สวมใส่เสื้อผ้าของผู้หญิง เพราะต้องการความสวยงามและรักสวยรักงามมาตั้งแต่เด็ก ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“ตอนเรียนอนุบาลหนูร้องไห้อยากจะใส่กระโปรงไปโรงเรียน ตอนแรกแม่ก็ไม่ยอม ตอนหลังก็ไปขออนุญาตครู แต่ก็ใส่แค่วันเดียวเท่านั้น...”

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างอีกจำนวนหนึ่งก็มีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมต่อเพื่อน ด้วยพฤติกรรมกิริยาท่าทาง แบบผู้หญิง ที่มีความรักสวยรักงาม ควบคุมกิริยาท่าทางให้ดูอ่อนช้อย ละมุนละไม รู้จักที่จะแต่งตัวแบบผู้หญิง ชอบที่จะแสวงหากิจกรรมประกวดความงาม เพราะรู้สึกว่าการประกวดดังกล่าวเป็นการเติมความฝันของตนเองที่อยากจะเป็นผู้หญิงให้ได้ สมหวังในบางครั้งบางคราวที่ในวัยเด็กจะทำได้ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“แกละจะชอบประกวดนางงามมากๆ...ก็เป็นประกวดกะเทย วัยเด็กเป็นวัยที่แสวงหาอยากรู้อยากเห็น...คืออย่างน้อยแกละก็คงกล้าขึ้น ได้เจอเพื่อน แกละรักสวยรักงาม ชอบแต่งตัวหน้าก็เป็นกะโหลกกะลา แล้วเราต่างจากคนอื่น จะไปเล่นกับญาติเขาก็ไม่เล่นด้วย ก็ต้องไปหาอะไรที่เหมือนกัน...”

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 รายนี้มีเพียง 1 ราย ที่ได้ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงต่อเพื่อนในช่วงวัยรุ่นโดยใช้วิธีพูดคุยบอกเล่ากับเพื่อนผู้หญิงที่ตนเองรู้สึกว่ามี ความสนิทสนมคุ้นเคย สามารถถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ แม้แต่เรื่องรั้นลับต่างๆ ที่ซ่อนอยู่ในจิตใจ กลุ่มตัวอย่างก็สามารถพูดคุยกับเพื่อนได้ โดยการพูดคุยนั่นกล่าวได้ว่าไม่มีอุปสรรคใดขวางกั้นต่อการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองเลย เพราะกลุ่มตัวอย่างได้วางตัวให้เหมือนเป็นพวกเดียวกัน ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...มีเพื่อนผู้หญิงเยอะ เป็นอะไรที่เราต้องให้เขาไว้ใจ และมั่นใจเราได้ว่า เราเป็นพวกเดียวกับเขา เราชอบผู้ชาย เราเป็นผู้ชายโดยสรีระทั้งหมด ...ขอเริ่มเปิดว่าตัวเองเป็นอะไร...”

■ อายุของการเปิดเผยตนเองต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 รายนี้ มีจำนวนถึง 54 ราย ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงาน โดยกิริยาท่าทางแบบผู้หญิง ตั้งแต่ อากัปกิริยา การพูดจาที่แสดงออกถึงความเป็นผู้หญิง การเดินที่นุ่มนวล อ่อนช้อย และการวางตัวแบบผู้หญิง ซึ่งพบว่ามีจำนวน 21 รายมีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมในวัยทำงาน ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...เพราะฉะนั้นการที่เราเป็นแบบนี้คือเราทำให้เรากล้ามากขึ้น กล้าที่จะออกไปแสดงบทบาทหน้าเวที...”

“...หลังๆ ก็เริ่มรู้แล้วว่ามันไม่ใช่ มันอึดอัด เพราะว่ามันมีผู้ชายจริงๆ เขาจะเอาผู้ชายจริงซึ่งมันแอบตัวเองยากมากในการยิ้มหรืออะไรพอเรายิ้มปุ๊บ เขาจะรู้เลยกะเทยคือหน้ามันจะฟ้องหน้าตรีมันจะฟ้องตั้งนานแล้ว...”

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังได้ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมต่อสถานศึกษา หรือสถานที่ทำงาน โดยมีพฤติกรรมการแสดงออกแบบผู้หญิงจากอากัปกริยา การพูดจา การเดิน การเคลื่อนไหวต่างๆ ที่มีลักษณะกระเดียดไปทางผู้หญิง รวมทั้งมีการแต่งตัวที่พยายามจะให้ออกไปในลักษณะบ่งบอกถึงความอ่อนหวาน ความมีสีสันทัน และมีการแต่งหน้าเพื่อเสริมแต่งให้ดูดีดูสวยงามตามแบบผู้หญิงที่มีความรักสวยรักงาม จากลักษณะดังกล่าวนี้พบว่ามีจำนวน 33 รายดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“เป็นอย่างนี้ใช้สภาพอย่างนี้เลย...ไม่มี จะแบบพริสไตล์มากกว่า...”

“...ช่วงที่ทำงานที่นั่น...เราเป็นกะเทยผมยาว แต่งตัวเป็นหญิง...”

“...ตอนนั้นร้องเพลงอย่างเดียว...เวลาขึ้นเวทีปั๊บ สวยทันที เป็นนางงาม...”

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 รายนี้ มีอยู่ 1 รายที่ได้มีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงต่อสถานที่ทำงานในช่วงวัยทำงานโดยใช้การพูดคุยอย่างตรงไปตรงมา ภายหลังจากมีการสอบผ่านกระบวนการรับเข้าทำงานทุกขั้นตอน โดยไม่ได้วิตกกังวลว่าตนเองอาจจะไม่ได้รับเลือกให้เข้าทำงานก็ได้ หากเปิดเผยความจริงออกไป แต่กลุ่มตัวอย่างต้องการหลักประกันความมั่นใจมากกว่าว่าหากตนเองได้เข้าไปร่วมงานด้วย จะได้ไม่มีปัญหาในภายหลัง ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“หนูไปสมัครงานแคชเชียร์ซูเปอร์มาร์เก็ตสอบผ่าน สัมภาษณ์ผ่าน หนูบอกเขาว่าฉันมี Secret จะบอกคุณนะ ฉันไม่ใช่ Woman นะ...”

■ อายุของการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรัก จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 รายนี้มีจำนวน 51 รายที่กลุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมต่อชายคนรัก ในช่วงวัยรุ่นจำนวน 19 รายซึ่งวิธีการที่สื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมนั้น ก็มาจากพฤติกรรมแสดงออกด้วยกริยาท่าทางที่บ่งบอกถึงลักษณะที่เป็นผู้หญิง การแต่งตัวแบบ

ผู้หญิงเพื่อเสริมแต่งสรีระให้ดูสวยงามเพื่อดึงดูดใจชายคนรัก รวมทั้งการแต่งหน้าแต่งตาให้ตนเองมีความงดงามเหมือนผู้หญิงจะได้เป็นสิ่งดึงดูดและโน้มน้าวใจให้ชายคนรักหันมาให้ความสนใจและสานสัมพันธ์ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“เป็นความรักแรกเลยเหอ ตอนอยู่โตแล้วละ ขึ้นสูงแล้วละ...คือก็รู้ว่า เออ ต่างคนต่างรู้ว่าชอบกันอะไรยังงี้

“มาเจอที่เป็นเรื่องเป็นราวเลยคือตอนอยู่มหาวิทยาลัย แบบว่าชอบเขา เขามีแฟนแล้ว แต่แฟนเขาเป็นชื่อน้อยห้อยโหนโจนทะยาน ตอนนั้นรู้สึกเขาเฟดจากแฟนชื่อนี้ ก็เลยได้ทีสวมรอย...”

ในจำนวน 51 รายที่มีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักทางอ้อมนี้ ได้มีการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักในช่วงวัยทำงาน จำนวน 32 ราย ที่เปิดเผยตนเองด้วยวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยทางอ้อม ด้วยการมีกิริยาท่าทางแบบผู้หญิง รวมทั้งการแต่งตัวและการแต่งหน้า เพราะกลุ่มตัวอย่างมีความพร้อมที่จะแสดงตัวตนในลักษณะที่เหมือนผู้หญิงอย่างสมบูรณ์แบบที่สุดเท่าที่ตนเองจะทำได้ เพื่อให้สามารถสร้างความสนใจ และเป็นจุดดึงดูดให้ชายคนรักหันมาสนใจและมีการสร้างสานความสัมพันธ์อันคนรักต่อไป นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างไม่ต้องคอยพะวงกับกฎเกณฑ์หรือระเบียบต่างๆ ที่จะมาบังคับก่กเกณฑ์ทำให้ไม่สามารถแสดงออกในลักษณะที่เป็นหญิงอย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้นการเปิดเผยในช่วงวัยทำงานต่อชายคนรัก กลุ่มตัวอย่างจึงพยายามเสริมแต่งตนเองอย่างเต็มที่ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...รู้จักกันตั้งแต่เขาอายุ 19 ปี...ตอนแรกก็คบไปเรื่อยๆ...แต่พอคบๆ ไป รู้สึกว่าเขาให้ความจริงใจ...”

“ก็ยังคงคบหากันอยู่ อันนี้คนใหม่ล่าสุด เพิ่งคบกันได้เดือนเดียว

“เริ่มเปิดเผยตอนที่เรารักเขาเนี่ย เปิดเผยได้ที่เราแต่งผู้หญิงออกไป...แล้วเจอเขาอะไรยังงี้...”

และจากกลุ่มตัวอย่าง 55 รายนี้มีจำนวน 3 ราย ที่ได้มีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักในทางตรง ด้วยวิธีการบอกความจริงว่าตนเองเป็นชายรักชายไม่ใช่ผู้หญิง โดยกลุ่มตัวอย่างตัดสินใจบอกความจริง เพื่อจะได้ทราบว่า ชายคนรักมีความจริงใจต่อการคบหากันได้หรือไม่ หากกลุ่มตัวอย่างไม่ใช่ผู้หญิงที่แท้จริง นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังต้องการความซื่อสัตย์ โดยตนเองต้องการแสดงให้ชายคนรักได้ล่วงรู้ถึงความรู้สึกนี้ ก่อนที่จะมีการคบหากัน

อย่างลึกซึ้งไปมากกว่านี้ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้เปิดเผยตนเองในช่วงวัยทำงานแล้ว ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

...เขาเข้ามาคุยกับเราก่อน เราก็แลกเปลี่ยนบัตรกัน แล้วเขาก็โทรฯ มาคุย แล้วก็ซีเรียส เราก็บอกว่าเราก็คีเรียส แล้วบอกว่าเราเป็นเลดี้บอยนะ...”

“ตอนนี้ดูจกัคบอยู่คนหนึ่งเป็นอเมริกัน แล้วดูจกับอกความจริงกับเขานะ เพราะดูจกัไม่ชอบโกหก...”

“...ไปเที่ยวกับเขาจนแยกย้ายกันกลับแล้วละ ไปที่จอดรถ หนูก็บอกว่ามี...ว่ามีอะไรจะบอกก็พูดไป..บอกเขาเรื่องจริง...”

นอกจากนี้ยังมีอยู่ 1 รายที่มีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงต่อชายคนรัก ด้วยการพูดคุยสอบถามความรู้สึกจากชายคนรักว่ามีจิตใจและความรู้สึกรักใคร่กลุ่มตัวอย่างชั้นคนรักหรือไม่ โดยไม่ยากให้ระยะเวลาที่คบหากันนั้นเป็นไปอย่างเลื่อนลอย หรือขาดหลักประกันความมั่นใจในการคบหากัน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างต้องการคำตอบที่ชัดเจนเพื่อที่ว่าตนเองจะไม่ต้องมีความรู้สึกคิดไปเองคนเดียว เพราะหากกลุ่มตัวอย่างไม่ทราบความรู้สึกที่แท้จริงจากชายคนรักก็จะทำเมื่อมีการถลำลึกในการสร้างความสัมพันธ์ยุติลงด้วยความเจ็บปวดในจิตใจ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้เปิดเผยตนเองในช่วงวัยทำงานแล้ว ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...บอกเลยนะ บอกเขาเลย บอกว่า ฉันคบเธออย่างนี้ เธอจะคบฉันใหม่ ถ้ามเลย ถ้ามตรงๆ เลยเออ...”

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคม

อาชีพมีความสัมพันธ์กับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคมมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับว่าอาชีพนั้นมีความยากหรือง่ายต่อการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองเป็นอย่างมาก หลายอาชีพที่มีความง่ายต่อการเปิดเผยตนเอง เช่น นางโชว์ นักร้อง งานวงการบันเทิง งานอิสระต่างๆ งานเหล่านี้ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถมีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคมโดยกลุ่มตัวอย่างไม่ต้องระมัดระวังหรือวิตกกังวลต่อการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง เพราะอาชีพเหล่านี้เป็นอาชีพที่ไม่มีความเสี่ยง ไม่ต้องเป็นแบบอย่างหรือตัวอย่างให้แก่ใคร แต่เป็นอาชีพที่มุ่งแสดงความสามารถให้เต็มที่เพื่อตอบสนองของความบันเทิงให้แก่ผู้ชม มุ่งตอบสนองในด้านผลงาน

ที่มาจากความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่เหมือนใคร เช่น งานด้านความงาม หรือต้องใช้ฝีมือประดิษฐ์
สร้างสรรค์ ไม่มีใครถามหาพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่าง แต่ต้องการผลงานที่มีความประณีต ความ
สวยงาม

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 รายนี้ มีกลุ่มตัวอย่างที่มาจากอาชีพที่ถ่ายทอดการเปิดเผย
ตนเองมีจำนวน 47 ราย ประกอบด้วยอาชีพนางโชว์ 13 ราย อาชีพอิสระเป็นของตนเอง 9 ราย
อาชีพวงการบันเทิง 7 ราย อาชีพช่างทำผม 5 ราย อาชีพช่างแต่งหน้า 4 ราย พนักงานบริการ 2
ราย นักศึกษา 2 ราย นอกจากนั้นมีอย่างละ 1 รายที่มาจากอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ที่ได้รับบท
บาทตัวแสดงหญิงหรือตัวนาง เจ้าหน้าที่ A.E คลื่นวิทยุ นักร้อง ผู้จัดการร้านอาหาร และ
ดีไซเนอร์

- อาชีพที่มีความง่ายต่อการเปิดเผยตนเองนี้ จะทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถมีวิธีการ
สื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนได้ทางอ้อม กลุ่มตัวอย่างสามารถใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการ
เปิดเผยตนเองทางอ้อมต่อเพื่อน ก็คือ กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงออกด้วยกิริยาท่าทางที่เหมือน
ผู้หญิงได้มากที่สุดเมื่ออยู่ท่ามกลางเพื่อนที่เป็นชายรักชายเหมือนกัน สามารถที่จะแต่งตัวแต่ง
หน้าได้เหมือนกับผู้หญิงมากที่สุด เมื่อตนเองได้ทำงานเป็นนางโชว์เหมือนกัน เพราะทุกคนที่เป็น
นางโชว์ เป็นกลุ่มที่ต้องการเป็นผู้หญิงมากที่สุด ดังนั้นสิ่งต่างๆ ที่แสดงออกมาจึงเป็นไปได้โดย
ไม่ต้องปกปิด และทำให้มีการคบหากันกับเพื่อนเป็นไปอย่างสนิทใจและสนิทสนมอย่างมาก
แทบจะกล่าวได้ว่าไม่มีช่องว่างในการคบหากันเลย มีโอกาสได้ปรับทุกข์ ได้แลกเปลี่ยนความคิด
เห็น และได้ระบายความรู้สึกต่างๆ จนทำให้ความสัมพันธ์ฉันเพื่อนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น
นอกจากนี้การให้ความช่วยเหลือต่างๆ เช่นในด้านเงินทองหรือการให้ที่พักพิง ดังกรณีตัวอย่าง
ต่อไปนี้

“ประสบการณ์ในอาชีพที่ได้รับสำหรับเนี่ยบก็ว่าได้เพื่อนคะ เพราะหลายคนมักไม่เข้าใจ
ในความเป็นตัวเรา พอได้มาทำงานคลุกคลีอยู่กับเพื่อนๆ ก็ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิด
ซึ่งกันและกัน หลายคนมาจากครอบครัวและสังคมที่ไม่ให้โอกาส...”

“มีรุ่นน้องซี้บักเลย ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เพราะว่าเราไปอยู่ที่พัทยา นี่คือมันเป็นสังคมที่
ตัวใครตัวมัน..อย่างตรีอยู่ที่โนนตรีจะคอยช่วยเหลือรุ่นน้อง เช่น กะเทยทะเลาะกันไม่มีตั้งค้ใช้
กะเทยมาจากอีสานไม่มีที่พักพิง ไม่อะไร เพราะตรีถือว่า กะเทยที่นั่นจะช่วยเหลือตัวเอง เขาจะ

ไม่อีกฉากัน เขาถือว่าต่างคนต่างมา มันต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ของตรีจะมีคิดว่า ถ้าเรามีเหลือ จนให้ได้เราจะให้ แต่ให้โดยเราไม่เดือดร้อน...”

นอกจากอาชีพนางโชว์แล้ว อาชีพที่อยู่ในแวดวงบันเทิงก็เป็นอาชีพที่ง่ายต่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อน เพราะการได้ทำงานคลุกคลีกันย่อมจะทำให้ได้ล่วงรู้ถึงพฤติกรรมของกันและกันได้ง่าย หากพบว่ามึลักษณะนิสัยที่สอดคล้องกัน การคบหากันอย่างสนิทสนมใกล้ชิดก็สามารถเกิดขึ้นได้ โดยผ่านการเรียนรู้ ลักษณะนิสัยใจคอในการทำงานมาช่วงหนึ่งแล้วนั่นเอง จนก้าวไปถึงขั้นให้ความช่วยเหลือชี้แนะแนวทางในการทำงานให้ได้เพิ่มพูนประสบการณ์มากขึ้น ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...บังเอิญละครเรื่องสะใภ้ไร้ศักดิ์นาที่พี่ปิ่นกำลังจะสร้าง จะต้องมีตัวละครลักษณะใกล้เคียงกับเคย์ คือเป็นหัวหน้าทางเครื่อง เป็นตัวช่วยนางเอก พวกพี่เขาก็เลยคิดว่าน่าจะเป็นเคย์โดยมีแม่แฉ็ด โฉมฉายผลัดกันเต็มที ซึ่งตอนที่เคย์เล่นละครเวทีนี้เราจะรักกันเหมือนแม่ลูกจริงๆเลย เพราะละครเวทีจะต้องซ้อมหนัก ต้องอยู่ด้วยกัน แล้วแม่แฉ็ดจะช่วยเราตลอด แม่แฉ็ดทำให้เรามีอีกก้าวหนึ่งของชีวิต จนมาละครเรื่องที่สอง บางวันแม่แฉ็ดยังมานั่งคอยเป็นกำลังใจ...”

อาชีพที่ง่ายต่อการเปิดเผยตนเอง ยังทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถมีวิธีสื่อสารการเปิดเผยตนเองทางอ้อม ต่อสถานที่ทำงานได้ คือ กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงออกด้วยกิริยาท่าทางที่เหมือนผู้หญิงได้โดยไม่รู้สึกรู้สึ้อึดอัดลำบากใจ สามารถที่จะแต่งตัวได้ตามที่ตนเองต้องการจะเป็นในลักษณะที่คล้ายคลึงกับผู้หญิง และสามารถที่จะแต่งหน้าเสริมความงามให้แก่ตนเองได้โดยไม่มีใครมาคอยขัดหรือห้ามปราม จนทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกไม่สบายใจ แต่อย่างไร เช่นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานบริการ รับผิดชอบงานที่ต้องคอยให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกต่างๆ จึงต้องการบุคลิกของคนทำงานที่มีมนุษยสัมพันธ์มีความกระตือรือร้นที่อยากจะช่วยเหลือผู้อื่น เพราะฉะนั้นจะไม่ค่อยเข้มงวดในเรื่องกิริยาท่าทาง การแต่งตัวหรือการแต่งหน้า แต่สิ่งที่หน่วยงานเน้นมากคือ สามารถบริการลูกค้าหรือผู้ที่มาติดต่อกับองค์กรหน่วยงานได้อย่างราบรื่น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างชายรักชายก็จะทำงานประเภทนี้ได้ เพราะชอบการโอภาปราศรัยและมีใจบริการ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“เป็นอย่างนี้ไซ้สภาพอย่างนี้เลย...ไม่มีจะแบบฟรีสไตล์มากกว่า...”

“...ใส่เสื้อเซ็กซี่ตัวเล็กๆ แล้วก็ใส่กางเกง ไม่ได้ใส่กระโปรง ไม่เชิง เป็นเหมือนผู้หญิง ก็มามีดผม...”

นอกจากอาชีพพนักงานบริการแล้ว อาชีพที่จะยกตัวอย่างต่อไปนี่ก็เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่ยากต่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานที่ทำงาน นั่นก็คือ เจ้าหน้าที่ A.E คลื่นวิทยุ ซึ่งเป็นงานที่มีลักษณะต้องการคนที่มีบุคลิกมั่นใจมีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถติดต่อสื่อสารกับทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ เพราะฉะนั้นอาชีพเจ้าหน้าที่ A.E คลื่นวิทยุ ซึ่งเหมาะกับบุคลิกของชายรักชายที่ชอบการพูดคุย ชอบสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นในแวดวงกว้างขวาง เพื่อให้เป็นที่รู้จักในกลุ่มคนเป็นจำนวนมาก ดังนั้นงานอาชีพลักษณะนี้ก็ต้องการบุคลิกที่ดูกระฉับกระเฉงคล่องแคล่ว มากกว่าที่จะมาคำนึงถึงกิริยาท่าทางการแสดงออกแบบผู้หญิง หรือการแต่งตัวแต่งหน้าที่มีลักษณะเป็นผู้หญิง หากสิ่งทีกลุ่มตัวอย่างแสดงออกมาไม่ได้ไปทำให้งานต้องหยุดชะงักหรือมีอุปสรรค กลุ่มตัวอย่างก็สามารถทำงานนี้ได้ต่อไปโดยที่แสดงกิริยาท่าทางเหมือนผู้หญิง คนหนึ่งต้องการอยากจะเป็น และมีการสวมใส่เสื้อผ้าหรือการแต่งหน้าที่เหมือนกับผู้หญิง ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“ช่วงที่ทำงานที่นั่น เราหาโฆษณาเองด้วย ทำให้รู้จักลูกค้าหลายราย และมีคนชวนมาทำมาร์เก็ตติ้งให้กับสินค้าตัวหนึ่ง เลยลองดู ซึ่งตอนแรกเป็นสินค้าที่เล็กมาก เราทำจนสินค้าฮิตติดตลาด...”

ในอีกด้านหนึ่ง อาชีพที่ยากต่อการเปิดเผยตนเอง ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถมีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมต่อชายคนรักได้ คือ กลุ่มตัวอย่างสามารถที่จะแสดงพฤติกรรมกิริยาท่าทางที่ตรงหรือสอดคล้องกับความเป็นชายรักชายที่ตนเองต้องการอยากจะเป็น โดยไม่ต้องไปซ่อนเร้นกิริยาท่าทางที่ตนเองเป็น ยิ่งแสดงตัวตนที่แท้จริงออกมาตามลักษณะอาชีพที่ตนเองทำอยู่ก็จะทำให้สามารถสร้างความสัมพันธ์กับชายคนรักได้อย่างสนิทแนบแน่น และหากกลุ่มตัวอย่างเป็นคนแต่งตัวแต่งหน้าที่มีลักษณะเหมือนผู้หญิง ก็จะเป็นการแสดงให้ชายคนรักได้ตัดสินใจว่าสามารถคบหากันได้ในฐานะคนรักหรือไม่ ซึ่งอาชีพที่ยากต่อการเปิดเผยตนเอง บางอาชีพ เช่น อาชีพช่างทำผม ซึ่งชายรักชายจะเป็นกลุ่มหนึ่งที่เข้ามาประกอบอาชีพนี้เป็นอย่างมาก เพราะความที่อาชีพนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของตนเองที่จะทำให้ทรงผมเป็นไปในลักษณะใด จากการที่กลุ่มตัวอย่างเป็นช่างทำผมเมื่อได้สื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมกับชายคนรักด้วยกิริยาท่าทางที่เหมือนผู้หญิง และการมีกิจกรรมการประกวดความงามเป็นงานอดิเรกกลับมีส่วนทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับชายคนรักดำเนินไปได้ อย่างราบรื่น เพราะต่างฝ่ายต่างก็ได้เปิดใจทำความรู้จักกันเป็นอย่างดี โดยไม่มีการปิดบังตัวตนที่แท้จริงอีกต่อไป ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...ที่อยู่ด้วยกันได้เพราะเราคุยกันก่อน..อย่างแกละเป็นเกย์ แกละก็รู้ว่าแกละเป็นเกย์ ที่นี้อยู่กับน้องคนนี้ได้แล้วเขาเข้าใจเรา แล้วเขาบ้านางามเหมือนแกละก็เลยไปกันได้... วันแรกที่เขาจะเข้ามาอยู่ในบ้านกับแกละ บ้านแกละก็มีถ้วยรางวัลเยอะมาก..พอน้องเขาเข้ามาในบ้าน เขามองๆ แล้วก็ถาม ...เรากลัวว่าเราบอกน้องไป น้องคงจะไม่ชอบเรา ไม่ค่ะ...ตรงกันข้าม อู๊ย...ของهن่งนะเยอะกว่าพี่แกละอีกนะ ของهن่งมีเยอะ”...เราก็บอกว่าเข้ามาเลยๆ กลายเป็นเรื่องสนุก”

นอกจากการเป็นช่างทำผมจะเป็นอาชีพที่ง่ายต่อการเปิดเผยตนเอง ด้วยวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมต่อชายคนรักแล้ว ยังมีอีกบางอาชีพที่จะยกมาเป็นตัวอย่าง คืออาชีพช่างแต่งหน้า อาชีพนี้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักชายมักจะยึดเป็นงานหลักส่วนมากและเป็นงานที่กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงกิริยาท่าทางที่มีลักษณะเหมือนผู้หญิงได้โดยไม่ต้องคอยรักษาภาพลักษณ์หรือต้องควบคุมตัวเอง เพราะเป็นอาชีพที่ไม่มีใครมาวางกฎเกณฑ์หรือกฎบังคับใดๆ ได้ กลุ่มตัวอย่างสามารถแต่งตัวแบบผู้หญิงที่ตนเองอยากจะเป็น ต้องการแต่งหน้าให้สวยงามเหมือนผู้หญิง และสิ่งนี้ไม่สำคัญเท่ากับการใช้ฝีมือและความสามารถทำให้คนอื่นได้สวยงามตามที่ต้องการ อาชีพนี้จึงต้องอาศัยความสามารถส่วนบุคคล เพราะฉะนั้นอาชีพนี้ก็เป็นที่ยอมรับได้ หากมีความสามารถเพียงพอ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างก็สามารถเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักได้ง่าย เพราะลักษณะบุคลิกเป็นสิ่งที่ไม่สามารถปกปิดหรือซ่อนเร้นได้ง่ายนัก วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองจึงมักจะเป็นการพูดคุยในเรื่องทั่วๆ ไป เพื่อสร้างความสัมพันธ์ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“ตอนแรกที่ก๊วยเจอเขา ก๊วยไม่ได้ชอบเขา แค่สนุกๆ เท่านั้นเอง เห็นแล้ว อู๊ย! คนนี้ชอบจังเลย มีคนมาติดต่อให้ใจ ก๊วยกะว่าชอบเขาเล่นๆ โทรศัพทคุยกันเป็นเดือนกว่าจะได้เจอหน้ากัน พอเจอหน้ากันเรียกชื่อผิดอีกเรียกเป็นอีกคน...”

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 รายนี้ มีกลุ่มตัวอย่างที่มาจากอาชีพที่ยากต่อการเปิดเผยตนเอง จำนวน 8 ราย ทั้ง 8 รายนี้ประกอบด้วยข้าราชการครู 2 ราย ศิลปินนาฏศิลป์ที่แสดงเป็นตัวพระ 1 ราย นอกนั้นเป็นนักเรียนอีก 5 ราย

อาชีพที่มีความยากต่อการเปิดเผยตนเองนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นอาชีพที่ต้องควบคุมกิริยาท่าทางของกลุ่มตัวอย่างให้มีพฤติกรรมที่ดีอยู่ในกรอบ กฎเกณฑ์ และข้อบังคับต่างๆ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นแนวทางการประพฤติดีเดียวกันกับคนอื่นๆ ในสังคม โดยเฉพาะข้าราชการครู เป็น

อาชีพที่ต้องควบคุมความประพฤติของตนเองให้อยู่ในกรอบวินัยอย่างเคร่งครัด และกลุ่มตัวอย่างเมื่อต้องเข้าสู่อาชีพครูก็จำเป็นต้องเรียนรู้การแสดงออกอย่างเหมาะสม มิฉะนั้นจะได้รับการตำหนิ การโจมตีได้ง่าย แม้ว่าอาชีพนี้จะเสี่ยงต่อการเป็นเป้าในการโจมตี แต่สำหรับการเป็นเพื่อนกันแล้ว อาชีพนี้ก็ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถที่จะมีวิธีสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนได้ในทางอ้อม เพราะโดยปกติแล้วเมื่อมีความเป็นเพื่อนกันแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมานั่งพูดคุยกันถึงความเป็นชายรักชาย ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างก็สามารถแสดงกิริยาท่าทางอย่างที่ตนเองอยากจะเป็นได้โดยที่ไม่มีใครมาหวงห้าม แต่หากจะแสดงออกด้วยการแต่งตัวแต่งหน้าด้วยกลุ่มตัวอย่างก็จะดูที่ความเหมาะสมมากกว่าโดยที่กลุ่มตัวอย่างสามารถที่จะสื่อสารกับเพื่อนได้ทุกรูปแบบดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“คบไม่ได้เลือกว่าเพศไหน แต่ว่าใครนิสัยไปได้กับเราเราก็คบคนนั้นอย่างนี้ ก็คือ บางเรื่องเราคุยกับคนนี้ บางเรื่องเราก็ต้องแบ่งที่จะคุยกับอีกคนนึง บางคนให้คำปรึกษาเรื่องส่วนตัวไม่ได้ บางคนให้คำปรึกษาได้ เราก็ต้องแบ่งว่าคนไหนจะคบ คุยเรื่องอะไรยังงี้...”

บางสาขาอาชีพ เช่น การเป็นศิลปินนาฏศิลป์ที่จะต้องสวมบทบาทเป็นตัวละครหรือบทพระเอกอยู่เสมอ ก็เป็นอีกบทบาทหนึ่งที่จะคอยควบคุมกิริยาท่าทางของกลุ่มตัวอย่างให้ไม่แสดงตัวตนอย่างชัดเจน ทั้งนี้เพื่อความนิยมของตนเองจากผู้ดูผู้ชม และบรรดาแม่ยกทั้งหลายที่มักจะชื่นชมความหล่อเหลา และความสง่างามในลีลาการแสดงไม่เสื่อมความนิยมหรือตนเองต้องหมดคุณค่าไป อาชีพลักษณะนี้จะทำให้ผู้ที่สวมบทบาทบนเวทีกับชีวิตจริงมักจะสอดคล้องกัน คือต้องควบคุมตนเองอยู่เสมอ ไม่ให้กิริยาท่าทางที่เป็นชายรักชายเปลือยลือล่อออกมาจนเป็นที่สงสัย แต่สำหรับเพื่อนที่ใกล้ชิดกันก็อาจจะล่วงรู้ถึงพฤติกรรม โดยที่กลุ่มตัวอย่างไม่ได้รู้สึกว้าว้าวที่คนใกล้ชิดรู้จะเป็นอันตรรายใดๆ ต่อตนเอง เพราะฉะนั้นก็จะแสดงตัวตนเป็นวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมให้แก่เพื่อนที่ใกล้ชิดสนิทสนมให้ได้รับรู้ จนมีการแสดงความรู้สึกที่เอื้ออาทรต่อกันได้ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...ตอนนั้นทำงานด้วยกัน เขาก็เหมือนเขาทำอะไรให้เรา...เด็กรุ่นน้องเขาก็ทำให้...คือเราขอเรื่องอะไรทำให้ตลอด”

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน แม้จะมีความรู้สึกว้าว้าวกับภาวะเบียดเบียนสิ่งทีลุ่มกรอบความเป็นอิสระและการแสดงออกอย่างมากที่สุดก็ตาม แต่ก็ไม่ได้ทำให้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างขาดความสุขไปแต่อย่างใด เพราะชีวิตของการเป็นนักเรียนเหมือนกันกับเพื่อนๆ ย่อมจะต้องคบหา

กันได้ เพราะความใกล้ชิดกันเห็นกันทุกวัน ย่อมมองความแตกต่างนั้นค่อยๆ กลายเป็นเรื่องธรรมดาไป โอกาสที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีก็เกิดขึ้นได้เสมอ และอีกอย่างหนึ่งกลุ่มตัวอย่างเองก็ไม่ได้ต้องการที่จะอยู่อย่างโดดเดี่ยวเดียวดายอย่างคนไร้เพื่อนด้วย ดังนั้นวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมด้วยการทำทางจึงไม่ได้เป็นปัญหา เพราะกลุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อม ด้วยการแสดงความมีมนุษยสัมพันธ์ที่สามารถคบเพื่อนได้ทุกคน จนกลายเป็นเพื่อนด้วยกันทั้งหมด ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...ผู้ชายผู้หญิงจะไม่ค่อยสนิทเท่าไร แต่จะคบกันเป็นเพื่อนแบบธรรมดาแบบทั่วๆ ไป คอยกันได้...แต่เบนซ์ไม่เกิดนะ แต่เบนซ์ไม่เกิดกับใครเลยในห้องนี้จะเป็นพันธมิตรด้วยกันดีสุดเลยในห้อง เป็นเพื่อนที่ดีกันหมดเลย”

สำหรับความสัมพันธ์ของอาชีพกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานนั้น พบว่า อาชีพที่ยากต่อการเปิดเผยตนเอง อย่างเช่น อาชีพครูนี้ ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพครูพบอุปสรรคอยู่บ้าง หลังจากที่ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมออกไป โดยแสดงการทำทางที่มีลักษณะแบบผู้หญิง เช่นการเดิน การพูดจา ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้ว่าวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมจากการทำทางของตนเองนี้ จะเป็นปัญหาจากบรรดาผู้ใหญ่ที่เป็นผู้บังคับบัญชาได้ จึงใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมด้วยการใช้ความสามารถที่ตนเองมีอยู่เป็นการสร้างชื่อเสียงให้เกิดขึ้น โดยที่ความสามารถนั้นมาจากความเป็นชายรักชายของตนเอง รวมทั้งการพยายามวางตัวอย่างเหมาะสมด้วย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“ดูจากผลงานเรา ดูจากการวางตัวของเรา...”

ส่วนความสัมพันธ์ของอาชีพกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มาจากอาชีพที่ยากต่อการเปิดเผยตนเอง ได้เลือกใช้วิธีสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักด้วยวิธีการทางอ้อม ด้วยการแสดงการทำทางที่มีลักษณะเหมือนหญิงที่มีความเรียบร้อย ไม่เอะอะโวยวาย หรือส่งเสียงดังที่ผู้หญิงดีๆ ส่วนใหญ่ไม่กระทำ และยังคงตัวเหมาะสม เหมือนกับเป็นกุลสตรีจึงทำให้ชายคนรักต้องการจะคบหาและมีความสัมพันธ์ที่ดี ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...มีผู้ชายอยู่คน...วันนั้นเป็นวันวาเลนไทน์ แล้วเขาเอาดอกไม้มาให้...แล้วเขามาบอกกับครูว่าเนี่ยผมชอบเจ...ให้ครูบอกเจว่าเขาชอบ”

3. ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการสื่อสารในครอบครัวกับวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคม

กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิด ซึ่งมีจำนวน 17 รายนั้น พบว่าทั้งหมดมีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมต่อเพื่อน โดยแสดงให้เห็นกิริยาท่าทางที่มีลักษณะเหมือนกับผู้หญิงอย่างชัดเจน แต่เป็นลักษณะของคนที่ยิ้มแย้ม สุภาพ ไม่เอะอะโวยวาย เพื่อให้เพื่อนไม่เกิดความรู้สึกอับอาย หรือปฏิเสธการเข้ากลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังมีวิธีสื่อสารทางอ้อมด้วยการร่วมกิจกรรมกับเพื่อนได้ทุกอย่าง ไม่แสดงความอ่อนแอให้เพื่อนเห็น เพื่อว่าเพื่อนจะไม่แสดงความรังเกียจ อีกอย่างหนึ่งกลุ่มตัวอย่างต้องการเป็นคนกว้างขวางในสังคมเพื่อนด้วย จึงพยายามที่จะใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมในลักษณะที่สามารถเข้ากลุ่มได้โดยไม่เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...เพื่อนทุกคนก็คบ แต่เราจะมีเพื่อนที่คบเราเป็นผู้หญิงมากกว่า...แต่ผู้ชายก็มีผู้ชายที่คบเราได้โดยตรงที่ว่า เราเป็นคนแบบเรียบง่าย...ไปไหนก็ไป...”

“...คำก็ไม่เก่ง ว่าใครก็ไม่ค่อยเป็น...”

“...เพื่อนผู้ชายนี้รัก ทำอะไรไม่ได้เขาก็จะช่วย...เราก็ไม่เคยทำเป็นภรรยา เป็นตัวถ่วงเขา...”

กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิด ซึ่งมีจำนวน 36 รายนั้น พบว่าทั้งหมดมีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมต่อเพื่อน โดยแสดงให้เห็นกิริยาท่าทางที่มีความเป็นผู้หญิงอย่างชัดเจน มีความสุภาพเรียบร้อยไม่เอะอะโวยวาย หรือทำเสียงดัง เพื่อสร้างจุดเด่นเรียกร้องความสนใจ เสมือนหนึ่งเป็นสุภาพสตรีที่ดี เพื่อให้เพื่อนไม่ปฏิเสธในการเข้ากลุ่ม และสามารถร่วมกิจกรรมต่างๆ ด้วยกันได้ สามารถเข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ทุกกลุ่ม เพื่อไม่ให้เกิดความแปลกแยก ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“หนูค่อนข้างเป็นคนเรียบร้อย ไม่ค่อยทำ สร้างความมั่นใจให้เพื่อนผู้ชาย...ในห้องก็จะมียุ่งผู้หญิง คบกับกลุ่มผู้หญิงอยู่ 4-5 คน แล้วก็กลุ่มผู้ชายก็คุยด้วยกันได้ตลอด ...”

“...จนกระทั่งทุกวันนี้ก็จะกินเหล้ากับเพื่อนผู้ชายได้ กินเหล้ากับเพื่อนผู้หญิงก็ได้เด็ก รุ่นน้องก็ได้...”

กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปล่อย ซึ่งมีจำนวน 2 ราย พบว่าทั้งหมดมีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนทางอ้อม โดยแสดงให้เห็นกิริยาท่าทางที่มีลักษณะเหมือนกับผู้หญิง คือ ดูแลตนเองให้สะอาดสะอ้าน มีการบำรุงรักษาผิวพรรณให้สดใสด้วยการใช้เครื่องสำอาง แต่สามารถจะทำกิจกรรมต่างๆ เหมือนกับที่เพื่อนๆ ทำกันได้ อย่างเช่นกลุ่มตัวอย่างเคยเป็นนักมวยก็จะทำกิจกรรมฝึกซ้อมอะไรเหมือนกันกับคนอื่น โดยไม่มีการหลีกเลี่ยง ในขณะที่อีกรายหนึ่งนั้นกลุ่มตัวอย่างพยายามแสดงความสามารถจากความเป็นชายรักชายให้เป็นประโยชน์ต่อเพื่อนๆ เช่น การเรียนวิชาลูกเสือ ซึ่งชายรักชายส่วนใหญ่จะไม่ค่อยอยากเรียนวิชาดังกล่าว เนื่องจากกลัวเพื่อนปฏิเสธในการเข้ากลุ่มแต่กลุ่มตัวอย่างสามารถใช้ความสามารถในการปรุงอาหาร ทำให้หมู่ลูกเสือของตนเองมีความสุขในการเข้าค่ายพักแรม ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...แรกๆ ก็ไม่รู้ แต่เริ่มสงสัย ทำไมมันอาบน้ำนานมาก...อาบเสร็จก็มานั่งทำครีม... อาชีพเดียวกันเป็นเพื่อนกัน...สามารถเล่นกันได้สนุกสนาน...”

“...แม้แต่เรียนลูกเสือ เราก็จะไม่ทำให้เขารังเกียจว่าเราเป็นกะเทย ไม่อยากให้เราเข้ากลุ่ม...เวลาครูโยนอุปกรณ์ทำอาหารมากลุ่มไหนไม่เคยหุงข้าวก็กินข้าวต้มข้าวดิบไปสิ แต่ในหมู่เรานี่ให้อ้อ...มีเราคนเดียวทุกคนเดินยึดกันเลย ข้าวอร่อยกว่าเพื่อน...”

กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิด จำนวน 17 รายนั้น พบว่าทั้งหมดมีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงาน โดยแสดงกิริยาท่าทางที่มีลักษณะเหมือนผู้หญิงให้ปรากฏออกอย่างชัดเจน แต่จะเป็นลักษณะที่เหมือนผู้หญิงที่เรียบร้อยวางตัวดี และใช้ความสามารถเป็นใบเบิกทาง ยกตัวอย่างเช่น มีกลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการครู ก็พยายามสื่อสารบทบาทของตนเองให้เป็นครูที่ดีสร้างความเชื่อถือศรัทธาให้เกิดขึ้นจากนักเรียน จากผู้บังคับบัญชา ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...ก็คือทำให้เขารู้ว่า เราเป็นครูเขาได้ เราสอนเขาได้ เราบรู้อะไรเรื่องที่จะสอน เราอบรมเขาได้ เราช่วยเหลือเขาได้ เราดูแลเขาได้...ก็ส่วนใหญ่เขาจะยอมรับเรา เพราะว่าเราเชื่อว่าเราทำได้กับงานที่เขาสั่งให้เราทำ เรายึดติดชอบงานของเรา”

กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิด จำนวน 36 รายนั้น พบว่า ส่วนใหญ่เกือบจะทั้งหมดมีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานที่ทำงาน โดยพฤติกรรมการแสดงออกที่มีกิริยาท่าทางแบบผู้หญิง รวมทั้งการแต่งตัวการแต่งหน้า แต่จะเป็นในลักษณะที่มีความสวยงาม จนดูดีเหมือนกับเป็นผู้หญิงคนหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีวิธีการสื่อสารด้วยการแสดงความสามารถให้เป็นที่ประทับใจ ยกตัวอย่างเช่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักร้องต้องแสดงความสามารถทางด้านบันเทิงให้แก่ผู้ชมทั้งลีลาการร้องเพลง การพูดคุย นอกเหนือจากกิริยา ท่าทางที่เน้นให้เห็นถึงความสวยงาม ประกอบกับการแต่งตัว แต่งหน้า เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้ชม แล้วยังต้องมีเทคนิควิธีที่จะดึงให้ผู้ชมอยู่กับความบันเทิงได้อย่างยาวนาน ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“การเลือกเล่นกับผู้ชม จะนั่งตักใคร โจแอนจะมองก่อนว่าเขาให้ความสนใจ กับบนเวทีมากแค่ไหน จะพยายามไม่ให้เกิดปัญหาว่าไปนั่งตักเขาแล้วเขาอึดอัด โจแอนจะดูก่อน จะต้องเจาะแซก บางครั้งอาจจะเซอร์เวย์ก่อนรอบหนึ่ง เดินร้องเพลงดู และเราอ่านสายตาเขาออก... การทำให้แซกติด มันเป็นด้วยตัวเอง ส่วนใหญ่ก็เป็นมุขสดๆ ซะส่วนมาก ที่นี้การที่เราเป็นเราแล้ว เราเริ่มทำให้แซกติดแล้ว แต่โจแอนก้าวขึ้นเวทีแล้วถลกกระโปรง แค่นี้เขาก็ซ่าแล้ว เพราะเขาติดเราแล้ว...”

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 36 รายนี้ มีอยู่ 1 ราย ที่มีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรง โดยกลุ่มตัวอย่างได้เลือกวิธีการบอกความจริงเกี่ยวกับความเป็นชายรักชายให้สถานที่ทำงานได้ทราบความจริง ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างต้องการทราบความจริงใจของหน่วยงานที่จะให้แก่กลุ่มตัวอย่างว่าจะไม่ตั้งแง่รังเกียจในการที่กลุ่มตัวอย่างจะเข้าไปเป็นสมาชิกใหม่ ซึ่งวิธีการพูดคุยและบอกความจริงไปนั้น ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถทำงานได้ด้วยความตั้งใจมุ่งมั่น โดยไม่ต้องคอยวิตกกังวลกับความไม่แน่นอนของชีวิตการทำงาน หากมีการสืบทราบภายหลัง นอกจากจะขาดความน่าเชื่อถือในด้านความซื่อสัตย์แล้ว ยังเป็นเหมือนการหลอกลวงอีกฝ่ายด้วย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“หนูไปสมัครงานแคชเชียร์ซูเปอร์มาร์เก็ต สอบผ่าน สัมภาษณ์ผ่าน หนูบอกเขาว่าฉันมี Secret จะบอกคุณนะ ฉันไม่ใช่ Woman นะ...”

กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปล่อย จำนวน 2 รายนั้น พบว่า มีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองด้วยการแสดงกิริยาอาการและท่าทางที่เป็นเหมือนผู้หญิงอย่างชัดเจน รวมทั้งมีการแต่งตัว แต่งหน้าเหมือนกับที่ผู้หญิงพึงกระทำให้ตนเองงดงาม และเพิ่มเติมในเรื่องความสามารถเข้าไปด้วย ก็จะทำให้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมนี้ดูมีสาระ มีคุณค่า ยกตัวอย่างเช่น กลุ่มตัวอย่างได้แสดงบทบาทอาชีพนางโชว์ด้วยการแสดงความสามารถเลียนแบบนักร้องดัง ทำให้การแสดงดูแปลกใหม่ น่าสนใจ มีการทำท่ายกความคิดของผู้ชมไปในตัวด้วยทำยที่สุดแล้วการแสดงจะจบลงอย่างไร ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“ครั้งหนึ่งที่คนชอบกันมากคือโชว์แมงมุม สมัยที่แสงระวี อัศวรักษ์ ออกเทปใหม่ๆ เพลงแมงมุมขลุ่ยหัวใจดังมากๆ ในมิวสิกวิดีโอ นักร้องเขาแต่งตัวสวย เราก็เลียนแบบแต่งให้ออกมาสวยเหมือนกันเปี้ยว แต่แมงมุมของเดี๋ยตีความออกมาเป็นแมงมุมที่ชักใย ออกมาถึงหน้าเวทีก็สาวโยชักมาจากกัน และสุดท้ายก็คือตายด้วยยาฆ่าแมลง...”

กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิด ซึ่งมีจำนวน 17 รายนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักทางอ้อม เป็นส่วนใหญ่ ด้วยกิริยาท่าทางที่มีลักษณะเหมือนผู้หญิง เพื่อให้ชายคนรักมาสนใจและตอบสนองตามความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างพยายามที่จะเสริมเติมแต่งด้วยเครื่องสำอางและเสื้อผ้าที่แสดงออกถึงความเป็นผู้หญิง เพื่อดึงดูดใจและโน้มน้าวใจให้ชายคนรักแสดงความรักใคร่ใยดี ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“เริ่มเปิดเผยตอนที่เรารักเขาเนี่ย เปิดเผยได้ที่เราแต่งผู้หญิงออกไปไง แต่งผู้หญิงออกไป...”

และในกลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิด ยังมี 1 รายที่ได้ใช้วิธีสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักทางตรง ด้วยการพูดคุยซักถามความรู้สึกภายในจิตใจว่าจะคบหาและมีความสัมพันธ์กันฉันคนรักหรือไม่ ซึ่งเป็นการพูดคุยกันโดยตรงไปตรงมา ไม่ต้องอ้อมค้อมให้เสียเวลา และยังจะทำให้ได้ความจริงโดยไม่ต้องหลอกตัวเองว่าผู้ชายมีใจให้เหมือนกัน และหากไม่เป็นดังที่ใจคิดก็จะได้หักห้ามจิตใจไม่ให้ตกอยู่ในความรู้สึกรักเขาข้างเดียวต่อไปอีก ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...บอกเล่นนะ บอกเขาเลย บอกว่า ฉันคบเธออย่างนี้ เธอจะคบฉันไหม ถามเลย ถามตรงๆ เลยเออ...”

กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิด ซึ่งมีจำนวน 36 รายนั้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง ต่อชายคนรักทางอ้อม จำนวน 33 ราย โดยวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมนั้น ก็คือ การแสดงกิริยาท่าทางเหมือนผู้หญิง จำนวน 16 ราย ซึ่งกิริยาท่าทางที่เหมือนผู้หญิง โดยไม่ต้องมีการแต่งตัวหรือแต่งหน้าก็ช่วยให้สามารถสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักได้อย่างตามที่ตนเองต้องการแล้วดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...เราคบกันด้วยความสบายใจ...”

ส่วนอีก 3 รายนั้น เมื่อมีการคบหากับชายคนรัก ต่างก็ต้องการหลักประกันในความรักว่าจะต้องมั่นคงแน่นอน ไม่มีความรังเกียจต่อสถานภาพทางเพศที่เป็นชายรักชาย จึงตัดสินใจบอกความจริงว่าตนเองเป็นชายรักชาย ด้วยวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรง นั่นก็คือ ใช้วิธีบอกเล่าความจริงเกี่ยวกับความเป็นชายรักชายให้ฟังเลย อย่างน้อยก็จะได้แสดงให้เห็นถึงความจริงใจต่อการที่จะคบหากันฉันคนรัก ดังนั้นจุดเริ่มต้นจึงควรมาจากความซื่อสัตย์ ไม่หลอกลวงกัน ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“เราก็บอกเราก็ซีเรียส แล้วบอกว่าเราเป็นเลดี้บอยนะ...”

“...แล้วดูก็บอกความจริงกับเขานะ...”

“...หนูก็บอกว่ามี...ว่ามีอะไรจะบอก...ก็พูดไป...”

กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปล่อย มีจำนวน 2 รายนั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักในลักษณะทางอ้อม คือ มีการใช้ชีวิตร่วมกันทุกกิจกรรม ทำให้เกิดการศึกษานิสัยใจคอของกันและกัน เพราะการอยู่รวมกันเช่นในกรณีของกลุ่มตัวอย่างนี้นักมวยามาก่อน การได้อยู่ฝึกซ้อมในค่ายย่อมจะทำให้เกิดการชอบพอในอัธยาศัย การสื่อสารทางอ้อมด้วยการใช้เวลาอยู่ร่วมกันไม่ว่าจะเป็นเวลากิน เวลา

ฝึกซ้อม เวลานอน ทำให้มีโอกาสล่วงรู้ถึงความรู้สึกของอีกฝ่ายหนึ่งได้ไม่ยาก แต่การอยู่ร่วมกัน และเห็นหน้าค่าตากันทุกวันก็ย่อมจะเกิดความเคยชิน ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...เป็นรักตามประสาเด็กมากกว่า เพราะมันอยู่ด้วยกัน กิน เที่ยว อาบน้ำด้วยกัน เห็น กันจนชินชาแล้ว...”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคมกับการยอมรับ

ในการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคมนั้น กลุ่มตัวอย่างสามารถกระทำการสื่อสารได้โดยใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทั้งทางอ้อม โดยใช้อวัจนภาษา เช่น กิริยาท่าทางที่แสดงออกมาเหมือนกับผู้หญิง มีการแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าอาภรณ์และตกแต่งด้วยเครื่องประดับต่างๆ ที่เหมือนกับผู้หญิงนิยมใช้เพื่อเพิ่มเติมเสริมแต่งให้ตนเองสวยงาม หรืออาจจะมีการเสริมแต่งใบหน้าด้วยเครื่องสำอางในการปะทินโฉมให้มีความสวยงามเหมือนกับผู้หญิงที่รักสวยรักงาม นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังสามารถใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองได้ในทางตรง โดยใช้อวัจนภาษา เช่น มีการพูดคุยหรือการบอกเล่าความจริงเกี่ยวกับตัวตนที่แท้จริง ในความเป็นชายรักชายของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยลักษณะของการเผชิญหน้ากันระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับสมาชิกในครอบครัวและบุคคลต่างๆ ในสังคมที่เป็นได้ทั้งเพื่อน สถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานรวมทั้งชายคนรัก ทั้งนี้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทั้งทางอ้อมและทางตรงนี้จะทำให้มีปฏิกริยาการยอมรับได้ 3 ระดับคือ ระดับการยอมรับได้มาก ระดับการยอมรับได้ปานกลาง และระดับการไม่ยอมรับ

ลำดับแรกที่จะนำเสนอจะเป็นวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว กับการยอมรับ พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 รายนี้ ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวในทางอ้อมมีจำนวน 47 ราย และใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวในทางตรงมีจำนวน 8 ราย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวในทางอ้อมกับการยอมรับ
จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 ราย มีกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 47 ราย ที่ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางอ้อม ด้วยกิริยาท่าทางที่มีลักษณะนุ่มนวล อ่อนช้อย นุ่มนวล มีลีลาการเคลื่อนไหวร่างกายที่เนิบนาบแบบผู้หญิง มีการส่ายสะโพกหรือมีการทิ้งตะโพกไปทางซ้ายขวา ในระหว่างการเดิน มีการเดินขาชิดกัน หรืออาจจะเดินขาไขว้ไปมา ซึ่งมีส่วนทำให้ต้องส่ายตะโพกในระหว่างการเดิน การจะลุกนั่งจะค่อยๆ ทำอย่างนุ่มนวล อาจจะใช้มือแตะสัมผัสส่วนที่เป็นอวัยวะรองนั่งของตนเองเสียก่อนทุกครั้งเพื่อให้ดูสุขภาพเรียบร้อยงดงามเหมือนกับที่กุลสตรี

ฟังกระทำ ส่วนใหญ่จะมีทำนองโดยนั่งขาไขว้กัน อาจจะเป็นขาทับซ้ายหรือซ้ายทับขวาแล้วแต่ความถนัดและท่าทางของการนั่งยังมีการนั่งขาชิดกัน ไม่ถ่างขาให้ดูทะมัดทะแมงเหมือนกับผู้ชายที่มักจะนั่งถ่างขากว้างๆ มีวิธีการพูดจาแบบจิบปากจิบคอ ใช้มือประกอบท่าทางการพูดใช้น้ำเสียงที่มีการทอดเสียงฟังดูแล้วอ่อนนุ่ม ไม่ลงเสียงท้ายหนักหรือไม่ค่อยใช้คำขานรับว่าครับ แต่มักจะใช้เสียงท้ายที่ดูนุ่มนวล เสียงเบาๆ และมักจะลงท้ายคำขานรับเป็นคะ ฮะ ฮะ แทนมากกว่า หรือหากมีการห้ามปรามไม่ให้ใช้คำเหล่านี้หรือมีสถานการณ์ต้องใช้คำพูดแบบผู้ชาย ก็มักจะหลีกเลี่ยงด้วยการทอดเสียงให้ยาวขึ้น เพื่อไม่ให้ฟังดูกระซอกกระซิบ ซึ่งผู้ฟังจะรู้สึกว่าการเลี่ยงนั้นแฝงไว้ด้วยความนุ่มนวลชวนฟัง ไม่ฟังดูห้วนสั้นแบบผู้ชายทั่วไป ที่มักจะพูดจาลงท้ายเสียงหนักแน่น เต็มเสียงและเสียงดังฟังชัด แทนสรรพนามตนเองว่าหนูหรือแทนชื่อเล่นของตนเองไปเลย แต่จะไม่ชอบใช้คำแทนตนเองว่าผมเพราะรู้สึกอึดอัดไม่ได้เป็นตัวของตัวเองอย่างที่อยากจะเป็น หรือถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็จะพยายามใช้น้ำเสียงพูดจาอย่างสุภาพแทนการใช้คำว่าผมจนได้ มีการใช้นิ้วกรีดกรายในการหยิบจับสิ่งของ มักจะทอดแขน ทำคางแบบผู้หญิงส่วนใหญ่

ลักษณะของการแต่งตัว จะแต่งตัวเลียนแบบผู้หญิงโดยทั่วไปถ้าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้สึกอยากจะเป็นผู้หญิงมาก ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ต้องการแบบนี้ก็จะนิยมแต่งตัวอย่างประณีตบรรจง สะอาดสะอ้านเกินผู้ชายโดยทั่วไปปฏิบัติกัน มีการจับจีบเรียบโค้งไม่มีรอยยับย่น ใช้สีสันสะอาดตา อาจเน้นรูปร่างสัดส่วนให้เห็นอย่างเด่นชัดเพื่อแสดงสัญลักษณ์ทางเพศให้ออกมาอย่างชัดเจนเพื่อต้องการดึงดูดใจผู้ชายทั่วไป เครื่องแต่งตัวต่างๆ จะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด มีการจับมาขัดให้เป็นมันเช่นเช็มขัด รองเท้า ทรงผมจะได้รับการตกแต่งให้ดูเข้ารูปทรงอยู่ตลอดเวลา ชอบใช้เครื่องประดับประดาที่ดูตุงตึงพลิวไหว อาจจะมีสวมกำไลใส่ต่างหู สร้อยคอที่ดูแปลกตาไม่ซ้ำแบบใครๆ

ลักษณะของการแต่งหน้า ใบหน้าจะได้รับการดูแลรักษาและเอาใจใส่เป็นอย่างดี ชอบส่องกระจกอยู่ตลอดเวลาเพื่อจัดแจงหน้าตาให้เข้าที่อยู่เสมอ หลายรายจะต้องพกกระจกไว้สำหรับส่องดูความเรียบร้อยของหน้าตาเสมอ ใบหน้าจะได้รับการตกแต่งประทีนโฉมด้วยเครื่องสำอาง มีการรองพื้น ไม่ให้ใบหน้ามัน อาจจะมีการล้างหน้าบ่อยๆ ไม่ให้ผิวหน้ามีรอยต่างด่าสกปรก เป็นคราบมัน มีการทาปาก เขียนขอบตา กันคิ้วให้ได้รูป บางรายที่ดูเป็นชายรักชายที่ไม่

ออกอาการเป็นผู้หญิงมากก็เช่นกัน จะใช้แป้งหรือรองพื้นบางๆ ใช้ลิปมันหรือลิปกลอสเคลือบปากไว้ไม่ให้ปากแห้งแตก ส่วนผิวพรรณนั้นจะได้รับการบำรุงรักษาด้วยครีมต่างๆ ที่ช่วยบำรุงผิว

ชอบเล่นอะไรที่เหมือนผู้หญิง ดูนุ่มนวลไม่โลดโผน เช่น การเล่นเกมของ เล่นบ้าน เล่นตุ๊กตา ชอบสวมบทบาทการเล่นเป็นผู้หญิง เช่น เป็นแม่หรือเด็กผู้หญิง เล่นหมากเก็บหรือการออกกำลังแบบเด็กผู้หญิง เช่น การกระโดดยาง ชอบการประกวดและติดตามการประกวดความงามอย่างสนใจและนำมาเลียนแบบ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“การแสดงออกของหนูก็แค่ชุดนักเรียนจะเรียกว่าเพื่อน จะเข้ารูปนิตหนึ่ง กลีบตั้งโต๊ะเลย แต่ยังไม่แต่งหน้าทาปาก ยังไม่เหมือนกับน้องๆ สมัยนี้”

“...ตอนอายุประมาณ 5 ขวบ แม่พาไปซื้อปืนชื่อของเล่น อ้อยไม่เอาอ้อยจะเอามงกุฎแม่บอกว่าในร้านขายของเล่นมีทุกอย่าง แต่อ้อยจะเอามงกุฎร้องจะเอา”

“...เด็กๆ ก่อนข้างเรียบริ้อย รักสวยรักงาม หัดแต่งหน้าตั้งแต่ ป.4 เอาเครื่องสำอางแม่มาทาปาก ทาแก้ม ปัดขนตา เขียนคิ้ว...”

“...ชอบอะไรสวยๆ งามๆ ดูนั่งจิ้นเห็นนางเอก เขาใส่เสื้อผ้าสวยๆ มีผ้าลากยาวๆ เวลาหะสวยมาก ไรท์ก็อยากจะเป็นอย่างเขา อีกรายก็คือเห็นเวลาเขาประกวดนางงามกันในโทรทัศน์ โอ้โฮ! ชอบมากอยากเป็นบ้างก็เอาผ้าขนหนูมาคลุมไหล่ เอาไม้แขวนเสื้อมาดัดเป็นมงกุฎแล้วเดินตามหัดทำทำอย่างเขา...”

“...ตอนเด็กๆ บางที่เราอยู่กับพ่อเราใส่ตุ้มหู...”

“...ตัวหนูชอบเล่นตุ๊กตาพิบ ที่เป็นตัวตุ๊กตาใส่ชุดว่ายน้ำ แล้วมีหลายๆ ชุดให้ตุ๊กตาเปลี่ยน หนูชอบเล่นตุ๊กตาแล้วก็ชอบเล่นกระโดดหนังยาง เล่นลูกแก้ว ไม่ชอบเล่นอะไรที่รุนแรง แล้วน้ำก็ชอบจับหนูแต่งหน้าทาปาก...”

...ตอนเด็ก ๆ มักเป็นคนชอบวาดรูป ก็วาดรูปการ์ตูนไปเรื่อย...เป็นตุ๊กตาชุดว่ายน้ำ และวาดชุด...”

“...เล่นกับผู้หญิงแทนที่ผมจะรังแกผู้หญิง ผมก็จะเล่นตุ๊กตากับเขา...”

“...ก็ไปเอาลูกตาลมาโกนขนออกด้านหนึ่งแล้ววาดเป็นหน้า ไว้ผมไว้ด้านหนึ่งแล้วแต่งผม...”

“ตอนนั้นโอเริ่มรักสวยรักงามแล้วละ...ชุดนักเรียนต้องเนียบ สะอาด รองเท้าขัดมันแวบ หัวเข็มขัดเป็นทองเหลืองขัดเงา กระเป๋าเปลี่ยนทุกวัน เริ่มใช้เครื่องสำอาง ไม่ใช่แบบเขียนอายไลน์เนอร์

อะไรอย่างนั้นนะ แค่ขอให้หน้าผ่องๆ ไว้ก่อน ทาลิปกลอส...เป็นโรคขาดกระจกไม่ได้ เวลาเขียนชอบนั่งติดหน้าต่าง จะได้เอากระจกปะหน้าต่างเอาไว้ อาจารย์สอนไปเราก็ส่องกระจกไป ส่องได้ทุกนาที เวลาอยู่บ้านนอนหลับไปกับกระจกก็ยังคงเคย..."

"...ชอบเล่นดอกไม้มาก เล่นหม้อข้าวหม้อแกง...บอลก็จะเอาดอกไม้มาหั่น ทำกับข้าวและชอบวาดรูป..."

"...ก็เริ่มมีการพัฒนาตัวเอง ว่างมยาว ซ้อมฮอริโมนผู้หญิงมากิน แล้วก็ได้เริ่มประกวด..."

"...ส้มก็แต่งตัวเป็นผู้หญิง..."

จาก 47 รายนี้มีอยู่ 1 รายได้พยายามใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวในทางอ้อมแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยพยายามเปลี่ยนแปลงการแต่งตัว การแต่งหน้าของตนเองอย่างค่อยๆ ปรับเปลี่ยนไปเรื่อยๆ จากที่ละเล็กละน้อยแล้วค่อยๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้ครอบครัวเริ่มซึมซับกับสิ่งที่เห็นจากกลุ่มตัวอย่าง และหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากันอย่างรุนแรง หากเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงทางด้านการแต่งตัวการแต่งหน้าที่ค่อยๆ เริ่มต้นไปจนกระทั่งมีความเปลี่ยนแปลงเป็นผู้หญิงอย่างสมบูรณ์ขึ้นนั้น ต้องอาศัยเวลาและความอดทนของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการทำตามใจตนเอง แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ต้องการทำร้ายจิตใจของพ่อแม่ ให้ได้รับความเจ็บช้ำน้ำใจหรือมีความทุกข์จากการมีลูกเป็นชายรักชายด้วย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

"ความจริงเรียกว่าพัฒนาการก็ได้นะ ไวท์จะไม่ได้เปลี่ยนแปลงแบบปุบปับจะค่อยๆ ทำให้พ่อแม่เห็นทีละนิด...ไวท์ก็ค่อยๆ เปลี่ยน...เริ่มจากที่แต่งหน้าออกจากบ้านแบบบางๆ ก่อนแล้วค่อยๆ เข้มขึ้นเรื่อยๆ ไวท์จะสรรหาวิธีสารพัดมาเปลี่ยนตัวเองให้เป็นผู้หญิงแบบเต็มตัวให้ได้ใช้เวลาอยู่นานเหมือนกันนะคะ กับแม่เนี่ยไม่ค่อยเป็นปัญหาอยู่แล้ว แต่กับพ่อไวท์ใช้ทฤษฎีน้ำซึมบ่อทรายค่อยแทรกเข้าไปไม่ให้เขารู้ตัว จากแต่ก่อนที่ต้องแอบเอาเสื้อผ้าไปเปลี่ยนไกลๆ ก็ค่อยๆ เขยิบเข้ามาใกล้บ้านขึ้นเรื่อยๆ จนเริ่มใส่เสื้อแบบตัวเล็กๆ ใส่กางเกงขาลีเกิ้ลๆ เหมือนที่ผู้หญิงเขาใส่กัน รองเท้าก็เปลี่ยนให้สั้นสูงขึ้นนิดนึง ผ่านไปสี่ห้าเดือนก็คิดว่าคงถึงเวลาแล้ว"

จากลักษณะวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวทางอ้อมนี้ ทำให้ครอบครัวสามารถยอมรับได้มาก กับพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 19 ราย โดยครอบครัวจะไม่มีการคัดค้านต่อพฤติกรรมการแสดงออก การแต่งตัว การแต่งหน้าของกลุ่มตัวอย่างเลย มีความรู้สึกเห็นดีเห็นงามและยินยอมพร้อมใจกับความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่กลุ่มตัวอย่างอยากจะทำให้

ตัวเองอาจจะมีเครื่องใช้ของเครื่องใช้ในแบบผู้หญิงให้กลุ่มตัวอย่างได้ใช้ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างดำเนินชีวิตได้อย่างอิสระเสรี มีความสบายใจที่จะทำคิดอ่านในสิ่งต่างๆ โดยไม่เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ ครอบครัวมีการสอบถามความรู้สึกอย่างเปิดใจกว้างยอมรับกับการเลือกเพศของกลุ่มตัวอย่างได้โดยไม่มีการต้องเสแสร้งปิดบังความรู้สึกที่แท้จริง ตั้งแต่เด็กๆ ทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าสายใยของความสัมพันธ์ระหว่างกันกับครอบครัวยังคงเหนียวแน่น ความรักไม่มีวันเสื่อมคลายหรือลดหายไปจากจิตใจของครอบครัว จึงรู้สึกว่าจิตใจได้รับการผ่อนคลายจากพันธนาการต่างๆ ที่จะมาบีบรัด ครอบครัวไม่มีการแสดงความรังเกียจต่อสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างเป็นชายรักชายด้วยการไม่ได้พูดถึงสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างเป็น มองว่าความเป็นชายรักชายเป็นความปกติธรรมดาของชีวิตที่มีสิทธิ์จะเป็นกันได้ พยายามใช้ความรักความเข้าใจต่อสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างเป็น จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่รู้สึกกดดันในจิตใจและอารมณ์ ไม่รู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว ไม่เกิดความรู้สึกเศร้าเหงาเล็กน้อย ในจิตใจแต่อย่างใด ครอบครัวเปิดใจกว้างต่อการตัดสินใจแปลงเพศของกลุ่มตัวอย่างได้ โดยไม่มีการทักท้วงห้ามปรามแต่จะแสดงออกในลักษณะของความห่วงใย เมื่อได้รับรู้ข้อมูลก็จะเบาใจไม่คิดว่าเป็นปัญหาอีกต่อไป และมีความสนับสนุนให้กลุ่มตัวอย่างได้แต่งงานกับชายคนรัก โดยมองว่าเป็นสิทธิและเสรีภาพและขึ้นอยู่กับความรักของกลุ่มตัวอย่างกับชายคนรัก ครอบครัวพร้อมจะสนับสนุนหากเป็นความรู้สึกของลูก ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“รับรู้ค่ะ เขารู้ตั้งนานแล้ว ไม่ต้องบอกเลย...จากท่าทางของเรา จากกิริยา...จะจำ...ไม่เคยไม่มีเลย แต่ก็ไม่ว่าอะไร เวลาจะสมมติแบบมีงานแบบว่าแม่จะแต่งงานนะ แม่ก็พาไป พาไปร้านโน้นร้านนี้ดี ร้านนี้ดีแต่ง ฟีน้องเขาก็ยอมรับ หมายถึงญาติๆ ไม่มีปัญหาเลย ไม่มีเจอเลย...”

“...แม่ก็ไม่ว่าอะไร เคยซื้อวิกให้เหมือนกัน...”

“...โหน่งไม่เคยมีปัญหากับแม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรืออะไร แม่โหน่งยังเคยถามเหมือนกัน...ตอนนั้นคงซัก 5-6 ขวบ แม่ก็ถามขึ้นมาว่า ‘โหน่ง โตขึ้นจะมีผัวหรือมีเมีย’ ...คือแม่โหน่งจะไม่ห้ามว่าอย่าเป็นนะ...”

“พ่อแม่ที่แรกก็กลัวเหมือนกัน กลัวว่าลูกจะเป็นอันตราย ตุ่มก็เลยให้พ่อแม่มาโรงพยาบาลด้วยให้มาคุยกับหมอและจิตแพทย์...เรื่องนี้พ่อแม่ไม่ว่าอะไร ความสุขของลูก ตุ่มบอกว่าถ้าทำแล้วตุ่มก็เป็นตุ่มคนเดิม เป็นลูกของพ่อแม่คนเดิม จะช่วยครอบครัวหาเลี้ยงฟีน้องพ่อแม่เหมือนเดิม ไม่ใช่ผ่าตัดไปแล้วจะเปลี่ยนนิสัย เปลี่ยนเป็นคนใหม่ ไม่ใช่...”

“ถ้าจะแต่งงานกัน ในอเมริกายังไม่ให้ คือถึงเขาไม่ให้แต่ง ยังไงผมก็คงจะจัดพิธีอะไรสักอย่าง แล้วผมก็เคยถามคุณพ่อกับท่านแม่แล้ว ท่านก็สนับสนุน ท่านบอกว่า ถ้าผมรักเขาจริงๆ แล้วถ้าอยู่กันรอดก็ทำ...”

จากลักษณะวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวทางอ้อมนี้ ทำให้ครอบครัวสามารถยอมรับได้ปานกลาง จำนวน 22 ราย โดยครอบครัวมีการว่ากล่าวและลงโทษบ้างตามความรู้สึกที่ไม่อยากเห็นกลุ่มตัวอย่างเบี่ยงเบนลักษณะนิสัยและพฤติกรรมไปเป็นชายรักชาย มีการว่ากล่าวทางอ้อม เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนแปลงปรับปรุงการแต่งตัวไม่ให้ออกมาในลักษณะที่ชี้ชัดความเป็นชายรักชายมากเกินไป มีการห้ามปรามว่าอย่าแสดงออกแต่ไม่ได้จริงจังนักในการห้ามปราม ซึ่งเป็นเพียงการว่ากล่าวเพื่อให้รู้จักควบคุมตนเองให้ไม่ออกกิริยาอาการที่เป็นชายรักชายมากเกินไป แต่ครอบครัวไม่ได้ถึงกับคาดโทษหรือตำหนิอย่างเป็นทางการ เป็นราว ครอบครัวไม่ได้ส่งเสริมและไม่ได้สนับสนุน แต่ก็ไม่มี การคัดค้านอย่างจริงจัง คือครอบครัวแสดงท่าทีเฉยๆ ไม่ได้แสดงออกถึงปฏิกิริยาอย่างชัดเจนนักว่าจะจัดการอย่างไร เป็นลักษณะกึ่งๆ ระหว่างการยอมรับไม่ยอมรับเหมือนการแบ่งรับแบ่งสู้ ไม่ใช่ขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ครอบครัวได้มีการชี้แนะว่าอย่าเป็นชายรักชายเลย โดยแสดงให้เห็นว่าการเป็นชายรักชายมีแต่ความทุกข์ และพยายามโน้มน้าวใจของกลุ่มตัวอย่างให้หันมาแสดงออกในลักษณะที่เป็นเพศชายที่เข้มแข็งมากขึ้น ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...พ่อแม่ก็ไม่ค่อยถูกใจเท่าไรแต่ก็ไม่ได้ดุตำมากมาย...”

“...พ่อแม่ก็ว่าเรานะ พยายามอธิบายให้เราฟังว่ามันไม่ดีนะ เราควรจะทำอย่างนี้ เราควรจะทำอย่างนี้ แต่ไม่ถึงขนาดทุบตีเรานะ...”

“...พ่อแม่เคยเจอก็บอกว่า ผม..อิม น่าจะตัดเสียหน่อยนะ แต่ว่าเดียวกับแม่น่ารักมาก หนูว่าเป็นคนดีมากๆ ถ้าเกิดชาติหน้า หนูขอเป็นลูกเขาอีก คือเขาก็เกรงใจเรา ไม่ว่าจะตรงๆ อย่างตุ้มหูหนูอยากใส่ หนูต้องใส่ แต่แม่กับเตี้ยเขาจะไม่ชอบ เวลากลับบ้านจะเป็นพื้นที่สีแดง คือเข้าบ้านอาจจะถอดตุ้มหูออกหน่อย ผมเผ้าก็ทำให้เรียบร้อยก็ไม่ได้อะไรมาก ก็รวบๆ หน่อย เสื้อผ้าก็แต่งตัวธรรมดา...”

“แต่บางครั้ง ถ้าเกินไปก็คงอยากบอกว่า อย่ากระแต่ให้มากนักนะ...”

“...คุณพ่อก็ไม่พยายามบีบคั้นให้เป็นผู้ชายนะ แต่ไม่คาดคั้น แต่ก็ไม่คาดคั้นว่าให้เป็นผู้หญิงหรือเป็นอะไรนะ...”

“...พ่อไม่อยากจะให้เป็น เขาก็พูดตลอดว่า อย่าเป็นเลยนะ...เขาก็สอน สอนให้เราเล่นอย่างผู้ชาย...”

จากลักษณะวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวทางอ้อมนี้ ทำให้ครอบครัวไม่ยอมรับ จำนวน 14 ราย โดยครอบครัวแสดงการต่อต้านอย่างรุนแรงด้วยการด่าว่าเพื่อหวังจะเห็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากกิริยาความเป็นชายรักชาย เปลี่ยนมาเป็นผู้ชายที่เข้มแข็งหรือเป็นผู้ชายเต็มตัว ครอบครัวมีการตบตีอย่างรุนแรง ซึ่งแสดงถึงส่วนลึกของจิตใจของคนเป็นพ่อแม่ที่ไม่สามารถเข้าใจรับรู้กับภาพของลูกที่แปรเปลี่ยนไปอย่างมาก จนปรับสภาพจิตใจไม่ทัน ควบคุมอารมณ์ไม่ได้จึงแสดงอารมณ์ออกมาอย่างรุนแรงด้วยการใช้กำลัง ครอบครัวมีการจะทำร้ายร่างกายด้วยอาวุธ ด้วยความรู้สึกลับตาลโตนดที่ลูกแสดงท่าทางออกมาไม่ตรงกับเพศกำเนิด จนครอบครัวไม่สามารถระงับจิตใจได้จนลืมนิยามตัวเองกำลังจะทำร้าย คือลูก ไม่ใช่คนอื่น ครอบครัวมีการโยกย้ายสถานที่เรียนของกลุ่มตัวอย่างเพื่อไม่ให้คบกับเพื่อนที่เป็นชายรักชาย เพราะมองเห็นว่า กลุ่มเพื่อนที่เป็นชายรักชายด้วยกันจะมีส่วนส่งเสริมความเป็นชายรักชายให้เป็นอย่างมากจนไม่สามารถจะคืนกลับมาเป็นผู้ชายได้อีก จึงต้องหาวิธีการเปลี่ยนกลุ่มด้วยการจัดหาสถานที่ที่เรียนใหม่ จะได้ไม่ต้องไปรวมตัวกันได้อีก ครอบครัวมีการตัดความสัมพันธ์ในความเป็นแม่ลูกเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างปฏิเสธความคาดหวังของผู้เป็นแม่ที่ต้องการเห็นกลุ่มตัวอย่างเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานที่ดูภูมิฐานมั่นคงสมความเป็นชายชาตรีที่จะเป็นผู้นำในอนาคต แต่กลุ่มตัวอย่างได้หันมาเลือกอาชีพแบบผู้หญิงคือการทำนม ซึ่งขัดแย้งกับความรู้สึกในส่วนลึกของแม่ที่มองว่าอาชีพไม่ได้เหมาะกับผู้ชาย ไม่ได้ช่วยเสริมความมีหน้าตาทางสังคม เป็นงานที่มองดูแล้วขาดขวย ไม่จริงจัง เน้นแต่ความสวยงาม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อชีวิตน้อย ครอบครัวไล่ออกจากบ้านไม่ส่งเสียให้ได้รับการศึกษาและค่าเลี้ยงดู เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างแสดงตัวตนของความเป็นชายรักชายมากขึ้น แม้แต่การห้ามปรามก็ไม่ฟังกลับเป็นการกระทำที่ออกนอกกลุ่มนอกทางมากขึ้น ครอบครัวมองว่าเป็นการแสดงความต่อต้าน ไม่เชื่อฟังเพื่อไม่ให้กลุ่มตัวอย่างดำเนินชีวิตไปอย่างนี้อีก จึงใช้วิธีการรุนแรงด้วยการลงโทษให้กลุ่มตัวอย่างพึ่งพาตนเองทุกอย่างเพื่อมองเห็นความลำบากนั้นจะได้หันกลับมาเปลี่ยนแปลงชีวิตตนเองเสียใหม่ ครอบครัวยังมีการตำหนิ ตีเตือนจนสร้างความกดดันให้กลุ่มตัวอย่างคิดฆ่าตัวตาย เนื่องจากว่าครอบครัวต่อต้านความเป็นชายรักชายอย่างรุนแรงอยู่แล้ว เมื่อมองเห็นกิริยาท่าทางที่เริ่มจะเป็นมากขึ้นก็อดไม่ได้ที่จะพรวดพราดว่า เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมองเห็นข้อเสียและกลับตัวกลับใจ แต่ใน

ขณะเดียวกันกลุ่ม ตัวอย่างก็ต้องการแสดงออกให้ครอบครัวรับรู้ว่าคุณต้องการเป็นอะไร จึงทำให้เกิดการต่อสู้กันทางความรู้สึก แต่ครอบครัวขณะจึงทำให้สามารถสร้างความคิดค้นให้แก่กลุ่มตัวอย่าง จนหาทางออกให้แก่ตนเองไม่ได้จนถึงกับพยายามจะจบปัญหาด้วยการฆ่าตัวตาย ซึ่งก็คิดไปตามประสาวัยรุ่นที่ว่าปัญหาที่คงจะจบลงได้ และครอบครัวทำท่าทีกิริยาเมินเฉยเหมือนไม่มีกลุ่ม ตัวอย่างอยู่ร่วมด้วย เพราะรับไม่ได้ที่กลุ่มตัวอย่างเป็นชายรักชายและแสดงออก จนเกินเลยไป นั่นคือ มีการไปประกวดความงาม โดยมีรูปถ่ายและรางวัลเป็นสิ่งยืนยัน ทำให้ครอบครัวโกรธมากจนแสดงอาการต่อต้านด้วยการไม่รับรู้ถึงความมีตัวตน อยากจะทำอะไรก็ทำไปแต่ครอบครัวจะไม่เข้าไปรับรู้และมีส่วนร่วมอีก ต่างคนต่างอยู่ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...อยู่บ้านพ่อตาเลย ถ้าเกิดใส่กางเกงสั้นๆ นอน พ่อตา...”

“...พ่อเห็น พ่อตบต่อน้ำบ้าน ยังไม่ทันถึง ยังไม่เปิดประตูเข้าเลย ประตูมันเปิดไว้ กำลังจะก้าวเข้า พ่อตบแล้วลงไปนอน...”

“...นั่งคุยกันแล้วพ่อเขาบอกจะเปิดกั๊ง เปิดอะไรยังงี้ เปิดเลย เปิดเลยพ่อ เปิดซิ เราก็ทำเสียง เปิดซิ เปิดไปแล้ว อะอะไรยังงี้ พ่อเขาหยิบมีดอืดได้ได้ แล้วก็วิ่ง มึงจะเป็นกะเทยอะไรอะๆ วิ่งจะเอา มีดอืดได้ไล่ฟันเรา...”

“...สัมพันธ์ตัวเองเป็นผู้หญิง แม่เห็นว่าไม่ได้แล้ว ทำตัวเป็นผู้หญิง เลยจับย้ายมาอยู่เซนต์ จอห์น...”

“พ่อจบ ม.3 พ่อให้ย้ายไปเรียนที่กรุงเทพฯคริสเตียน เพื่อจับแยกกับกลุ่มเพื่อนเก่า...”

“ถึงกับตัดแม่ตัดลูกกันเลยครับ...ท่านให้บ้านมาหลังหนึ่ง...กับรถอีกหนึ่งคัน แล้วว่าไม่ต้องมายุ่งเกี่ยวกับอีก...”

“...บอกว่าถ้าอยากเป็นผู้หญิงให้หาเงินเรียนเอง...บอกถ้าอยากเป็นอย่างนี้ก็อย่ามาให้เห็นหน้า...”

“...ที่นี้มันทนไม่ไหวคิดว่าเราอยู่ไม่ได้แล้ว ถ้ายังเป็นแบบนี้ ตายเสียดีกว่า ก็เลยหนีไปคอนซันมาซิดเข้าปากกินเข้าไปเรื่อยๆ เขาก็ไม่ห้ามนะ ปล่อยให้เราทำอย่างนั้นยืนดูเฉย เราก็ซิดเข้าจนสมองมันไปหมด น้ำลายนี่ ฟุ้งปาก หายใจเริ่มไม่ออก แล้วก็เลยต้องทรมองตัวเองนั่น ตอนนั้นซิดต่อไม่ไหวแล้ว สมองมันไม่รับ ใจมันจะขาด เพราะมันไม่มีแรงจากนั้นก็นอนลง...”

“...แต่แม่ยังทำใจไม่ได้..แล้วมีปากเสียงกัน เขาก็หลุดออกมาคำหนึ่งว่า มีลูกแบบนี้แล้วอายุชาวบ้าน เราก็บอกว่าอายุชาวบ้านแปลว่าอะไร ...จะไปอายุใครตรงไหน เป็นกะเทยแค่นี้มัน

เป็นสิ่งที่เลวร้ายเหลือ ถ้าสิ่งที่บอกลำมาตลอดชีวิตทำให้แม่อาย บอกลก็ขอโทษ เอาไว้ชาติหน้าก็แล้วกัน แล้วก็วิ่งจะกระโดดตึกชั้น 3 มันวุ่นเดียวเอง..พุ่งไปเลยจะโดดแล้ว ปราบกฏว่าประตูล็อคอยู่...”

“...ตอนแรกพ่อตกใจ พ่อเขารับไม่ได้เลยเกลียดมาก รับไม่ได้ จะไม่คุยจะไม่อะไรเลย ไม่ทำโทษ แต่เขาไม่คุยไม่อะไร...เขาเหมือนไม่มีความรู้สึกกับเราแล้ว...”

จากลักษณะวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางอ้อมต่อพี่น้องและญาติ ทำให้พี่น้องและญาติไม่ยอมรับ จำนวน 5 ราย โดยพี่น้องและญาติแสดงการต่อต้านอย่างรุนแรงดังนี้ พี่ชายไปพบเจอกลุ่มตัวอย่างขณะที่กำลังขึ้นเวทีประกวดความงามของกลุ่มชายรักชายในงานประจำปีของโรงเรียน ด้วยการแต่งกายแบบผู้หญิงทั้งทรงผม การแต่งหน้า หรือแม้กระทั่งการเดินกรีดกรายเยื้องย่างอยู่บนเวที จนพี่ชายมีความรู้สึกรับไม่ได้และรู้สึกไม่พอใจต่อการกระทำอย่างนี้ จึงนำเรื่องราวไปฟ้องพ่อแม่เพื่อให้จัดการลงโทษกลุ่มตัวอย่าง อีกรายหนึ่ง บรรดาญาติๆ รับไม่ได้ที่จะทนเห็นอกกับกิริยาท่าทางการแสดงออกแบบผู้หญิง รวมทั้งการแต่งตัวที่บ่งบอกถึงความ เป็นชายรักชายอย่างชัดเจน ทำให้ญาติมีความรู้สึกอับอายชาวบ้าน และพยายามหาวิธีการไม่ให้กลุ่มตัวอย่างได้อยู่ในครอบครัว โดยชี้แนะและโน้มน้าวใจให้พ่อแม่ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการเป็นชายรักชายของกลุ่มตัวอย่างว่าเป็นสภาพที่น่ารังเกียจ มีแต่การถูกตำหนิติเตียนจากชาวบ้าน และเพื่อไม่ให้ต้องอับอายชาวบ้าน ควรจะไล่กลุ่มตัวอย่างออกจากบ้านไปเลย ในบางรายพี่ชายมีการต่อต้านอย่างรุนแรงโดยแสดงความรู้สึกออกมาให้กลุ่มตัวอย่างรับรู้ไปเลยว่า หากไปพบเห็นว่าการกลุ่มตัวอย่างกำลังเดินอยู่กับผู้ชายเมื่อไร พี่ชายจะทำร้ายร่างกายด้วยการเตะทันที กลุ่มตัวอย่างรายต่อไปมีพี่ชายที่ค่อนข้างจะมีจิตใจดุร้ายมาก ไม่ชอบใจเลยถ้าหากเห็นกลุ่ม ตัวอย่างมีการแต่งตัวแต่งหน้าแบบผู้หญิง รวมไปถึงทำท่าทางกิริยาแบบผู้หญิงให้เห็น พี่ชายก็จะตรงเข้าไปตีทันที หากมีการห้ามปรามไม่ฟังก็จะมีอาการไล่กลุ่มตัวอย่างด้วย ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีกรายหนึ่ง พี่ชายรู้ว่ามึลักษณะนิสัยกระตึงกระตึง ก็จะไม่ชอบใจที่เห็นกลุ่ม ตัวอย่างดูอ่อนแอ จึงใช้วิธีการหากิจกรรมแบบลูกผู้ชายที่เล่นอะไรด้วยความรุนแรงมาให้กลุ่ม ตัวอย่างได้กระทำ โดยการจัดหาเด็กผู้ชายที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกันมาเป็นคู่ซ้อมชกมวย มีการหามวมมาให้ใส่ เพื่อจะได้ออกแรงอย่างหนักและจริงจังโดยหวังจะให้หายจากการเป็นชายรักชาย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...ที่สวนกุหลาบฯ มีประเพณีประกวดธิดาสวนกุหลาบฯ โอบล้อมกับเขาด้วยทุ่ง
กระโปรง ไร่ผักผมทองขึ้นเวที ที่นี้พี่ชายที่บอกว่าจบไปแล้วดันมาเที่ยวงานด้วยเห็นเข้าถึงกับ
ส่ายหน้า รับไม่ได้ เอาไปฟ้องคุณพ่อคุณแม่...”

“...พวกญาติเขาจะรับไม่ได้คอยพูดให้พ่อกับแม่ไล่ไวทีไป เพราะกลัวจะอายชาวบ้าน...
พวกญาติก็ไม่ยอมรับ พูดใส่หูแม่ว่าไม่ดีอย่างนั้น ไม่ดีอย่างนี้

“..มีพี่ชายซึ่งเป็นนักฟุตบอลแอนตี้มาก เขาอายุเพื่อนที่มีน้องชายเป็นแต่ต่อด้านมา
ตลอดตั้งแต่เด็ก ถึงขนาดพูดว่า ถ้าเห็นน้องเดินกับผู้ชายที่ไหน เขาจะเตะเลย...”

“...พี่ผู้ชายดูมาก...เขาดี โอ๊ย! ทารุณ...แรงชิ เขาก็ล่ามโซ่ฉัน...แต่งตัวเขาเห็นไม่ได้นะ
...แต่งสาว แต่งอะไรยังงี้...ไปเห็นก็ไม่ได้หรอก มันตีตรงนั้นแหละ...”

“...แต่ช่วงนั้น จะมีคอนฟликтกับพี่ชาย เพราะพี่ชายมีความรู้สึกอยากให้เราเป็นผู้ชาย
จะหาเด็กผู้ชายรุ่นเดียวกันและเอานวมมาใส่ให้หนูชกมวย ก็เข้าใจ อยากให้เราเป็นผู้ชาย เราทำ
เราก็เจ็บตัว ทำก็ทำ...”

และเช่นกันจากลักษณะการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางอ้อมต่อพี่น้องและ
ญาติ ทำให้พี่น้องและญาติรับได้อย่างมาก จำนวน 2 ราย โดยพี่น้องและญาติจะแสดงการยอมรับ
รับได้อย่างมาก ดังนี้ พี่สาวของกลุ่มตัวอย่างจะแสดงความรู้สึกที่สนิทสนมรักใคร่กลมเกลียวกับ
กลุ่มตัวอย่างมาก จะมีการสนทนากันเหมือนกับเป็นพี่สาวกับน้องสาวมากกว่า จะคอยพูดเล่นๆ
กับกลุ่มตัวอย่างอยู่ตลอดเวลา ว่าเมื่อไรจะพาชายคนรักมาให้รู้จัก นอกจากนี้จะมีความใกล้ชิด
กันถึงกับมีการแนะนำการแต่งตัวแต่งหน้าเหมือนเป็นลักษณะนิสัยของผู้หญิง อีกอย่างหนึ่ง
พี่สาวจะแสดงความชื่นชมในความสามารถความสำเร็จของกลุ่มตัวอย่างอย่างปลื้ม และ
ภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง สำหรับอีกรายหนึ่งป่าถึงกับสนับสนุน ลงทุนหาชุดผู้หญิงมาให้กลุ่มตัว
อย่างได้สวมใส่ในวันที่มีการประกวดร้องเพลงอย่างไม่รู้สึกต้องอับอายใครที่มีหลานเป็นชายรัก
ชาย แต่ทำด้วยความรู้สึกกระตือรือร้นและปรารถนาจะเห็นกลุ่มตัวอย่างได้ทำอะไรด้วยความสุข
ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...พี่สาวจะพูดตลอดว่าเมื่อไรจะพาผัวมาให้ดูสักทีละ...พี่สาวเขาจะไม่ว่าเรื่องทำตัวดีๆ
หน่อย..ไม่เคยพูด ไม่เคยว่า ตามสไตล์..สอนพี่สาวแต่งตัว สอนพี่สาวแต่งหน้าเอง....เฮ้ย!ไม่ดี
เลยวะ ลบคิ้วมาเดี่ยวฉันเขียนให้ใหม่ ฉันสอนเธอเขียน...ก็ออกกลายเป็นว่า พี่สาวเขามองเราว่า
เป็นผู้หญิงเหมือนกัน...พี่สาวเขาจะเรียกอีกอล์ฟๆ มานี่ชิ นี่หล่อนยังงั้น เขาเรียกหล่อน เธอ ฉัน

ตลอด...อย่างพี่สาวเขาจะปลื้มกอล์ฟมาก เขาจะศรัทธามาก...ทั้งหมดบ้านเลยมั่งพี่สาวไป โพนทะนาสุดตัวน้อง ภูมิใจ เขาภูมิใจ ทำทางเขานะ...”

“...พอมายู่ที่สามเสน ก็เข้าไปร้องเพลงประกวด...วันที่ประกวดก็ได้แต่งผู้หญิงเต็มยศ...เป็นครั้งแรก คุณป้าหาวิกิหาชุดให้เสร็จ มีความสุขมาก...เสียดายไม่ได้ถ่ายรูปไว้...เป็นชุดราตรียาว แล้วใส่วิกผมสีทอง...”

วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวในทางตรงกับการยอมรับ

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 ราย มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 ราย ที่ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวในทางตรง ด้วยการพูดคุยบอกกล่าวความจริงเกี่ยวกับตัวตนที่กลุ่มตัวอย่างปรารถนาจะเป็นให้บุคคลในครอบครัวได้รับรู้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการพูดคุยบอกกล่าวกันอย่างเผชิญหน้าตากัน ทำให้ได้เห็นอากัปภิกขัยและความรู้สึกของอีกฝ่ายอย่างชัดเจน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงต้องพยายามรวบรวมความกล้า ความมั่นใจในตนเองที่จะบอกความจริง รวมทั้งต้องพยายามควบคุมอารมณ์ ความรู้สึกและต้องเตรียมความพร้อมของจิตใจ ที่จะรับสภาพต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นจากพ่อแม่หรือบุคคลอื่นๆ ในครอบครัว

มีกลุ่มตัวอย่าง 1 รายเลือกที่จะเปิดเผยตนเองด้วยวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง ด้วยการพูดคุยกันกับสมาชิกในครอบครัวที่ตนเองไว้วางใจมากที่สุด และเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการปกป้องคุ้มครองกลุ่มตัวอย่างได้ หากความจริงนี้เป็นที่รับรู้ของคนอื่นๆ ในครอบครัว บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างจะเปิดเผยนั้นนอกจากจะสามารถให้ความดูแลและคุ้มครองกลุ่มตัวอย่างได้แล้ว ยังจะต้องมีความรักความอบอุ่น ความเมตตา พร้อมทั้งจะมีความรู้สึกเอื้ออาทร มีความเข้าใจถึงความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ของกลุ่มตัวอย่างอย่างลึกซึ้ง และพร้อมที่จะรักมากขึ้น เข้าใจมากขึ้น เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้เล่าความจริงให้ฟังทั้งหมด ในที่นี้กลุ่มตัวอย่างได้ตัดสินใจเลือกที่จะเปิดเผยตนเองกับพี่สาว ซึ่งเป็นบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมองแล้วว่า มีความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้น ไม่มองว่าความเป็นชายรักชายเป็นสิ่งเลวร้ายควรแก่การตำหนิติเตียน หรือแสดงท่าทีรังเกียจ และที่สำคัญเมื่อบอกความจริงไป ตนเองก็ยังเป็นน้องที่พี่สาวเคยรักเหมือนเดิม ยังมีความรู้สึกเท่ากับที่เคยรักเคยห่วงใย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“ก็เริ่มจากบอกคนที่ใกล้ชิดที่สุด และจะเป็นคนที่มีอิทธิพลสามารถปกป้องเราได้ คือพี่สาวคนที่สอง...”

เมื่อกลุ่มตัวอย่างพบว่า การเปิดเผยตนเองกับพี่สาวสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ไม่พบอุปสรรคหรือข้อขัดแย้งใดๆ จากพี่สาวเลย ความรู้สึกของพี่สาวที่มีต่อกลุ่มตัวอย่างยังคงเต็มไปด้วยความรักใคร่ใคร่ดี มีแต่ความรักที่เสมอต้นเสมอปลาย และยังทำให้กลุ่มตัวอย่างได้ล่วงรู้ถึงความรู้สึกส่วนตัวของพี่สาวว่า มีแต่ความเข้าใจมาโดยตลอดว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นชายรักชาย การแสดงออกของพี่สาวทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกใจชื้น มีพลังใจอันเข้มแข็งมากขึ้น ไม่ต้องรู้สึกหวาดกลัว เหวง หรือโดดเดี่ยวเหมือนไม่มีใครอีกต่อไป แต่กลับมีความมั่นใจที่เต็มเต็มเข้ามาให้ต้องก้าวเดินต่อไปบนเส้นทางชีวิตสายนี้ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...พอบอกว่าเราเป็นเกย์ เขาก็ตอบกลับมาว่า ...ไม่เคยคิดว่าเราเป็นผู้ชายซักรึที่แล้วก็ดี ทำที่ที่ดี เพราะพี่สาวไม่ใช่คนหัวโบราณจึงรับได้ และคงเห็นเราเป็นคนมีคุณภาพคือทำงานได้ดี ไม่เคยสร้างเรื่องเดือดร้อนให้ใคร เขาไม่ได้สนใจว่าเราจะนอนกับใคร แต่สนใจว่าเราจะทำอะไรให้กับตัวเอง ครอบครัว และสังคม”

เมื่อได้กำลังใจอย่างเต็มความรู้สึกจากพี่สาวมากมายจนรู้สึกว่าการที่จะก้าวเข้าไปบอกเล่าให้คนที่รักมากที่สุดในชีวิตได้ล่วงรู้ถึงความจริงที่ปกปิดมาตลอดชีวิตเสียที กลุ่มตัวอย่างจึงหอบความหวังไปหาแม่เพื่อจะบอกให้แม่ได้รับรู้ความจริงอันเจ็บปวดนี้เป็นคนต่อไป โดยหวังไว้ว่า แม่ น่าจะรับได้กับสิ่งที่ตนเองเป็นมาตลอดจนถึงทุกวันนี้ จากความมั่นใจที่ได้มาจากพี่สาวจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีก้าวต่อไปสำหรับการเล่าความจริงให้แม่ฟัง โดยแอบหวังไว้เช่นกันว่า แม่คงเข้าใจและจะยังรักกลุ่มตัวอย่างไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นหลังจากการบอกเล่านี้ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...เลยบอกแม่ว่า คงไม่แต่งงานหรอก เพราะผมชอบผู้ชาย...”

ทันทีที่ได้ยินความจริงจากปากของกลุ่มตัวอย่าง แม่ผู้ไม่เคยคิดว่าจะได้ยินถ้อยคำเหล่านี้มาก่อนในชีวิต แม้จะเคยสงสัยอยู่บ้างว่าลูกมีแนวโน้มจะเป็นชายรักชาย แต่ก็พยายามจะลบเลือนความคิดนี้ออกไป เพราะยังคงหวังไว้ว่าลูกไม่น่าจะใช่ แล้วในที่สุดความจริงก็เปิดเผยสิ่งที่เคยคาดเดากลับกลายเป็นความจริงที่อยู่ตรงหน้า ความรู้สึกในขณะนั้นคงไม่ต่างไปจากความรู้สึกว่าตนเองสูญเสียลูกไปก่อนวัยอันควร โดยที่ตนหวังไว้ว่าจะได้ชื่นชมความงดงามในชีวิตของลูกก็ต้องจบสิ้นด้วยระยะเวลาอันแสนสั้น ความเจ็บปวดในหัวใจทำให้คนเป็นแม่ถึงกับรับไม่ได้ จนต้องปล่อยคำพรูสวาทออกมา เพื่อทดแทนความรู้สึกและหัวใจที่สลายไปตรงหน้า ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...แม่ก็บอกให้ไปลงนรก ประมาณก่นด่าณะ คือเขาคงซ็อก ไม่คิดว่าจะได้ยินอย่างนั้น ถึงจะเห็นว่าเราเป็นผู้ชายหนุ่มนี่ก็เถอะ...แกก็เคื่อน ทั้งๆ ที่แม่ก็เป็นคนสมัยใหม่ไม่ยึดติด ฟังเหตุผลแล้วสามารถไหลตามได้ ก็ยังทำใจไม่ได้ในช่วงแรก...”

คำตำหนิที่รุนแรงในความรู้สึกที่กลุ่มตัวอย่างไม่เคยได้รับมาก่อนในชีวิตจากแม่ ย่อมจะ ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบทางจิตใจอย่างรุนแรงเช่นกัน ความคิดโลดแล่นไปมาตลอด เวลาเหมือนเป็นการถามตอบตนเองอย่างต่อเนื่องว่า มันเป็นความผิดพลาดของชีวิตอย่างมาก ภายที่ตนเองเกิดมาแล้วเป็นอย่างนี้ กลุ่มตัวอย่างจึงเกิดความรู้สึกหดหู่ เศร้าหมอง เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง หายใจไม่ทั่วท้อง เสมือนทุกสิ่งที่เป็นความสวยงามของชีวิตพังทลายลงมาต่อหน้า จนไม่อาจจะหิบบจับขึ้นมาตักแต่งให้สวยงามได้อีกดังเดิม กลุ่มตัวอย่างจะเกิดความรู้สึกท้อแท้ ต่อการทำสิ่งที่คิดว่าดีที่สุดแล้ว แต่กลับพบว่าทุกสิ่งที่ลงด้วยแรงใจนี้ไม่เหลืออะไรกลับมาเลย พบแต่ความว่างเปล่า และสิ่งที่ไร้ความหมาย ไร้ความหวังอีกต่อไป ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...พอแม่ว่า เราก็คือโง่ เพราะความรู้สึกตอนนั้นคิดว่า แม่น่าจะภูมิใจที่ลูกตัดสินใจบอก สิ่งซึ่งเป็นความทุกข์ตลอดชีวิต 30 กว่าปีของเขา ลูกมาบอกแล้วแม่ต้องเห็นใจนะ มันเป็นความ ซื่อสัตย์สูงสุดแล้ว ต้องรู้ว่าลูกรักมากจึงไว้วางใจเราขนาดนี้ เราก็คิดของเรานะนะ ผิดหวัง เสียใจ ว่าทำไมคนเป็นเกย์ เมื่อจะเผชิญหน้ากับสิ่งที่เป็นตัวตนของตัวเองอย่างแท้จริง จึงได้รับสิ่งตอบแทนที่เจ็บปวดจังเลย...”

แต่ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับกาลเวลา เวลาเป็นยารักษาโรคทางใจอย่างดีที่สุด ไม่ว่าจะ เป็นความ ผิดหวังชนิดใดและเป็นอย่างไร หากปล่อยให้เวลาเป็นโอสถขนานเอก สิ่งที่ว่าเลวร้ายที่สุดในชีวิต ที่เคยได้รับมาจะค่อยๆ บรรเทาเบาบางลงไปได้เรื่อยๆ ความรู้สึกเจ็บปวดในอดีตจะไม่เทียบเท่า กับความรู้สึกที่เจ็บปวดในวันนี้ ฟ้าหลังฝนของชีวิตจะกลับมาสดใสเหมือนเดิม เวลาทำให้แม่ใจ เย็นและเข้าใจชีวิตที่ลูกเป็นมากยิ่งขึ้น และเข้าใจลึกลงไปอีกว่า ความเป็นชายรักชายไม่ได้พรา กูลูกไปจากชีวิตของแม่ แต่ความเป็นชายรักชายคือเนื้อแท้ของชีวิตที่ลูกเป็นมาตลอดชีวิต ความ รักที่บริสุทธิ์ของแม่จึงค่อยๆ เข้ามาทดแทนเสริมสร้างหัวใจที่สึกกร่อนให้ค่อยๆ คืบกลับมาด้วย ความเข้าใจ ความสงสาร และความเห็นใจ ในชะตากรรมที่ลูกไม่ได้เลือก แต่กลายเป็น จิตวิญญูณไปแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับกลุ่มตัวอย่างจึงกลับมาสนิทแน่นกันอีกครั้ง และเป็นกำลังใจให้กลุ่มตัวอย่างก้าวเดินไปบนเส้นทางชีวิตที่มีแต่ความดี

“...แต่หลังจากนั้น แม่ก็รับได้ และบอกว่าไม่เป็นไร...ขอให้ลูกเป็นคนดีแล้วกันมันก็ทำให้เราเกิดกำลังใจในการที่จะทำความดี”

นอกจากนี้ก็มีกลุ่มตัวอย่างอีก 1 ราย ที่ได้เปิดใจกับพี่สาวถึงความเป็นจริงในชีวิต ด้วยการที่พี่สาวได้ก้าวเข้ามาหา ก่อนด้วยความรู้สึกที่รักและห่วงใย เพื่อที่จะได้ปลอบขวัญและเป็นกำลังใจต่อการก้าวไปข้างหน้ากับเส้นทางชีวิตที่ต้องมีแต่ความอดทนและอดกลั้น เมื่อได้รับรู้ถึงความจริงใจว่าพี่สาวเป็นที่พึ่งทางใจได้อย่างดีที่สุด ความจริงที่เตรียมพร้อมเพื่อจะบอกมาตลอดชีวิตจึงได้จังหวะของเวลาและโอกาสเหมาะสม จะได้บอกเล่าความจริง เพื่อที่ว่าตนเองจะได้รู้สึกมีความเป็นอิสระ สิ้นสุดพันธนาการที่ร้อยรัดมาตลอดชีวิตเสียที จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างได้บอกเล่าความจริงที่อัดอั้นตันใจมานาน ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“หนูคุยกับพี่สาวตลอด มาเปิดใจกับเขาตอนที่หนูเรียนจบมหาวิทยาลัย พี่เขาถามว่าบอกความจริงมาเถอะ พี่รับได้ไม่ว่าน้องพี่จะเป็นยังไง หนูร้องไห้เลย ก่อนหน้านั้นหนูรู้สึกว่ามีกำแพงกั้นหนู พี่สาวและครอบครัวไว้ เราพยายามปกป้อง ปิดตัวเองมาตลอด แล้วหนูก็พึ่งกำแพงนั้นลง ยอมคุยกับพี่สาว”

จากนั้นชีวิตของกลุ่มตัวอย่างต้องพบกับสถานการณ์บังคับให้ต้องเปิดเผยความจริงกับพ่อด้วยความบังเอิญที่ว่า กลุ่มตัวอย่างต้องเป็นตัวแทนไปประกวดความงามระดับโลกหรือสาวประเภทสอง ด้วยความรักและความห่วงใยต่อความรู้สึกของพ่อว่าจะรับความจริงไม่ได้ หากรู้ว่าคุณมีชีวิตที่เกินกว่าจะคาดคะเนไว้ ความรู้สึกขัดแย้งในใจระหว่างการได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ชายรักชายทุกคนวาดหวังว่าสักวันหนึ่งจะได้ไปยืนบนเวทีแห่งความงามที่มีสายตาทุกคู่เฝ้าจ้องมองทุกท่าทีของการเยื้องย่าง กับสามัญสำนึกของจิตใจของคนเป็นลูกที่เป็นชายรักชายที่ไม่ปรารถนาจะเห็นน้ำตาของพ่อ เพราะนั่นคือความเจ็บปวดที่ทบทวีคูณยิ่งกว่าหากกลุ่มตัวอย่างได้เห็น แต่ความจริงคือทุกสิ่งทุกอย่างที่ซัด ซึ่งจะมาเป็นยาถอนพิษในหัวใจให้ทุกอย่างที่คิดว่าเลวร้ายได้กลับมาสู่ความเป็นปกติ ความจริงจึงเป็นคำตอบสุดท้ายที่กลุ่มตัวอย่างได้ไขไปสู่ประตูหัวใจของผู้เป็นพ่อ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...สุดท้ายก็เลยตัดสินใจบอกพ่อเลย ไปเจอเขา เล่าให้เขาฟังจนหมดเปลือกแล้วร้องไห้...”

ในชีวิตของชายรักชายไม่มีของขวัญชิ้นใดจะดีเลิศและมีความหมายหรือทรงคุณค่าได้มากมายเท่ากับความรักความเข้าใจที่พ่อแม่มีให้แก่ตนเอง การรอคำตอบจากพ่อเป็นความรู้สึกที่ยากจะคาดเดา แต่กลุ่มตัวอย่างก็ได้แต่หวังไว้ว่า พ่อจะเข้าใจ และมอบความรักให้แก่ตนเอง

เพื่อเป็นพลังชีวิตให้พร้อมจะฝ่าฟันกับอุปสรรคต่างๆ ที่ยังคงรออยู่ข้างหน้าอีกมากมาย แล้วในที่สุด ความรักที่มีอย่างเปี่ยมล้นของคนเป็นพ่อก็เป็นดังแสงสว่างที่ลอดเข้ามาทำให้กลุ่มตัวอย่างได้มองเห็นเส้นทางที่จะเดินต่อไปอย่างชัดเจน ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...พ่อเจียบ แล้วเขาก็บอกออกมาคำหนึ่งว่าไม่ว่าจะยังไง ลูกก็ยังเป็นลูกของพ่อตัดกันไม่ตาย ขายกันไม่ขาดหรอก ขอให้เป็นคนดี กลับไปเรียนต่อเมื่อเสร็จสิ้นทุกอย่าง เท่านั้นแหละเหมือนยกภูเขาออกจากอก สิ่งที่น่าทึ่งที่สุดในชีวิตของหนูได้หมดไปแล้ว...”

จากจำนวนของกลุ่มตัวอย่างอีก 5 รายได้เปิดเผยตนเองกับแม่ ด้วยความรู้สึกที่ว่าแม่เป็นบุคคลใกล้ชิดที่สุด ความรักของแม่ไม่มีพิษภัย จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างได้มีโอกาสบอกเล่าความจริงโดยไม่รู้สึกว่าตนเองได้ทำร้ายความรู้สึกของแม่เลย เพราะแม่เลี้ยงดูมาด้วยความใกล้ชิดจนพร้อมที่จะทำความเข้าใจในความเป็นไปของลูกได้ทุกเรื่อง ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...พี่ถามคุณแม่ แม่..แม่อายมัยที่มีลูกเป็นอย่างหนู...”

จากสภาพครอบครัวที่มีแต่ความอบอุ่น ทำให้การพูดคุยสามารถกระทำกันได้อย่างเปิดใจแม้แต่เรื่องที่ฟังแล้วอาจจะเกิดเหตุการณ์รุนแรงได้ แต่สำหรับครอบครัวที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด มีแต่ความรักความห่วงใย ความเข้าใจ ย่อมจะทำให้ครอบครัวได้พบแต่สิ่งที่ดีไปสู่ความสุข แม้แต่เรื่องชายรักชายซึ่งอาจจะเป็นเรื่องคอขาดบาดตายสำหรับบางครอบครัวแต่ครอบครัวที่อบอุ่นอย่างนี้จะไม่เกิดเหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างจะพบกับความเข้าใจจากครอบครัวอย่างแท้จริง ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...ทำไมจะต้องอายล่ะลูก ฉันโชคดีกว่าคนอื่นอีก มีลูกเป็นผู้หญิง เป็นผู้ชาย แล้วก็เป็นที่เกย คนอื่นมีอย่างฉันมั่งมัย ที่สำคัญหนูไม่เคยสร้างความเดือดร้อนให้ใคร แล้วแม่จะไปเดือดร้อนทำไม...คุณแม่บอกว่าเราเลือกเกิดไม่ได้นะลูก แต่เราเลือกทางเดิน..ในชีวิตได้..”

ลำดับต่อไปที่จะเสนอคือวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคมกับการยอมรับในส่วนแรกนี้จะเสนอวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนและการยอมรับเป็นลำดับแรกพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนทางอ้อม จำนวน 54 ราย และใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนในทางตรง จำนวน 1 ราย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนในทางอ้อมกับการยอมรับ จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 รายนี้ มีกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 54 ราย ที่ได้ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางอ้อมด้วยกิริยาท่าทางแบบผู้หญิงที่มีความอ่อนช้อย ท่าทีนินวล สีลา การเคลื่อนไหวที่ดูเรียบร้อย เนิบนาบ สำรวมท่าทาง มีท่าทีการหยอกล้อเล่นสนุกกับเพื่อนแบบผู้หญิง ส่วนใหญ่ที่ได้เจอกับเพื่อนฝูง คือมีการเตะสัมผัสกันเบาๆ มีการจับมือถือแขนที่แสดงให้เห็นถึงความอ่อนโยน ชอบเล่นอะไรด้วยกันอย่างเงิบๆ ไม่เล่นอะไรที่ซุกซน หรือแสดงออกถึงความทรหดอดทน และต้องใช้กำลังกายมากมาย มักจะใช้คำพูดจาต่อเพื่อนด้วยถ้อยคำภาษาที่สื่อถึงความน่ารัก ใช้คำแทนตัวเองว่า ตัวเอง เธอ ฉัน ลงท้ายด้วยคำว่า จ๊ะ จ๊ะ จ๋า และส่วนใหญ่จะไม่ค่อยใช้คำที่แสดงออกด้วยความรุนแรงในระหว่างพูดคุยกับเพื่อน ลักษณะของการแต่งตัวเพื่อจะให้เข้ากับเพื่อนได้ก็จะแต่งตัวด้วยความประณีต เรียบร้อย มีสีสันทัน มีระบายหรือแฝงด้วยความพลิ้วไหวเพื่อให้เพื่อนยอมรับ ส่วนการแต่งหน้าก็อาจจะทำให้ใบหน้าดูสดใสอยู่เสมอ มีการใช้กระดาษซับมันล้างหน้าอยู่บ่อยๆ ใช้เครื่องสำอาง เช่น แป้ง รองพื้น หรือใช้ลิปสติกเติมแต่งสีสันทัน มีการแสดงออกด้วยความสามารถในด้านต่างๆ เพื่อให้เพื่อนยอมรับในการเข้ากลุ่ม ชอบสร้างความสนุกสนานบันเทิงหรือความเฮฮาให้เกิดขึ้นในกลุ่มเพื่อนๆ ชอบเล่าตลกพูดจาด้วยถ้อยคำที่คิดศัพท์ต่างๆ ขึ้นมาใหม่ เพื่อให้เพื่อนรู้สึกขบขัน มีชีวิตชีวา จะแสดงความช่วยเหลือหรือให้คำปรึกษาหารือต่างๆ กับเพื่อนฝูงได้ พยายามร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ มีพฤติกรรม การแสดงออกที่เข้าได้กับเพื่อนทุกกลุ่ม ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...สามารถเล่นกันได้สนุกสนาน เตะต่อยกันตามประสาหมวย เพียงแต่ตุ้มอาจจะสำอางกว่าพวกเขาแค่นั้น สำอางแต่เรียบง่าย ใส่เสื้อยืด กางเกงยีน แต่งตัวแบบไม่ให้ดูแมนเกินไป ขณะเดียวกันก็ไม่ให้เป็นหญิงมากเกินไป ขอให้ดูสะอาดไว้”

“...เรามีเพื่อนเลยเริ่มเปลี่ยนไป โดยเฉพาะการแต่งตัว เช่นใส่กางเกงเอวรัด แอบทาปากไปโรงเรียน เริ่มจับดินสอเขียนคิ้วเป็นครั้งแรก...”

“รู้จักกับม้า (อรนภา กฤษฏี) ตอน ป.4 มารู้จักมด (กมล ฉัตรเสน) เป็นรุ่นน้อง แล้วก็มีพี่เล็ก (มารินษา จุลเสวก)...ตกเย็นพวกเราก็จะไปเดินกันที่เซ็นทรัล สีลม...เราก็ไปเดินดูเครื่องสำอางใหม่ๆ...”

“ผมช่วยเพื่อนเท่าที่ช่วยได้ครับ...”

“ไอโซคคืออย่าง เป็นคนเข้าไหนเข้าได้ มีเพื่อนทุกแบบ แล้วถึงไอจะมีลักษณะ กระตือกระตั้งแต่ก็ไม่ได้คิดว่าัยกระตือวู้ สามารถสูบนุหรือกับกลุ่มจี้กโก๋ของสวนกุหลาบฯ หรือเดิน กับเพื่อนกะเทยแล้วมีคนเตะบอลมาทางเรา ก็ไม่ใช่ ้วย...กระโดดหลบ สามารถเลี้ยงบอลเตะ ส่งให้เขาได้ ซึ่งไม่ใช่ว่า เราพยายามแก้กเป็นผู้ชาย แต่ก็คือตัวเราที่เป็นเราอย่างนี้”

“...สมัยเรียน เวลาครูยังไม่มาสอน หรือเพื่อนยังไม่เข้าห้องเราก็จะเล่นล้อเลียนท่าทาง ครูล้อเลียนท่าทางเพื่อน”

จากลักษณะวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนทางอ้อมนี้ ทำให้เพื่อน สามารถยอมรับได้มากกับพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 ราย โดยเพื่อนไม่มีการล้อ เลียนแต่อย่างใด เนื่องจากมีความเข้าใจในความแตกต่างของแต่ละบุคคลอย่างดี ความเป็น เพื่อนมีค่ามากกว่าที่จะนำปมด้อยมาล้อเลียนกัน สามารถคบหาพูดคุยกันได้ดี เนื่องจากมี ความเข้าใจต่อกันเป็นอย่างดี จึงมีแต่มิตรจิตมิตรใจที่ดีต่อกันเรื่อยมา มีการแสดงความรักฉัน เพื่อนเช่นการกอด หอมแก้ม ตอกกลุ่มตัวอย่างในที่สาธารณะได้อย่างไม่รู้สึกเคอะเขิน เพราะ ตระหนักในความรักที่มีต่อกันมากกว่าจะคำนึงถึงภาพลักษณ์ที่ไม่มีค่าเทียบเท่ากับมิตรภาพ เพื่อนมีการแสดงความรักชื่นชมในความสามารถ ด้วยการยอมรับในการแสดงศักยภาพที่มีอยู่มาก มายในตัวตนของกลุ่มตัวอย่าง สามารถร่วมกิจกรรมด้วยกันได้ทุกอย่าง ด้วยการทำอะไรได้ทุก สถานการณ์พร้อมที่จะทำสิ่งต่างๆ ด้วยกันตลอดเวลา มาขอคำปรึกษาหารือ จากกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างจะมีแง่คิดดีๆ ที่จะนำไปขบคิดเป็นการแก้ปัญหาได้ต่อไป มีการแนะนำ และชี้แนะในการทำงานเนื่องจากคบหากันจนมีความจริงใจต่อกัน เมื่อมีช่องทางอะไรที่น่าสนใจ ก็อยากจะให้เพื่อนได้มีโอกาสสร้างสมประสบการณ์ ร่วมทุกข์ร่วมสุข เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีปัญหา ต่างๆ ซึ่งเป็นการแสดงน้ำใจในยามที่เพื่อนพบกับปัญหาที่พร้อมจะปลอบโยนและเป็นกำลังใจ ให้เพื่อนสู้ต่อไป ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...เหมือนเข้าใจกันนะคะ ไม่ล้อเลียน...”

“...จะเป็นพันธมิตรด้วยกันดีสุดเลยในห้อง เป็นเพื่อนที่ดีกันหมดเลย...”

“...เพื่อนๆ ผู้ชายนะ อือไปเจอกันในห้าง...มันก็จับฟีหอมแก้ม ในห้างนะ ไม่ต้องพูดถึง ในโรงเรียน..”

“...แม้กระทั่งโตมาแล้วเรียน รด.ปรากฏเขาประกาศว่าในกองร้อยนี้มีนักศึกษาวิชา ทหารผ่านการยิงปืนสองนาย แล้วก็ประกาศชื่อเราด้วย พอเราลุกขึ้นยืนเท่านั้นละ ให้อันทั้งกอง ร้อยเพราะเป็นกะเทยยิงปืนผ่านนะ...”

“...เขาไม่รังเกียจแบ่งแยก สามารถเล่นกันได้สนุกสนาน ตะต่อยกันตามประสา นักมวย...”

“...เพื่อนมาขอคำปรึกษาทุกเรื่อง ความรัก เรื่องงาน เรื่องของชีวิต เรื่องของความท้อแท้ เรื่องของกำลังใจ...”

“...เจอเพื่อนที่เคยทำงานที่เมมโบเขาก็ออกปากชวนให้มาทำงานโชว์...”

“ที่นี้เจอเพื่อนที่ปัง คือเพื่อนเป็นเหมือนกัน...ตอนนี้ก็ยังคบอยู่ แบบตอนนี้แย่มากเดี๋ยวก็มานั่งแล้ว มานั่งแล้วก็ได้ไม่ได้คุยกัน แล้วก็ดีขึ้นหรือยัง ถ้าดี ฉันไปแล้วนะ...”

จากลักษณะวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนทางอ้อมนี้ ทำให้เพื่อนยอมรับได้ปานกลางมี 5 ราย โดยเพื่อนมีการล้อเลียนกิริยาท่าทางการแสดงออกบ้างแต่ไม่ได้ปฏิเสธการคบหา เนื่องจากมีความเป็นเพื่อนกัน แต่ก็ชอบที่จะล้อเลียนเพื่อความสนุกสนาน มากกว่าที่จะแสดงความรังเกียจหรือแสดงความรู้สึกดูหมิ่นใดๆ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“เพื่อนล้อมี เพื่อนในห้องเดียวกันก็ล้อ แต่ก็คือไม่โกรธอะไร เพราะว่า เขาก็รู้ว่าเราเป็นแบบนี้ ก็ไม่โกรธกัน คือเพื่อนกัน ไม่โกรธๆ อะไร...”

“...ตอนหลังเป็นมาก เห็นแต่งตัวเป็นผู้หญิง เขาเลยโอ้ห่า! ภูมิเพื่อนเนียเพื่อนรักกันแท้ๆ เนีย เทียวด้วยกัน กินด้วยกัน เอ๊ะ! ดูซิวะมันกลายเป็นกะเทย...เราก็ออ มึงจะคบก็คบ ไม่คบก็ไม่ว่าอะไรมึง... ฉันชอบของฉันอย่างนี้...เจอๆ เขาก็คุยกัน...ก็เพื่อนกัน”

จากลักษณะวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนทางอ้อมนี้ทำให้เพื่อนไม่ยอมรับกับพฤติกรรมการแสดงออกของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 ราย โดยเพื่อนปฏิเสธการเข้ากลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง เพราะพฤติกรรมการแสดงออกของกลุ่มตัวอย่างไม่ได้สร้างความชัดเจนในด้านแสดงตัวตนความเป็นชายรักชาย ทำให้เพื่อนเข้าใจผิดคิดว่ากลุ่มตัวอย่างใช้ความเป็นชายรักชายเป็นวิธีการทำตัวใกล้ชิดเพื่อหวังจะเกี่ยวพาราสีเพื่อนหญิง เพื่อนไม่ให้มาเล่นหรือร่วมกิจกรรมด้วย เนื่องจากมีบุคลิกลักษณะที่แตกต่างไปจากเพื่อนที่เป็นผู้ชายทั่วไป และมองเห็นความนุ่มนวลจนไม่สามารถยอมรับได้ มีปากเสียงและทะเลาะวิวาทอย่างรุนแรง ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...ดูเคยโดนเพื่อนเลิกคบทั้งแก๊งเลย เพราะว่าพ่อของเพื่อนเขาบอกว่าดูไม่ได้เป็นกะเทยจริงๆ แต่มาหลอกว่าเป็น เพื่อจะได้มาจีบผู้หญิง...”

“...เหมือนกับว่าเราไม่ใช่อยู่ในกลุ่มเด็กผู้ชาย เราไม่มีสิทธิ์เล่นกับเขา...”

“...ก็มีครั้งหนึ่งที่ถูกแกล้งแบบแรงมาก ทะเลาะด่ากันเสียงดัง จำได้ว่าจับเก้าอี้ไว้แน่น”

วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนในทางตรงกับการยอมรับ จากกลุ่มตัวอย่าง 55 รายนี้ พบว่ามี 1 รายที่ได้มีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนในทางตรงกับเพื่อนที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมและคบหากันมาจนมีความรู้สึกเข้าใจใน ตัวตนที่แท้จริงของกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการพูดคุยกับเพื่อนโดยตรงแบบเผชิญหน้ากัน เพื่อให้มองเห็นความจริงใจที่มีต่อกันในความสัมพันธ์แบบเพื่อน ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“ขอเดาเริ่มเปิดว่าตัวเองเป็นอะไร...”

จากลักษณะวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางตรงต่อเพื่อน ทำให้เพื่อนมีความรู้สึกมีความห่วงใยกลัวว่ากลุ่มตัวอย่างจะใช้ชีวิตอย่างถลำลึกมากขึ้น จึงใช้ความหวังดีชี้แนะให้กลุ่มตัวอย่างรู้จักควบคุมตนเองให้อยู่ในความพอดี ไม่ก้าวล้ำจนเกิดความแปลกแยกไปจากเพื่อนคนอื่นๆ เพื่อที่ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีชีวิตบนทางสายกลาง ไม่ไหลไปตามกระแสความรู้สึกของจิตใจที่เรียกร้องให้แสวงหาสิ่งที่เกินความพอดีของความเป็นชายรักชาย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...ที่นี้พอเริ่มเปิด เพื่อนจะตั้งว่าอย่าไปมาก ตรงนี้พอ...”

วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานกับการยอมรับ พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 รายนี้ ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานในทางอ้อมมีจำนวน 54 ราย และใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานในทางตรงมีจำนวน 1 ราย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานในทางอ้อมกับการยอมรับ จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 ราย มีกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ 54 รายที่ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางอ้อม ด้วยการมีกิริยาท่าทางแบบผู้หญิง โดยแสดงอาการกิริยาการเคลื่อนไหวเหมือนกับอริยาบถต่างๆ ที่ผู้หญิงประพฤติปฏิบัติกัน มีวิธีการพูดจาแบบจิบปากจิบคอ ใช้น้ำเสียงที่อ่อนหวานฟังรื่นหู มีการใช้คำแทนตัวเองว่า ฉัน หนู หรือใช้ชื่อเล่นของตนเอง มีการใช้คำลงท้ายด้วย ค่ะ จ๊ะ ฮะ ฮะ มากกว่าที่จะใช้คำว่าครับ เพราะการพูดจาแบบนี้กลุ่มตัวอย่างจะมีความรู้สึกเหมือนไม่ใช่ตัวเอง การแต่งตัวแต่งหน้านั้นก็มักจะทำให้เกิดความสวย ดูดี เกิดความสบายใจที่ได้มองเห็นตนเองว่าเป็นคนที่มีบุคลิกภาพที่ดี โดยหวังผลพลอยได้จากสายตาที่แสดงความชื่นชมจากผู้อื่นไปด้วย ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจะพยายาม

ประณีตบรรจงกับเสื้อผ้า การใช้เครื่องสำอาง ให้บ่งบอกตัวตนที่แท้จริงอย่างชัดเจน การปรากฏตัวต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานจึงต้องอยู่ในความพร้อม สมบูรณ์แบบที่สุด ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...ถ้าโชว์แล้วไม่ดีตั้งแต่หัวจดเท้า หนูก็จะไม่ออกมาให้ใครเห็น เพราะการโชว์แต่ละเพลงทุกอย่างต้องสมบูรณ์ ตั้งแต่หัวจดเท้าที่เราจะออกมาสะกดจิตคนดู ไม่ใช่ออกมาอะ อี๊กแล้วหรือ ผมทรงนี่อี๊กแล้วหรือ เราก็ต้องเปลี่ยนลุคเราเองได้ด้วย...”

“...ชอบแสดงออก...ชอบเล่นชอบอะไรเป็นภาษา เราเป็นคนชอบมีจินตนาการไปทางที่เหมือนผู้หญิงเขาหน่อยนึง...”

“...ของตุ้มคงเริ่มมาจากตอนที่เป็นดาวรุ่งๆหลายๆ คนก็จะรู้จัก ตุ้มก็จะเริ่มเขียนคิวนิดหนึ่ง ปากต้องแดงนิดหนึ่ง แต่เราไม่รู้ว่าแปลกสำหรับคนอื่น เราคิดว่าดูดีสำหรับเรา...”

“...ตอนนั้นเวลาไปทำงานบิโตรเลียม ผูกไท ผมเนียบ พอนั่งทำงานมีตลับแป้งอยู่ในลิ้นชัก ตอนเข้ามาเซ็นชื่อ หน้ายังสดอยู่ พอช่วงนั่งโต๊ะทำงาน เจ้านายยุ่งกับงานแล้ว ก็เริ่มซับหน้า ทาแป้ง...และปากเริ่มชมพูแล้ว แต่ผูกไท หน้าแฉล้มเลย...”

จากลักษณะวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานในทางอ้อมนี้ ทำให้สถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานสามารถยอมรับได้มากมี 46 ราย ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะของงานสอดคล้องกับลักษณะนิสัยที่ชอบแสดงออกในด้านความบันเทิง เช่น นักร้อง งานในแวดวงบันเทิง หรือนางโชว์ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รับคำชื่นชมในการแสดงความสามารถและผู้ที่มาชมก็หวังจะได้รับความบันเทิงอย่างเต็มอิม เมื่อได้รับการตอบสนองอย่างเต็มที่ก็ย่อมจะรู้สึกพึงพอใจในสิ่งที่ได้รับ และทำให้เกิดมิตรจิตมิตรใจต่อกันด้วย ในส่วนของการใช้ความคิดสร้างสรรค์ประดิษฐ์หรือออกแบบงานต่างๆ งานที่ต้องใช้การบริการ กลุ่มตัวอย่างก็สามารถทำได้ดีตอบสนองต่อความพึงพอใจที่จะได้รับของบรรดาลูกค้าเป็นอย่างดี โดยมีปฏิริยา คือแสดงความชื่นชมในความสามารถด้านการแสดง จนเปลี่ยนแปลงจากลูกค้ากลายเป็นเพื่อนไปก็มี และยังมีความรู้สึกดี ๆ ถึงกับมีของกำนัลมาฝากเป็นสินน้ำใจ มีความชื่นชอบในความสามารถคิดสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ในการออกแบบความสวยความงามต่างๆ จนเป็นลูกค้า เช่น การออกแบบทรงผม การแต่งหน้า การออกแบบเสื้อผ้า เพราะงานเหล่านี้เป็นงานฝีมือ หากทำให้ลูกค้าพึงพอใจ เสียงตอบรับจะตามมาอีกมากมาย สามารถสร้างการยอมรับได้ง่าย มีการแสดงความชื่นชมในการบริการจนมาเป็นลูกค้าของกลุ่มตัวอย่างมากมาย เพียงแค่รู้จักหลัก

จิตวิทยาและมีมนุษยสัมพันธ์ก็ทำให้กิจการร้านอาหารที่กลุ่มตัวอย่างทำประสบความสำเร็จจากลูกค้าอย่างเนืองแน่น นอกจากนี้ยังมีการให้โอกาสกลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมหรือออกความคิดเห็นต่อการแสดงบนเวที เพราะมองเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสามารถที่จะมองภาพรวมของการจัดการแสดงให้เป็นที่ถูกใจของบรรดาผู้ชมทั้งหลายได้ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“ลูกค้าบางคนรู้จักพูดคุยกันสนิทสนมเป็นเหมือนเพื่อน บางรายอยู่เมืองนอก หรือเดินทางบ่อย เห็นไอ้โน่นไอ้นี้ลดราคา ถามว่าอยากได้ไหมก็จะซื้อมาให้ อาจเป็นเพราะเราให้ความสำคัญกับเชิงตรงจุด...”

“...คนแน่นจนไม่น่าเชื่อ...วันนั้นเปิดครึ่งวัน เริ่มบ่ายสี่สิบห้าที่หน้าทะเล แล้วโหม่งปิดร้านตอน 6 โมง เพราะคนขายของโหม่งไม่ไหวแล้ว เสื่อเกือบจะเกลี้ยงร้าน...”

“...ทุกคนเดินเข้าร้านคือมาหาคุณสมศักดิ์หมด มากสุดเคยตัดผมวันหนึ่ง 60 หัว เริ่มตั้งแต่ 9 โมงเช้าถึง 3 ทุ่ม รวมเบ็ดเสร็จ 12 ชั่วโมง...”

“รุ่งวันที่เกินคาด อย่างร้านแรกที่เปิดเป็นร้านเล็กมีแค่ 11 โต๊ะ บางทีคนมามากกว่าจำนวนโต๊ะ ก็ต้องยืนรอ จนต้องให้นามบัตรร้านเพื่อให้เขาโทรมาจองโต๊ะ...”

“..บางครั้งอาจจะมาถามความคิดเห็นของเราด้วยซ้ำว่า ทำแบบนี้มันจะดีมั๊ย ถามความคิดเห็นเห็นเราด้วยซ้ำ”

จากลักษณะวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานในทางอ้อมนี้ ทำให้มีการยอมรับได้ปานกลาง จำนวน 5 ราย โดยมีการว่ากล่าว ชี้แนะ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน สถานภาพและบทบาทต้องอยู่ในความควบคุมดูแลของครูบาอาจารย์ ดังนั้นหากมีพฤติกรรมที่ดูเกินเลย ไม่เรียบร้อย จากการแสดงกิริยาท่าทาง หรือการแต่งตัวก็จะมี การห้ามปรามหรือมีการว่ากล่าวในเชิงชี้แนะอบรม เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างกลับเข้ามาอยู่ในความเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“ก็มีเป็นบางคน กิริยาเราไม่สุภาพ เขาก็ว่าเรา...”

“...เขาชอบว่าเราว่ากระเต...”

“ก็จะมีอยู่คนหนึ่งนะคะ...ก็แบบว่ามาว่านวยกับเรา...”

จากลักษณะวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานในทางอ้อมทำให้ไม่ยอมรับจำนวน 4 ราย โดยแสดงออกด้วยการปฏิเสธไม่ให้กลุ่มตัวอย่างได้ถ่าย

แพชั่นและถ่ายโฆษณา เนื่องจากมองเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างไม่มีความเหมาะสมเพียงพอที่จะได้รับการเผยแพร่ภาพไปสู่มวลชน เนื่องจากเป็นชายรักชายที่คนทั่วไปยังตั้งแง่ไม่ยอมรับ ในสังคมของคนทั่วไป มีการไม่พิจารณาเลื่อนตำแหน่งงานหรือเลื่อนขั้นให้เหมาะสมกับความสามารถ เพราะรังเกียจในกิริยาท่าทางการแต่งตัวแต่งหน้าที่ยังบอกความเป็นชายรักชาย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวิถีคิดที่ไม่เปิดใจกว้างยอมรับคนที่ความสามารถ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าความเป็นเพศใดเพศหนึ่ง มีความพยายามที่จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่ผ่านการทดลองงาน เพราะรู้สึกไม่ชอบใจกับกิริยาท่าทางในความเป็นชายรักชาย อันเนื่องจากการมีอคติทางเพศอย่างฝังใจของคนที่ไม่มองความแตกต่างระหว่างบุคคลว่าเป็นสิ่งที่ต้องยอมรับกันได้ และลูกค้าแสดงท่าทีรังเกียจอย่างมาก หากกลุ่มตัวอย่างมาสัมผัสเนื้อตัวหรือเส้นผมในระหว่างที่กลุ่มตัวอย่างให้บริการทำผมอยู่ เนื่องจากการมีความรู้สึกไม่ชื่นชมกับความเป็นชายรักชาย ซึ่งสะท้อนถึงความรู้สึกที่ชายรักชายเป็นเพศที่ต่ำต้อยไร้ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกับเพศอื่นๆ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...เมื่อก่อนนี่มีนิตยสารฉบับหนึ่งที่สัมผัสเคยไปถ่ายแพชั่นข้างในเล่มกับเขา ทางผู้ใหญ่ฝ่ายหนึ่งเขาเห็นว่าหนัง (พรางชมพู) จะออกฉายแล้ว เลยอยากให้ถ่ายลงอีกสักฉบับเพื่อเป็นการโปรโมท แต่เขากลับบอกว่าหนังสือเขาเนี่ยขายผู้หญิง...เดี๋ยวนี้มีสินค้าเขาจะรักษาอิมเมจอะไรไม่ทราบเหมือนกัน ...คือยังไม่เห็นฝีมือเราเลยว่ามีแค่นั้น คุณก็ปฏิเสธแล้ว...”

“...แต่ทำไปทำไมไม่รุ่ง เพราะเราเป็นกะเทยผมยาว แต่งตัวเป็นผู้หญิง ซึ่งผู้ใหญ่บางคนไม่ชอบไม่ยอมรับเรา เลยพลาดตำแหน่งงานและงานไม่ก้าวหน้า...”

“ครั้งแรกเขาจะไม่ยอมให้ผ่านงานไป...เพราะความเป็นกะเทย เพราะความที่มันเกลียดกะเทย...”

“...ลูกค้าบางคนโดยเฉพาะผู้ชายและผู้หญิงบางคนเท่านั้นที่ว่า เออ ไม่อยากให้เราไปถูกเนื้อต้องตัวเขา ไม่อยากให้ไปถูกเล็บ ถูกผม ถูกมือ ถูกหน้าเขา คิดว่าเราเป็นกะเทย...เขาคงแบบว่ารังเกียจนะ...”

วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานในทางตรงกับการยอมรับ จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 65 ราย มีกลุ่มตัวอย่าง 1 รายที่ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสถานที่ทำงานในทางตรง โดยกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการบอกความจริงให้

ฝ่ายรับเข้าทำงานรู้ว่าตนเองไม่ใช่ผู้หญิง การกระทำดังกล่าวนี้เกิดขึ้นเพราะกลุ่มตัวอย่างต้องการพิสูจน์ว่า หากเปิดเผยตนเองแล้วจะได้รับปฏิกริยาอย่างไร และยังเป็นการแสดงให้เห็นอีกว่า กลุ่มตัวอย่างมีความจริงจังและความซื่อสัตย์ โดยเสี่ยงต่อการไม่ได้งานทำอย่างที่ตนเองต้องการและปรารถนาที่จะใช้ชีวิตอย่างมีค่าและมีความหมายในสังคมต่างบ้านต่างเมือง คือ ออสเตรเลีย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...หนูไปสมัครงานแคชเชียร์ซูเปอร์มาร์เก็ต สอบผ่าน สัมภาษณ์ผ่าน หนูบอกเขาว่าฉันมี Secret จะบอกคุณนะ ฉันไม่ใช่ Woman นะ...”

แต่เป็นเพราะสภาพของสังคมของออสเตรเลียเคารพในสิทธิความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นอย่างมาก ที่จะให้โอกาสคนที่มีความสามารถได้เข้าทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างเปิดเผยออกไป เป็นการพิสูจน์คุณค่าและความดีงามที่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งมองเห็นจิตใจที่เข้มแข็งพร้อมที่จะเผชิญกับความผิดหวังหรือการปฏิเสธได้อย่างดี ผลตอบสนองต่อกลุ่มตัวอย่างเป็นไปในลักษณะของการยอมรับให้เข้าไปทำงานได้ นับเป็นชัยชนะของคนกล้าหาญที่พร้อมจะเผชิญกับทุกสิ่งอย่างไม่หวาดหวั่นวิตกใดๆ ต่อผลที่จะเกิดขึ้น ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...เขาดูบัตรประชาชนแล้วอึ้งไปเล็กน้อย ก่อนจะบอกว่าไม่เป็นไร แล้วเขาก็รับหนูเข้าทำงาน...”

ในลำดับต่อไป จะเป็นวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักกับการยอมรับพบว่ามียุทธศาสตร์จำนวน 55 ราย ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักในทางอ้อมมีจำนวน 51 ราย และใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักในทางตรงจำนวน 4 ราย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักในทางอ้อมกับการยอมรับ
จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 รายนี้ มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 51 ราย ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางอ้อม ด้วยการแสดงกิริยาท่าทางที่มีลักษณะเหมือนผู้หญิงให้มากที่สุดไม่ว่าจะเป็นท่าทางการเคลื่อนไหวต่างๆ ทั้งนี้เพื่อให้ดูงดงามเพียงพอที่จะเป็นเสน่ห์ดึงดูดใจชายคนรักที่ตนเองมีความรู้สึกชอบพอหันมาให้ความสนใจ เพราะฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงพยายามที่จะปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองให้ดูแล้วใกล้เคียงกับความเป็นเพศหญิงที่ดูละมุนละไมซึ่งการจะทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่มีความสวยงามได้ ต้องมีการปรับเปลี่ยนสรีระร่างกายของตนเองด้วยการหัน

มารับประทานฮอร์โมนหรือยาคุม เพื่อจะช่วยให้ผิวพรรณไบหน้ามีน้ำมีนวล รูปร่างได้สัดส่วนมีส่วนโค้งส่วนเว้า ที่ลำค้อมีหน้าอกที่พองาม ซึ่งจะทำให้สามารถใส่เสื้อผ้าที่เน้นสัดส่วนเพื่อสร้างความดึงดูดใจทางเพศจากชายคนรักได้ นอกจากนี้ยังมีการแปลงเพศเพื่อทำให้ชีวิตของตนเองสมบูรณ์แบบผู้หญิงมากที่สุด นอกจากจะตอบสนองความต้องการอยากเป็นเพศหญิงแล้ว ยังเป็นการคาดหวังว่าสิ่งนี้จะเป็นการมัดใจชายคนรักให้ตอบสนองต่อความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างที่มีความรักมอบให้ มีการสร้างและปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพของตนเองด้วยการสวมใส่เสื้อผ้าแบบผู้หญิงให้เห็นอย่างเด่นชัด มีการทำศัลยกรรมไบหน้า เสริมจมูก เพื่อให้ตนเองดูงดงามสมกับที่จะเป็นผู้หญิง สิ่งที่ปรุงแต่งทั้งกิริยาท่าทาง การแต่งตัว การแต่งหน้ารวมทั้งการทำศัลยกรรมต่างๆ จะเป็นสะพานสื่อสารไปสู่การสร้างความสัมพันธ์กับชายคนรักให้สามารถนำไปสู่จุดของการพบเจอและสร้างรากฐานความสัมพันธ์อันคนรักต่อไป

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างได้เกิดการเรียนรู้ชื่อว่า วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองไปสู่ชายคนรักให้ได้นั้นนอกจากจะอาศัยการสื่อสารด้วยอวัจนภาษา เช่น ภาษาท่าทาง การแต่งตัวที่บอกให้รู้ว่ามีความเป็นผู้หญิงอย่างที่ตนเองพยายามสร้างขึ้นมาให้เป็นเสน่ห์แก่การพบปะกับชายคนรักแล้วกลุ่มตัวอย่างจะต้องรู้จักพูดคุยเมื่อมีโอกาสได้เจอกับชายคนรักด้วยเพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดผลของความสำเร็จในการมีคู่รักได้ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“เริ่มเปิดเผยตอนที่เรารักเขาเนี่ย เปิดเผยได้ที่เราแต่งผู้หญิงออกไปไง แต่งผู้หญิงออกไปแล้วเจอเขาอะไรยังงี้...”

“...ตอนแรกที่ก๊วยเจอเขา ก๊วยไม่ได้ชอบเขา แค่นั่งๆ เเทนนั่งเอง...”

“แฟนคนเนี่ยเราเจอกันในอาบอบนวด เป็นอาบอบนวดสำหรับผู้ชาย..ก็ไปเจอกันในนั้นแล้วบ๊ิงกัน...”

จากลักษณะวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักทางอ้อมนี้ ทำให้ชายคนรักยอมรับได้มากมี 16 ราย โดยดูจากการติดต่อคบหากันอันคนรักอย่างเปิดเผย เนื่องจากว่าการแสดงความเปิดเผยสะท้อนให้เห็นถึงความจริงใจที่จะคบหากัน ไม่หลอกลวงกัน เป็นความซื่อสัตย์ที่พิสูจน์ให้เห็นได้ว่าพร้อมที่จะร่วมทุกข์ร่วมสุขต่อกันไปได้อย่างแน่นอน และยังเป็นการสร้างการยอมรับทางสังคมด้วย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...ไปไหนกันได้อ่า ไปเที่ยวด้วยกันได้อย่างเปิดเผย...แนะนำทางบ้าน ทางเพื่อนให้รู้จักหมด...”

“...ไปไหนไปกัน มาหาพอไปหากก็เอารถมารับถึงท่ารถเลย...เปิดเผยมันก็เปิดเผยด้วย มันก็ไม่อาย...”

จากลักษณะวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักทางอ้อมนี้ ทำให้ชายคนรักยอมรับได้ปานกลางมี 35 ราย โดยดูจากการคบหากันไม่ค่อยเปิดเผยนัก ต้องคอยหลบซ่อน เนื่องจากยังมีความรู้สึกใส่ใจต่อการรับรู้ทางสังคม เกรงจะเกิดความเสียชื่อเสียง ไม่ได้บอกความจริงกับทางบ้านถึงความสัมพันธ์ เพราะยังไม่แน่ใจว่าความสัมพันธ์นี้ครอบครัวจะสามารถรับได้อย่างสนิทใจหรือไม่ และไม่แสดงออกถึงความสัมพันธ์เพราะกลัวสังคมรับรู้ เพราะยังมองเห็นว่าสังคมมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตอย่างมากมาย หากกระทำในสิ่งที่สังคมยังไม่ยอมรับเต็มที่ จะทำให้โอกาสในชีวิตที่ดีอีกหลายอย่าง เช่น ความก้าวหน้าในการงาน การคบหากับสังคมอื่นๆ จะพลอยได้รับผลกระทบกระเทือน เป็นที่ซุบซิบนินทาได้ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...พ่อแม่เขาเป็นคนมีหน้ามีตาทางสังคม เราก็เลยต้องแอบคบกันอยู่ 6-7 ปี จนทนไม่ไหวก็ต้องแยกทาง...”

“...มีอยู่วันหนึ่ง ผมก็ถามเขาว่า ทำไม...ถึงต้องทำแบบเมิ่นๆ...เขาก็บอกไว้ว่าเขาต้องเก็บไว้จริงๆ เพราะไม่อยากให้แฟนเขารู้...ว่ามีอะไรกับเรา...”

วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักในทางตรง จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 ราย มีกลุ่มตัวอย่าง 3 ราย ที่ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักด้วยการบอกความจริงเกี่ยวกับความเป็นชายรักชายของตนเองให้ชายคนรักรับรู้ พบว่า สามารถยอมรับได้มาก 2 ราย และไม่ยอมรับ 1 ราย

วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักในทางตรงกับการยอมรับ
จากกลุ่มตัวอย่าง 55 รายมี 3 ราย ที่ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางตรงด้วยการบอกความจริงว่าตนเองเป็นชายรักชายในขณะที่ต้องเผชิญหน้ากันระหว่างที่มีการสนทนานับได้ว่าเป็นความกล้าหาญที่กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจบอกความจริงกับชายคนรัก แม้ว่าจะต้องเสี่ยงกับความผิดหวังและความเศร้าใจ ซึ่งมีโอกาสที่จะเกิดขึ้นได้ หากชายคนรักรับรู้ความจริงว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ใช่ผู้หญิงเหมือนอย่างที่ชายคนรักเคยคิดว่าเป็นความสัมพันธ์รักครั้งนี้ก็มีโอกาสที่จะ

ยุติ เลิกหากันไป อย่างน่าเสียดายเวลาและความรู้สึกที่ได้เพาะบ่มมาเป็นเวลานานระยะหนึ่ง ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...คุณก็บอกความจริงกับเขาซะ...”

จากวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักในทางตรงนี้ ทำให้ชายคนรักได้ล่วงรู้ความจริงจากกลุ่มตัวอย่าง หากคบกันด้วยความรักที่แท้จริง ปัญหาของการคบหากันก็จะไม่เกิดขึ้นเลย เหมือนดังที่ชายคนรักของกลุ่มตัวอย่างพึงพอใจความจริงที่ได้ยินมาจนสามารถสานสัมพันธ์รักนี้ให้เกิดขึ้นได้ต่อไป พบว่าชายคนรักสามารถยอมรับได้มากเป็นจำนวน 2 ราย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...พอคุณบอกเขา เขาก็ยอมรับได้ ยิ่งคบกับเราได้ แล้วเขาบอกว่าเราเป็นคนแรกเหมือนกันที่เขามาคบด้วย เขาไม่เคยคบกับเลดี้บอยอย่างนี้มาก่อน เขาบอกว่าที่เขายอมรับคุณในจุดหนึ่งคือคุณเป็นคนดี มีอัธยาศัยดี แล้วเขาเห็นเราในลักษณะที่เป็นผู้หญิง...”

จากวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักในทางตรง ทำให้ชายคนรักไม่ยอมรับ เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้บอกความจริงว่าตนเองไม่ใช่ผู้หญิง พบว่ามี 1 ราย โดยกลุ่มตัวอย่างก็ได้แต่หวังเอาไว้ว่า ความจริงที่ตนเองได้เปิดเผยน่าจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในการคบหากัน ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...ไปที่จ้อดรต หนูก็บอกว่ามี...อะไรจะบอก...หนูก็พูดไปๆ...บอกเขาเรื่องจริง...”

จากลักษณะการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อชายคนรักอย่างตรงไปตรงมา ทำให้ชายคนรักซึ่งไม่ทันได้ตั้งสติ เพื่อจะรับฟังเรื่องเช่นนี้มาก่อน ถึงกับเตรียมความพร้อมไม่ทันไม่คาดคิดว่าเรื่องราวเช่นนี้จะเกิดขึ้นกับตนเองได้ จึงทำให้ต้องค่อยๆ รวบรวมสติเพื่อที่จะไม่ให้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นต้องพบกับความเลวร้ายมากไปกว่านี้ ด้วยการบอกอย่างประวิงเวลาว่ายังคบหากันได้อยู่ แต่ในความรู้สึกที่แท้จริงนั้น ชายคนรักได้พบหนทางแล้วนั่นคือต้องยุติความสัมพันธ์ พบว่ามี 1 ราย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...เขาก็บอกว่าไม่เป็นไรคบได้...ก็ยังคงคบกันอยู่ จนวันที่เขาไปญี่ปุ่น แล้วเขาก็ไม่เคยโทรกลับมาอีกเลย...”

มีกลุ่มตัวอย่างอีก 1 รายที่ได้สื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองด้วยวิธีการสื่อสารทางตรงเช่นกัน แต่เป็นการบอกความรู้สึกที่แท้จริงของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชายคนรักเกี่ยวกับการคบหา

กันในทางที่จะเป็นไปได้หรือไม่กับการเป็นคนรักกัน ซึ่งเป็นความจริงใจและความกล้าหาญเช่นกันที่บอกความรู้สึกดังกล่าวแก่ชายคนรัก ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...บอกเลยนะ บอกเขาเลย บอกว่า ฉันคบเธออย่างนี้ เธอจะคบฉันใหม่...”

จากวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองที่ตรงไปตรงมา สามารถที่จะพิสูจน์ความรู้สึกของอีกฝ่ายได้ทันทีว่ามีความรู้สึกนึกคิดอย่างไรกับความสัมพันธ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น หากต้องการที่จะเป็นคนรักกัน การตอบสนองย่อมจะไม่มีอาการลังเล แต่กลุ่มตัวอย่างได้พบว่าชายคนรักไม่มีความจริงใจในการคบหา ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเป็นเพียงภาพลวงตาที่ชายคนรักสร้างขึ้นมาจากกลุ่มตัวอย่างหลงเข้าใจผิด ซึ่งปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นทำให้กลุ่มตัวอย่างได้ข้อคิดกับตนเองว่าความรักที่เกิดขึ้นนั้นแท้ที่จริงไม่มีอยู่ในความรู้สึกของชายคนรักเลย พบว่ามี 1 ราย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

“...เขาไม่ปฏิเสธนะแต่การกระทำเขามันไม่ใช่...ปากก็พูดอย่าง แต่การกระทำก็อีกอย่าง...โห้ บอกไม่ถูกเลย...เศร้ามาก...”

วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคมที่เหมาะสมของกลุ่มชายรักชาย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคมที่เหมาะสมที่สุดของกลุ่มตัวอย่างนั้น ไม่มีวิธีใดที่เหมาะสมที่สุด แต่ขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่างเป็นหลักที่จะเลือกสรรวิธีใดที่คิดว่าเปิดเผยไปแล้วสามารถอยู่ร่วมกับครอบครัวและสังคมได้ อาจจะสามารถได้ว่า ตลอดชีวิตที่กลุ่มตัวอย่างเป็นชายรักชายต้องมีการเรียนรู้ชีวิตของตนเองทุกลำดับขั้นตอน และต้องพยายามทำความเข้าใจกับตนเองให้มากที่สุดละเอียดที่สุดทุกแง่มุมของชีวิต เพราะการสำรวจตนเองอยู่ตลอดเวลาและอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกชีวิตของตนเองอย่างที่ตนเองปรารถนาจะเป็นได้เหมาะสม ทำให้ชีวิตมีความสุขและดำเนินชีวิตไปอย่างราบรื่น

จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 55 รายนี้ ไม่มีบทเรียนชีวิตของใครที่จะเป็นกฎเกณฑ์ตายตัวต่อการเลือกวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคม กลุ่มตัวอย่างทุกรายอาศัยการวิเคราะห์สถานการณ์ บริบทสภาพแวดล้อมของครอบครัวและสังคมเป็นจุดสำคัญก่อนที่จะตัดสินใจเลือกใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมหรือทางตรงต่อครอบครัวและสังคม แต่สิ่งที่จะเหมือนกันอยู่บ้างสำหรับกลุ่มตัวอย่างก็คือ ในการเปิดเผยตนเองนั้น

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมก่อนเสมอ โดยสื่อออกมาทางอวัจนภาษาซึ่งได้แก่ กิริยาท่าทาง ท่วงทีของการเคลื่อนไหว การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ผู้ชายปกติจะไม่สวมใส่กัน เช่น มีสีฉูดฉาดลาย มีการประดับประดาให้ดูแปลกไม่เหมือนใคร เน้นความสะดวก เรียบ เป็นต้น ในส่วนของหน้าตาจะมีการบำรุงรักษาเป็นอย่างดี เพราะหน้าตาผิวพรรณเป็นด่านหน้าที่จะทำให้เกิดความสนใจแก่ผู้พบเห็นและยังสนองความรู้สึกของตนเองที่อยากจะเป็นจุดสนใจของผู้อื่นด้วย รวมทั้งตอบสนองต่อความอยากจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างด้วย ซึ่งอวัจนภาษาเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ดำเนินอย่างมีพัฒนาการ คือ ค่อยเป็นค่อยไป เมื่อกลุ่มตัวอย่างเติบโตตามวัย อวัจนภาษาเหล่านี้ก็จะมีมากขึ้นจนหล่อหลอมกลายเป็นตัวตนที่แท้จริงไปในที่สุด และจะค่อย ๆ สื่อให้ครอบครัวและสังคมรับรู้อย่างชัดเจนเป็นไปตามลำดับจากน้อยไปหามากเช่นกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แทบจะตลอดชีวิตไม่เคยได้บิปรากบอกครอบครัวหรือสังคมด้วยวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางตรงคือ ทางอวัจนภาษาเลย คงมีเพียงไม่กี่รายเท่านั้นที่จำเป็นต้องบอกกล่าวพูดคุย โดยมีความรู้สึกที่เป็นส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่อยากจะทำให้ครอบครัวและสังคมได้รับรู้โดยไม่ต้องสงสัยอีก ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างต้องการความชัดเจนในการมีตัวตนของตนเองต่อครอบครัว จึงได้เลือกวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางตรง มีบางรายที่ต้องเปิดเผยตนเองเพราะสถานการณ์บังคับ เช่น กลุ่มตัวอย่างต้องบอกพ่อ เพราะไม่ต้องการให้พ่อรู้จากสื่อหรือจากปากคนอื่น หรือบางรายจำเป็นต้องบอกความจริงกับที่ทำงานก็เพื่อให้ที่ทำงานยอมรับกับสภาพตัวตนที่แท้จริงของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ให้มาประณามห้ามเหยียดได้ในภายหลัง ซึ่งจะทำให้การทำงานไม่มีความสุขได้

การเลือกใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อม จึงเป็นวิธีการที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกใช้ตลอดชีวิตในความเป็นชายรักชาย ไม่ว่าจะต่อครอบครัวหรือสังคม ส่วนวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงนั้นจะขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความสำคัญของบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างไปมีปฏิสัมพันธ์ด้วย หากบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ด้วยไม่ได้คาดหวังว่ากลุ่มตัวอย่างจะเป็นอะไร คงมองที่ความเป็นคนของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า ถ้าเป็นอย่างนั้นก็นับว่าเป็นความโชคดีที่กลุ่มตัวอย่างจะเลือกเปิดเผยตนเองด้วยวิธีนี้ได้ แต่ถ้าบุคคลนั้นยังคงคำนึงถึงและมองบทบาทความเป็นชายรักชายในแง่ลบอยู่ กลุ่มตัวอย่างก็ควรจะ

เลือกวิธีการที่เป็นตัวของตัวเองคือ ใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมไปพร้อม ๆ กับการทำตนให้เป็นคนดีมีประโยชน์ สิ่งเหล่านี้ก็จะเป็นเกราะป้องกันกลุ่มตัวอย่างได้ตลอดไป และเมื่อเกิดความคุ้นเคยกันแล้ว หากจะบอกความจริงด้วยวาจาอีก ก็คงจะเป็นเพียงเพิ่มความชัดเจนในตัวตนที่แท้จริงเท่านั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 8

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชาย” มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะของการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของกลุ่มชายรักชายที่มีความแตกต่างกันด้านอายุและอาชีพ และผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของกลุ่มชายรักชายที่มีความแตกต่างกันด้านอายุและอาชีพ
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะของการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคมของกลุ่มชายรักชายที่มีความแตกต่างกันด้านอายุและอาชีพ และผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง ต่อสังคมของกลุ่มชายรักชายที่มีความแตกต่างกันด้านอายุและอาชีพ

ทั้งนี้สังคมประกอบด้วยเพื่อน สถานศึกษาหรือสถานที่ทำงาน และชายคนรัก

วิธีการศึกษาได้ใช้การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การวิจัยจากเอกสารและการสัมภาษณ์เจาะลึก

จากการวิจัยผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลได้ดังนี้

1. อายุที่เปิดเผยตนเอง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดเผยตนเองในช่วงวัยเด็กมากกว่าในวัยอื่นๆ ด้วยการเปิดเผยตนเองทางอ้อม เช่น กิริยาท่าทาง การแต่งตัวแบบผู้หญิง การเล่นกับผู้หญิงไม่ชอบเล่นกับเด็กผู้ชายและไม่ชอบเล่นรุนแรง รองลงมาจะเป็นในช่วงวัยรุ่นโดยมีสิ่งๆที่เพิ่มเข้ามา คือ มีการคบหาเพื่อนที่เป็นชายรักชายมากขึ้น และเริ่มให้ความสนใจในด้านความสวยความงาม ชอบการประกวดความงาม สนใจในอาชีพที่ได้แสดงออกเพื่อต้องการความเด่น และเริ่มให้ความสนใจเพื่อนชายแบบคนรัก ส่วนในช่วงวัยทำงานกลุ่มตัวอย่างมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น รู้จักและค้นพบตนเอง รวมทั้งความต้องการของตนเอง หากสิ่งใดขัดกับความรู้สึกกับตนเองมากๆ ก็จะไม่เลือกทำตามความต้องการของตนเองเป็นหลัก เช่น การปฏิเสธการแต่งงานกับผู้หญิงแม้จะต้องขัดแย้งกับแม่ นอกจากนี้ยังมีการเปิดเผยตนเองทางตรงด้วยการแสดงตัวตนที่แท้จริงจากการบอกกล่าวกับคนใกล้ชิด เช่น แม่

2. อาชีพ

ในส่วนของอาชีพนั้นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เปิดเผยตนเองได้นั้น มักจะมาจากอาชีพที่ง่ายต่อการเปิดเผยตนเอง โดยอาชีพเหล่านี้มักไม่ได้ตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขหรือกฎเกณฑ์ที่เคร่งครัดมากมายนัก แต่เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความอิสระและไม่ตกอยู่ในความกดดันของใคร จึงสามารถเปิดเผยตนเองได้ง่าย เช่น นางโชว์ ช่างแต่งหน้า ช่างทำผม งานบริการ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ค่อนข้างจะเปิดเผยตนเองได้ยากนั้น มักจะเป็นอาชีพที่ตกอยู่ในเงื่อนไขของกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติตามให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมได้วางไว้ จึงทำให้มีอุปสรรคในการเปิดเผยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจึงไม่มีอิสระที่จะแสดงตัวตนที่แท้จริงให้คนอื่น รู้จักได้อย่างที่ตนเองต้องการ เช่น อาชีพครู หรือการเป็นนักเรียน

3. รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

ส่วนรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวต่างๆ ก็ทำให้ได้ทราบว่า ครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิดและครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปล่อยจะมีส่วนทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเปิดเผยตนเองได้อย่างอิสระ และได้รับการยอมรับมากกว่าครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิดที่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถจะเปิดเผยตนเองได้ตามที่ตนเองต้องการ เพราะจะได้รับการต่อต้านจากครอบครัวโดยมีผลที่เกิดขึ้นที่มีความรุนแรงต่อร่างกายและจิตใจของกลุ่มตัวอย่าง

4. วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง

ในด้านของวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางอ้อมด้วยกิริยาท่าทาง การแต่งตัว และการแต่งหน้าแบบ ผู้หญิงต่อครอบครัวและสังคม และมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางตรงด้วยการบอกกล่าว เล่าความจริงให้บุคคลที่ใกล้ชิดในครอบครัวและสังคมได้รับรู้ด้วย

5. ผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง

ในส่วนของ การยอมรับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองนั้น กลุ่มตัวอย่างจำนวนไม่ถึงครึ่งที่ครอบครัวยอมรับได้มาก นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ครอบครัวจะยอมรับได้ปานกลาง คือ ยอมรับได้ในบางส่วน แต่ก็มีบางส่วนที่ครอบครัวไม่ยอมรับ และไม่ยอมรับเลยซึ่ง

ค่อนข้างจะมีปฏิกิริยาที่รุนแรงต่อกลุ่มตัวอย่าง เช่น การทำร้ายร่างกาย การไล่ออกจากบ้าน เป็นต้น

ในด้านการยอมรับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองจากเพื่อนนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เพื่อนยอมรับได้มาก มีเพียงส่วนน้อยที่เพื่อนยอมรับได้ปานกลางและเพื่อนไม่ยอมรับเลย

สำหรับการยอมรับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองจากสถานศึกษา หรือสถานที่ทำงานนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะได้รับการยอมรับได้มากจากสถานที่ทำงานโดยเฉพาะจากงานที่มาจากความสามารถเฉพาะตัวของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งไม่มีกฎเกณฑ์มาควบคุมและกำหนดชีวิตของกลุ่มตัวอย่างมากมายนัก มีเพียงกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ได้รับการยอมรับได้ปานกลางจากสถานศึกษา เนื่องจากสถานศึกษายังมีกฎเกณฑ์ใช้ควบคุมความประพฤติและวินัยอยู่จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนต้องได้รับปฏิกิริยาว่ากล่าวตักเตือนอยู่บ้าง และมีเพียงบางส่วนอีกเช่นกันที่กลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับการยอมรับจากสถานที่ทำงานที่เป็นระดับ องค์กร เนื่องจากมีกฎระเบียบ การมุ่งรักษาภาพลักษณ์ขององค์กร เป็นปัจจัยทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับการยอมรับ

ส่วนการยอมรับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองจากชายคนรักนั้น มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่ถึงครึ่งที่ได้รับการยอมรับได้มากจากชายคนรักในลักษณะที่เปิดเผย ส่วนใหญ่แล้วชายคนรักจะยอมรับได้ปานกลาง ซึ่งเป็นในลักษณะไม่เปิดเผยเพราะยังคงให้ความสำคัญกับความรู้สึกของครอบครัวและสังคม และมีเพียงรายเดียวที่ชายคนรักยอมรับไม่ได้เลย เนื่องจากความจริงเปิดเผยว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ใช่ผู้หญิงที่แท้จริงชายคนรักจึงไม่สามารถทำใจยอมรับได้จึงต้องยุติความสัมพันธ์

ส่วนวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคมนั้น ไม่มีวิธีการใดที่เหมาะสมที่สุด แต่ส่วนใหญ่แล้วจะใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมด้วยวจนภาษาเป็นการนำร่อง หากพบความเหมาะสมของจังหวะเวลา โอกาส กาลเทศะ และบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างอยากจะเปิดเผยมีความสำคัญมากพอที่จะสื่อด้วยวจนภาษา กลุ่มตัวอย่างก็อาจจะพูดคุยและบอกกล่าวความจริงอย่างเปิดเผย ทั้งนี้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมเป็นวิธีการที่กลุ่มตัวอย่างจะไปตลอดชีวิตของความเป็นชายรักชาย

อภิปรายผลการวิจัย

1. อายุของการเปิดเผยตนเอง

จากผลสรุปนี้สามารถอภิปรายผลได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างมักจะเปิดเผยตนเองในช่วงวัยเด็กมากกว่าการเปิดเผยตนเองในช่วงวัยรุ่นและวัยทำงานตามลำดับนั้น เนื่องมาจากว่า ช่วงวัยเด็กเป็นวัยที่ยังไม่รู้จักตนเองอย่างดีพอที่จะรู้ว่าตนเองเป็นใครและเป็นอย่างไร ดังนั้นเมื่อมีความเป็นชายรักชายมาตั้งแต่เด็กก็เลยยังไม่รู้ตัวเอง พฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงออกจึงเป็นไปอย่างธรรมชาติ ไม่มีการปิดบังซ่อนเร้นเพราะยังไม่รู้วิธีการที่จะปกปิดหรือซ่อนเร้นแต่อย่างใด จึงปล่อยตัวตนที่แท้จริงออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยที่ตนเองก็ยังไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่าความเป็นชายรักชายคืออะไร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเปิดเผยตนเองที่ จาระไน แกลโกศล ได้สรุปไว้ในส่วนบริเวณจุดบอดว่า เป็นบริเวณที่เปรียบเหมือนความเป็นตนที่คนอื่นต่างก็รู้แต่เจ้าตัวไม่รู้ ทำให้เกิดภาวะที่ท่านเข้าใจว่าตนเองเป็นอย่างหนึ่ง แต่ผู้อื่นมองเห็นว่าท่านเป็นอีกอย่างหนึ่ง (จาระไน แกลโกศล, 2538)

ส่วนการเปิดเผยตนเองในช่วงวัยรุ่นนั้น เนื่องจากเป็นวัยที่เริ่มอยากมีกลุ่มเป็นของตัวเองและการได้ติดต่อสื่อสารระหว่างกันกับเพื่อนอย่างสม่ำเสมอ ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รู้จักตัวเอง โดยเฉพาะวัยรุ่นจะเป็นวัยที่แสวงหาตัวตนที่แท้จริงด้วย เมื่อค้นพบว่าตนเองเป็นชายรักชาย จึงพยายามที่จะแสวงหาเพื่อนที่เป็นเหมือนกัน จะได้มีความรู้สึกที่ไม่โดดเดี่ยว ดังนั้นเมื่อมารวมกลุ่มกับเพื่อนที่เป็นแบบเดียวกัน จึงทำให้การสื่อสารระหว่างกันดำเนินไปได้อย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้นเพื่อนที่เป็นกลุ่มเดียวกัน จึงมีลักษณะนิสัยหลายๆ อย่างที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด การสื่อสารระหว่างบุคคล ที่บุษบา สุธีธร ได้สรุปไว้ว่า เป้าหมายของการสื่อสารระหว่างบุคคลทำให้ค้นพบตัวเอง และความเหมือนกันเอื้อให้คนเรามีทัศนคติที่ดีต่อคู่สื่อสารที่เหมือนตน รู้สึกสนุกสนานกับการสื่อสารในเรื่องราวที่ต่างมีประสบการณ์ร่วมกัน มากกว่าที่จะอยากสนทนากับคนที่แตกต่างไป (บุษบา สุธีธร, 2533) ยังสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ตามลำดับขั้นของมาสโลว์ ที่พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ได้สรุปไว้ว่า ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ เป็นความปรารถนาของคนเราที่ต้องการจะมีความผูกพันกับบุคคลอื่น ปรารถนาที่จะได้รับความรัก ความเอาใจใส่ เอื้ออาทรจากผู้อื่น (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2544) และยังสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการของอีริกสัน ที่พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ได้สรุปไว้ว่าขั้นตอนพัฒนาการขั้นที่ 5 ได้กล่าวถึงว่าเป็นช่วงที่เด็กเข้าสู่วัยรุ่น และเริ่มพัฒนาเอกลักษณ์ของตน

เองว่าตนคือใคร ต้องการอะไร มีทัศนคติอย่างไร มีเป้าหมายอะไรในอนาคต ถ้าเด็กค้นหาเอกลักษณ์ของตนเองได้ เด็กก็จะแสดงบทบาทของตนได้เหมาะสม แต่ถ้าเด็กค้นหาเอกลักษณ์ของตนไม่พบ เด็กจะเกิดความสับสนและแสดงบทบาทที่ไม่เหมาะสมหรือไม่สอดคล้องกับตนเอง (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2544)

ส่วนการเปิดเผยตนเองในช่วงวัยทำงานนั้น เนื่องจากเป็นช่วงที่กลุ่มตัวอย่างได้ผ่านการเรียนรู้ชีวิตของตนเองได้ผ่านประสบการณ์ในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นมามากแล้ว จนมีความมั่นใจที่อยากจะดำเนินชีวิตตามที่ตนเองต้องการ ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างค้นพบว่าตนเองเป็นชายรักชาย จึงพยายามที่จะดำเนินชีวิตตามที่ตนเองได้ค้นพบ เพื่อที่ว่าชีวิตจะได้มีความสุขอย่างที่ตนเองปรารถนา ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ตามลำดับขั้นของมาสโลว์ ที่พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ได้สรุปไว้ว่า ความต้องการที่จะเกิดความตระหนักแท้ในตนเอง เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองตามสภาพที่เป็น เข้าใจถึงความสามารถและความต้องการของตนเอง ยอมรับในจุดเด่นและจุดอ่อนของตนเองนับเป็นขั้นความต้องการของตนที่ตนเองปรารถนาจะเป็น (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2544)

2. อาชีพ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เปิดเผยตนเองได้นั้นมักมาจากอาชีพที่ง่ายต่อการเปิดเผยตนเอง โดยที่อาชีพเหล่านี้เป็นอาชีพที่ขึ้นอยู่กับความสามารถของตนเองเป็นหลัก และไม่มีคนอื่นที่จะทำได้ดีกว่า และยังเป็นอาชีพที่ไม่ต้องตกอยู่ใต้อิทธิพลของความกดดันในเรื่องกฎระเบียบอีกด้วย จึงทำให้บรรดากลุ่มตัวอย่างที่ทำอาชีพนางโชว์ ช่างทำผม ช่างแต่งหน้า ไม่ได้รับความรู้สึกกดดันเลย จึงสามารถใช้ชีวิตอย่างที่ตนเองอยากเป็นอย่างมั่นใจ และไม่ต้องคอยหวาดวิตกว่าความเป็นชายรักชายของตัวเองจะบั่นทอนอนาคตของตนเองให้ไม่ได้รับความก้าวหน้าแต่อย่างใด และกลุ่มตัวอย่างยังเป็นผู้ที่รู้จักตนเองเป็นอย่างดี จึงเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยด้วย จึงทำให้ชายรักชายสามารถเปิดเผยตนเองอย่างมีความสุขตามลักษณะของงานที่ไปด้วยกันได้กับชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกอาชีพของเซฟเฟอร์ที่ อรอนงค์ ธีบุญะวัน ได้สรุปไว้ว่า บุคคลเลือกอาชีพเพื่อให้สนองความต้องการของตน และถ้าเลือกอาชีพได้สอดคล้องกับความต้องการจะทำให้มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จใน

ชีวิตการทำงาน และการที่บุคคลจะประสบความสำเร็จ และมีความสุขในการประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใด คือการที่อาชีพนั้นสนองความต้องการของเขาได้ขนาดไหน (อรอนงค์ รัญญะวัน, 2539)

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ยึดอาชีพที่ทำให้ตนเองไม่สามารถเปิดเผยตนเองได้อย่างอิสระ นั้น เนื่องจากว่าอาชีพเหล่านั้น เช่น ครู หรือแม่แต่การเป็นนักเรียน เป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์ ระเบียบและวินัยทั้งสิ้น เมื่อกลุ่มตัวอย่างเล็กที่จะทำอาชีพนี้หรือยังคงเป็นนักเรียนอยู่ก็จำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎ กติการายาที่บรรทัดฐานทางสังคมได้วางไว้ หากต้องการให้การดำเนินชีวิตของตนเองอยู่ได้อย่างราบรื่น ก็จำเป็นต้องปฏิบัติตามบรรทัดฐานที่สังคมได้วางไว้เป็นแนวทาง เพราะฉะนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างได้ตัดสินใจเลือกอาชีพนี้แล้ว หากการเปิดเผยตนเองเป็นสิ่งที่ขัดกับบรรทัดฐานทางสังคม กลุ่มตัวอย่างก็จำเป็นต้องควบคุมพฤติกรรมของตนเองไปด้วย ซึ่งอาจจะทำให้ชีวิตขาดอิสระบ้างก็จำเป็นต้องอดทน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดบรรทัดฐานทางสังคม ที่งามพิศ สัตย์สงวน ได้สรุปไว้ว่า บรรทัดฐานทางสังคมคือแบบแผนพฤติกรรมที่เป็นที่คาดหวังของสังคม เป็นมาตรฐานที่สมาชิกของสังคมถูกคาดหวังให้ปฏิบัติตาม จึงเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป (งามพิศ สัตย์สงวน, 2531)

3. รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

ในส่วนของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวนั้นก็มีส่วนสัมพันธ์กับการเปิดเผยตนเอง หากครอบครัวนั้นเป็นครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิด กลุ่มตัวอย่างสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างอิสระ สามารถเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงได้ โดยครอบครัวให้ความเคารพในการตัดสินใจเช่นเดียวกับ ครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิด ไม่ได้มีเวลาเอาใจใส่สมาชิกในครอบครัวมากนัก เพราะฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงค่อนข้างดูแลตนเอง จึงทำให้รู้จักตัดสินใจด้วยตนเองว่า ควรจะลิขิตชีวิตตนเองให้เป็นไปตามที่ตนเองต้องการ กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิดและแบบปิดจึงสามารถทำให้กลุ่มตัวอย่างดำเนินชีวิตด้วยความเป็นตัวของตัวเอง มีความเชื่อมั่นในชีวิตที่ตนเองเป็นอยู่ และไม่เกิดความรู้สึกกดดันในชีวิตเลย ในทางตรงข้ามกลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิด ครอบครัวค่อนข้างจะเข้ามาบีบคั้นชีวิตของกลุ่มตัวอย่างมาก ทำให้ชีวิตที่ตนเองปรารถนาจะเป็นต้องอยู่ภายใต้การควบคุมและจับจ้องสังเกต ชีวิตจึงขาดอิสระและไม่ค่อยเป็นตัวของตัวเองนัก นอกจากนี้ยังได้รับการทำร้ายร่างกายและจิตใจด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการสื่อสารในครอบครัวที่ ธีรพันธ์ อนุวัชศิริวงศ์

ได้สรุปไว้ว่า ครอบครัวแบบเปิดให้โอกาสแก่บุคคลในการเจริญเติบโตสูงทั้งทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ส่วนครอบครัวแบบปล่อยให้โอกาสแก่บุคคลที่จะดำเนินชีวิตอย่างมีเสรีภาพสร้างสรรค์ และครอบครัวแบบปิดทำให้บุตรหลานไม่มีอิสระอย่างเต็มที่ ปิดกั้นตนเองจากโลกภายนอก ดำเนินกิจวัตรประจำวันอย่างเต็มไปดด้วยข้อกำหนด (ทึรนนท์ อนุรักษ์วิวงศ์, 2533) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนทานต์ ดวงรัตน์ เรื่องบทบาทการสื่อสารในครอบครัว กับการตัดสินใจแปลงเพศที่กล่าวไว้ว่า ในด้านของการสื่อสารภายในครอบครัวนั้นพบว่า ชายแปลงเพศมีการสื่อสารแบบปล่อย นอกจากนั้นการสื่อสารในครอบครัวแบบปิดของชายแปลงเพศ จะไม่ปรึกษากับสมาชิกในครอบครัวถึงการตัดสินใจแปลงเพศ ซึ่งกลุ่มที่จะได้รับผลดีหลายด้านภายหลังจากแปลงเพศแล้ว จะเป็นกลุ่มที่มีการสื่อสารกับสมาชิกครอบครัว (ทัศนทานต์ ดวงรัตน์, 2538) จากงานวิจัยนี้จึงชี้ให้เห็นว่า ถ้าครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปล่อย กลุ่มตัวอย่างจะบอกเล่าเรื่องที่สำคัญในชีวิตของตนเองเช่น การแปลงเพศต่อครอบครัว แต่จะตรงข้ามกับครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิด ครอบครัวจะไม่ได้รับรู้เรื่องสำคัญในชีวิต เช่น การแปลงเพศจากวาจาของกลุ่มตัวอย่างเลย

4 วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง

ในส่วนของวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดเผยตนเองด้วยวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อม ด้วยการสื่อในเรื่องอวัจนภาษา เช่น กิริยาท่าทาง การแต่งกาย การแต่งหน้าแบบผู้หญิง เพื่อเป็นการบอกอย่างเป็นนัยมากกว่าที่จะเปิดเผยด้วยวาจา นั่นเป็นเพราะว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติของความเป็นมนุษย์ที่เรียนรู้ในการรู้จักรักษาตัวรอด แม้จะเป็นความต้องการของตนเองที่อยากจะเปิดเผย แต่หากว่าเป็นการทำให้ตนเองได้รับอันตรายก็จะหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า เพื่อให้ตนเองมีชีวิตที่ไม่ต้องได้รับความกระทบกระเทือนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้แล้ว กลุ่มตัวอย่างยังมีความรู้สึกอยากจะได้รับความรัก ต้องการความผูกพันใกล้ชิด จากครอบครัวและสังคมอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น การเลือกทำบางอย่างเพื่อตอบสนองตนเอง แต่ในขณะเดียวกันก็พยายามที่จะทำให้ความสัมพันธ์ของตนเองกับครอบครัวและสังคมยังคงดำเนินไปได้โดยไม่ขาดตอนก็น่าจะเหมาะสมกว่า เพียงให้ครอบครัวและสังคมมองเห็นเพียงพฤติกรรมภายนอก น่าจะเป็นการทำร้ายจิตใจน้อยกว่า การพูดด้วยวาจา ที่อาจจะเป็นการทำร้ายจิตใจจนเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความ

ต้องการของมนุษย์ตามลำดับขั้นของมาสโลว์ ที่พงษ์พันธ์ พงษ์โสภานได้สรุปไว้ว่า ความต้องการความปลอดภัย เป็นความต้องการของคนเราที่จะพยายามหลีกเลี่ยงภัยอันตรายทั้งปวง ความเจ็บปวด รวดร้าว ความผิดหวังต่างๆ ส่วนความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ เป็นความปรารถนาของคนเราที่ต้องการจะมีความผูกพันกับบุคคลอื่น ปรารถนาที่จะได้รับความรัก ความเอาใจใส่ เชื้ออาหาร จากผู้อื่น

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างบางส่วนได้มีการใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรง โดยการบอกเล่าความจริงนั้น เป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกไว้วางใจ จึงพร้อมที่จะเปิดเผยความจริงที่ปิดบังไว้ให้คนใกล้ชิดได้รับรู้ เพียงเพื่อจะได้รับความรักเหมือนเดิม และต้องการให้เกิดความรู้สึกเห็นใจและความไว้วางใจด้วย นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังคำนึงถึงว่าถึงเวลาที่ควรจะปลดปล่อยให้ตนเองได้รับอิสระพ้นจากพันธนาการเสียที จึงได้ตัดสินใจเปิดเผยความจริงกับบุคคลที่ตนเองใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเปิดเผยตนเองที่ จาระไน แกลโกศล ได้สรุปไว้ว่า ความไว้วางใจอาจสร้างได้จากการเปิดเผยตนเองให้มากขึ้น เช่น เปิดเผยความคิด ความรู้สึก การกระทำ เป็นต้น การเปิดเผยตนเองอาจต้องอาศัยการเสี่ยงหลายแง่ การเปิดเผยบางอย่างอาจก่อให้เกิดการถูกตำหนิ ถูกมองในแง่ร้าย แต่ก็อาจนำมาซึ่งความเห็นใจ ความไว้วางใจ ความเชื่อ ตลอดจนการสนับสนุนต่างๆ ได้เช่นกัน และการรู้กาลเทศะในการที่จะเป็นฝ่ายเริ่มการสื่อสารที่ดี การรอจังหวะในการมีปฏิริยาตอบกลับที่ดีต่างก็มีความสำคัญ ต่อการสื่อสารระหว่างบุคคล (จาระไน แกลโกศล, 2538)

5. ผลการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง

สำหรับการยอมรับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองนั้น ครอบครัวจะค่อนข้างมีปฏิริยายอมรับได้ปานกลางจนมาถึงการไม่ยอมรับ ซึ่งทั้งสองส่วนนี้มีมากกว่าการยอมรับได้ ซึ่งมีไม่ถึงครึ่ง นั้นเป็นเพราะว่า ครอบครัวมองเห็นการยอมรับจากสังคมเป็นเงื่อนไข เนื่องจากพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับบรรทัดฐานทางสังคม จึงทำให้ครอบครัวต้องทำตัวให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานทางสังคมเพื่อไม่ให้ครอบครัวต้องอยู่วงนอกของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องบรรทัดฐานทางสังคมที่ งามพิศ สัตย์สงวน ได้สรุปไว้ว่า บรรทัดฐานทางสังคมคือแบบแผนพฤติกรรมที่เป็นที่คาดหวังของสังคม เป็นมาตรฐานที่สมาชิกของสังคมถูกคาดหวังให้ปฏิบัติตามจึงเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป (งามพิศ สัตย์สงวน, 2531)

ในส่วนที่เป็นการยอมรับจากเพื่อนนั้น เพื่อนค่อนข้างจะยอมรับได้มาก นั้นเป็นเพราะการเป็นเพื่อนกัน มีความเหมือนกันในด้านสถานภาพและบทบาท ช่องว่างที่มีต่อกันค่อนข้างมีน้อย จึงทำให้โอกาสที่จะมีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด สามารถเกิดขึ้นได้ง่ายกว่ากลุ่มอื่นๆ และความเป็นเพื่อนกันย่อมจะถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่างๆ ได้จนเกิดความเข้าใจ เห็นใจ และนำไปสู่การยอมรับในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการสื่อสารระหว่างบุคคลที่ บุชบา สุธีธร ได้สรุปไว้ว่า ความเหมือนกันเอื้อให้คนเรามีทัศนคติที่ดีต่อคู่สื่อสารที่เหมือนตน และความเหมือนกันเอื้อให้คู่สื่อสารรู้สึกว่ามีคุณสมบัติที่คล้ายกันมากขึ้น สามารถแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่างๆ ได้อย่างเสรีมากขึ้น (บุชบา สุธีธร, 2533)

สำหรับการยอมรับจากสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานนั้น กลุ่มตัวอย่างได้รับการยอมรับได้มากจากสถานที่ทำงาน เนื่องจากว่ากลุ่มตัวอย่างทำงานที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัย จึงทำให้เกิดความสามารถเฉพาะตัว ซึ่งไม่มีใครจะมาทำได้ดีไปกว่ากลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงสามารถที่จะปลดปล่อยตนเองได้อย่างอิสระ ไม่ต้องหวาดกลัวหรือวิตกกังวลไปกับสายตาหรือความรู้สึกของคนอื่น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกอาชีพของเซฟเฟอร์ที่ อรอนงค์ ธีบุญวัน ได้สรุปไว้ว่า บุคคลเลือกอาชีพเพื่อให้สนองความต้องการของตน และถ้าเลือกอาชีพได้สอดคล้องกับความต้องการจะทำให้มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน (อรอนงค์ ธีบุญวัน, 2539) และมีกลุ่มตัวอย่างเพียงบางส่วนที่ได้รับการยอมรับได้ปานกลางจากสถานศึกษา และมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนอีกเช่นกันที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสถานที่ทำงานที่เป็นองค์กร แสดงให้เห็นว่า กฎ กติกา มารยาทที่สถานศึกษาและองค์กรได้กำหนดไว้เป็นสิ่งที่มีความอิทธิพลต่อวิถีการดำเนินชีวิตมาก และการทำให้ทุกๆ คนอยู่ในกรอบเดียวกัน ดังนั้นการมีกลุ่มตัวอย่างมาอยู่ร่วมด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดต่อกฎที่ได้วางไว้ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างที่มีความแปลกแยกจากบุคคลอื่น กลายเป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการยอมรับ เพียงเพราะมีแบบแผนของพฤติกรรมแตกต่างไปจากคนทั่วไปเท่านั้นเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดบรรทัดฐานทางสังคมที่ งามพิศ สัตย์สงวน ได้สรุปไว้ว่า บรรทัดฐานทางสังคมคือแบบแผนพฤติกรรมที่เป็นที่คาดหวังของสังคม เป็นมาตรฐานที่สมาชิกของสังคมถูกคาดหวังให้ปฏิบัติตาม จึงเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป (งามพิศ สัตย์สงวน, 2531)

และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติกร เตรยาภรณ์ ที่แสดงให้เห็นว่า ชายรักชายยังไม่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคม โดยสังเกตจากการนำเสนอภาพลักษณ์ในหนังสือพิมพ์

รายวันของไทยตั้งแต่ ปี พ.ศ.2508-2543 ซึ่งผลการวิจัยก็ได้สรุปให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์รายวัน ในช่วงปี พ.ศ.2508-2543 มีลักษณะการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านลักษณะท่าทางและด้าน พฤติกรรมการแสดงออกของชายรักร่วมเพศและเนื้อหาในด้านประเด็นหลัก และสาเหตุการเกิด พฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นการสร้างดำรง หรือตอกย้ำแบบฉบับ และทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มชาย รักร่วมเพศ (ฐิติกร เตรยาภรณ์, 2543)

และในส่วนของกรายอมรับจากชายคนรักนั้น ชายคนรักค่อนข้างจะยอมรับได้ปาน กลางเป็นส่วนใหญ่ นั่นเป็นเพราะสถานภาพของความสัมพันธ์ไม่สามารถจะเปิดเผยได้ หาก ครอบครัวและสังคมได้รับรู้ก็อาจจะทำให้การดำรงอยู่ของชายคนรักในครอบครัวและสังคมไม่ อาจจะราบรื่นได้ เช่นเดียวกันกับเมื่อกลุ่มตัวอย่างเปิดเผยว่าตนเองไม่ใช่ผู้หญิง ทำให้ชายคนรัก ถึงกับยุติความสัมพันธ์ นั่นก็เป็นเพราะชายคนรักให้สังคมเข้ามามีบทบาทกำกับชีวิต เพราะถ้า สังคมรู้ ชายคนรักจะทนไม่ได้ที่สังคมมาตราหน้า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดบรรทัดฐานทางสังคม ที่งามพิศ สัตย์สงวน สรุปไว้ว่า วิถีชาวบ้านจึงเป็นพฤติกรรมที่คนจำนวนมากเห็นว่าเหมาะสมถูก ต้องในสถานการณ์นั้นๆ วิถีชาวบ้านเป็นพฤติกรรมมีขอบข่ายกว้างขวางครอบคลุมพฤติกรรม ด้านต่างๆ ของสังคมไว้เกือบหมด (งามพิศ สัตย์สงวน, 2531)

ความสัมพันธ์ของอายุ อาชีพ แบบการสื่อสารในครอบครัว กับวิธีการสื่อสาร เพื่อการเปิดเผยตนเอง

ในส่วนของความสัมพันธ์ของอายุ อาชีพ แบบการสื่อสารในครอบครัวกับวิธีการสื่อสาร เพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคมนั้น ได้แสดงให้เห็นว่าแบบการสื่อสารของครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการวางรากฐานการเจริญเติบโตทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และ สังคมให้แก่สมาชิกในครอบครัวได้อย่างดีที่สุด หากกลุ่มตัวอย่างมาจากครอบครัวที่มีการสื่อสาร ที่แตกต่างกัน ก็ย่อมจะทำให้บุคลิกภาพของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันไปด้วย เนื่องจากว่าครอบครัวมีการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด การกระทำ วิธีการในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันให้เห็นจน กลุ่มตัวอย่างได้ซึมซับรับรู้ไปที่ละเล็กทีละน้อย จนในที่สุดได้หล่อหลอมแล้วกลายเป็นส่วนหนึ่ง ของบุคลิกภาพ และเอกลักษณ์เฉพาะตน กล่าวได้ว่า ครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิด ซึ่งมี บรรยากาศการสื่อสารในครอบครัวอย่างเป็นกันเอง ครอบครัวมีความเป็นเพื่อนให้กันอย่างไม่ได้ ชิด สามารถปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนทรรศนะกันได้โดยไม่รู้สึกรู้ว่ามีช่องว่างระหว่างกัน ดังนั้น

กลุ่มตัวอย่างจึงรู้สึกที่บ้านเหมือนเป็นสวรรค์ ที่ตนเองจะสามารถคิดทำอะไรได้ตามที่ตนเองต้องการแต่ในขณะเดียวกันก็รู้ตนเองว่า ควรจะอยู่ในขอบเขตของความพอดี ซึ่งครอบครัวไม่ต้องการเข้ามาควบคุมเลย แต่ทุกสิ่งทุกอย่างจะคิดอยากจะทำนั้นต้องผ่านการพูดคุย มีการแลกเปลี่ยนกันด้วยเหตุผล โดยไม่มีอารมณ์เป็นที่ตั้ง ครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิดนี้จะทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้จักตนเองตั้งแต่วัยเด็ก รู้ว่าตนเองต้องการอะไร และเริ่มเรียนรู้ว่าตนเองเป็นใครได้อย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงมีอายุของการเปิดเผยตนเองได้ตั้งแต่อายุยังน้อยและยังอยู่ในวัยเด็ก ด้วยสภาพและบรรยากาศของครอบครัวที่เป็นมิตรนี้เอง มีส่วนเสริมสร้างลักษณะนิสัยใจคอที่โดดเด่นของตัวเองออกมาทำให้รู้ว่าในอนาคตข้างหน้า ตนเองอยากจะเลือกอาชีพอะไรที่ตนเองสนใจที่สุด ซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็จะเป็อาชีพที่ทำให้ตนเองได้ตอบสนองความต้องการมากที่สุดนั่นเอง เช่น อาชีพอิสระ เป็นช่างแต่งหน้า ดีไซน์เนอร์ ถ้าจะกล่าวว่าการกลุ่มตัวอย่างค้นพบตนเองได้เร็วก็คงจะไม่ผิดนัก และจากสภาพชีวิตที่เปิดเผยนี้เองทำให้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองจะกระทำไปได้อย่างตรงต่อ การพูดคุย บอกเล่าความจริง หรือแม้แต่การบอกถึงความรู้สึกการตัดสินใจแปลกเพศ หรือการแต่งงานกับผู้ชายด้วยกัน ส่วนทางอ้อมนั้นกลุ่มตัวอย่างก็สามารถที่จะแสดงออกด้วยกิริยาท่าทาง การแต่งตัว การแต่งหน้า อย่างที่ตนเองอยากจะทำโดยไม่รู้สึกตะขิดตะขวงใจหรือวิตกกังวลหวาดระแวงใดๆ และโดยส่วนใหญ่หากได้มีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยทางอ้อมไปจนครอบครัวคุ้นเคยแล้ว การบอกหรือพูดคุยก็เป็นเรื่องรองไปเลย ในส่วนของครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปล่อยก็เช่นกันทำให้กลุ่มตัวอย่างมีอิสระในการดูแลตนเองมาก เพราะฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงสามารถเปิดเผยตนเองโดยไม่รู้สึกว่าตนเองทำผิดแต่อย่างใด บางครั้งใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมอย่างชัดเจน ซึ่ง พ่อแม่ก็ยอมรับ เช่นการใส่ต่างหู แต่มีสิ่งๆที่เพิ่มเติมเข้ามาก็คือกลุ่มตัวอย่างจะรู้จักการดูแลตนเองและรับผิดชอบสิ่งที่ครอบครัวมอบหมายให้เป็นอย่างดี จนสร้างความมั่นใจมาตั้งแต่เล็กแต่น้อยเช่นกัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีอิสระในการเลือกเพศให้แก่ตัวเอง คือสามารถเปิดเผยตนเองได้ตั้งแต่วัยเด็ก และยังมีโอกาสเลือกงานอาชีพที่สอดคล้องกับตนเองได้ จนนำไปสู่ความรุ่งโรจน์และประสบความสำเร็จในชีวิต ในส่วนของวิธีการสื่อสาร เพื่อการเปิดเผยตนเองกับครอบครัวก็สามารถกระทำทั้งสองทาง โดยทางอ้อมนั้นทำได้อย่างอิสระโดยไม่รู้สึกว่าครอบครัวจะมีการว่ากล่าวและกลุ่มตัวอย่างจะมีวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรง ในกรณีที่สำคัญ เช่น การผ่าตัดแปลงเพศ ก็อาจจะมีการพูดคุยกับพ่อแม่ด้วยความรู้สึกที่ปกติและพ่อแม่ก็ยินยอมแต่โดย

ดี จากสิ่งทีกลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบเปิดและแบบปล่อย ได้รับจากครอบครัวช่วยส่งเสริมความเชื่อมั่นและความมั่นใจในตนเอง จนทำให้การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองสู่ส่วนอื่นๆ ของสังคมก็จะเป็นไปในทำนองเดียวกัน คือมีลักษณะเดียวกับที่เกิดขึ้นในครอบครัว

ส่วนครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิด สภาพบรรยากาศในครอบครัวเหมือนมีกำแพงมา กั้นกลางทำให้กลุ่มตัวอย่างขาดอิสระและความเป็นตัวของตัวเอง เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถจะเปิดเผยตนเองได้มากตามที่ตนเองต้องการ ต้องรอจังหวะเวลาที่จะเปิดเผยตนเองให้มากขึ้น ในช่วงที่ตนเองรู้สึกมั่นคง แข็งแรงเข้มแข็งมากกว่านี้เสียก่อน ดังนั้นหลายราย จึงต้องเปิดเผยตนเองในช่วงวัยรุ่นหรือวัยทำงาน จากบรรยากาศครอบครัวที่มีเกณฑ์ควบคุม ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถทำอะไรได้ตามใจ จึงมีส่วนทำให้การตัดสินใจเลือกอาชีพต้องผ่านความเห็นชอบจากครอบครัวเสียก่อน เมื่อตามใจครอบครัวแล้วหากตนเองเข้มแข็งเมื่อมีอายุมากขึ้น ก็อาจจะหันมาเลือกอาชีพตามที่ตนเองต้องการแทน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างจะหันมาควบคุมตนเองด้วย เพื่อป้องกันการกระทบกระทั่งจากครอบครัว เพราะฉะนั้นจึงทำให้วิธีการสื่อสารต่อครอบครัวจึงไม่ค่อยกระทำด้วยวิธีการสื่อสารทางตรงกันนัก จากลักษณะดังกล่าวนี้ ทำให้กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างจะเก็บกด เมื่อไปใช้ชีวิตในสังคมส่วนต่างๆ ก็จะพลอยติดนิสัยดังกล่าวไปด้วยทำให้ไม่ค่อยกล้าเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงนัก และมักจะหวาดระแวงต่อทำที่ที่คนอื่นจ้องมองหรือแสดงความรู้สึกออกมา ทำให้การจะคบเพื่อนที่เป็นชายรักชายเหมือนกันทำไม่ได้อิสระนัก เพราะกลัวว่าสังคมจะตำหนิตนเองไปด้วย ดังนั้นชีวิตของการคบเพื่อน การทำงาน หรือแม้แต่การมีคนรัก จะมีบางส่วนที่คอยปกปิดอยู่ ไม่สามารถเปิดใจได้กว้างในทุกๆ เรื่อง วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองจึงเป็นในลักษณะทางอ้อม มากกว่าที่จะมานั่งพูดคุยกัยบอกกล่าว

จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการสื่อสารในครอบครัวที่ ธีรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ ได้สรุปไว้ว่า ครอบครัวแบบเปิดนั้นสมาชิกแต่ละคนมีสิทธิ์ที่จะปรับความต้องการของตนเองให้เข้ากับครอบครัวและครอบครัวแบบเปิดให้โอกาสแก่บุคคลในการเจริญเติบโตสูงทั้งทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ในขณะที่ครอบครัวแบบปล่อยให้โอกาสแก่บุคคลที่จะดำเนินชีวิตอย่างมีเสรีภาพ สร้างสรรค์ และจะตรงข้ามกับครอบครัวแบบปิดที่ทำให้บุตรหลานไม่มีอิสระอย่างเต็มที่ ปิดกั้นตนเองจากโลกภายนอก ดำเนินกิจวัตรประจำวันอย่างเต็มไปด้วยข้อกำหนด (ธีรนนท์ อนวัชศิริวงศ์, 2533)

การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักรักชายกับการยอมรับ ได้แสดงให้เห็นว่า เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงไปแล้ว ก็ย่อมจะได้รับการยอมรับ ไม่ยอมรับ หรือกึ่งๆ ทั้งยอมรับไม่ยอมรับรวมอยู่ด้วย จากครอบครัวและสังคมเพราะพฤติกรรมความเป็นชายรักรักชายของกลุ่มตัวอย่าง เป็นสิ่งที่ขัดกับบรรทัดฐานทางสังคมในด้านพฤติกรรม โดยที่มองว่าความเป็นชายรักรักชายเป็นสิ่งที่ขัดกับพฤติกรรมที่เป็นปกติธรรมดาของผู้ชายจริงผู้หญิงแท้ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่โอกาสของการที่กลุ่มตัวอย่างจะเผชิญกับปฏิบัติการไม่ยอมรับหรือยอมรับได้บ้างเพียงบางส่วน มีความเป็นไปได้สูงต้องเสี่ยงกับปฏิบัติการต่อต้านจากสมาชิกในครอบครัว และในสังคมส่วนต่างๆ แต่สัญชาตญาณของมนุษย์เป็นลักษณะของการเอาตัวรอด ก็ต้องเรียนรู้ด้วยการใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานของครอบครัวและสังคม เช่น การเลี้ยงดู พ่อแม่ หากอยู่ในสังคมก็พยายามให้ความช่วยเหลือสังคม เช่น เป็นที่ปรึกษาที่ดีของเพื่อน ซึ่งหลักประพฤติปฏิบัติตนก็พยายามให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมที่ได้วางไว้ จะเห็นว่าสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องบรรทัดฐานทางสังคมที่ งามพิศ สัตย์สงวน ได้สรุปไว้ว่า บรรทัดฐานทางสังคม คือแบบแผนพฤติกรรมที่เป็นที่คาดหวังของสังคมเป็นมาตรฐานที่สมาชิกของสังคมถูกคาดหวังให้ปฏิบัติตาม จึงเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป (งามพิศ สัตย์สงวน, 2531)

แต่ไม่ว่ากลุ่มตัวอย่างจะได้รับการยอมรับหรือไม่ยอมรับอย่างไร ในส่วนลึกของจิตใจ กลุ่มตัวอย่างก็พยายามที่จะทำทุกวิถีทางให้ครอบครัวและสังคมยอมรับตน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างพยายามแสดงความสามารถในด้านต่างๆ เช่นการเรียนให้เก่ง การทำงานให้ดี พยายามเรียนรู้ฝึกฝนจนสามารถสร้างชื่อเสียงจากการทำงาน สิ่งเหล่านี้ก็คือการแสวงหาการยอมรับ ทั้งนี้เพื่อให้ตนเองไม่รู้สึกโดดเดี่ยวกับการอยู่ในครอบครัวและสังคมกล่าวได้อย่างง่าย ๆ ว่า ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวและสังคม ต้องการที่จะได้รับความรัก หรือความมีคุณค่าจากบุคคลในครอบครัวและสังคม โดยการแสดงความสามารถเพื่อชดเชยกับความเป็นชายรักรักชาย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ตามลำดับขั้นของมาสโลว์ที่ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ได้สรุปไว้ว่า ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ เป็นความปรารถนาของคนเราที่ต้องการจะมีความผูกพันกับบุคคลอื่น ปรารถนาที่จะได้รับความรัก ความเอาใจใส่ เอื้ออาทรจากผู้อื่น และความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง ซึ่งเป็นความต้องการที่จะให้สังคมยอมรับและยกย่องว่าตนเองเป็นผู้ที่มีความเก่งกล้าสามารถมีคุณค่า (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2544)

การที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคม ในทางอ้อมมากกว่าการใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางตรง นั้นเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างคำนึงถึงความต้องการความปลอดภัยของตนเอง ด้วยเกรงว่าหากเปิดเผยตัวตนอย่างชัดเจนด้วยวาจา ตนเองจะได้รับอันตรายจากการถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจได้อย่างทันทีทันใด อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างยังคงต้องการประพฤติกปฏิบัติตนให้เป็นที่รักใคร่ของครอบครัวและสังคม ไม่ต้องการความโดดเดี่ยวจากผู้อื่น นอกจากนี้การเลือกใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางตรงเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงจังหวะเวลา โอกาส และกาลเทศะ ที่จะมีส่วนอำนวยความสะดวกให้การเปิดเผยตนเองดำเนินไปอย่างราบรื่น ไม่มีอุปสรรคในการสื่อสาร และยังคงจะเป็นการทำให้กลุ่มตัวอย่างพบความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลวในการเปิดเผยตนเอง ซึ่งทั้งหมดนี้สอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ตามลำดับขั้นของมาสโลว์ที่ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา สรุปไว้ว่าความต้องการความปลอดภัยเป็นความต้องการของคนเราที่จะพยายามหลีกเลี่ยงภัยอันตราย ทั้งปวง ความเจ็บปวดรวดร้าว ความผิดหวังต่าง ๆ และในส่วนของความต้องการความรักและความ เป็นเจ้าของเป็นความปรารถนาของคนเราที่ต้องการจะมีความผูกพันกับบุคคลอื่น ปรารถนาที่จะได้รับความรัก ความเอาใจใส่ เอื้ออาทรจากผู้อื่น (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2544) และ ยังสอดคล้องกับแนวคิดการเปิดเผยตนเองที่ จาระไน แกลโกศล ได้สรุปไว้ว่า การรอจังหวะเวลาที่เหมาะสม การรู้กาลเทศะในการที่จะเป็นฝ่ายเริ่มการสื่อสารที่ดี การรอจังหวะในการมีปฏิริยาตอบกลับที่ดีต่างก็มีความสำคัญต่อการสื่อสารระหว่างบุคคลทั้งสองกรณี การสื่อสารที่ไม่ตรงกาลเทศะ เป็นที่มาของความล้มเหลวหรือการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ทางการสื่อสาร (จาระไน แกลโกศล, 2538)

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยนี้แสดงว่าการลดอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างชายรักชายกับครอบครัวให้สามารถมีพัฒนาการทางด้านความรัก ความเข้าใจ การยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้นได้นั้น มาจากการที่กลุ่มชายรักชายต้องประพฤติกปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานทางสังคมที่วางไว้ ซึ่งบรรทัดฐานนั้นเป็นสิ่งที่ครอบครัวเห็นด้วยว่าเป็นสิ่งดี นอกจากนี้แล้วการมีจังหวะเวลาและโอกาสเหมาะสมที่จะเปิดเผยตนเอง ให้ครอบครัวยอมรับก็เป็นสิ่งสำคัญมาก และยังโอกาสและ

จังหวัดเวลานั้นกลุ่มชายรักชายกระทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป ก็ยอมจะช่วยให้ครอบครัวค่อยๆ เรียนรู้และยอมรับได้

2. จากผลการวิจัยนี้ แสดงว่า การลดอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างชายรักชายกับ สังคมซึ่งประกอบด้วย เพื่อน สถานศึกษาหรือสถานที่ทำงาน และชายคนรักนั้น ให้สามารถมี พัฒนาการด้านความรัก ความเข้าใจ การยอมรับได้นั้น มาจากกลุ่มชายรักชาย ต้องกระทำตน ให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานทางสังคมที่ได้วางไว้ รวมไปถึงการทำตัวให้เข้าได้กับทุกกลุ่ม ทุกสถานการณ์ การมีจังหวะเวลาที่เหมาะสมในการเปิดเผยตนเอง การประพฤติตนเป็นคนดี มีความสามารถ และเป็นประโยชน์ก็จะช่วยให้อุปสรรคการสื่อสารลดลง และเสริมสร้างให้มี สัมพันธภาพดีขึ้น แม้จะไม่ได้ตามที่คาดหวังไว้ทั้งหมด แต่ก็ทำให้กลุ่มชายรักชายยังคงเป็นส่วน หนึ่งของสังคม

3. เมื่อกลุ่มตัวอย่างชายรักชายจะตัดสินใจสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว และสังคม ควรกระทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป และมีพัฒนาการของการสื่อสารอย่างเป็นขั้นตอน โดยอาศัยวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางอ้อมด้วยการแสดงกิริยาท่าทางที่ไม่ฝืนกับ ความรู้สึกของตนเอง แต่เป็นไปด้วยความเหมาะสมกับกาลเทศะ คือรู้จักวางตัวและควบคุมตนเองให้มีท่าทีที่เหมาะสม ไม่ดูก้าวร้าวหรือเรียกร้องความสนใจ เป็นการนำร่องไปก่อน เพื่อเป็นการ คาดคะเนความรู้สึกและทัศนคติจากบุคคลในครอบครัวและสังคม จากนั้นไม่ว่าจะได้รับ ปฏิกริยายอมรับหรือไม่ยอมรับก็ตาม กลุ่มตัวอย่างก็ควรจะทำสิ่งที่เป็นการชดเชยไปด้วย พร้อมๆ กับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง เช่น ตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ช่วย เหลืองานในครอบครัว หากอยู่ในสังคมก็ควรจะทำให้ตนเองเป็นประโยชน์ต่อเพื่อนหรือในการ ทำงานให้มากที่สุด สิ่งสำคัญกลุ่มตัวอย่างชายรักชายจะต้องฝึกจิตใจให้เข้มแข็งเพื่อเตรียมรับ กับสถานการณ์ต่างๆ ในขณะที่เดียวกันก็พยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในครอบครัว และสังคมอย่างสม่ำเสมอ รู้จักที่จะใช้จังหวะเวลาโอกาสให้เหมาะสมในการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง เช่น เลือกลงแสดงความสามารถแบบนางโชว์ในโอกาสมีงานเลี้ยงสัมมนาของบริษัท ใน ส่วนของวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางตรงด้วยการพูดคุยบอกเล่าความจริงนั้น ควรจะเลือกบุคคลที่ตนเองไว้วางใจ และรู้ว่าจะมีความเข้าใจในสิ่งที่แตกต่างไปจากตนเองได้เป็น ผู้รับฟัง แล้วจึงค่อยขยายวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางตรงต่อบุคคลใกล้ชิดคนอื่น ๆ และไม่จำเป็นต้องไปบอกกล่าวกับทุกๆ คน เพราะแต่ละคนคิดไม่เหมือนกัน ซึ่งจะเป็นการ

ถนอมความรู้สึกของตนเองด้วย ควรจะเลือกใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในทางตรงกับบุคคลที่ตนเองรู้สึกว่ามีค่าสำคัญ มีความหมายต่อตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย

1. ควรมีการศึกษาถึงประวัติและการเปิดเผยตนเองของชายรักชายที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักเพื่อทำความเข้าใจ ข้อเด่นข้อด้อย ของการเปิดเผยตนเองในความเป็นชายรักชาย เพื่อเป็นกรณีศึกษาในการสื่อสารเพื่อพัฒนาตนเองของชายรักชาย

2. ควรมีการศึกษาถึงการเปิดเผยตนเองของชายรักชายที่นับถือศาสนาต่างๆ กันว่ามีความเหมือนกันและแตกต่างกันอย่างไรบ้าง ต่อการเปิดเผยตนเอง และผลจากการเปิดเผยตนเองที่ได้รับเพื่อเป็นประเด็นศึกษาวิจัยว่าวัฒนธรรมทางศาสนามีอิทธิพลหรือไม่ต่อการเปิดเผยตนเองในความเป็นชายรักชาย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

เกษม ตันติผลาชีวะ. "รักร่วมเพศ", **ครอบครัวสุขภาพจิตดี**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : สำนักพิมพ์
สนุกอ่าน, 2544.

งามพิศ สัตย์สงวน. **สังคมและวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

จรัญ โฆษณานันท์. **รัฐธรรมนูญ 2540 : จาก "ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์" สู่อำมิกสิทธิมนุษยชน**.
กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด บี.เจ.เพลท โปรเซซเซอร์, 2544.

จระไน แกลโกศล. "แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเอง", **หลักและทฤษฎีการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 3.
นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2538.

ชาชีวัฒน์ ศรีแก้ว. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ.2545-2549**.

กรุงเทพฯ : บริษัท ธนรัชการพิมพ์ จำกัด, 2545.

ชั้นฟลาวเวอร์. ทางสายที่สาม ชีวิตที่เธอเลือกจะเป็น **แพรวสุดสัปดาห์** 20, 470 (1 กันยายน
2545) :158-159.

ฐิติกรณ์ เทรยาภรณ์. **ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์
รายวันไทยช่วงปี พ.ศ.2508-2543**, 2543.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เผ่าราตรี. เจาะใจ ส้ม วรรษัย นักเต้นสุดสวยแห่งเมมโบ **ชีวิตรัก** 22, 1071 (19-25 มีนาคม 2546) :
18-19.

เผ่าราตรี. เจาะชีวิตตำนานนักเต้นแห่งเมมโบ "หมวย" ปิยะภัทร. **ชีวิตรัก** 22, 1072 (26 มีนาคม -1
เมษายน 2546) : 18-19.

เผ่าราตรี. "ต่อ" สถาพร แต่งประดิษฐ์ เส้นทางชีวิตของชาวสีม่วง คือเวทีคาบาเร่ต์ **ชีวิตรัก** 21,
1064 (29 มกราคม -4 กุมภาพันธ์ 2546) : 19, 91-92.

เผ่าราตรี. ธนธร เอี่ยมนำทรัพย์ สุดยอดนักเต้นแห่งเมมโบ. **ชีวิตรัก** 22, 1069 (5-11 มีนาคม
2546) : 18-19.

เผ่าราตรี. แนน อัคราจารย์ ยอดนักเต้นแห่งอัคราจารย์. **ชีวิตรัก** 22, 1081 (28 พฤษภาคม -3
มิถุนายน 2546) : 18-19.

- เด๋มาธาตรี. เนียบ โภเมน นักเต็นของเมมโบ. **ชีวิตรัก** 22, 1070 (12-18 มีนาคม 2546):18-19.
- เด๋มาธาตรี. สุภันท์ ทองคำธรรมชาติ เปลี่นร่างกายให้เป็นหญิงเพื่อกขนาด **ชีวิตรัก** 22, 1068 (26 กุมภาพันธ์-4 มีนาคม 2546) : 18-19.
- เด๋มาธาตรี. สันติชัย ดุจประยูร นักเต็นคาบาเร่ต์สุดสวยแห่งเมมโบ **ชีวิตรัก** 22, 1067 (19-25 กุมภาพันธ์ 2546) : 18-19.
- เด๋มาธาตรี. อ้อย สรายุทธ ผู้หญิงทั้งตัวและหัวใจ ชีวิตทุ่มเทให้กับการงานคาบาเร่ต์ **ชีวิตรัก** 22, 1066 (12-18 กุมภาพันธ์ 2546) : 18-19.
- เตมศิริ. หัวใจผิดร่างของน้องหลี่ **เปรี้ยว** 491 (ธันวาคม 2545) : 194-205.
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงค์. **พฤติกรรมศาสตร์การสื่อสาร**. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโยทัยธรรมาธิราช, 2533.
- ทัณฑกานต์ ดวงรัตน์. **บทบาทการสื่อสารในครอบครัวกับการตัดสินใจแปลงเพศ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตรพัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- นริสษา บุญเสริม. นที ธีระโรจนพงษ์...บนทางสายที่สาม **ไลฟ์ แอนด์แฟมิลี** 7, 74 (พฤษภาคม 2545) : 136-151
- บุษบา สุธีธร. **พฤติกรรมศาสตร์การสื่อสาร**. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโยทัยธรรมาธิราช , 2533.
- ปณิธิ พุทธกรรณา. " **ถู ว่าเป็นเกย์** ". กรุงเทพฯ : มายิกสำนักพิมพ์, 2545.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภณ. " ทฤษฎีพัฒนาการของ Erikson", **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : บริษัทธนธัชการพิมพ์จำกัด, 2544.
- พาเว-เอกชยา. ศิระ กุลเศรษฐศิริ ชีวิตไม่ได้มีเพียงด้านเดียว. **แพรว** 20, 476 (มิถุนายน 2542):122-134.
- ภาสา. กมล ภู่วฒนวนิชย์ เจ้าของคอลัมน์ 'แอมเม้าท์เอง' **พลอยแกมเพชร** 10, 239 (15 มกราคม 2545) : 192-208.
- ภาสา. ปริญญา เจริญผล ความใฝ่ฝันบนเส้นทางที่ผกผัน **พลอยแกมเพชร** 11, 260 (30 พฤศจิกายน 2545):194-202.
- ภาสา. ปริญญา มุสิกมาศ ก้าวชีวิตที่หักเห **พลอยแกมเพชร** 8, 175 (15 พฤษภาคม 2542):258-270.

ภาษา. มนต์รี วัดละเจียต นักแปลงโถม **พลอยแกมเพชร** 10, 229 (15 สิงหาคม 2544):310-328.

ภาษา. วัลลภ ประสพผล 'ทุกอย่างเป็นโบนัส' **พลอยแกมเพชร** 8, 192 (31 มกราคม 2543) :154-166.

มินตรา. ชีวิตบนคมกรรไกรของประสิทธิ์ สุทธธานนท์ **ดิฉัน** 23, 548 (31 ธันวาคม 2542) : 140-153.

มินตรา. ธีระวัฒน์ แสงสุวรรณ **ชีวิตสีม่วง** ดิฉัน 26, 623 (15 กุมภาพันธ์ 2546) : 244-257.

มินตรา. มิสใจแอน กะเทยมหัศจรรย์ **ดิฉัน** 24, 553 (15 มีนาคม 2543):216-231.

มินตรา. ระพี ลีละสิริ ลีลาระพี **ดิฉัน** 26, 631 (15 มิถุนายน 2546) : 156-169.

ไยแก้ว. ผู้หญิงพลาสติก ธิติวัลค์ อุบลกิจ รองอันดับหนึ่ง Miss Calipso **คุณหญิง** 4, 89 (มกราคม 2542) : 46-53.

รัชชา. กะเทยชีวิตคนสร้างเสียงหัวเราะ เดชาวุฒิ ฉันทากะโร **ขวัญเรือน** 34, 734 (15 มิถุนายน 2545):156-174.

เร็กซ์ บลูมฟิลด์ และ ชัยอนันต์ สมุทวนิช. **คู่มือการเรียนการสอนพลเมือง-พลโลก : การบูรณาการเรียนรู้อจากประสบการณ์จริง ตามแนวทางรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.

วรพจน์ พันธุ์พงศ์. Beautiful boxer น้องตุ้ม-ปริญญา เจริญผล **GM** 258 (16 มกราคม 2545) : 102-115.

วิศรุต. ทิศนา ดำรงค์ศักดิ์ กระเทียมไร่เทียมทน **แพรว** 21, 498 (พฤษภาคม 2543):110-122.

สุรศักดิ์ วาจาสิทธิ์. **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540.** 4กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์เดือนตุลา จำกัด, 2546.

หนุ่มน้อย. น้ำ-ปียชาติ คิดหาทอง สาวคาบาเรต์ที่ทำทุกอย่างเพื่ออนาคต **ชีวิตรัก** 22, 1083 (16-22 มิถุนายน 2546):20-21.

หนุ่มใหญ่. เปิดหัวใจ น้องณัฐอัลคาซาร์ ยอดนักเต้นแห่งพัทยา" **ชีวิตรัก** 22, 1084 (23-29 มิถุนายน 2546) : 20, 94-95.

อรณา. ความสุขกับงานอิสระ กมล สุทธสาส์น **พลอยแกมเพชร** 11, 260 (30 พฤศจิกายน 2545):286-301.

อรณา. ชีวิตไม่ใช่เรื่องบังเอิญ พัฒนพงษ์ ญาณสิทธิ์ พลอยแถมเพชร 10, 231 (15 กันยายน 2544):318-334.

อรณา. ณัฐญาตา ณ สงขลา ชีวิตนี้ไม่เคยปิดบัง พลอยแถมเพชร 7, 167 (15 มกราคม 2542):250-266.

อรณา. พงษ์ศักดิ์ สุขเจริญ ชีวิตเป็นของเรา พลอยแถมเพชร 9, 210 (31 ตุลาคม 2543) : 300-315.

อรณา. ฟาลีชีวิตชีวิตเธอ ดุจ เกษมสุวรรณ พลอยแถมเพชร 3, 70 (31 ธันวาคม 2537):272-283.

อรณา. วณิช เดชธราดล ชีวิตระบายสี พลอยแถมเพชร 11, 248 (31 พฤษภาคม 2545):302-314.

อรอนงค์ ัญญะวัน. การแนะนำอาชีพ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์, 2539.

อาร์ม อิศระ. เมื่อ "ตีป" กับน้องชายตัดสินใจเป็นผู้หญิงทั้งคู่" ชีวิตรัก 21, 1031 (12-18 มิถุนายน 2545):20-22.

เอกชยา. เดชาวุฒิ ฉันทากะโร 'นางโชว์' ลิปส์ 3 (ธันวาคม 2544):230-243.

เอกชยา. สมศักดิ์ ชลาชล "สู้"...เพื่อศักดิ์ศรี ลิปส์ 3 (ตุลาคม 2544) : 224-231.

ภาษาอังกฤษ

figure model Women are from mars MODELS MAGAZINE S (January 2003):68-73.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
ภาคผนวก
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์

1. แนวคำถามเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว และผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของกลุ่มชายรักรักชาย

- เริ่มมีการเปิดเผยความเป็นจริงเกี่ยวกับความเป็นเราให้ครอบครัวได้รู้หรือไม่
- มีการเปิดเผยตนเองเมื่อไร เปิดเผยกับใคร และเปิดเผยอย่างไร
- การเปิดเผยตนด้วยพฤติกรรมการแสดงออก ทำให้พ่อแม่พี่น้องหรือญาติ ๆ มีปฏิกิริยาต่อตัวเองอย่างไร และคุณสามารถรับมือกับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างไร นอกจากนี้คุณมีวิธีการทำให้เขายอมรับไหม
- การเปิดเผยตนเองด้วยพฤติกรรม การแต่งตัว แต่งหน้าที่เปลี่ยนไป มีปฏิกิริยาต่อตัวเราอย่างไรเกิดขึ้นบ้าง และคุณสามารถรับมือได้อย่างไร และคุณมีวิธีการให้เขายอมรับไหม
- มีการบอกกล่าวให้ใครในครอบครัวได้รับรู้ความจริงจากปากของเราเองบ้างหรือไม่ คุณเริ่มต้นบอกกับเขาอย่างไร เขามีปฏิกิริยาหลังจากได้รับฟังเป็นอย่างไร คุณสามารถตั้งรับอย่างไร และมีวิธีทำให้เขายอมรับอย่างไร
- หลังจากได้เปิดเผยตัวตนที่แท้จริงไปแล้ว คุณรู้สึกอย่างไร
- หลังจากได้เปิดเผยไปแล้ว ครอบครัวมีความรู้สึกต่อคุณอย่างไร มีความเข้าใจและยอมรับตัวคุณได้มากขึ้นอย่างไร
- ปัจจุบันนี้ความสัมพันธ์ของคุณกับครอบครัวเป็นอย่างไร

2. แนวคำถามเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคม และผลจากการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองต่อสังคมของกลุ่มชายรักรักชาย

- ในละแวกบ้านใกล้เรือนเคียงที่คุณอาศัยอยู่ เขามีปฏิกิริยาต่อคุณอย่างไร คุณตั้งรับอย่างไร และมีวิธีการทำให้เขายอมรับคุณอย่างไรบ้าง
- คุณเคยถูกเพื่อน ๆ ล้อเลียน หรือแสดงท่าทางรังเกียจหรือไม่อย่างไร และคุณแก้ปัญหาได้อย่างไร

- การแสดงออกในการเป็นตัวตนที่แท้จริง เพื่อนมีปฏิกิริยาต่อคุณอย่างไร คุณตั้งรับและมีวิธีการทำให้เขายอมรับอย่างไร
- การเปิดเผยความเป็นชายรักชายของคุณด้วยการแต่งตัว แต่งหน้า ทำให้เพื่อน ๆ มีปฏิกิริยาต่อคุณอย่างไร คุณตั้งรับและมีวิธีการให้เขายอมรับคุณอย่างไรบ้าง
- เพื่อนที่คุณสนิทด้วยและไว้ใจเป็นเพื่อนประเภทใดอย่างไร
- คุณเคยเปิดเผยความจริงกับเพื่อนสนิทของคุณหรือไม่อย่างไร
- เพื่อนสนิทมีปฏิกิริยาต่อคุณอย่างไร คุณตั้งรับและมีวิธีการให้เขายอมรับอย่างไร
- คุณวางตัวอย่างไรกับการอยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ที่ไปในโรงเรียน
- ในด้านเพื่อนสนิทคุณวางตัวกับเขาอย่างไรในโรงเรียน
- คุณมีโอกาสดำเนินเปิดเผยหรือแสดงออกในความเป็นชายรักชายของคุณกับการทำกิจกรรมอย่างไรบ้างในโรงเรียน และจากการทำกิจกรรมนั้นมีผลต่อคุณอย่างไร
- ครูอาจารย์มีปฏิกิริยาต่อการเปิดเผยตนเองของคุณอย่างไร คุณตั้งรับและทำอย่างไรให้ครูอาจารย์ยอมรับ
- คุณเปิดเผยตัวตนกับครูอาจารย์ที่คุณสนิทสนมหรือไม่อย่างไร และมีผลอย่างไรเกิดขึ้น
- งานที่คุณทำนั้นทำให้คุณต้องวางตัวอย่างไรบ้างในที่ทำงาน และคุณสามารถเปิดเผยตนเองในที่ทำงานได้หรือไม่อย่างไร
- คุณเปิดเผยตนเองกับเพื่อนร่วมงานทั่วไปหรือไม่อย่างไร เขาเหล่านั้นมีปฏิกิริยาต่อคุณอย่างไรบ้าง คุณตั้งรับและทำให้เกิดการยอมรับอย่างไรบ้าง
- คุณได้เปิดเผยตนเองกับเพื่อนร่วมงานที่สนิทบ้างหรือไม่ อย่างไร เขามีปฏิกิริยาต่อคุณอย่างไร คุณตั้งรับและทำให้เกิดการยอมรับอย่างไร
- คุณเปิดเผยตนเองกับผู้บังคับบัญชาหรือไม่อย่างไร เขามีปฏิกิริยาต่อคุณอย่างไร คุณตั้งรับและทำอย่างไรให้เกิดการยอมรับ
- คุณเปิดเผยตนเองกับผู้ใต้บังคับบัญชาหรือไม่อย่างไร เขามีปฏิกิริยาต่อคุณอย่างไร คุณตั้งรับและทำอย่างไรให้เกิดการยอมรับ
- งานที่คุณทำซึ่งเป็นงานอิสระทำให้คุณสามารถเปิดเผยตนเองอย่างไร
- จากการเปิดเผยตนเองของคุณส่งผลให้คุณได้รับความก้าวหน้าในการทำงานหรือไม่อย่างไร คุณตั้งรับและทำอย่างไรให้เกิดการยอมรับ

- คุณเริ่มมีความรู้สึกรักและชอบเพศชายด้วยกันตั้งแต่เมื่อไร และคุณเปิดเผยความรู้นั้นกับเขาหรือไม่อย่างไร
- คุณเริ่มค้นพบเปิดเผยความรู้สึกที่เรียกว่า เป็นความรักครั้งแรกต่อชายคนรักเมื่อไร มีผลอย่างไรเกิดขึ้น และคุณตั้งรับกับปฏิภิกิริยานั้นอย่างไร
- การเปิดเผยตนเองของคุณทำให้ชายคนรักมีปฏิภิกิริยาต่อคุณอย่างไร คุณตั้งรับและทำอย่างไรให้เขายอมรับ
- การแต่งตัวแต่งหน้าของคุณทำให้ชายคนรักเข้าใจและยอมรับคุณหรือไม่อย่างไร คุณตั้งรับและทำอย่างไรให้เขายอมรับ
- ชายคนรักสามารถร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับคุณหรือสามารถปรากฏตัวในที่สาธารณะชนร่วมกันได้หรือไม่อย่างไร
- การคบหากันเป็นที่เปิดเผยต่อครอบครัวหรือไม่อย่างไร มีผลอย่างไรเกิดขึ้น และคุณได้ตั้งรับหรือทำให้ครอบครัวยอมรับหรือไม่อย่างไร
- การคบหากันของคุณกับชายคนรักเป็นที่เปิดเผยต่อสังคมของบุคคลรอบข้างหรือไม่อย่างไร มีผลอย่างไรเกิดขึ้น คุณตั้งรับและทำอย่างไร
- ต่อสาธารณชนคุณเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของคุณหรือไม่อย่างไร
- คุณเปิดเผยตนเองด้วยการแต่งตัวแต่งหน้าอย่างไรต่อสาธารณชน มีปฏิภิกิริยาอย่างไรเกิดขึ้นบ้าง คุณตั้งรับและทำอย่างไร
- คุณเปิดเผยตนด้วยการแสดงออกอย่างไรต่อสาธารณชน มีปฏิภิกิริยาอย่างไรเกิดขึ้นบ้าง คุณตั้งรับและทำอย่างไร
- คุณเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงด้วยการบอกล่าวเกี่ยวกับตัวคุณในที่สาธารณะชนหรือไม่อย่างไร มีปฏิภิกิริยาอย่างไรเกิดขึ้นบ้าง คุณตั้งรับและทำอย่างไร

หัวใจพิศราวง ของน้องหลี่

เรกเห็นเรื่อร่างแบบบง พิวชาวไسرائ์ฟัพของน้องหลี่
ธัญญากร ธัญญาภี Miss Queen
of the Universe 2002 ก็ให้บักนวยบักนวย
กำไมเบื่องบบเล่นตลกกับชีวิตคนเรได้กัฟเพียงนี้

น้องหลี่เกิดมากายเป็นชาย แต่ใจเป็นหญิง กำพร้าแม่
มาตั้งแต่เล็ก ชีวิตของเธอแวดล้อมไปด้วยผู้หญิง และ
อยู่ในสังคมบ้านเกิดที่ค่อนข้างหัวอนุรักษ์นิยม หลี่ยายาม
ปิดบัง และฝันตัวเองในสิ่งที่ต้องการตลอดมา จนกระทั่งเรียนจบ
มหาวิทยาลัยในเมืองไทย ชีวิตที่โลดแล่นไปเรียนต่อปริญญาโทที่ซิดนีย์
ออสเตรเลีย ได้พบกับโลกที่ไร้ขีดจำกัด เพศเดียวกันสามารถแต่งงาน
กันได้ คนเป็นเกย์เปิดเผยตัวเองได้ และทุกคนไม่ว่าจะสูงต่ำดำขาว
ล้วนมีที่ทางในสังคมเหมือนๆ กัน เธอจึงเริ่มยอมรับ และเปิดเผย
ในสิ่งที่ตัวเองเป็น

เมื่อกลับมาเมืองไทย เธอจึงตัดสินใจแอบไปเปลี่ยนร่างกาย
จากชายเป็นหญิงด้วยการฉีดฮอร์โมน เสริมหน้าอก ลบลูกกระเดือก
ด้วยเงินที่เธอหามาได้จากการทำความสะอาดและ เสิร์ฟอาหารที่
ออสเตรเลีย แต่เมื่อกลับถึงบ้าน หลี่ต้องรวบรวมยารสลาย สวมเสื้อ
เชิ้ตตัวโคร่ง ทำตัวเสมือนเป็นลูกชายคนเดียวของพ่อเหมือนเดิม
เพราะสิ่งที่เธอกลัวที่สุดในชีวิต คือ การทำร้ายจิตใจพ่อ ซึ่งป่วย
เป็นโรคหัวใจ

จนกระทั่งเธอแอบไปประกวด และได้ตำแหน่ง Miss Tiffany's
Universe 2002 ทางครอบครัวเริ่มระแคะระคาย หลี่จึงตัดสินใจ
บอกความจริงทั้งหมดกับพ่อก่อนไปประกวด Miss Queen of
the Universe

แม้หัวใจของเธอจะเกิดมาผิดร่าง แต่ทุกวันนี้หลี่มีความสุขในสิ่งที่
ตัวเองยอมรับและที่สุขที่สุดในชีวิตคือ พ่อยอมรับในสิ่งที่เธอเป็น

ตั้งแต่เด็กมาแล้ว หลี่เริ่มรู้ว่าตัวเองไม่เหมือนเด็กชายทั่วๆ ไป
เธอเล่าให้ฟังว่า

"ความจริงหนูรู้ตัวว่าไม่เหมือนคนอื่น ตั้งแต่อายุประมาณ 4-5
ขวบ หนูมีพี่สาวคนเดียว แม่เป็นมะเร็งเสียชีวิตตั้งแต่หนูอายุยังน้อย
ญาติทางแม่เป็นผู้หญิงเยอะ ลูกแม่ตนเองก็เป็นผู้หญิง เพื่อนๆ ของ
พี่สาวก็เป็นผู้หญิงอีก ตัวหนูชอบเล่นตุ๊กตาพับ ที่เป็นตุ๊กตาใส่ชุด

ว่ายน้ำ แล้วมีหลายๆ ชุดให้ดูตากเปลี่ยน หนูชอบเล่นตุ๊กตา แล้วก็ชอบเล่นกระโดดหนังยาง เล่นลูกแก้ว ไม่ชอบเล่นอะไรที่รุนแรง แล้วน้ำก็ชอบจับหนูแต่งหน้าทาปาก พอโตมาพอकिตีบ้าง ให้เริ่มรู้ว่าเราเป็นผู้ชายนะ แต่หนูก็ยังตั้งตั้งอยู่ เพียงแต่อยู่ในภาคผู้ชาย คือ หนูพยายามไม่ให้ครอบครัวเสียใจ

...ตอน ม.1 คุณพ่อส่งมาเรียนที่กรุงเทพฯ เพื่อนๆ เขาดูจากท่าทางหนูเขาก็รู้ แล้วก็ล้อ เพราะหนูเรียบร้อยผิปกติ พุดจาตั้งตั้ง ไม่ชอบเล่นฟุตบอล เล่นตะกร้อหนูก็ไม่เอา สอบผ่านได้เกรด 1 ก็ถือว่าบุญแล้ว

...จากนั้นก็มาเข้าคณะรัฐศาสตร์ ธรรมศาสตร์ ไปสมัครเป็นเชียร์ลีดเดอร์ เพื่อนๆ ก็เริ่มเอะใจว่า ทำไมหนูเรียบร้อย ไม่มีแฟน แต่เพื่อนเขาก็ไม่พูดนะคะ เขารู้ว่ามันเป็นปมด้อยที่เราไม่อยากพูดถึง

...ชีวิตในมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน ทำกิจกรรม ใช้ชีวิตกับซุ่มซุ่มเชียร์ ไม่เคยมีผู้หญิงมาชอบ อาจเป็นเพราะเขารู้ว่าเราเป็นอะไร ตัวเรารู้แล้วว่าชอบทางไหน เราอึดอัด ไม่กล้าคุยกับที่บ้าน กลัวพ่อเสียใจ ช่วงนั้นพ่อไม่สบายด้วย

แต่หลักก็ได้เปิดใจกับพี่สาวคนเดียวที่สนิทสนมกันมาก

"หนูคุยกับพี่สาวตลอด มาเปิดใจกับเขาตอนที่หนูเรียนจบมหาวิทยาลัย พี่เขาถามว่าบอกความจริงมาเถอะ พี่รับได้ไม่ว่าน้องพี่จะเป็นยังไง หนูร้องไห้เลย ก่อนหน้านั้นหนูรู้สึกว่ามีกำแพงกันหนู พี่สาวและครอบครัวไว้ เราพยายามปกป้อง ปิดตัวเองมาตลอด แล้วหนูก็พังกำแพงนั้นลง ยอมคุยกับพี่สาว"

เธอเล่าชีวิตช่วงนั้นในขณะที่ข้างแตงหน้าไล่เบ่งบางๆ ไปที่ผิวหน้าใสๆ ของเธอ

ชีวิตหลังจากเรียนจบมหาวิทยาลัยของทลี เธอเป็นเซลล์แมนที่บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง

ตอนนั้นหนูก็ยังใส่ชุดผู้ชาย ผมรองทรงธรรมดา แต่ใจหนูเริ่มไปแล้ว ก่อนไปทำงานเริ่มพอกเบ้งเล็กน้อย ไปทำงานหน้าจ้่มองทำงานอยู่ประมาณ 2 ปี บังเอิญหนูมีเพื่อนอยู่ที่ชิดนีย์ ก็เลยตัดสินใจลาออกไปเรียนภาษาที่ชิดนีย์

...หนูคิดว่าชีวิตมันควรจะเป็นของหนูได้แล้ว หนูเรียนจบทำงานแล้ว ไม่งั้นหนูก็ต้องทนทุกข์ อยู่ชิดนีย์หนูรู้สึกว่าได้ปลดปล่อยหนูอยู่ที่โน่น คนที่เป็นอย่างหนูกลายเป็นเรื่องธรรมดาตามาก เขามีรัฐมนตรีที่ยอมรับว่าตัวเองเป็นเกย์ ชายกับชายแต่งงานได้กฎหมายรับรอง ไม่กีดกันเลย ที่โน่นเขามีถนนออกฟอร์ดสตรีตเป็นถนนของชาวเกย์ ของสาวประเภทสอง เลสเบี้ยน หอม มิงงานมาร์ดิกรา ตอนเดือนมิษา จัดพาเหรดยิ่งใหญ่มาก เกย์จากทั่วโลกไปร่วมงาน ตำรวจเองก็แต่งตัวมาร่วมขบวน สจ๊วตของแควนดัลสก็มาร่วมงาน

...ที่ชิดนีย์สิทธิเขาค่อนข้างเข้มแข็ง คุณไม่สามารถที่จะ Discriminate ใครได้ ไม่ว่าจะทำตัวขาว อ้วน ดำ หรือเป็นสาวประเภทสอง

หนูชอบเล่นตุ๊กตา แล้วก็ชอบเล่นกระโดดหนังยาง เล่นลูกแก้ว ไม่ชอบเล่นอะไรที่รุนแรง แล้วน้ำก็ชอบจับหนูแต่งหน้าทาปาก พอโตมาพอकिตีบ้าง ให้เริ่มรู้ว่าเราเป็นผู้ชายนะ แต่หนูก็ยังตั้งตั้งอยู่ เพียงแต่อยู่ในภาคผู้ชาย คือ หนูพยายามไม่ให้ครอบครัวเสียใจ

ทลี
พ่อของทลี

คุณปฏิเสธไม่รับเขาเข้าทำงานไม่ได้ ถ้าเขามีความสามารถ คุณอาจถูกฟ้องและต้องชดใช้ค่อนข้างหนัก

...หนูไปสมัครงานแคชเชียร์ซูเปอร์มาร์เก็ต สอบผ่าน สัมภาษณ์ผ่าน หนูบอกเขาว่า ฉันมี Secret จะบอกคุณนะ ฉันไม่ใช่ Woman นะ เขาดูบัตรประชาชนแล้วอึ้งไปเล็กน้อย ก่อนจะบอกว่าไม่เป็นไร แล้วเขาก็รับหนูเข้าทำงาน

...ที่นี้งานที่ใช้แรงงานรายได้ค่อนข้างดี ธรรมดา คนงานก่อสร้างรายได้เยอะมาก แล้วฝรั่งเขาก็ไม่ได้แบ่งชนชั้น ทุกคนเท่าเทียมกันหมด บางคนเขาภูมิใจที่แฟนเขาขับแท็กซี่ เป็นแม่บ้านทำความสะอาด

...หนูไปช่วงแรกๆ ขอเงินพ่อไปเล็กน้อย แล้วก็หาเงินเอง ไปทำความสะอาดออฟฟิศ เหนื่อยมาก เข้าตั้งแต่ 3 ทุ่มเลิกเที่ยงคืน เขาจ้างแค่ 3 ชั่วโมง แต่เราต้องทำทุกอย่างให้เรียบร้อย บางทีหนูก็ทำเกินเวลา เคยนั่งร้องไห้ว่าเรามาลำบากทำไม อยู่เมืองไทยสบาย

ทลี
พ่อของทลี

จะตาย แต่เราก็คิดว่า ลองดูสักตั้ง เป็นประสบการณ์ จากนั้นก็ย้ายไปทำร้านอาหาร เป็นร้านของคนไทย ชื่อ S & I ได้ใช้ภาษา มีข่าวกินฟรี เราโชคดีที่ได้เจ้านายใจดี เสาร์อาทิตย์ก็ไปทำซูเปอร์ฯ"

ชีวิตที่ซิดนีย์ หลีเริ่มไผ่ผยาว แต่งตัวเป็นผู้หญิง แล้วก็เริ่มจัดฮอโมนเพศหญิง

"มีน้องคนไทยคนหนึ่งเขาไปหาหมอฝรั่ง แล้วก็มาแนะนำต่อหมอคนนี้เป็นหมอประจำของสาวไทย ชื่อต็อกเตอร์จอห์น เขาเป็นเกย์ ส่วนใหญ่เขาดูแลคนไข้ที่เป็นเกย์

...ก่อนฉีดฮอโมนให้เรา เขาต้องตรวจสภาพจิตใจว่าใจเราเป็นผู้หญิงจริงไหม ต้องตรวจร่างกาย ตรวจเลือด ตรวจหมดเลยว่าเราพร้อมจะรับฮอโมนตัวนี้ไหม เขากลัวว่าจิตใจเราจะรับไม่ได้ เพราะถ้าฉีดแล้วสภาพร่างกายจะเปลี่ยน ต้องรอประเมินผล 2 อาทิตย์แล้วถึงฉีดได้

...ทุก ๆ 2 อาทิตย์จะต้องฉีด 2 หลอด ต้องควบคุมโดยแพทย์

ต้องมีใบสั่งยา ฮอโมนตัวนี้แพงมาก 2 หลอดประมาณ 60 เหรียญ ค่าฉีดอีกประมาณ 17 เหรียญ (รวมแล้วประมาณ 1,871 บาท) ก่อนฉีดฮอโมนผิวหนาค่อนข้างคล้ำ ไม่เนียนอย่างทุกวันนี้ แต่พอมีฮอโมนเข้าไปแล้ว ผิวเนียนและขาวขึ้น ตอนนี้อย่างต้องฉีดทุก 2 อาทิตย์ ที่ไม่กินฮอโมนเพราะถ้ากินระยะยาวมันจะมีผลต่อตับ หนูเลยต้องเจ็บตัวตลอด หมอฉีดตรงสะโพก เราก็ปวดไปวันสองวัน จากเมื่อก่อนที่กลัวเข็ม ตอนนี้ก็ไม่กลัวแล้ว พอหมอดิกันผลและหนูนอนเลยคะ ส่วนขนหน้าแข้ง ตัวหนูเองก็ไม่ค่อยมีอยู่แล้ว ไม่ได้โกนเลย"

นั่นคือชีวิตที่ซิดนีย์ แต่เมื่อกลับมาบ้านที่เมืองไทย เธอก็รวบรวมใส่เสื้อเชิ้ต ทำที่เป็นผู้ชาย

"หนูไม่อยากให้พ่อเสียใจ" เธอให้เหตุผลสั้น ๆ

หลังจากทำงานเก็บเงินได้สักพัก หลีก็ตัดสินใจทำหน้าอกและลบกระเดือก

“เพื่อนหนูพาไปทำ หนูก็ทำ กลับมาทำที่กรุงเทพฯ เพราะที่
ชิตนีย์แพงมาก ฝรั่งเศสก็ยังมีมาทำเมืองไทยเลยคะ เพราะว่าที่เมือง
ไทยราคาถูก คุณภาพดี เป็นที่เลื่องลือของฝรั่งที่โน่นมาก ตอนหนู
ทำก็ประมาณ 5 หมื่นบาท”

เธอเล่าเหตุการณ์วันที่เธอเรียกว่า ‘สิบล้อกระเทียมหน้าอก’ ว่า

“มันเจ็บมาก แล้วก็เจ็บนาน เจ็บที่สุดในชีวิต เหมือนโดน
สิบล้อกระเทียมหน้าอก ตอนนั้นเพื่อนมาเฝ้า หนูปิดพี่สาวด้วย
ก่อนไปทำหนูคิดว่าหน้าอกนี้เขาจะเอาเข้าเอาออกกันง่าย ๆ ผ่าตัด
ทั้งหมด 4 ชั่วโมง เขารีดตรงรักแร้ แล้วชะะเนื้อ คิวานออก
แล้วใส่ซิลิโคนเข้าไป หนูตื่นขึ้นมาในไอซียู มีผ้ารัดอกไว้ เหมือน
ตายแล้วเกิดใหม่ เจ็บมาก ไอก็ไม่ได้ พุดก็ไม่ได้ แมลงวันตอม
ก็ต้องค่อย ๆ บัด มันเหมือนคนเป็นง่อย

...วันแรกหนูแพ้ยาสลบอ้วกแล้วอ้วกอีก ต้องค่อย ๆ เดินประคอง
ตัว ตัวนี้ขำ และไปหมด โดนหมอกดบ้าง รอยไหมบ้าง เราไม่เคยรู้
ข้อมูลตรงนี้ คิดว่ามันไม่เจ็บ ก็เลยอยากเตือนนิตหนึ่งว่าใครอยาก
ทำต้องดูดี ๆ ถ้าทนได้ก็โอเค”

ผ่าตัดว่าเจ็บแล้ว แต่เมื่อมาถึงขั้นตอนนวดคลึงหน้าอก หลี
บอกว่ายังไม่พ่นเจ็บอีก

“ผ่าตัดเสร็จ เราต้องนวดกับมือประมาณ 2-3 เดือน เพื่อให้
หน้าอกมันนิ่ม ไม่งั้นพังผืดมันเกาะ แล้วต้องไปเอาออก เจ็บยิ่งง
หนูยอม เพราะถ้าให้ไปเอาออก หนูไม่เอาแล้วคะ

...เวลานวดทรมานมาก หนูนวดเองไม่ได้ ต้องให้เพื่อนช่วย
พันึงกัดผ้าแน่น นับ 1 2 3 นวด น้ำตาไหลพราก นวดวันละเกือบ
ชั่วโมง ช่วงนั้นยกของหนักไม่ได้เลย เหมือนคนง่อย 2-3 คินแรก
หนูนอนไม่ได้เลย ต้องนั่งหลับ เพราะมันเจ็บ จุดตรงหน้าอก
พอนวดมันก็ใหญ่ขึ้น เหมือนส้มโอ เพราะบวม พอกดลงไปแล้ว
เหมือนน้ำเหลืองมันไหลจ๊อก หนูโทรหาหมอตลอด

...หนูลบกระเดือกด้วยคะ ทำพร้อมกับทำหน้าอก มันทำ
แป็บเดียวเองไม่ถึง 20 นาที ก็เจ็บแผลนะ เหมือนคนไปผ่าไทรอยด์
พอทำเสร็จ หนูต้องกลับไปทำงาน ยกของหนัก ๆ ไม่ได้ แต่เจ้านาย
ร้านอาหารไทยน่ารักมาก หนูบอกเขาว่าเจ้านายขา หนูไปทำหน้าอกมา
เขาก็ให้หนูยื่นสวดยคอยเก็บเงินอย่างเดียว”

ถึงจะเจ็บอย่างไรก็บอกว่า พอใจหน้าอกขนาด 34 นิ้วที่ทำ
ออกมาเหลือเกิน แต่เธอก็สารภาพว่า

“ตอนนี้เจ็บแล้ว ขี้เกียจทำแล้ว หน้าหนูนี้ธรรมชาติหมด จ้ม
หมวดแมวชนิดหนึ่ง (เรื่องแก้ม จ้มให้เนื้อนูนขึ้นมา) หนูเข็ดแล้วคะ
คิดจะแปลงเพศเหมือนกัน แต่ขอให้เสร็จภารกิจก่อน แล้วมี
เงินนิตหนึ่ง เพราะตอนนี้ค่าใช้จ่ายมันเยอะ แล้วหนูก็บินไปบินมา
ไม่ได้ทำงาน

...แต่แปลงเพศเขาบอกว่าไม่เจ็บเท่าข้างบนนะ”

ก่อนฉีดออร์โธไบโบนผิวหนูค่อนข้างคล้ำ

ไม่เนียนอย่างทุกวันนี้

แต่พอมีออร์โธไบโบนเข้าไปแล้ว ผิวเนียนและขาวขึ้น

ตอนนั้นก็ยังต้องฉีดทุก 2 อาทิตย์

ก็ไม่กินออร์โธไบโบนเพราะถ้ากินระยะยาว

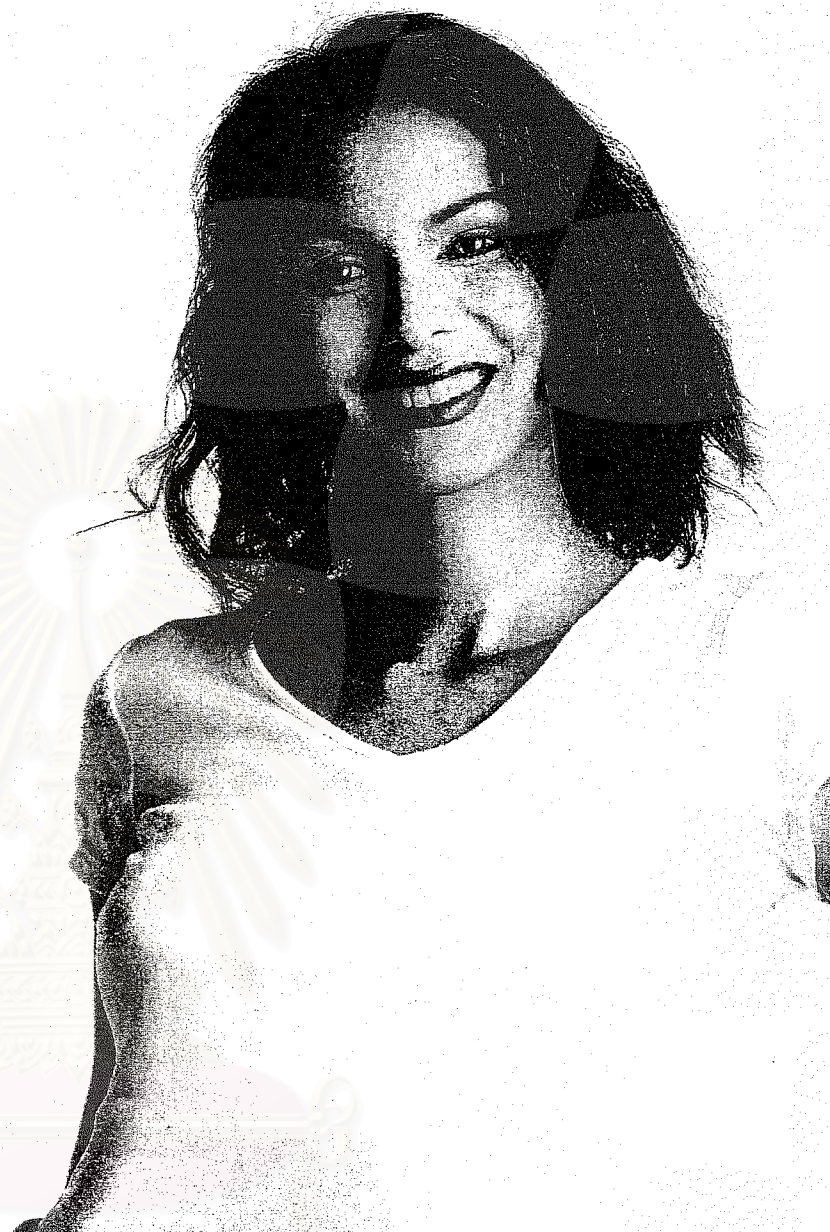
มันจะมีพวกออสติบ หนูเลยต้องรีบตัวตลอด

เธอออกความเห็น โดยมีวงสนทนาตั้งพักหน้าหึ่ง ๆ อยู่ข้าง ๆ
อีกหลายคน

จากนั้นเธอก็เริ่มเข้าวงการประกวด คำว่ามงกุฎจากเวทีต่างๆ
เป็นว่าเล่น

“หนูเริ่มจากประกวดธิดาร้านอาหารไทย ซึ่งเจ้านายหนูเขา
ส่งไป เป็นงานลอยกระทงของเมืองไทย จัดที่ปาร์กแห่งหนึ่ง กลาง
ใจเมือง เป็นงานที่ร้านอาหารไทยเขาไปออกร้าน บังเอิญเป็นการ
ประกวดที่เป็นปีแรกและปีสุดท้ายที่เขาอนุญาตให้ชายหญิงประกวด
รวมกัน เงินรางวัลพันเหรียญ หนูหาชุดไทยไม่ได้ ความที่อยาก
ประกวดมาก เพราะไม่เคยลอง ก็ให้เพื่อนส่งชุดมาให้จากเมืองไทย
ปรากฏว่าได้ที่ 1 เริ่มเป็นที่รู้จัก ตอนนั้นใช้ชื่อว่าธัญญา

...จากนั้นก็ใช้ชีวิตปกติ พอเดือนมีนา กูกโกซึ่งเป็นเพื่อนของ
หนูที่ทำงานอยู่ที่ฟฟานี เขาก็ชวนว่า มาเถอะอิหลี มาประกวดมิส
ทิฟฟานี รับรองไม่ดังหรอก วันเดียวจบ ไร่เราก็กลัวลงหนังสือพิมพ์

เพราะทิฟฟานีเขาต้องลงแน่ๆ หนูเป็นโรคจิตกลัวได้ แต่สุดท้ายก็เอาวะ ดัดสินใจกลางาน 1 อาทิตย์ เงินก็เงินจากงานเสิร์ฟทั้งนั้นแหละคะ มาวันแรกไม่มีชุด พี่เลี้ยงก็เป็นเพื่อนๆ กัน ยังไม่ค่อยชำนาญมาก วันจันทร์จะเก็บตัวอยู่แล้ว วันอาทิตย์ยังไปเดินซื้อชุดคืออกเทลแถว บางลำพู นานามาก

...แต่ก่อนหน้านั้นหนูขึ้นเวทีเล็กๆ แถวบาร์ที่รามคำแหง เพื่อหาเงินมาประกวดทิฟฟานี เขาบอกว่าที่ 1 ได้หมื่นบาท ที่ 2 ได้ 5,000 ไปๆ มาๆ หนูได้ที่ 2 ได้เงินมา 500 เพราะมันเป็นการกุศ เขาเอาเงินไปช่วยเหลือคนเป็นโรคเอดส์ หักค่าสมัคร 300 หักค่า พี่เลี้ยงส่งหนูอีก 3 คน 900 อ้าว!...ขาดทุนอีก แต่ก็ช่างมัน เขาอยากให้เราลองซ้อมเวทีดู

...แต่ตอนแรกๆ เราก็ขี้มเป็นบ้า เพราะไม่เคยขึ้นเวที ตอนไปเก็บตัวก็หลบกล้องสุดฤทธิ์ ในขณะที่คนอื่นเขาวิ่งหากกล้อง เราไม่ อยากให้กล้องเห็น ไม่อยากให้กล้องจับ ไม่อยากให้หนังสือพิมพ์

สัมภาษณ์ พี่เลี้ยงหนูเขาก็มาโปรโมตที่ทิฟฟานีว่า น้องคนนี้เขามา จากชิตนีย์ หนูโมโหมาก อยากตบหน้าพี่เลี้ยง เพราะหนูให้เขาบอกว่าหนูมาจากเพชรบูรณ์ คนที่เมืองไทยจะไม่รู้จักหนูเลย เพราะหนู ไปเปลี่ยนตัวเองที่โน่น

...หนูก็ขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพียง! ขออย่าให้ได้ตำแหน่ง หนูอยาก กลับชิตนีย์มาก พอถึงใกล้วันประกวด ข้ามันเริ่มดัง ทิฟฟานีเขาก็ โปรโมตเต็มที พอข่าวดัง พี่สาวเริ่มรู้ หนูก็ตกใจเหมือนคนขโมยของ แล้วโดนจับได้ มันเสียวสันหลังวาบๆ พี่สาวเขาขอร้องว่า อย่า ประกวดเลยนะ สงสารพ่อ กลับไปใช้ชีวิตที่โน่นเถอะ หนูก็สองจิต สองใจ ทำยที่สุดก็บอกพี่สาวไปว่า ไม่ได้ละ ขอเถอะ มันเป็นความ ผันของหนู ภาพปุ๊ยที่โบกมือบ้ายบาย มันเป็นความผันของหนู

...พอวันประกวดจริง พี่เลี้ยงจะแต่งหน้ายังงหนูไม่สนใจ ยังไง หนูก็ไม่อยากได้ตำแหน่ง แค่อำรอบ 10 คนหนูก็ดีใจแล้ว ก่อนไป ก็ไปไหว้ศาลพระภูมิที่โรงแรม เพียง! ขออย่าให้เข้า 3 คนเลยนะ

ขอย้ำให้ได้ที่ 1 นะ พอได้เวลาขึ้นเวทีประกวดก็สิ้นไปหมด มัน
เป็นเวทีที่ใหญ่มาก แต่ไหนๆ เราก็มาถึงจุดนี้แล้ว เพื่อนเขาบอกว่า
ถ้ามีงเล็กประกวด มีงเล็กเป็นได้ไหม ก็ไม่ได้ เพื่อนก็บอกว่า
งั้นมีงก็ประกวดเถอะ มีงไม่ได้ทำอะไรเสียหาย เขาก็ให้กำลังใจ

...แต่ยังประกวด ยิ่งหลุดเข้ามารอบลึกๆ เอาล่ะเรา ซวยอีกแล้ว
เหมือนคนมีความผิด เพราะเราไม่ได้บอกพ่อ ใจหนูนะ อยากเห็นพ่อ
อยากเห็นพี่สาวมานั่งให้กำลังใจเหมือนคนอื่นๆ หนูอิจฉาเขามาก
พ่อแม่เขามาให้กำลังใจ มารับมาส่ง แต่หนูเหมือนหนูทำความผิด
หนูทรมาณมาก"

ตาน้องหลี่เริ่มแดงๆ

"ตอนนั้นก็ไม่ได้คุยกับพี่สาวเลย หนูปิดมือถือไม่คุย ตอนเข้ารอบ
10 คน หนูไม่คิดว่าจะหลุดเข้ามา เขาถามคำถามว่า 'ถ้าคุณเป็น
คุณหมอบ แล้วมีคนไข้ที่เป็นเกย์ คิดว่าเขารักษาไม่หาย คุณจะให้คำ
ปรึกษาอย่างไร' หนูตอบมาจากความรู้สึกว่า 'ถ้าเรายอมรับตัวเอง
แล้วมีความสุข มันก็ไม่ใช่สิ่งผิด เรามีสมอง เรามีสองมือ เราทำงาน
เลี้ยงตัวเองได้ ไม่ทำให้ใครเดือดร้อนก็พอแล้ว' ปรากฏว่าได้เข้ารอบ
3 คน คราวนี้ล่ะ โอ๊ยตายแล้วๆ ตอนนั้นลงหนังสือพิมพ์แน่นอน
แล้วคะ ไม่ว่าจะนั่งข้างซ้าย ข้างขวา หรือตรงกลาง

...ตอนตอบคำถาม 3 คนก็ตื่นเต้น ได้คำถามว่า 'ถ้าคุณเป็น
ผู้นำในการเรียกร้องสิทธิให้เกย์ และสาวประเภทสอง คุณจะเรียก
เรียกร้องอะไร' หนูก็บอกว่า 'อยากเรียกร้องความเท่าเทียมกันใน
สังคมให้กับสาวประเภทสอง คือไม่ต้องทริตเราตีมาก แต่ขอให้
คนธรรมดา และที่สำคัญให้โอกาสเราพิสูจน์ตัวเอง' ประกาศผล
ออกมาหนูได้ตำแหน่ง Miss Tiffany's Universe 2002

...หนูตกใจ โลกมืดเลย มันกลายเป็นทุกขลาภ เราขึ้นหน้า 1
แน่นอน แล้วเราไม่รู้ว่าจะต้องเจออะไรอีกเยอะเยอะ ชีวิตเหมือนฝัน
ได้เงินสด ได้ของขวัญ แต่สิ่งหนึ่งที่อยากได้มาก คือ อยากให้พ่อ
มานั่งดู อยากให้พ่อเข้าใจเรา

...พอจบงานประกวดก็ไปขอบคุณสื่อมวลชน ตอนนั้นญาติๆ
เขาเริ่มรู้ เขาโทรไปที่บ้าน พี่สาวก็พยายามปิดพ่อแม่ไม่ให้เขารู้
คอยเป็นไม้กั้นชนให้ หนูไปออกรายการตีสิบ ดั่งไปทั่วบ้านทั่วเมือง
ญาติๆ เขาก็ให้กำลังใจ แต่หนูคิดว่าพ่อคงเริ่มระแคะระคาย

เมื่อต้องเป็นตัวแทนสาวประเภทสองของไทยไปประกวด Miss
Queen of the Universe 2002 ที่อเมริกา หลี่เกือบไม่ได้ไปประกวด

"ก่อนไปประกวด Miss Queen of the Universe 2002 ที่
อเมริกา หนูทะเลาะกับพี่สาว หนูเลยคิดจะโทรไปบอกพี่ฟานีว่า
ขอสละสิทธิ์นะคะ หนูจะคืนทุกอย่างให้หมด สงสารพ่อ พ่อนอนอยู่
โรงพยาบาล ถ้าหนูทำให้พ่อเป็นอะไรไป หนูจะเสียใจไปตลอดชีวิต
มันเป็นตราบาปติดตัวไปตลอด ถ้าเรายอมทิ้งความสุขของเรา
พ่อ พี่สาว ญาติๆ เขาจะได้สบายใจ เพื่อนก็บอกว่า คิดดูดีๆ นะ

หนูเครียดมากๆ ร้องไห้ ตัดสินใจไม่ถูก
สุดท้ายก็เลยตัดสินใจบอกพ่อเลย ไปเจอเขา
เล่าให้เขาฟังจนหมดเปลือกแล้วร้องไห้
พ่อเงียบ แล้วเขาก็บอกออกมาคำหนึ่งว่า
ไปว่าจะยังไง ลูกก็ยังเป็นลูกของพ่อ
ตัดกันไม่ตาย ขายกันไม่ขาดหรอก ขอให้เป็นคนดี

โอกาสตรงนี้เป็นโอกาสที่คนอื่นหลายๆ คนเขาไม่ฝันอยากได้มา
เราเองก็ไม่ได้ทำอะไรเสียหาย มันเป็นโอกาสดีเสียอีกที่จะคุยกับ
พ่อ ให้พ่อรู้ไปเลย ไม่ต้องมานั่งปิด ถ้าไม่ไปประกวด เลิกเป็นได้
ไหมละ ยิ่งงี้ก็ต้องกลับไปเจอพ่อในสภาพนี้อยู่ดี ยอมรับเสียเถอะ

...เราก็เลยตัดสินใจ ทางทีฟฟานีเขาก็รอ หนูบอกขอ 2 ชั่วโมง
ได้ไหม ขอจัดการตัวเองก่อน หนูเครียดมากๆ ร้องไห้ ตัดสินใจ
ไม่ถูก สุดท้ายก็เลยตัดสินใจบอกพ่อเลย ไปเจอเขา เล่าให้เขาฟัง
จนหมดเปลือกแล้วร้องไห้ พ่อเงียบ แล้วเขาก็บอกออกมาคำหนึ่งว่า
ไม่ว่าจะยังงี้ ลูกก็ยังเป็นลูกของพ่อ ตัดกันไม่ตาย ขายกันไม่ขาด
หรอก ขอให้เป็นคนดี กลับไปเรียนต่อเมื่อเสร็จสิ้นทุกอย่าง เท่านั้น
แหละ เหมือนยกภูเขาออกจากอก สิ่งที่น่าหนักที่สุดในชีวิตของหนู
ได้หมดไปแล้ว พ่อน่ารักมาก พ่อเข้าใจหนู หนูดีใจมากกว่าได้รด
ได้เงินสด

...ถ้าเราไม่คุยกัน เราก็ไม่มีวันที่จะมีความสุขเท่าวันนี้ ตอนนั้น

หม่อม
ฟ้าใส

หนูก็แต่งปกติให้พ่อเห็นแล้ว แต่ก็คุยกันก่อน บอกพ่อว่า ปกติหนูไม่ได้แต่งอย่างนั้นนะ พ่อบอกแต่งอย่างไร หนูก็บอกว่าแต่งเป็นผู้หญิง พ่อบอกก็แต่งสิ หนูคิดว่าพ่อรู้มานานแล้ว ลูกพ่อทำไมพ่อจะไม่รู้"

เธอล่าไปพลาจ ยิ้มไปพลาจ

"หลังจากนั้นหนูพาพ่อกับพี่สาวไปดูที่ทิฟฟานี่ว่าเขาทำงานมีระบบยังไง เขาเป็นบริษัท ไม่ใช่ที่หมู่บ้านนะ คือสังคมต่างจังหวัด เขาไม่รู้ ทางผู้บริหารของทิฟฟานี่เขาก็พาคุณพ่อ พี่สาวไปดูว่าเขาไม่ได้ทำอะไรเสียหาย คุณพ่อเขาก็สบายใจมาก ๆ พี่สาวก็ดีใจที่เขาดูแลเราอย่างดี วันไปประกวด คุณพ่อก็มาส่ง แล้วให้พร ญาติ ๆ ก็โทรมา ต่อคิวโทรศัพท์กันตั้ง 7-8 คน เขาดีใจกับเรา เขามองว่าถ้าแม่อยู่คงดีใจ ทำหน้าที่ให้ดีที่สุดนะ ได้ไม่ได้อีกข้างมัน หนูสบายใจมาก ๆ ไปประกวดด้วยรอยยิ้ม ด้วยความสบายใจ"

บรรยากาศในการประกวดสาวประเภทสองระดับโลกนั้น น้องหลิเธอกลายสภาพเป็นโกลด์ พาเราไปทัวร์อเมริกา ในงาน Miss Queen

of the Universe ที่โรงแรมวินแฮม ลอสแอนเจลิส

"ตอนหนูไปถึง หนูไปสาย เขาเข้าที่นั่งกันหมดแล้ว หนูเข้าไปเขาก็บอกว่า See see, miss Thailand is coming. She gonna win. เขาคิดว่าหนูจะชนะไงคะ เหมือนซุบซิบกันว่า อีเมืองไทยมาอีกแล้ว เอาไปทุกปีเลย ปีที่แล้วเราไม่ได้ส่งมันเกิดเหตุการณ์ 11 กันยายน ปีน้องโก้ น้องส้ม ทิฟฟานี่ส่งมา 3 ปี ตั้งแต่ปี 1999 ได้ทั้ง 3 ปี เราคงได้เปรียบเขาที่รูปร่าง ผิวพรรณ

...ที่กองประกวดเป็นสาวประเภทสองทั้งหมด มีกรรมการ 15 ท่าน มีทั้งหญิงชาย มีหลากหลายอาชีพ

...ดร.เสรี วงษ์มณฑา เขาเป็นกรรมการที่ทิฟฟานี่ แล้วก็กรรมการที่โน่นด้วย

...หนูเอาวีซีดี โบรชัวร์จากทิฟฟานี่ไปแจกเขาด้วย เขาก็ชอบก็โปรโมตให้เขามาเที่ยวเมืองไทยว่า เรามีเลดี้บอยโชว์อยู่ที่พัทยา

...ปีนี้สาวประเภทสองที่เข้าประกวดมีสวย ๆ เยอะ นั้ ๆ ก็มี

มาเหมือนกันค่ะ คละๆ กันไป รวมแล้วประมาณ 27 ประเทศ เราไปทำกิจกรรมด้วยกัน ซ้อมการแสดง ซ้อมเต้น ซ้อมเดิน เพราะต้องเดิน 3 ชุด ชุดว่ายน้ำ ชุดประจำชาติ แล้วก็ชุดราตรียาว เขามีกว่าห้าหมื่นสาวประเภทสองที่แปลงเพศแล้วร่วมประกวด เพราะเขากลัวว่าจะมีผู้หญิงแปลกปลอมเข้ามาประกวด

...เริ่มจากชุดแรกเป็นชุดประจำชาติ แต่ละชาติชุดของเขาดูอลังการมาก บราซิลเอาขนนก ดอกไม้มาประดับเต็มไปหมด เข้าประตูไม่ได้ ของหนูก็เป็นชุดสุริโยไทประยุกต์สีทอง ซึ่งทางทิฟฟานี่ทำเอง ใช้กระจกเล่นลายกนกทั้งช่วงหน้าอก ช่วงท้อง แต่เราก็พลาดตำแหน่งชุดประจำชาติไป หนูก็ใจแฉิวเหมือนกัน เพราะคนไทยครองตำแหน่งนี้มาเกือบทุกปี ตำแหน่งนี้มีสมอริเยส เขาได้ไป เป็นชุดกระตุกมิกสีขาวอลังการ ใหญ่มาก

...ชุดที่ 2 เป็นชุดว่ายน้ำ ชุดนี้หนูรู้ว่าคะแนนไม่ค่อยดี เพราะหุ่นหนูไม่ดี มีสลิคโพร่สวยมาก เขาเป็นคนอินเดีย แต่ไปเกิดที่สิงคโปร์ หน้าคม สวยเหมือนมีสอินเดีย ถอดแบบหุ่น เอว ออกสะโพก เขาใส่ชุดว่ายน้ำทูลายเสือ คนนี้เขาเป็นช่างแต่งหน้าทำผม ตอนประกวดเขาตีฟาร์อำยมเอง พี่เลี้ยงเขาไม่มี ตอนออกไปหน้าเวที คนตบมือกันลั่น ตอนหลังหนูถามเขาว่า เขาทำศัลยกรรมหรือเปล่า เขาก็บอกว่าทำสะโพก ทำหน้าอกที่สิงคโปร์ หุ่นเขาเพอร์เฟกต์มาก ในที่สุดตำแหน่งชุดว่ายน้ำก็เป็นของเขา หนูก็วิตไป 2 รางวัลแล้วค่ะ โอ๊ยตายแล้ว เหลืออะไรอีกเนี่ย

...ชุดสุดท้ายเป็นราตรียาว เอื้อเฟื้อโดยอาโมเร่ เป็นชุดปักเลื่อมสีทอง เปิดขาคเล็กน้อย เขาก็คิดว่าน่าจะจะได้รางวัลนี้ หนูกลัวไม่ติดรางวัลอะไรมาเลย เพราะน้องส้มเขาได้ชุดประจำชาติ ชุดราตรีน้องโกโก้ได้ หนูก็คิดว่าตัวเองเดินดีที่สุดในชุด พยายามพรีเซนต์ชุด หนูเดินเป็นนางแบบเลยนะคะ เพราะชุดมันเปรี้ยวๆ ปรากฏว่าใจแฉิว นางงามจากกรีกเขาได้ไป ชุดเขารวมดีมาก แต่ดีไซน์เขาเก๋ เอาละสิรางวัลหมดแล้ว

...ตอนนี้เขาประกาศขวัญใจช่างภาพได้นางงามกรีก รางวัลมิสปีปูลาริตีได้มิสสิงคโปร์ เพราะคนเชียร์เขาเยอะมาก ของหนูก็มีกองเชียร์คนไทยห่อหมกหนึ่ง คอยตบมือคอยเฮ ไม่ฟูฟวมาก เขาก็เอาเดอะ ลุ้นเข้ารอบสัก 5 คนก็ยังดี มีอีกรางวัล คือ นางงามมิตรภาพ รางวัลนี้ไม่คิดว่าจะได้ด้วยซ้ำ ไม่อยู่ในหัวเลย แต่ปรากฏว่าได้ เขาก็หันไปไหว้เพื่อนๆ ที่อุทิศหัวใจให้เรา อาจจะเป็นเพราะเราอยู่ในกองประกวด เราทักทายทุกคน พยายามยิ้มแย้มแจ่มใส

...ตอนประกาศเข้ารอบ 12 คน หนูเป็นคนที 7 คนไทยก็เสกกันใหญ่ เขาก็ดีใจ พอมาถึงรอบตอบคำถาม หนูก็กลัวเหมือนกัน ไม่มีใครใช้สำแลเลย หนูเองก็ไม่ค่อยคุ้นกับสำเนียงอเมริกันเท่าไร เพราะหนูอยู่ชิตินี่ คุ้นกับสำเนียงอีกแบบ หนูก็กลัวนะ แต่เอาวะ ยังไงถ้าหนูสู้ไม่ได้ก็ Pardon ไปตามเรื่อง

ใครโหมยตรงนั้น ก็ไปรู้ว่าที่นางงามตอบคำถามโง่ๆ เพราะมันตื่นเต้น an โฟมันส่องหน้าเรา หนูเคยดูประกวดนางงาม เราก็คิดว่า อื้อ...แม่คนนี่โง่จังทำไมตอบอย่างนี้ กินหญ้าหรือเปล่า

...ตื่นเต้นก็ตื่นเต้น โฟมันส่องหน้า แล้วหนูก็ตื่นเวที มันตื่นเต้น ตกใจ ประหม่า ใครไม่มายืนตรงนั้นก็ไม่รู้ว่าที่นางงามตอบคำถามโง่ๆ เพราะมันตื่นเต้น ลน โฟมันส่องหน้าเรา หนูเคยดูประกวดนางงาม เราก็คิดว่า อื้อ...แม่คนนี่โง่จังทำไมตอบอย่างนี้ กินหญ้าหรือเปล่า แต่พอเจอเอง ตั้งแต่อยู่ที่ทิฟฟานี่แล้ว โลกมันมืดไปหมด หูอื้อ ในใจเหมือนจะหลุดออกมา ก่อนคว้าไมค์ก็คิดนิดหนึ่ง ต้องมีสติ ตกใจไม่ได้ ต้องฟังดีๆ ว่าคำถามคืออะไร

...เราจับคำถามมา เขาถามว่า ถ้ามีคนอยากไปเวเคชั่น หรือฮอลิเดย์ ที่ไหนที่จะ Recommend เขาได้ อันนั้นมันใจมากเลย คำว่า ไมค์มาเลยคะไม่ต้องรอ หนูก็บอกว่า Ofcause, Thailand. คนก็เสกกันใหญ่ หนูก็พูดต่อว่า We not only have a cheap, quality and good product but also we look after the tourist like our guest. We have beautiful beach, high mountain. หนูก็เมาท์ไปเรื่อยเปื่อย ตอบเสร็จคนก็ตบมือดังลั่น

...ทีนี้ก็ถึงช่วงประกาศรอบ 5 คน สิงคโปร์ตัวเก็งก็เข้ารอบไปแล้ว กรีกตัวเก็งก็เข้ารอบไปแล้ว ตาฮิติก็เข้าไปแล้ว แล้วก็มิมอริเชียส ตอนนั้นกองเชียร์ไทยเจียบกันมาก พี่เลี้ยงหนูที่ไปจากทิฟฟานี่เขาบอกว่า รู้ไหม ไม่ว่าพระคิระ พระนารายณ์ ภูบนหมดเลยขอให้มึงเข้ารอบเถอะ ให้เข้า 5 คนก็ยังดี เพราะว่าเราเป็นแชมป์เก่ามา 2 สมัย พอถึงคนสุดท้ายคนตรึมมันก็ตื่นเต้นเหมือนประกวดมิสยูนิเวิร์ส ในที่สุด มิสไทยแลนด์แล้วก็ได้เข้ารอบเป็นคนสุดท้ายกองเชียร์ก็เฮกันลั่น

...หนูคิดว่าเข้ารอบ 5 คนก็โชคดีแล้ว แดมได้มาอีกตำแหน่งคราวนี้หนูไม่เคยใครดอะไรมาก ตอบได้ไม่ได้ก็ช่างมัน

...จากนั้นเขาให้นางงาม 4 คนเข้าห้อง บิดประตูล็อกกลอน มีพี่เลี้ยงคอยกันอยู่ข้างนอก เขาให้ตอบคำถามเดียวกัน ตอนรอนี้นานมาก ใจเราก็ตื่น มันเป็นคำถามที่ตัดสินใจว่าจะได้ตำแหน่งหรือไม่ได้ พอเขาประกาศชื่อมิสไทยแลนด์ หนูก็วิ่งขึ้นไป พิธีกรเขาถาม

ว่า ในอีก 25 ปีข้างหน้า ค.ศ. 2007 คุณจะเห็นตัวเองเป็นอะไร และทำอะไรอยู่ หนูไม่รู้ว่าจะ 4 คนเขาตอบอะไร แต่หนูอยากได้สิทธิเรียกร้องมากกว่านี้ หนูเห็นว่าบางอาชีพเราทำไม่ได้ สองไม่เอื้ออำนวยให้เขาแต่งงานกันได้ สามยังเปลี่ยนค่านาหน้าไม่ได้

...หนูอยากได้อำนาจตรงนั้น หนูก็คิดว่าไม่ค์แล้วบอกว่า หนูอยากเป็นนายกรัฐมนตรีสาวประเภทสองคนแรก แล้วก็หยุดแป๊บหนึ่งให้เขาตบมือ มันดูเป็นนางงาม (หัวเราะ) เขาก็ตบมือกันแล้วหนูก็ต่อว่าเพราะหนูอยากแก้กฎหมาย อยากให้ทุกคนอยู่อย่างเท่าเทียมกัน อยากให้อยู่ด้วยกันได้ เราไม่ได้พรีเซนตภาพของสาวประเภทสองในทางลบ แต่จะเป็นทางบวก อยากให้ทุกคนอยู่ร่วมกันโดยสันติภาพ จากนั้นก็คืนไม้ค้ำพิธกรแล้วเข้ามายืน

...ตอนเที่ยงคืนนิดๆ เขาก็ประกาศ รองอันดับ 4 มิสกรีก ต่อมาก็เป็นมิสตาฮิติ แล้วก็มิมมอริเชียส แต่ไม่ค่อยเด่นเท่าไร มีหนูกับมิสสิงคโปร์ที่ตัวสูง คนนี้น่ากลัวมาก หนูเห็นเขาใส่ชุด

ว่ายนํ้าแล้วก็ยอมเลย

...คราวนี้เหลือ 2 คน เขาก็ให้ออกมายืนข้างนอก เดินอีกรอบ แล้วจับมือกัน ดนตรีก็เหมือนนางงามจักรวาล ใจเราก็อันธิดแล้ว มีเสียงประกาศว่า ถ้าคนหนึ่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ อีกคนจะ Take Over นะคะ มีสลิคไปรีเขาก็กระซิบว่าอยู่ได้ตำแหน่งแน่เลย หนูก็บอกว่าขอบคุณ แต่รู้สึกอายนะ

...พิธีกรก็น่าเสียงตื่นเต้นมาก พอประกาศว่ารองอันดับ 1 มีสลิคไปรี คนไทยก็เฮลั่น แล้วมงกุฎก็บีบที่หัวหนูทันที ไม่มีพิธีการ ช่อดอกไม้ สายสะพายก็ตามมา แล้วก็ถ่ายรูป คิวถ่ายรูปยาวมาก

...หลังจากนั้นก็ไปกินเลี้ยงที่ร้านอาหารไทย ข้าวต้มได้รุ่ง แล้วแยกย้ายกันกลับ วันรุ่งขึ้นก็ไปเที่ยวยูนิเวอร์แซล

หลังจากไปโผล่ทำเป็นมารีลิน มอนโรให้ฝ่ายแฟชั่นแล้ว หลีกวิ้งกลับมาเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว แล้วให้สัมภาษณ์กันต่อ

"ตอนนี้ที่ทิฟฟานี่หนูยังไม่ได้โชว์ หนูร้องเพลงก็ไม่ได้ เลยช่วยเขาไปรโมต ไปออกบู๊ท ถ้าหนูร้องเพลง แยกกลับบ้านหมดแน่ๆ (หัวเราะ)"

ถามไปไกลเรื่องความรัก น้องหลิดตอบขัดด้วยขัดคำ จนผู้ชายหน้าตาดีที่มาด้วยกันอมยิ้มอย่างภูมิใจ

"ตอนนี้มีคนารู้ใจแล้วค่ะ คบกันประมาณปีกว่า เขาเคยเป็นนักเรียนไทยที่ซิดนีย์ อายุน้อยกว่าหนู 3 ปี ตอนนี้อยู่ทำงานที่ไนน์ เจอกันครั้งแรก เขาเป็นเพื่อนของเพื่อนอีกที ได้คุยกัน รู้สึกว่าให้คำปรึกษากันได้ สื่อสารกันเข้าใจ เขาไม่มีใคร หนูเองก็ไม่มีใคร คบประมาณ 6 เดือนเลยตัดสินใจเป็นแฟนกัน

...ตอนนี้ซื่อรดด้วยกัน พยายามสร้างทรัพย์สิน เราจะได้ไม่ลำบากมาก ก็ไม่ได้คิดถึงอะไรมากมาย เราคิดว่าทำวันนี้ให้ดีที่สุด วันหน้าจะเกิดอะไรช่างมัน เขาบอกหนูเองว่า ถ้าหนูมัวแต่คิดว่าวันหน้าเราต้องเลิกกันก็ไม่มีความสุข เขาให้คำปรึกษา ให้กำลังใจหนูตลอด เขามีความคิดเป็นผู้ใหญ่ อย่างมาประกวดหนูก็บอกเขาว่า มาประกวด ความจริงเขาเป็นห่วง เขาไม่อยากให้มา คุยกันว่ามันเป็นสิ่งที่เราฝัน เป็นสิ่งที่เราอยากทำ เขาก็บอกว่าโอเค แต่ต้องระวังไม่ให้เสียการเรียนด้วย เพราะถ้าหนูมาเมืองไทยเขาก็ไม่รู้ว่าเป็นยังไง หนูเองก็ไม่เคยใช้ชีวิตแบบนี้ที่เมืองไทยด้วย หนูเลยตัดสินใจชวนเขามาให้เขาได้เห็นว่าเขาทำอะไร

...พาไปเจอพ่อ พ่อก็ดีใจที่มีคนดูแลเรา พาพอกับเขาไปพ้พญา ให้เขาเห็นว่าเราทำงานยังไง

...ส่วนทางบ้านของแฟน ก็ไม่ทราบว่าเขาทราบหรือเปล่า หนูเคยเอาของไปให้เขา 2-3 ครั้ง แต่แฟนก็ไม่ได้ออกทางบ้าน"

หลังเสร็จสิ้นภารกิจต่างๆ ที่เมืองไทย น้องหลิดก็กลับไปใช้ชีวิตของเธอที่ซิดนีย์ ทุกวันนี่เธอมีตำแหน่งเป็นผู้จัดการร้านอาหารไทย S & I ที่ยังทำทุกอย่าง ไม่ว่าจะขัดห้องน้ำ ทำความสะอาด เธอให้

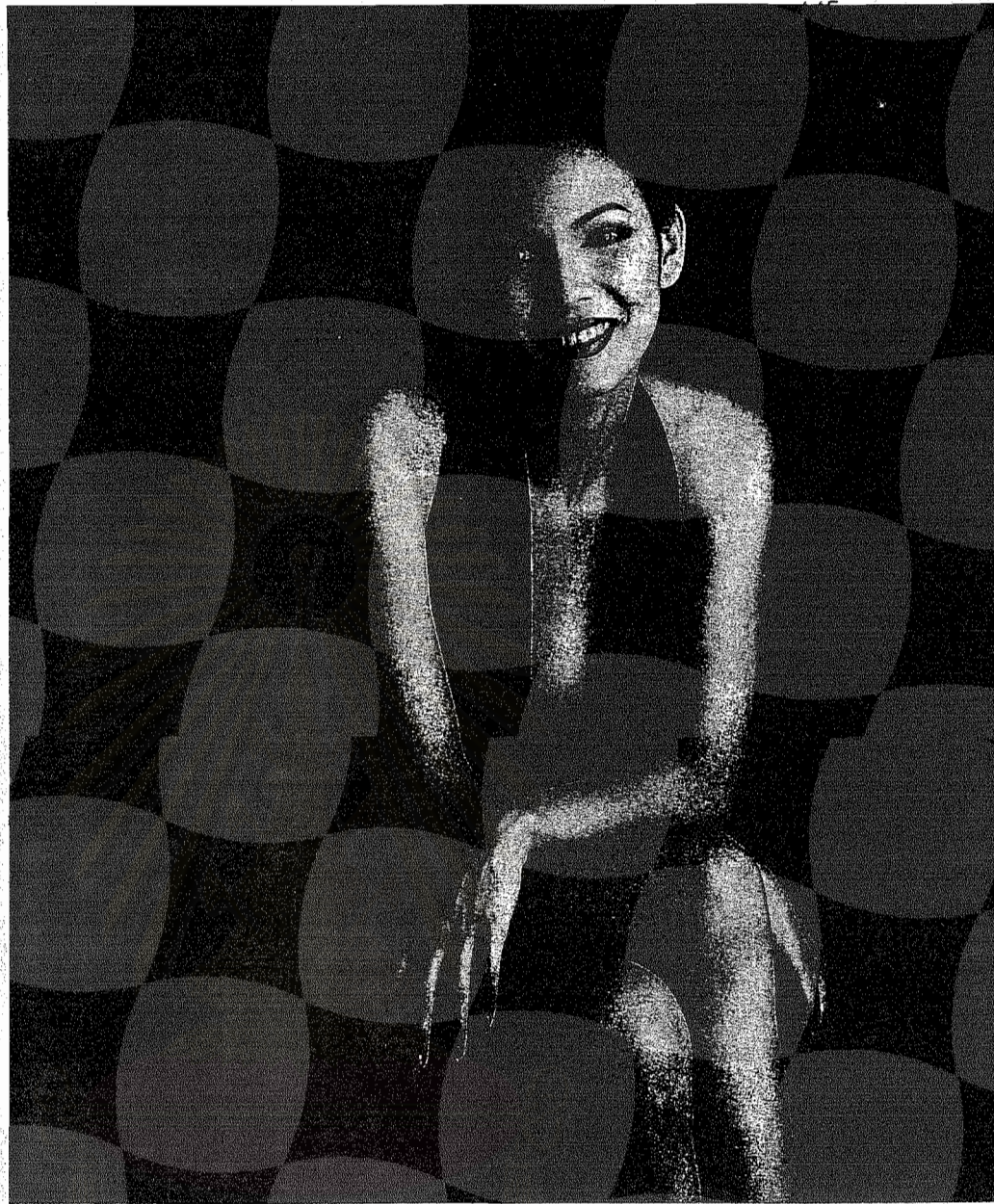
...แล้วที่ฟันโอ้อีกอย่างคือ
อยากให้คุณทยอยรับสาวประเภทสองมากขึ้น
ก็อย่างที่ดิเอกเตอร์สริกันบอกไว้
ไม่ต้องเซ็นเซม ไม่ต้องนิยมเซมเซมบอก
แต่ขอให้รู้ว่ามีคนแบบนี้อยู่ร่วมกับเรา

มือที่มองไม่เห็น

เหตุผลว่า
"ถ้าหนูไม่ทำให้ลูกน้องเห็น เขาก็ไม่ยอมทำ เราต้องทำให้เขาเห็นก่อนว่า ไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งอะไร เราก็ตองทำ เขาจะได้รู้เหมือนเราซื่อใจเขา พยายามไม่ให้เขารู้สึกว่าถูกใช้ ถ้าเราไปสั่งเขา เขาก็สงสัยเรา ทุกคนที่ไปอยู่ที่ไนน์ก็นำส่งสารอยู่แล้ว เราพยายามสร้างร้านให้เหมือนครอบครัวของเรา"

วันนี้ความฝันที่จะได้โบกมือบ้ายบายแบบที่ป๊ายสำเร็จไปแล้วหนึ่ง แต่น้องหลิดเธอก็ยังมีความฝันอื่นๆ ที่อยากจะทำอีก

"หนูอยากเป็นแอร์โฮสเตส ได้แต่งตัวสวย ได้บริการผู้โดยสารได้เที่ยว ได้แต่งชุดไทยนี้ชอบมาก โอกาสที่จะเป็นไปได้คงเป็นศูนย์เปอร์เซ็นต์ แต่ก็มีความฝันบางอย่างที่ยอมรับได้ คือ แควนตัสยูไนเต็ดแอร์ไลน์ แต่เราต้องฝ่าตัดเป็นมิลลแล้วนะคะ แต่ถ้าไม่ได้เป็นแอร์อย่างที่มีฝันไว้ หนูก็คงทำเทรเวล เอเจนต์ ให้คำปรึกษาเรื่องการท่องเที่ยว เพราะหนูเรียนโทมาทางด้านทัวริซึม เมเนจเม้นต์จาก

มหาวิทยาลัยเซ็นทรัลคอลเลจ หนูฝันอยากมีร้านอาหาร ที่เป็นร้าน
กาแฟด้วย เป็นร้านน่ารัก แต่งสวยๆ ถ้ามีทุนจะทำ แต่คงต้อง
ทำงานเก็บเงินอีกสักพัก ตอนนี้ตั้งค้หนูพอใช้ เหลือเก็บด้วย
(น่าเสียดายใจ) ค่าเช่าบ้านก็แชร์กับน้องอีกคน ข้าวเช้า กลางวัน
เย็น หนูกินที่ร้าน ดึกๆ หิวมากก็กินมา嘛 ไม่แพงมากนัก เคยบอก
พ่อว่า หนูส่งเงินให้พ่อเอาไหม พ่อบอกว่า ไม่ต้องเอามาให้กูหรอก
มึงใช้ให้พ่อเถอะ

...แล้วที่ฝันไว้อีกอย่างคือ อยากให้คนไทยยอมรับสาวประเภท
สองมากขึ้น ก็อย่างที่ด็อกเตอร์เสรีท่านบอกไว้ ไม่ต้องชื่นชม
ไม่ต้องนิยมชมชอบมาก แต่ขอให้รู้ว่ามีคนแบบนี้อยู่ร่วมกับเรา

...เท่าที่กลับมาเมืองไทยไม่นาน คนบางคนเขาก็มองเราเป็น
ตัวประหลาดเหมือนกันนะ เพราะหนูตัวสูงมาก 179 เซนติเมตร
เดินไปไหนก็เป็นจุดเด่น เขาเริ่มมอง บางทีสะกิดให้เพื่อนมอง
แต่ตอนนี้ก็เริ่มชิน พ่อหนูมาประกวดเขาก็เริ่มรู้จัก บางคนมีเข้ามา

แจกดอกไม้วันไปแท็กซี่ลม แท็กซี่พญา เขาบอกน่ารัก สวยจังเลย
กระแสบอรับก็ดีนะคะ มีบางคนทำท่าไม่ตีใส่เรา แต่เราก็ช่างเขา
ไม่ไปสนใจมาก เพราะที่เข้ามา 90 เปอร์เซ็นต์น่ารักมาก"

ส่วนอนาคตในวงการบันเทิง น้องหลิมยิ้มอายๆ ให้สัมภาษณ์ว่า
"หนูร้องเพลงไม่ค่อยเป็น แสดงก็ไม่ค่อยได้ แต่ถ้าเป็นนางแบบก็คง
ได้คะ"

โอกาสของใครสักคนอาจเกิดขึ้นได้ง่ายๆ แค่คุณเข้าใจเขาเท่านั้น
ก็พอแล้ว ~

ตลกพิศมัย เพลี้ยว ฉบับที่ 491 สิงหาคม 2545

ขอขอบคุณ : นกพัฒนา อมรโยธ แต่งหน้า
เจตประวิทย์ ศรีพิทักษ์ ทำผม
ARADA เอื้อเฟื้อบุคลากรสตรีศา
ทิพย์ธานี เอื้อเฟื้อบุคลากรโยโกประยุกต์

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายไชโย นิธิอุบัติ เกิดวันที่ 31 มกราคม พ.ศ.2509 ที่อำเภอยะหา จังหวัดยะลา สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา ระดับปริญญาตรีที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และเข้าศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตรพัฒนการ ภาควิชาประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2545 ปัจจุบันทำงานในตำแหน่งอาจารย์ สอนภาษาไทย ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี อ.เมือง จังหวัดจันทบุรี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย